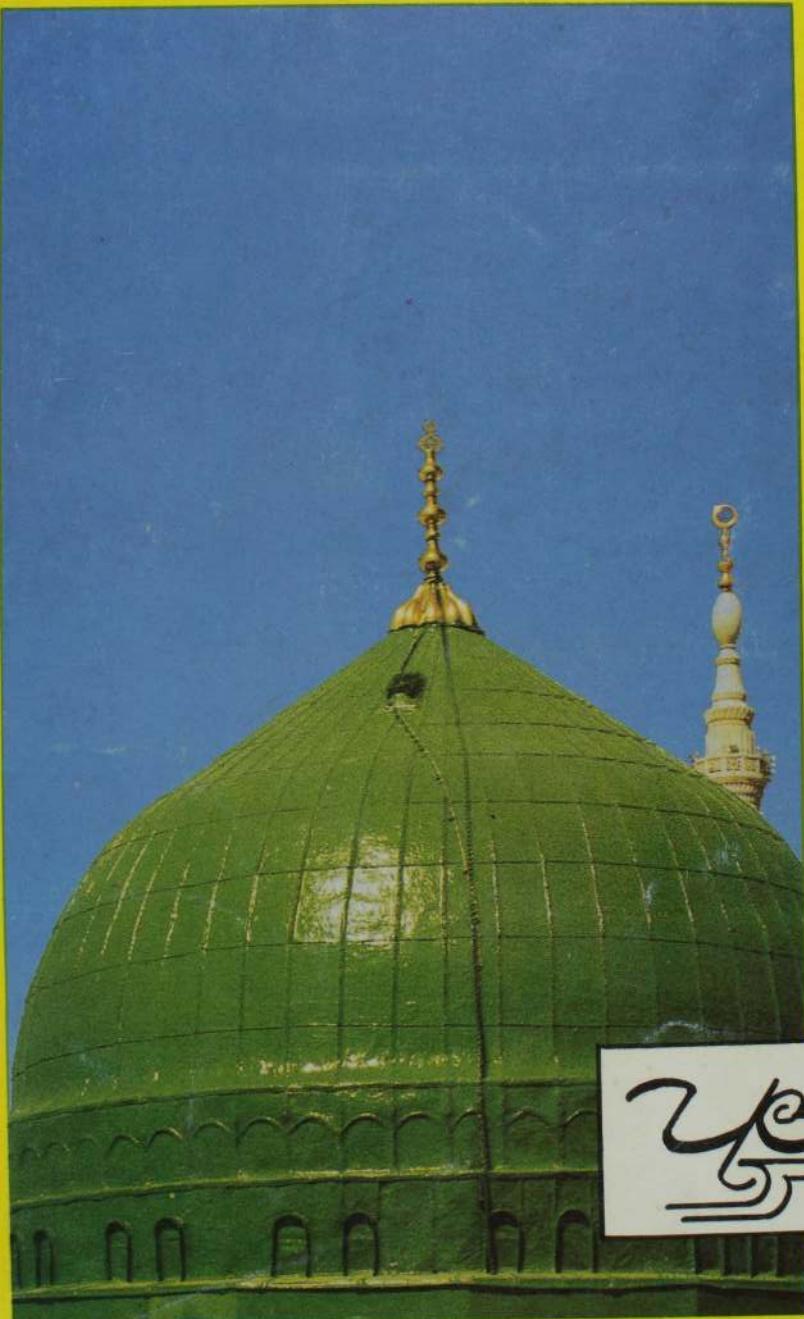

தேசிய வளர்ச்சி

விழா
முஸ்லீம்

புக்காந்த
ஸாவுரா

ஒருஷ்ட் பிழை

ராதிக மிலாட் ரித்துவய 13.10.1991

University of Jaffna

280
MEE

249659(AR; Main)

Ministry of State for Muslim Religious and Cultural Affairs

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

280
MEE

2007

శిల్పాలు

వీచెట్ మహా

1412
1991

తీళ్కాక్షేత్రమ్

297-
230 AR
MEE

Meekad-zur-Nabi

2
ARCHIVES

Editorial Board

'Thajul Uloom' Kalaiwathy Kaleel
Al-Haj M. M. M. Mahroof
F. M. Fairoos

University of Jaffna
249659

Library

249659 249659

MINISTRY OF STATE FOR MUSLIM RELIGIOUS & CULTURAL AFFAIRS
COLOMBO SRI LANKA

முகப்பில் . . .

தமிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டுள்ள மஸ்ஜிதுன் நபவி (MASJITHUN NABAVI) யின் குப்பா (KUBBA) அமைப்பு, கி. பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது. அதன் பூாதனக் கட்டிடக்கலை அமைப்பு மாற்றப்படால் அப்படியே பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஆயினும் அதன் சுற்றுவட்டத்தில் பள்ளிவாசல் பிரமாண்டமான முறையில், இஸ்லாமியக் கட்டிடக் கலை அம்சம் கொழிக்கப்பட்டு வருகிறது.

மலருக்கு மனம் சேர்த்தோர் . . .

கலாநிதி எம். எம். உவைஸ்
கலாநிதி எம். ஏ. எம். சுக்ரி
அல்ஹாஜ் எம். எம். எம். மஹரூப்
அல்ஹாஜ் எஸ். எம். கமாலதீன்
கலாநிதி எம். ஏ. நுஹமான்
எம். எம். ஸமீம்
ர. எப். சமீர்
அல்ஹாஜ் ஏ. என். எம். சாஜூஹான்
எம். எச். எம். ஷமீஸ்
ர. எம். எம். ஹனிபா
வை. அஹமத்
எம். ஐ. எம். அப்துல் லத்தீப்
திக்குவல்லைக் கமால்
எம். எஸ். அப்பாஸ்
முஹம்மது மார்க்கானி
ஜனாபா மரீனா இஸ்மாயில்
நூருல் பன்னான் ஆ. மு. ஷீபுத்தீன்
நஜீமுஷ்ஷாமிறா எம். ஸி. எம். சுபைர்
அல்-அஸாமத்
ஜவாத் மரைக்கார்
எஸ். எம். ஏ. முத்துமீரான்
எஸ். எம். ஏ. முத்தலிப்
எப். எம். ஸப்வான்
'தாஜால் உலூம்' கலைவாதி கலீல்

முகப்போவியம் ,

தளக்கோலம் :

'தாஜால் உலூம்' கலைவாதி கலீல்

அச்சுப்பதிப்பு :

அரசாங்க அச்சுக்கம்.

ARCHIVES

கும்மட்டம் குவிமாடம்
கூர்நுதி மினாராக்கள்
இம்மட்டோ வென வெம்மை
ஏங்க வைக்கும் எழுத்தணிகள்
இஸ்லாத்தின் நுண்கலைகள்
சரானின் சராக்கின்
முகலாயம் துருக்கியம்
முதலாய கலைக் கலப்பின்
பயனான அறுவடைகள்
பள்ளி யெனுந் தலை முறைகள்

அத்தகைத்தோர் கவின் உருவே
புத்தளத்துப் பள்ளி வாயல்
எத்தலத்துச் சென்றாலும்
இத்தகைத்துப் பள்ளியினை
முத்து ஓளிர் மாடத்தினை
முகிழ்ந்து எழும் மகோன்னத்தை
கண் தளத்திற் பற்றுகிற,
எத்தனங்கள் தோல்வியறும் !

புத்தளத்துப் பள்ளியோர் புண்ணிய இறைமாடம் !
புகழ் பூத்த கலைமாடம் ! பூதலத்து நிலைமாடம் ! .
புஸ்பிக்கு(பி) மலர் மாடம் ! புகு தென்றல் விலைமாடம் !
புனிதத்தின் அலைமாடம் ! மனிதத்தின் தலைமாடம் !

- கலைவாதி

ஈழ பூந்தெனி

பானுவின் கதிரா விடருநுங் காலம்
படர்தறா தருநிழ லெணலாய்
சனமுங் கொலையும் விளைத்திடும் பவநோ
யிடர்தவிரத் திருமரு மருந்தாய்த்
தீனெனும் பயிர்க்கோர் செழுமளை யெனலாய்க்
குறைவியர் திலகமே யெனலாய்
மானிலந் தனக்கோர் மணிவிளக் கெனலாய்
முறைம்மது நபிபிறந் தனரே !

— உமருப்புலவர்

The Message of Peace and Love

I am happy to note that the Office of the Minister of State for Muslim Religious & Cultural Affairs has taken the initiative to organise **Meelad-Un-Nabi Celebrations** at a National Level in Puttalam this year.

These celebrations to mark the birth of the Holy Prophet are intended to serve two purposes. On the one hand, these celebrations would help propagate the Teachings of one of the four major religions of the world. On the other hand, such events would bring about greater understanding among the followers of different faiths.

According to the Holy Prophet, one of the main objectives of religion is to create feelings of love and sympathy for others in the human mind. The Prophet's aim was to convey to all the peoples of the world the message of peace and love and to unite them into one brotherhood.

These Teachings of the Prophet could therefore be a source of tremendous encouragement to all of us who are striving to establish racial, ethnic and religious harmony in Sri Lanka.

I convey my best wishes for the success of the National Level Meelad-Un-Nabi Celebrations in Puttalam.

RANASINGHE PREMADASA,
President.

Presidential Secretariat,
Colombo 1,
3rd September, 1991.

The Message of Ecce Pro Libris

Ecce Pro Libris is a non-profit organization engaged in the study and analysis of books and manuscripts in order to understand their historical significance.

Books will be studied for their historical value, their literary merit, and their contribution to the development of knowledge. Books will also be analyzed for their educational value, their contribution to the improvement of society, and their contribution to the promotion of good government.

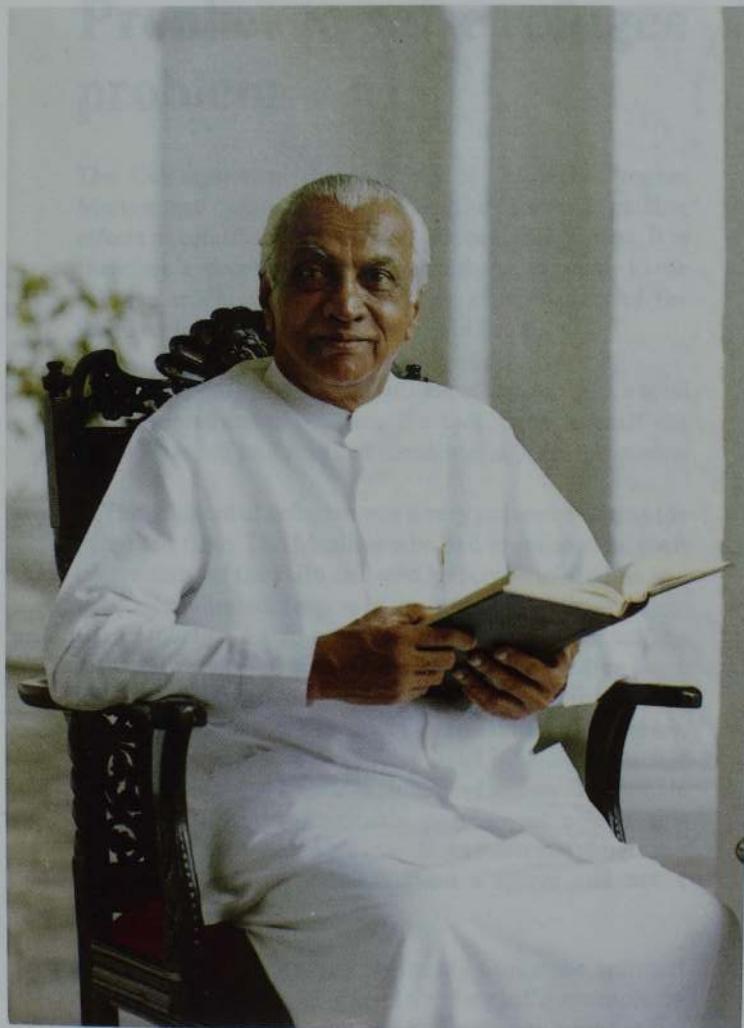
Books will be analyzed for their value as educational tools, their contribution to the improvement of society, and their contribution to the promotion of good government.

Books will be analyzed for their historical value, their literary merit, and their contribution to the improvement of society.

Books will be analyzed for their historical value, their literary merit, and their contribution to the improvement of society.

Ecce Pro Libris is a non-profit organization engaged in the study and analysis of books and manuscripts in order to understand their historical significance.

Ecce Pro Libris is a non-profit organization engaged in the study and analysis of books and manuscripts in order to understand their historical significance.

S. L. BHYRUPPA, M.P.
Former Minister

The Ansars helped Prophet to solve refugee problem

The Celebration of the Birthday of the Holy Prophet Muhammad comes at a time when the country is making efforts at establishing unity and national integration. It is therefore appropriate that recourse should be made to the sublime teachings of the great religious leaders of the world to help us in securing this guidance.

The Prophet changed the outlook of the Arabs in a total and comprehensive manner. He took upon himself the onerous task of unifying and consolidating their resources.

The problem of refugees was a very grave one during the Prophet's time. The Muslims who had renounced all their possessions for the faith and who had come to Medina had to be rehabilitated. Inspite of the enormity of the problem the Prophet was able to solve it easily due to the selfless love and service of his helpers (*Ansars*) in Medina.

They shared the burden of maintaining themselves, each taking care of a few. They lived in complete unity, sharing profits and losses, happiness and sorrow. The simple way in which the Prophet's government solved this problem was a remarkable feat. It was successful because he approached the problem from a moral and not a material angle.

We in our country can profitably utilise the spiritual resources provided by the Holy Prophet's example to establish a permanent, lasting and enduring peace in Sri Lanka.

D. B. WIJETUNGA, M.P.
Prime Minister.

Office of the Prime Minister,
Temple Trees,
Colombo 3,
12th September, 1991.

State Ministry maintaining the highest level of tradition

I am pleased to send this message on the occasion of the National Meelad-un-Nabi celebrations which is being organised by the State Ministry for Muslim Religious and Cultural Affairs.

This year's celebrations is being organised in a fitting manner at Zahira Central College, Puttalam under the distinguished patronage of His Excellency Ranasinghe Premadasa.

National level celebrations under the auspices of the State is a fine tribute paid to our great guardian of the people who is also the gift of God to mankind – The Holy Prophet Muhammed (SAL).

I am very glad that the State Ministry for Muslim Religious and Cultural Affairs has been able to maintain the highest level of tradition which I embarked some years ago through the Department of Muslim Religious and Cultural Affairs in giving the Meelad Day a national recognition.

I must also take this opportunity to remind all Muslim brethren that a certain section of our society is presently

under going great hardship and misery and are in distress, leading a life of uncertainty in the refugee camps in various parts of the Country. They have been victims of terror attacks. They all need our help and we must follow the teachings of the Holy Prophet as it shows us our obligations to help fellow human beings who are in need of help.

I have no doubt that even at this stage we must unitedly work towards the upliftment of these unfortunate people, and safeguard them from any future calamity.

I wish this celebration all success.

M. H. MOHAMED, M.P.
Speaker.

Parliament,
Jayawardenepura Kotte,
12th September, 1991.

Muslims held aloft the torch of learning

The celebration of the Holy Prophet Muhammad's Birthday as a national event by the Government is a move in the right direction aimed at forging national unity and integration. Religion is not a divisive factor.

It is the policy of the Government of His Excellency the President Ranasinghe Premadasa to bring about national unity through the religious and cultural development of all ethnic groups in this country. I am pleased to note that the Minister of State for Muslim Religious & Cultural Affairs Hon. A. H. M. Azwer is making a distinctive contribution in this regard. The Holy Prophet's Birthday Celebration will be focussing on this aspect of our national policy. The Government encourages the development of the distinctive cultures of each community with a view to forging unity through a synthesis of the cultures of each group.

It was the Holy Prophet who made the education compulsory and gave impetus to the development of

religious and cultural activities. The Muslims held aloft the torch of learning and illuminated the darkness of medieval Europe. The Muslims under the inspiration of the Holy Prophet have made enormous contribution in the arts and science and enriched the cultural legacy of mankind.

I commend the enthusiasm with which this celebration is being organised by the officers of the office of the Minister of State for Muslim Religious & Cultural Affairs.

I wish to express my sincere wishes for the successful celebration of the Holy Prophet's birthday on a national scale.

W. J. M. LOKUBANDARA, M.P.,
Minister of Cultural Affairs & Information

A sovereign balm for creation of peace and prosperity in Sri Lanka

It is eminently fitting that the President of Sri Lanka, His Excellency R. Premadasa, should grace this second Meelad-un-Nabi Celebrations as Chief Guest. For it was he, who taking to his heart the dictum of the Constitution that due place should be given to all religions has accorded that status to all religions in this country. The status of role and place of the Muslims of Sri Lanka has always had due attention from the President, and when he appointed me as the Minister of State for Muslim Religious & Cultural Affairs, he had the anticipation that, I would carry out that realization. And I believe, that I have carried out these functions with at least some measure of acceptance and satisfaction.

Meelad Shareef is a moment of utmost importance to Muslims the world over. We Muslims look upon the Prophet Muhammed (*Salallahu-alaihiwa-Sallam*) as Excellent Exemplar (*Uswath-Ul-Hasana*) and this occasion serves as a constant reminder of the noble qualities of the Prophet, which in these troubled times a sovereign balm for creation of peace and prosperity in this land. In this context the Meelad Shareef Celebrations is a true National Event.

The first National Meelad Celebrations were held last year in Mawanella and this year in Puttalam. It would also

be a point to be stressed that this Celebration would bring back into the lime-light, the fact that Puttalam has been historically a significant Town. Steeped in history, it was in a sense, the first object example of national unity in this Island, for it was here that Prince Vijaya and his entourage in association with Kuweni transformed Sri Lanka into the first Nation State in Asia.

The presence of His Excellency R. Premadasa, to Puttalam, I have reason to believe has its spin-offs in the provision of better facilities, more houses, water service, more hospitals and other social amenities.

In making this National Event the success it is, my grateful thanks go to each and everyone who helped by unstinted co-operation. To their devotion, this National Event owes its manifest success.

*Sallallahu Alamuhammed
Sallallahu Alaihiwasallam*

AL-HAJ. A. H. M. AZWER, M.P.
State Minister of
Muslim Religious and
Cultural Affairs.

14th September, 1991.

We must seek unity in diversity

Assalammu-Alaikum

Your celebrations at Puttalām organised by the Muslim Religious and Cultural Affairs Department is a celebration with state sponsorship – and is a measure of the government's concern for the spiritual well-being of the Muslim people. This is done in keeping with the declared policy of the government of making no discrimination between faiths or religions and encouraging spiritual activities of all faiths and all religions of all our peoples.

Islam which was revealed to our Holy Prophet Muhammad 14 centuries ago has a message to all mankind. It is a message of social justice, equality, brotherhood, goodwill, righteous acts. The uniqueness of this message is that it encompasses both the here and the hereafter. The hereafter must not be forgotten while involved with the here; and the here must not be forgotten while searching for the hereafter.

This gives us a sense of balance and fortifies us to face all existential problems.

This uniqueness we should enlist for it will help us to perform our duties and obligations as Muslims and as citizens.

We are a multi-religious, multi-cultural, multi-ethnic society and we should consider the multi-facetedness of the country a positive element in our national make-up. We should look at it as a rich mosaic made up of diverse colours harmoniously mixed to make a beautiful picture.

Our government is fully cognisant of this truth and its validity for nation-building. We seek for unity in diversity.

Muslims should appreciate this policy of the government. While remembering the differences of community we should not overlook the commonness of nationality.

The nation which we seek to build should be a commonwealth of all faiths committed to noble principles enunciated by the Holy Prophet and other great religious leaders. As Muslims we should strive in our daily life to be an example to others and seek to build our relations with other members of society or community on the basis of peace, goodwill, understanding and accommodation. This is the message of the Holy Prophet that reverberates through the corridors of history. We could show our great reverence to our great Prophet by being faithful to these noble principles.

It is this commitment on our part that will guarantee a happy life for the Muslims and a bright future for all our peoples and our country.

A. C. S. HAMEED, M.P.
Minister of Justice and Higher Education,

Rabiu Awwal 17, 1412
26th September, 1991.

Prophet's liberal attitude towards other religions

I take pride in the fact that the District of Puttalam of which I am privileged to be the Chief Organiser of the ruling party, has been selected by the Ministry of Muslim Religious & Cultural Affairs as the venue of the Holy Prophet of Islam's Birthday Celebration this year. It is appropriate therefore in this context to refer to the Holy Prophet: Muhammed's treatment of religious minorities.

Freedom of conscience was recognised and it was proclaimed that there was no compulsion in religion. The Holy Prophet granted a Charter to the Christians of Najran pledging them their security of lives, religion and property. The Prophet states in this Charter: "There shall be no interference in the practice of the Christian faith or observances, nor any change in their right or privileges; Bishop shall neither be removed from his Bishopric, nor any monk from his monastery, nor any priest from his

priesthood, and they shall continue to enjoy everthing, great and small as heretofore; no image or cross shall be destroyed: They shall not oppress nor be oppressed: no tithes shall be levied from them nor shall they be required to furnish provision for the troops". This Charter provides eloquent proof of the Holy Prophet's very liberal attitude towards other religions.

May this celebration usher in an era of religious goodwill in this country.

FESTUS PERERA, M.P.,
Minister of Public Administration,
Provincial Councils and
Home Affairs.

15th September, 1991.

ஜக்கியம் நிலவ அண்ணலார் வழி தொடர்வோம்

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் ராஜாங்க அமைச்சர் இவ்வருடம் புத்தாத்தில் நடாத்தும் தேசிய மீலாத் விழாவின் சிறப்பு மலருக்கு ஆசிச் செய்தியை வழங்குவதில் மிகிழ்சியடைகின்றேன்.

முஸ்லிம்கள் பெருந் தொகையாய் வாழும் நாடுகளில் முஸ்லிம்களின் நலன்களைக் கவனிக்கத் தனியான தினைகளைம் நிறுவப்படாதிருக்கையில் சிறுதொகையாய் வாழும் எமது நாட்டில் முஸ்லிம்களுக்கெனத் தனியான ராஜாங்க அமைச்சினை இன்றைய அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி முஸ்லிம் சமுகத்தைக் கொரவப்படுத்தியுள்ளது.

இதனாடிப்படையில் நபிகள் பெருமானார் (ஸ்ல) அவர்களை நினைவுக்கும் தினந்தை இலங்கை அரசாங்கம் தேசிய விழுப்புறை தினமாகவும் ஆக்கி, இதனைத் தேசிய விழாவாகவும் கொண்டாட வழி செய்துள்ளை முஸ்லிம் சமுகத்துக்கு மேலும் கொரவத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இத் தேசிய மீலாத் விழாவில் மேன்னை தங்கிய ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் கலந்து சிறப்பிப்பது இவ்விழாவை மேலும் மெருகூட்டுகின்றது. இவ்விழா சிறப்பாக நடைபெற வல்ல நாயனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். இதனைச் சிறப்பாக நடாத்தக்கூடிய

அக்கறையுடன் செயல்படும் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் ராஜாங்க அமைச்சரின் பணிகளை இச்சந்தரப்பத்தில் பாராட்டுகின்றேன்.

இன்றையத் தேசிய விழா நாளில் முஸ்லிம் சகோதரர்கள் உலகத்துக்கு அருட்கொடையாகக் கிடைத்து, மனித சமுகத்துக்குச் சிரிய வாழ்க்கை நெறி முறைகளையும் நற்போதனைகளையும் ஊட்டிச் சென்ற அண்ணல் நபி (ஸ்ல) அவர்களின் வழிகாட்டலுக்கேற்ப எம் வாழ்க்கை முறைகளை அமைத்துக்கொள்ள திடசங்கற்பம் பூணவேண்டும்.

முஸ்லிம் சமூகம் பல சோதனைகளை எதிர்நோக்கிவரும் இன்றைய வேளையில் நாம் எமது பிரச்சினைகளிலிருந்து விடுபெ எம்மிடையே பலம் வாய்ந்த ஒற்றுண்மையை ஏற்படுத்திக்கொள்வதுடன் நாட்டில் சாந்தியும் சமாதானமும், சமூகங்களிடையே நல்லுறவும் நிலைத்திருக்க முஸ்லிம் சகோதரர்கள் ஒற்றுண்மையுடன் ஒன்றுபட்டுச் செயல்படுவோமாக.

ஏ. ஆர். மன்னார், பா. உ.
வரத்தக, வாணிபத்துறை அமைச்சர்

Puttalam a town steeped in history

It is for me a great privilege as the Chief Minister of the North Western Provincial Council and as a native-born son of that Province to send this message to the Souvenir issued on the occasion of the Meelad Celebrations held at Puttalam, this year.

The Meelad Celebrations is a significant event in the annual life of the Muslims of Sri Lanka. It is being celebrated now as a National Event. It is fitting this occasion should be graced by His Excellency Ranasinghe Premadasa, President of Sri Lanka, as Chief Guest.

The North Western Province, is a working example of the unity, the amity, the fellow-feeling, the sense of co-operation that has existed among the various communities in this Island and which are reinforced and stressed by the occasion being celebrated as a National Event. The North Western Province has a great many Muslim villages, adjacent to or surrounded by Sinhala villages. Throughout the millennium of Sri Lankan history, these two communities while maintaining their identities, have lived in total peace and mutual co-operation, naturally,

voluntarily, a fact which we should constantly remind ourselves in these times of tension.

Puttalam, which is today the scene of the Meelad Celebrations is a town steeped in history. Puttalam is, in a way, the beginning of civilization in this country, for it was in this one that Prince Vijaya and his entourage set foot in this Island. The Muslims of Puttalam are traditional people devoted to the nation and totally committed to Islam. By celebrating the Meelad Sheriff here, Hon. Alhaj A. H. M. Azwer, M.P. State Minister for Muslim Religious and Cultural Affairs, has accorded the Muslims of Puttalam the honour and respect they deserve.

I wish the National Meelad Celebrations all success.

GAMINI JAYAWICKREMA PERERA,
Chief Minister,
North-Western Provincial Council,
Kurunegala.

15th September, 1991.

THUS SPOKE THE PRESIDENT....

“ மேற்கூறிய ரகாவுட் அன். வி.ஏ.யன் ரகாவைகள் எல் திட்டக்கி கூடியதைக்கிய டாலு சிகூ ம் ரியல்வாயை டர்லெ நிதியை டாலுப் பாஷ்டினம் பால்வர்பால் என்ற ரலெ கோடை பூர்வமியன் பிளதிரிட்டை சியால் டக்டிலியாரிக்கூ ஹிவ் மோத்துவி பிளதிரிட்டை பிளதிரிட்டை மூட்டு அதைக் கூ காட்டியதைக் காட்டுவது சிகூ ம் கொவெக்க மூட்டு மூட்டு அர் ராஷ் டாலகாவரவை பாக்கர சிகைபி. லூக்கை சிகூ ம் கொவெக்க மூட்டு மோவிக் காவிடுத் தாவிர் கூ காட்டு கூ காட்டு பெலதீல் மேய பூரியே கூக்காவைக் கூ கை கூ காட்டுவத்து பூர்வந்.”

“ இந்நாட்டில் வாழும் முஸ்லிம் பெரும்கள் எங்கள் தேசிய இனத்துடன் பிரிக்கவாண்ணாதவாறு இணைந்துள்ளனர். அரசியலமைப்பின் கீழ் ஏனைய குடிமக்கள் துய்த்துவரும் கருத்துச் சுதந்திரம் உள்ளிட்ட எல்லா உரிமைகளையும் முஸ்லிம் மக்கள் துய்த்து வருகின்றனர். முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டு அலுவல்களுக்குப் பொறுப்பாள இராஜாங்க அமைச்சர் ஒருவர் எம்மத்தியில் இருக்கின்றார். இது உலகில் எப்பாகத்திலேலும் முஸ்லிம் அல்லாத நாடொன்றில் காணப்படாத அதிவிவேஷ பண்பாகும்.”

“The Muslim people of this country are an integral and vital part of our nation. They enjoy all rights including the freedom of conscience available to other citizens under the Constitution. We have a Minister of State for Muslim Religious & Cultural Affairs. It is something unique for any non-Muslim country in any part of the world.”

R. PREMADASA
President

At the Islamic Conference to Commemorate the Birth Anniversary of the Holy Prophet – at Sri Lanka Foundation Institute – 17.10.1990.

පිළිගැනීමේ ගිතය වර්වෙෂ්පුක් කිතම් WELCOME SONG

املا و ملا با سادسي
ترحيبا بكم يا قادرسي
املا و ملا با ماحبسي
ترحيبا بكم يا ملحسي

ඇමට දහම් පූමට දිමත්
පුද පහතින් ලෝවම දේලා
දද කරදන දේලා දේදන
පුදමු යදිමින යාමේ දේලා
සමරමු තබේතුම රාත දිනේ
පෙනුරමු ඇමහම පුහද යෙන්

පතපති උඩමට ගරු කරමු
යේවා විරුවන් පුද කරමු
දදර තැහැමින දුසිරින් දුරලමු
තලේදයේ රාජ පෙරට රෙගෙ යමු

මෘත්‍යියින් වුශ්‍යීය කුමුක බාස්ථ්‍යාම
මණ්ණිල් නොන ඉනිශය සන්ත
ඩිග්‍රෑස්‍ය නායිත තොමුතු නාලනුම
ඩිනිය අමෙති තේඩි නිර්පොම්
නිඛනවොම් නුපිකිනින් ඉන්ම තිනාම
පෙනුවොම් අභ්‍යන්තරුම් අන්තු මනාම

ඉත්තම ඉනාපති කොරවිප්පොම්
ඉය්වාම් තොඳුතාර මතිත්තුවොම්
ඉතාර කුණත්තාල ත්විනා ඉහිප්පොම්
නවොත්‍ය තොයාම මුන් කොඳුටොිට

Lets Honour His Excellency The President
Respectfully Acclaim our Esteemed Toiler
Lets Eschew Evil with Adorable Deeds
March Towards Victory to a New Dawning

<i>Sinhala</i>	- Mr. Harold Manchanayake Music Instructor, Puttalam
<i>Tamil</i>	- Alhaj A. N. M. Shahajan – Puttalam
<i>English</i>	- Mr. A. S. M. Razeem Maharoof – Puttalam
<i>Arabic</i>	- Moulavi Y. Abdul Basar – Puttalam
<i>Music</i>	- Mr. Elayas Warnakula – Puttalam

جزيرة سريلانكا

سريلانكا جزيرة صغيرة تبلغ ماحتها 6010 كم . ويعيش فيها ما يقرب 16 مليون نسمة % بسذويون 15% هنادكة % 8 مسلمون % 2 غير الديان الأخرى ويعيش المسلمون منتشرين في جميع أنحاء الجزيرة . وفي شمال وشرق الجزيرة اغلب الشعب تاميليون . وكان علاقة العرب بهذه الجزيرة قبل انتشار الاسلام . وقد وصل الدين الحنيف إلى هذه الجزيرة في القرن الثاني الهجري ، وقد حمل شعلة الاسلام تجار العرب . ويقول التاريخ بأنه كانت العلاقات التجارية في عهد الامويين والعباسيين . وقد سجل الرحالة ابن بطوطه وسيمان تاجر بهذا العدد حين يذكران عن عدد عن رحلتهما ١٠٠ . الجزيرة ، وكان العرب يسمون هذه الجزيرة "جزيرة سرنديب" وسيلان " . دوى لهذه الجزيرة فترة تحت استعمار الهولنديين والبرتغال . وفي تلك الأيام تأثر المسلمين دينيا واقتديا ، وكان استعمار الانجليز منذ ١٩١٥ م حتى ١٩٤٨ م .

ومنذ استقلال سريلانكا عام ١٩٤٨ م تناوب الحكم خربان كثييران وهو الحزب الوطني المعتد وحزب الاستقلال . ومنذ عام ١٩٧٧م الى يومنا هذا ما يقرب ١٣ سنة استمرت على الحكم الحزب الوطني المعتد . وهذا يهتم بشؤون المسلمين ويراعيهم . وأغلب المسلمين يؤيدون هذا الحزب منذ زمن طويل ، والرئيس حاليا " رنسنها فريمداسا " ويوجد في مجلس الوزراء بعض الأعضاء المسلمين مثل وزير العدل ووزير التجارة والمالحة . ورئيس البرلمان ايضا مسلم . كما يوجد هناك وزراء الدولة للملحة والمعاملات والأشغال والصحة والاسكان . اي ما يقرب من بين ١٣ عضوا وزراء . ويوجد في هذه الجزيرة مدارس مستقلة للمسلمين كما خص برامج اسلامية في الاذاعة والتليفزيون . وتتجدر الاشارة الى ان الحزب الحاكم (الحزب الوطن المعتد) اغلقت السفارة الاسرائيلية كما قطعت علاقاتها مع اسرائيل .

وانه يوجد وزير خاص لصالح المسلمين باسم وزير الدولة لشؤون المسلمين وهو السيد عبد الحميد محمد ازور (عفو البرلمان) وقد امضى السيد ازور عدة مناسب في جمعيات اسلامية كما خدم سكرتيرا لبعض الوزراء . وان وزارة الفحوص الاسلامية يعنى بما يتعلق بالمدارس العربية التي تبلغ عددها حوالي ٦٩ كما يراعي المساجد الذي يبلغ ١٩٤٤ . والوزارة هي الرعاية على شؤون الوقف ايسدا .

ولا يوجد هناك في دولة غير اسلامية وزارة خاصة لشؤون المسلمين كما توجد في هذه الجزيرة فینبغى ان ينتهز المسلمون هذه الفرصة الثمينة . وان مسؤولية هذه الوزارة عظيمة فيلزم لها ان تراعي تلك المدارس والملجـد فيرجى ان يساهم الاخوة المسلمين بعد يد العون ماديا ومعنويا كـهـ تراعي العراـكـر الاسلامـيـة .

وان اغلب سكان شرق الجزيرة والشمال التامليون . ومنهم فئة النمور يحاربون لاعل الانفصال . و هوؤام الانفصاليون اخرج المعلمين الذين لم يوافقوا على مطالبتهم والانفصال . وماروا لاجئين منذ سنة . يقضي هوؤام العلماء حياتهم بالمعاعدات التي يتلقون من الحكومة واخوتهم العلميين ومفهوم الراهن محزنة . بل اشد مما يعاني الفلسطينيون . وجميع العيادات ممنوعة بلحاف نارجيسل . ولا يوجد لهم الكهرباء ومصلحة الصحة والدراسة للأولاد واما اهل

الشرق يقاومون الانفصاليين ويحاربونهم ولم يخرجوا من اراضيهـم ولكن كثير منـهم قد لاـقوا مـصرعـهم واستـشهدـوا فيـالـعـربـ . وقد اـغـتـيلـ المـسـلمـونـ اـثـنـاـ عـصـلـةـ فيـ ١٩٩٠/٨/٣ـ مـ فيـ جـامـعـ كـاتـانـكـلـيـ وـانـ ماـ يـقـرـبـ ١٥٤ـ مـلـمـاـ استـشهدـواـ فيـ هـذـهـ العـادـةـ وـفيـ ١٩٩٠/٧/١٢ـ مـ قـتـلـ ١٧٩ـ مـلـمـاـ فيـ هـذـهـ المـنـطـقـةـ . وـسـتـةـ مـنـهـمـ منـ حـفـظـ القـرـآنـ وـقدـ يـجـريـ هـذـهـ المـعـاـلـةـ إـلـىـ يـوـمـنـاـ هـذـاـ ، وـيـنـتـهـيـ مـمـلـكـاتـهـمـ وـقدـ تـأـثـرـ المـاجـدـ وـالـمـدارـسـ فـيـ شـرـقـ الـجـزـيرـةـ نـتـيـجـةـ هـذـاـ الـحـرـبـ الـنـيـ يـقـومـ بـهـ اـنـفـصـالـيـوـنـ كـمـ دـمـرـواـ اـصـيـبـ الـمـاجـدـ فـيـ الشـمـالـ . وـلاـ يـوـجـدـ هـنـاكـ مـسـلـمـ وـاحـدـ حـالـيـاـ . وـلـمـ يـسـعـ اـلـازـانـ مـنـذـ سـنـةـ وـلـمـ يـوـلـعـ النـورـ فـيـ الـمـاجـدـ . وـالـثـوـارـ يـسـتـعـمـلـونـ الـمـسـاجـدـ حـالـيـاـ مـعـكـرـاـ لـهـمـ وـمـرـكـزاـ ، وـالـمـسـلـمـوـنـ الـذـيـنـ عـاشـوـاـ جـيـلاـ بـعـدـ جـيـلـ اـخـرـجـوـاـ مـنـ مـقـطـ رـأـسـهـمـ .

فيجب علينا ان نعتني بأمور العلمين وهوؤام الخوة ولو لم نهتم بـنـوـاجـيـنـاـ نـحـوـهـمـ لـعـلـ قـرـبـ الـادـيـانـ الـاخـرـىـ اـمـرـ خـتـمـيـ لاـ يـعـكـنـ الـاحـتـرـازـ هـنـ ذـلـكـ . فـنـرـجـوـ مـنـ الدـوـلـ الـاسـلـامـيـةـ وـالـجـمـعـيـاتـ الـاسـلـامـيـةـ اـسـرـاعـ بـتـقـديـمـ الـمـسـاعـدـاتـ الـعـاجـلـةـ ، وـالـاخـوـةـ الـلـاجـئـوـنـ يـدـعـوـنـ اـخـوـتـهـمـ فـيـ الـعـالـمـ لـتـقـدـمـ وـضـعـهـمـ الـمـرـاهـنـ حـيـثـ اـنـهـمـ فـيـ حـاجـةـ إـلـىـ . فـنـظـرـاـ إـلـىـ اـنـ مـسـؤـلـيـتـ الـمـسـلـمـيـنـ عـلـىـ عـاتـقـ الـوـزـارـةـ الـشـؤـونـ الـاسـلـامـيـةـ وـانـ اـمـكـانـيـتـهـ فـيـلـيـلـ نـرـجـوـ مـنـ الـمـسـلـمـ الـعـالـمـ وـالـدـوـلـ الـاسـلـامـيـةـ بـمـدـيـدـ الـفـوـنـ لـمـالـحـ اـخـوـتـهـمـ الـلـاجـئـوـنـ فـيـ هـذـهـ الـجـزـيرـةـ الـذـيـنـ لـاـ حـولـ لـهـمـ وـلـاـ قـوـةـ .

بـقـلـمـ مـيـرـاـ مـحـبـيـ الـدـيـنـ

ஏற்குடும்பம் EDITORIAL

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹுத்தஆலா இந்த உலகுக்கு அளித்த அருட்கொட்டயே எம் பெருமானார் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள். அதனால்தான் அல்லாஹுவின் அருட்கொட்ட என்று அண்ணலார் அழைக்கப்படுகின்றார்கள். அண்ணலாரின் வாழ்வு ஒரு அழிய முன்மாதிரியாகும்.

அண்ணலார் ஜூனனித்த தினத்தை ஆண்டுதோறும் கொண்டாடிவருவது நம் மரபாகும். உலகெங்கும் இம்மரபு மீறப்படுவதில்லை. "மீலாதுந்தபி" விழா பற்றி விமர்சிக்க வருவார்கள்கூட, மீலாதுந்தபிக்கு தடைக்கற முற்பட வில்லை. அது நடைபெறும் முறைகளில்தான் சில மாற்றங்கள் வேண்டியிருக்கின்றனர்.

எது எப்படியிருப்பினும், எமது தினைக்களம் வருடாவருடம் மீலாதுந்தபி விழாவை வெகுசிறப்பாகவும், கனகச்சிதமாகவும், கண்ணியமாகவுமே கொண்டாடி வருகின்றது. இதன் விளைவே பல்வேறு வகையான போட்டிகளும் பரிசுத் திட்டங்களுமாகும்.

ஆண்டு தோறும் அழிய சிறப்பு மலரொன்றை வெளிக் கொண்டுவரும் தினைக்களத்தின் பணியாக இருக்கின்றது.

அந்த வகையில் இந்த ஆண்டு வெளிக்கொண்டுப் பட்டுள்ள சிறப்பு மலரே இன்று உங்கள் கரங்களில் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. சாதாரணமாக (Souvenir) என்றழைக்கப்படும் நினைவு மலர்கள், பெரும்பாலும் விளம்பாங்களையும், ஆண்டறிக்கைகளையும், புள்ளி விபாங்களையும், போட்டி முடிவுகளையும், நீண்ட பெயர் பட்டியலையும் தாங்கி வருவதையே நீங்கள் அவதானித்திருப்பீர்கள். அந்த மரபை மாற்றுத்தஞ்சு நாங்கள் கங்களை கொண்டோம். நினைவு மலர்கள் சிறப்பு மலர்களாய் அமைந்தால் என்ன என்று ஆலோசித்தோம்.

அறிவியல் கட்டுரைகளும், அற்புதமான கவிதைகளும், பயன்மிகு புள்ளிவிபரங்களும் "துணுக்கு" எனப்படும் "டிட்பிட்ஸ்" களும் மலரில் நிறைந்திருக்க வேண்டும். அறிவியல், சருக, பொருளாதார, விண்ணான, வர்த்தக, கலை, கலாசாரத்தன்மை வாய்ந்த கட்டுரைகளும் கவிதைகளும் சிறு கதைகளும் ஆக்கரமித்துள்ள மலராக இம்மலரை அமைத்துவிடவேண்டுமென்று அவாக்கொண்டோம். அறிஞர்கள் பல்கலையும் கலைஞர்கள் சில்கரையும் கலை இலக்கியவாதிகளையும் நாடிணோம். அவர்களது பேண பேசுவதை இன்று உங்கள் செவி நுகரலாம். இவைகள் காய்களல்ல ; கணிகள் ! செவி நுகர் கணிகள் ! !

புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு, புள்ளி விபரத்தை கண்களால் மேய்ந்துவிட்டு, அப்படியே சுருட்டி எறிந்துவிடும் மலராக அமைந்துவிடாமல், பெட்டகத்தில் வைத்துப் பேணிப் பாதுகாக்கவேண்டிய பொக்கிஷமாக இம்மலரை மாற்றியமைக்க வேண்டியதும் பெரும்பணியாகும்.

அந்தப் பணி பெரும்பாலும் வெற்றி கண்டிருக்கின்றது என்பது எமது நம்பிக்கை.

இம்முறை, விழா வரலாற்றுப் பெருமைக்க புத்தளத்தில் இடம்பெறுவதால் புத்தளம் பற்றிய அல்லது புத்தளத்து அறிஞர்களின் ஆக்கங்களுக்கே முன்னுரிமை என்பதையும் தயவு செய்து கவனத்தில் கொள்ளுமாறும் வேண்டுகிறோம்.

மலரின் வெற்றியில் திருப்தி எமக்கு ஆயினும் தீர்ப்பு உங்களது.

மலர் உருவாக அயராதுழைத்த அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் எம் நன்றி.

வஸ்ஸலாம்.

— இதழாசிரியர்.

පුත්තලමේ වින්ති

මුදලීම් ලෙව තහවුරුක මුහුමද අමාත්‍යතේ උපත් දිනය අභ්‍යන්තර් උපත් දිනයේ පැවත්වා මුහුමද අමාත්‍යතේ උපත් දිනය ලෑඛ දැනට ඇවුරුදු ක්‍රියාත්‍ය වර්ත 1420ක ගහවි තිබේ. නිර්මා වර්ත්මාලින් තේ තම්බූ තම් ඇවුරුදු 1462ක ගහවි දැන. ක්‍රියාත්‍ය වර්තාත්වන් මුදලීම්වරු පිළිගැනීම් නිර්මා වර්තාත්වන් අතර ද්‍රව්‍ය දහාත් පමණ විනාසක් පෙනවේ. ක්‍රියාත්‍ය වර්තාත්වන් ද්‍රව්‍ය 365ක තිබෙන අතර නිර්මා වර්තාත්වන් ද්‍රව්‍ය 355ක පමණි. රැකියා මේ වෙනස දැනට් තිබෙන්නේ.

මේ අනුව පෙන විට 1991 දී ප්‍රතිතලුමේ රාජික මට්ටමෙන් පරිත්වනු ලබන තැක්කායක උපත් දින උලුල සමරත්තේ රුහුමාණත්ගේ 1420 වැනි රත්මෝත්තය දිනයයි. රාජික උත්තය විසඟෙන් ප්‍රතිත්වනු ලබන දෙවනවනාව මෙය වේ. පළමුවූත්ත පරිත්වනු ලැබුවේ 1990 මාවතුදුල් දිය. අනිගුරු රක්ෂිත්ති රණධිය ප්‍රේමදය උහුමාණත්ගේ අන්ත මුදුන්පත් ඩිරෝත් වශයෙන් මේ උත්තය යාතික උලුලක් ලෙස ප්‍රතිත්වනු ලබනයි.

මේ වයර තහඹුලාක්ෂණයේ උපන් දින දායාවත් දරකෝස් සැවය පුද්ගලුලේ ඇඟිල්ම ඉනා වැදගත්ය. මුදලීම්වරු බෙඟරත කොටසක් වියයෙන් වායන ගරත තාරගවින් පුද්ගලුල් එකඟ විම රට යෙළු මූල්‍ය තරුණක්. පුද්ගලුල් එහිටු ඇත්තෙන් වයර පළුයෙන්. එය එ පළුයෙන් වායිර මධ්‍යයදානයේ ලේඛ පමණක් තොටු වැදගත් විරායක් අභ්‍යන්තර විහිටු ඇති තාරගයේ ලේඛ ඉනා ප්‍රකාශය. මැද පෙරදිග රටවින් දාන පෙරදි රටවාලුට සහ මුදුදු වෙළඳ මාරගයේ ශ්‍රී ලංකාව මුදල තැන දුනදු වියාත් පුද්ගලුල් එහිටු වෙරුලබා ප්‍රජායේ එහිටු ඇති රැක වියාත් ලේඛ ප්‍රකාශ විම රට යෙළු මූල්‍ය.

කුලුපියිය තොම්ට (Claudius Ptolemy) තුම්හතා ක්‍ර.ව. 150ද සරයාටෙහි තැම්ප ශ්‍රී ලංකාවේ සිතියමක් පිළිගෙල කුලුය. තොම්ට පදනම් වූය මා ඇලෙක්ස්ඩන්බරගේ අද්මරල් කෙකෙක වූය එකතුව විසින් ප්‍රාග්ධන රුහුණ ලාභාව ගැන උය දැය උද සරයාටෙහි නම් ගුර්තය වෙත මාරුවාලිය හොය ගෙනතා උද තොරතුරුත ඔහුව ඉහුග්‍ර ජිය.

කොලමිගේ ඩිජියල අනුව එහි දැනග වන යාවත් අභ්‍යරන් රාතරක්ව ගැන්වන්නේ විදෙශ තම්වලියේය. මහවුලී හෝ මූළු තම් කර ඩිජියල් පරිජිය-ප්‍රලුටියය (Phasis-Fluvius) යනුවෙනි. පරිජියානුවන්ගේ තැදි යන්න එහි ගෙරුමය. අරුකි වරුණගේ තැදි යනුවන් අදාළ අනුව අදාළ වන සොනා-ප්‍රලුටිය (Soana-fluvius) යන තම්ක් මූළු දුරුරු ඔහ ගැන්වයි. ශ්‍රී ගෙ අසනා-ප්‍රලුටිය (Azana-Fluvius) අධිකත්වරුන්ගේ තැදිය යනුවන්ද, ගුණුත්කන් ඔහ බරි-ප්‍රලුටිය (Barchie-Fluvius ගුරුත්ත්වරුන්ගේ තැදිය) යනුවන්ද එහි ගැන්වා ඇත. කොලමිගේ අදාළ අනුව එ අවධියේදී ගෝනා දොලුගැනී අයේ රහ කොටය යුතු ලාභාවී විදු බවත්, මුත්තගෙන එහි ගෝනායක් යොති යනුවන් ගැන්වනු ලැබු බවත් වෙති යොති යයි. ගෝති යනුවන් ගැන්වනු ලැබු අරුකිවරු සොනා-ප්‍රලුටියය යනුවන් වන්නාගේ මූදුරු ඔයෙන් ගැන්වනු ලැබු ප්‍රාත්‍යාවලු විදු බව කොලමි දැනග කර ඇත. එ අරුකිවරු මුද්‍රාලිවරුන්ගේ මුත්තම්ත්තෙක් වෙති.

යෙතු යනු වැදගත් ව්‍යවහාරකි, අපුරුෂ දෙශයකට පෙර එහි වූ දෙමළ ගෘහීකා යුත්තේවල අයෝධියන් මූල්‍ය විරුදු පෙදෙස්වීම් දෙපර්දියෙහි උම්භී ඇ යාත්ත්වක උබවේ යටත් තෙවෙන් නොවාදායුණු

எனுவேண்ட. முடி பேரிடின் புதித்தி அரசிவிருத்தியில் மே கேள்வகர் என
- நம பாதைத்தின் நோலும் விதியின் பூரியன் சிறிதிலே சுட்டாத் து கேட்கி என
நமது, தெமிழ்நாட்டு நான் எவ்வகர் கேள்வ கேள்வகர் என நமது
ஏதாக என கொடுத்தீ. மே விவகா கேள்வும் தடுப்பது ஒன்றின் அடி தீ
உருவை பாடுவது கருத முழுமிகுவிருத்தியை மீண்டுமிருந்து விட

පුත්තලම තුවර පිහිටා තිබෙනෙන්ත දුරු ඔය උතුරෙයි ;
කොමීය තරුණාධි යනුවේ හඳුවත්ත ඉ මාං ඩිනියලම දුරු
ඔය උතුරෙන පිහිටා යොති ගැමුවලුව යාබදවය.

පුත්තලම අරක්ෂාව අනිත්ත වැදගත් කේතුදේපාතයක් ලෙස සලකන ලදී එය රාජ වැදගත් ව්‍යෝ පුත්තලම දැඩු ඉත්දෙයාට අයත්තාව පිළිබා ඇති නිධාය. දැඩු ඉත්දෙයාටත් ඉ ලාභාව අනුම්තය තිබාට පහසු වරායක් ලෙස එදා සලකන ලදී ඇත්තෙන්ම පාත්ධී රජවරුන්ගෙන ලාභාවට තරරකය එල්ල විය. එවැනි තරරකවලට ලක්වූ උපාධා ප්‍රතිතලමය.

ඒ විකවානුවේ දැඩුණු ඉත්දියටි රජවරුන්ට උරස් ගතය අයුරුද් හිරුපූය මුද්‍රිල්ලිවරුය. ඉත්තම් අයුරුද් ලුමුණෙන් අරාබි රටවලියින්. අයුරු වෙළඳාමේ වැදගත් තැනක ඉපුපුලුවේ පර්ධිවහු කොකෝකේ පිශිටි කිහිපය. එ දුපලන් දැඩුණු ඉත්දියටි රුම්ඩී වේදිජිත් දුගලුවයි මාලින් තක්සිපුලුපු බිජ අඩුදුල් රහ්මාන් වෙත මුහුමිලද අක් තිබී දන ප්‍රතිචරිතය මෙහු පාණ්ඩියාන් රජ පරපුරේ ඇමරිකය යාරුණ පාටි ගත් තිය පාණ්ඩියාන්ගේ රාජකීය පවුලට අයන් කොකොක් විය. මෙහු එහි අමති තක්සිරුක්ද දැරුවාය. එං පාණ්ඩිය රජ පරපුරේ යාන්සියරුවරුන් දහර දෙනෙක් සිටියාය. ඔවුන් තමන් අතර පාණ්ඩිය රාජකීය බෙදාහැන පාලනය කළුය. තක්සිපුලු වෙත අඩුදුල් රහ්මාන් පාණ්ඩිය රජ පවුලට අයන් කොකොක් තිය මෙහු පාණ්ඩිය රටෙන් කොකොක් පාලනය කළුය.

පාණ්ඩිය රටෙන් තක්සුල්ලාජ විත් අඩුල් රහමාත්මක ප්‍රධානත්වයෙන් දුට්ටි යොවාක් ක්‍රි.ව. 1288 දී තුන්වත පරානුමලබාඟ රජ සමඟ සටන් කොට මූල්‍ය පරදවා ගණනිමත් සුදායිර පැවුර විනායකෝට ද්‍රා රජ අත්තන් කළේය. මුහුණේ තීයෙරේකා වගයෙන් මුදල්ලෙකුට පාලකය භාරකොට ආරපු පිශෙය. එ පාලකය ආරය වතුවරහි භංජවත් රජ බැඳීත. මුහුණේ අගනුවර වුයේ ප්‍රාන්තනාමය. මාලින් තක්සුල්ලාජ විත් අඩුල් රහමාත්මක නා මුහුණේ යොගොසුරු මාලින් රහමාලුදීන් රඩු රාජ්‍යය දෙය තහමතුරු ඉසුරුය. රහමාලුදීන් අවුරුදු රජ තිස් දුරපත් සිටි දකුණු තුන්දියට 11,400 අයවයන් ඇරඹීමේ හිටුපුවකට රාකාවී සිටියෙයි. මුදල්ලි පාලකය යොගොටයෙන් මුදල්ලි රවරුන් විසින් තිකුරු තුරු නා රුන්සායි

මහාචාරය අල්කාර එම්. එම්. රුධිස (ඇම්.එ., ප්‍රධානී)

යා රේ කාඩි සිංහලක් කොටු ගා අවට පුදෙය වලිය් සොයා ගන් බව එරි. බෙලිපු කොට්ඨරුවන් විසින් කාඩි ගැන ලියන උද මානක දැනත වේ.

වටිනය යදුවත් අඩංගු බෙඳාතා ප දත් අකුර වෙනුවට බ දත් අකුර උපයේ ගි කළු විධ තැක. එහි තවත් වරදය ඇත. පූ යයි සෙයි යුතු රැක බ දත්ත විෂාල වෙනුවක් ඇත.

ත්‍රි. ව. 1273 සිට 1284 දක්වා උකාව පාලනය කළ පළමු වැනි වූවිනෙකුවා රජ අරිජි බදින් ගුණවත්තු ලැබුවේ අඩු තෙකුනා - ලෙසෙහි යුතුවන්ය. යෙමත් රඩී රජු විසින් මුණ්වය පත් ත්‍රිතා උද් එළිය ප්‍රතික්ෂේප කළ පාලමුවාත් වූවිනෙකුවා රජ සුභ ගිවියුම්ක් බ්‍රාහෝරුත්තුවෙන් මියර දැයැය රජ වෙත උගියක් යුවිවිය. එ එළිය රැගත් දැනුව මියර දැයැයට පැම්බීය හිරිරි වර්ත 682 මුහරු මායෙය ත්‍රිතා ත්‍රි. ව. 1283 අරලදා මායෙය දිය. මෙයේ දැනුන් කරන්න මතරියි තම දැය යාචාරකයයා. යෙමතෙයේ කාඩි දෙකක්ද වෙති තිබි යොයා ගත්තා ලදී.

අරුබ් යා මුදලිම වරුත් හි ලාකාවට අදැයිමට ශේෂ වූයේ ශ්‍රී පාද
ඇතුවෙන් හැඳව්වන අධිමස්ථික් නහ කන්දය එහි අති ශ්‍රීපාදය බැඟි
දැන ගැඹුමේ ආයවෙන් පිටතියෙන් මොන් දෙනෙන් මෙහි
පැමිණිය. අරුබ් යා මුදලිම දැය සාචාකයෝද හි ලාකාවට
පැමිණියේද එළඳ අරමුණ තොටෙගෙය.

ଫୁଲି ବେଳୁଣେ ଗମନ ରିକାର୍ଡ ଫୁଲିଛି ଏବଂ ପରିଵର୍ତ୍ତନର କଲ୍‌
ମୋହାର୍ଦ୍ଦ ରିକାର୍ଡ ଉପରେ ମେ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନୁଲେଖ ଦିନଙ୍କ କଲ୍‌
ଏବଂ ଅବଧି କୋଟ ଦିଲେ, ଯଦି ପ୍ରଦାନ କିମଳିତଙ୍କ ଏବଂ ଦିନଙ୍କ କଲ୍‌
ଅବଧି.

අරුබ් අක්ෂර මාලෙවේ එ සත්‍ය ගැඩියක් තොමූත්. රට සමාන පෙරෙන් ලෙස එහි උප්පෙන් එ නො පෙන්වයි. එ තින් පෙන්වයි. එහි

ඉගිනු බහුතා, සුදුල්‍යක් අරය ව්‍යුත්වර්තිව මුණුගැසුවට දෙනෙකාම සහුවූ යාම්පිටයේ යෙදුනාය. එිඩියාදර කෘෂිවිඛි හිඳී සිරියහා, අරය ව්‍යුත්වර්ති පර්යාගැනු ගාහාව දැන සිරියෝදා තුවෙනු බහුතා රජවරු ගැනත් රටවල් ගැනත් ක්‍රියා කෘෂිවිඛි රජපුදුවත්තේ ඉවහන සාක්ෂිව තේඟු විය. ශ්‍රී ට. 1333 සිය අවුරුදු රජාත් පමණ කාලය ඇල මුදුරුවයි රාජ්‍ය පාලනය මුද්‍රාලි රජවරුත්තේ අත්‍ය පත්‍ර තිබුණි. එ කාලයේ රාජ්‍ය ගාහාව පාර්ශ්වාගැනු ගාහාව විය. ආරය ව්‍යුත්වර්තිගේ පාර්ශ්වාගැනු දැනුම්වත වේ කරුණ ඉවහන ව්‍යුත්වර්ති විය හැක.

විටිනා මුණු දීමෙන් අනුරුද්ව ඉඩුනු බඳුනා යේ අවස්ථාවයක අදාළත්ම එවා සපුරාලිමට තම සුදුනම් එව පූර්ණයා ආරග විතුවරති ඉදිරිපත් විය තම මේ දුරටත් ගෙවී පැසුණු අවස්ථාව් සිටි තමා තුළ තිබෙන රාකම් ආහාර ආද්‍යමයේ යා සැවන බැහුදුම් යයි ඉඩුනු බඳුනා යිය. රාය සුදුර් දෙයක යයි පැවැතු රරුණුමා ආරක්ෂා කරුවත් සමඟ ඉඩුනු බඳුනා එහි පාදනයට හිට තිරමට විධි විධාන ගැලුපුවයි. රාකම් මුත්ස් තුව රාක් තිබූ තුවත් ගැනීමට එකඟ විවිධ.

තමයේ දාක්කයන් ලබා රැගෙන ය කුත් දේලුවික් සැරපු කුල්තාත් අරය වකුවරති අවුරුදු පතා ඩිරියන් වරයෙන් ශ්‍රී රාජධානි යන යොමිල් ඩිට්‍රි දෙනෙක්ද මූල්‍යමත් තැන් ඇතුළත් දෙනෙක්ද ඩිය යෝම්කයන් දෙ දෙනෙක්ද බඩු මුවටු රැගෙන උම්ම පහලුද දෙනෙක්ද කුව්ව පිළිග්‍රිවීම් ගෙවාම් තැල්දා

මුදලිත වින්ද්‍යාකරුවන්ට ඇමර ඉඩ තුළුන්හ මුවන්ට හිඳ පිඩා කළය. මුවන් යම්ප ගෙඹුදෙනු ගොඹලය. රැයෙන් මේ බැංතිතයු ප්‍රාධිතයායේ දැඟැන් ජීවිතයට ගර, නීරිම් වස් මුදලිම වරුන්ට දැන් උරකර කරන්නට යුතු. මිට යෝඛ වූ සිද්ධිය ඉඩුනු බඩුනා මෙයේ වූරුණ කරයි.

ରୁତିନି କି ପାଇଁ ଥିଲୁ ବେଳୁ ବେଳୁ କୁର୍ରଣ୍ଗଳ (କୁନ୍ଦକର) ବେଳୁ ଦିଲେ
ର ବାହ୍ୟର ବୀଜିର ବୀଜି ତିର୍ଯ୍ୟକ ଅଧିକ ଦୂରମାତ୍ରରେ କୋଣେଟି ଘେବ
କିମ୍ବାକି, ପ୍ଲାଟିନାମିଲିରଦୟାର ରେବିଦିଲୁନ ରହି ଛାମ ଦିରିତକ ବିଷଯେ
ପରିଚିତିବାଣେ ଯାଏ, କୁର୍ରଣ୍ଗଳର ଥିଲୁ ବେଳୁ ବେଳୁ କା ପିରଙ୍ଗ କ୍ରିପ୍ତାଧ୍ୟବ
ଦିଲେ, କିନ୍ତୁ ପାଇଁ ରହି କିମ୍ବା ଅଧିକ ଦୂରମାତ୍ରରେ କେବ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟରେ
ଦିଲେ କିମ୍ବା ବେଳୁ କା ପିରଙ୍ଗ କାର୍ଲା (କୁରି) କର ଆରିତ କୋଲାକି ପରିଚିତିବାଣେ
କୁଲିତ ପ୍ରତିରୂପରେ ରୁତିନିକିର କିମ୍ବା କର ଆରିତ କରିବାକି ଥିଲୁ କିମ୍ବାକିମ୍ବା

මේ අනුව බලන විට තු උකා ඉතිහාසය විද්‍යාත්‍යන් නැත්ත ප්‍රතිතලමට
කිහි වේයි. උකා රාජ්‍යක අගනුවරක් වියෙන් බැබුලීමේ තාක්ෂණ
ප්‍රත්‍යාමට එම එකිනෙකි.

କୁରିତିବୁ ଏହିଭୂତ ପ୍ରତିନିଲିମ ବୈଦ୍ୟତ ଵିନନ୍ଦେ ରତ୍ନ କା ଫଳିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା
ରିଷ୍ଟ୍ କିମିଲିରୁତ ତା ବ୍ୟବସାୟ ଦ୍ୱାରା ଉପରକାର କାଳ ଧନରତିତ କିମାଦ.
ପ୍ରତିନିଲିମେ ରିଷ୍ଟ୍ ପ୍ରାଦୁରିଧି କରିବାରଙ୍କ କାମ ଅଦିତ ଅଳ୍ପବ୍ୟାଧିର
ବ୍ୟବସାୟରେ ଭିଜୁ ଅନ୍ତର କରିଲେବାକି କରିଲେବାରୁ କିମିଲାଯକ ଲିଖା ଥିଲା.
ଏହି ମୁଦ୍ରଣକ କିରମିତ ପ୍ରତି ପ୍ରତି କ୍ଷିତି କାଳେ ଅପରି ମୁଦ୍ରିତ ଥାଗମ କା
ଦାନାକାରୀଙ୍କ ରେ ଆମନି ଅର୍ପଣାର ର. ରର. ରମ. ଅଧିକାର ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଦାନାଙ୍କ
କାଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା.

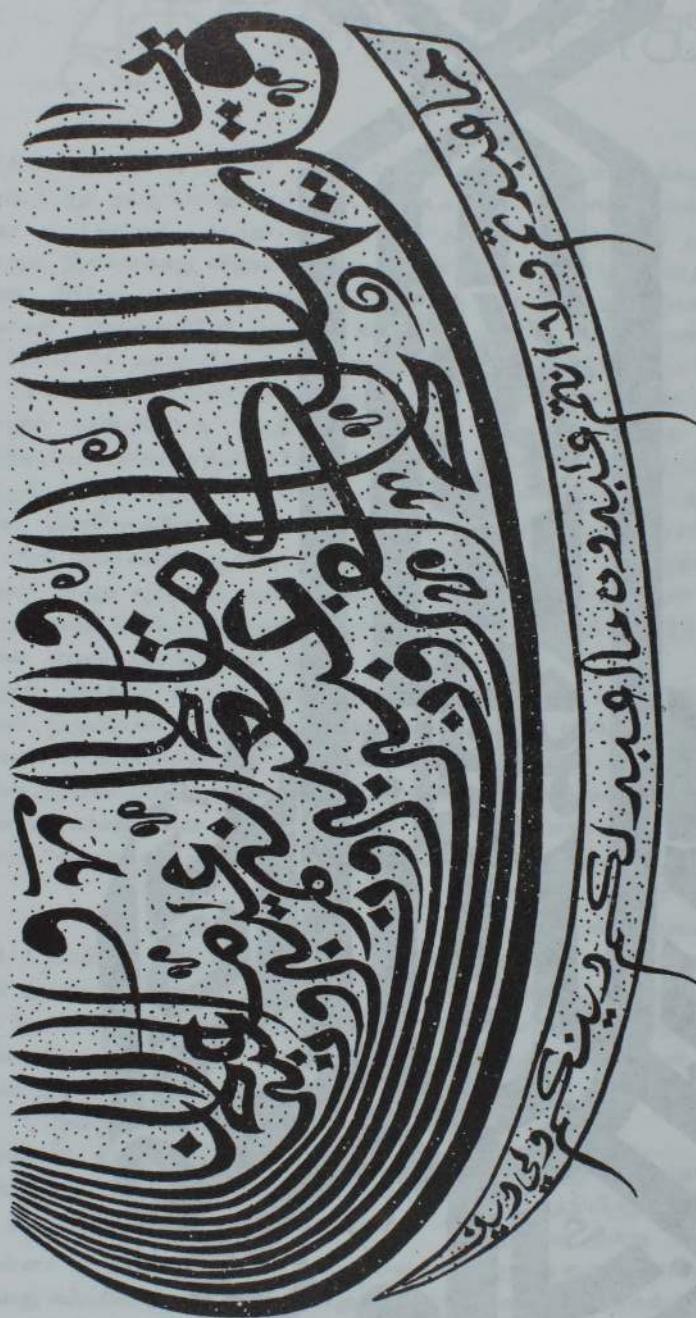
රාජ රාලනය අතින්ද දෙගපුලුන අතින්ද සමාරියිය ප්‍රගතිය
අතින්ද, අධ්‍යාපනය අතින්ද සහිතය අතින්ද, ගැන තිරුලා නිල්පරය
අතින්ද ප්‍රජිත්‍යෙක උව් ඇති ප්‍රතිතලමේ මේ වයසර රාජික මට්ටමෙන්
මුදුන් තෙ තම් තබිතායක තුමා ඉමා ඉතිහාසයේ ඉතා වැදගත් දියුණුවෙක ලෙස
සෙකුනු ලබන බව මොඳුමාත්‍ය. මේ කරත්වයට දිරිදුන් උත්තරිතය
රාජිත්‍යෙහි රණධින් ප්‍රෝමඩ උතුමාත්‍යත්වීත යදාතර යායාකාරික හා
ප්‍රාථමික ඇමති වි. ර. මූලු ලෙකුඩත්තයාර මහතාවත් මුදලීම් ආගමික භා
යායාකාරික ගරු ඇමති අඹාර ර. රෑ. රෑ. රෑ. අභ්‍යවර මහතාවත්,
පොදුවේ ප්‍රාථමික රත්තාව ද මුදලීම්වරුද වියෙකෙන් මුදලීම්වරු
ඇත්ත ප්‍රතිතලමේ ප්‍රාථමිකන්ද මුළුවේ යාද්‍යාම දෙනුයිය
පැකරු.

OFFICIAL COMMITTEE

Al-haj S. H. M. Jameel	- State Secretary
Mr. A. Kalideen	- Director
Mr. S. M. S. Zain Mowlana, J.P.	- Investigation Officer
Al-haj J. Meera Mohideen	- Research Officer
Al-haj A. Kamaldeen	- Administrative Officer
Mr. Abdul Azeem Azwer	- Private Secretary
Al-haj M. K. Mubarak Ali, J.P.	- Co-ordinating Officer
Al-haj M. H. M. Noorul Ameen	- Cultural Officer
Al-haj A. C. M. Rilfi	- Clerk

Editorial Board

- 'Thajul Uloom'
Kalaiwathy Kaleel
Al-haj M. M. M. Maharoof
Mr. F. M. Fairoos

ප්‍රථම සේවකය - අරුබි ආජ්‍යාර මෙයිස්තර
චිලෝකල - පිටිල - නැයුත්තනී - මුතහොස දියුම

First Prize - Arabic Calligraphy - Senior

A. A. RAFFES A. AZEEZ
Jamiya Naleemiyah
Beruwala

FIRST PRIZE – ARABIC CALLIGRAPHY-JUNIOR
M. F. M. FARIS
MAKOLA MUSLIM ORPHANAGE
MAKOLA

வினாக்களும் பீர்தாம் மன்னரும்

"இல்லாத்தின் மாபெரும் யாத்திரிகர்" என வர்ணிக்கப் படுவெர் முறைம்திப்பு அப்துல்லாஹ் என்ற பெயருடைய இப்பு பதாத்தா அவர்களாவர். பதாத்தா என்பது அவரது வம்சப் பெயராகும். இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த முஸ்லிம் யாத்திரிகர்களுள் இப்பு பதாத்தா அவர்கள் மிகவும் பிரபல்யமானவர்கள். மொஹாக்கோ நாட்டில் தான்ஜியர் என்ற நகரில் 1304.02.24 அன்று பிறந்த அவர்கள் 1378 ம் ஆண்டு தமது 74 ம் வயதில் பெஸ்நகரில் மறைந்தார்கள். தமது வாழ்நாளில் மூன்றிலொரு பகுதிக்கு அதிகமாக 28 1/2 ஆண்டுகளைப் பிரயாணத்திலேயே கழித்தார்கள். பெரும் ஆபத்துக்கள் நிறைந்த 77,640 மைல்களைக் கடந்துள்ளார்கள். மொஹாக்கோ திரும்பியதும் சுல்தான் அடு இனான் மரீனி அவர்களின் ஆதாவட்டன், அவர்களின் பிரதம செயலாளர் இப்பு ஜாஸ்பி அவர்களுக்குத் தமது பிரயாண விவரங்களைத் தெரிவித்து அவர்கள் மூலம் தமது பிரயாண நூலை எழுதி முடித்தார்கள் இப்பு பதாத்தா அவர்கள். அந்தால் 'ரெஹ்லா' என சுருக்கமாக அழைக்கப் பட்டாலும் அதன் முழுப்பெயர் "துஹபத்துன் நுழூர் பீ ஒராயிபில் அம்ஸார் வ அஜாயிபில் அஸ்பார்" என்பதாகும். 'பிரயாணங்களின் அதிசயங்களையும், நகரங்களின் அற்புதங்களையும் பற்றிய வாசகர்களுக்கான தலைசிறந்த நூல்' என இதைக் கூறலாம். "வரலாற்றுச் சரங்கம்" என இந்நூலை வர்ணிப்பார்.

1325.06.14 ம் திகதி தமது இருபத்தொராவது வயதில் இப்பு பதாத்தா அவர்கள் தமது பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தார்கள். மத்திய கீழ்க்கு முஸ்லிம் நாடுகளுக்குச் சென்ற பின் ரண்டா, ஆப்கானிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளுக்கூடாக இந்தியாவையடைந்து சில காலம் தங்களார்கள். பின்பு மாலைத்துவுக்குச் சென்று அங்கிருந்து இலங்கைக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் இலங்கையில் வந்திருங்கிய இடம் புத்தளம் என்பதில் நாம் பெருமையடைய முடியும். 1345.09.21 ம் திகதி புத்தளத்தை அடைந்தார்கள்.

புத்தளம் மன்னர் கடற்கொள்ளகளிலீடுபடும் கொடுங் கோலன் என தமது கப்பலின் தளபதி பயந்தபோது, அவரை சாந்தப்படுத்தி தான் அரசனிடம் சென்று பாதுகாப்புப் பெற்றுத் தருவதாக தரையிறங்கினார். அங்குள்ள மக்களின் துணையுடன் மன்னாளைத் தரிசித்த பதாத்தா அவர்கள் மன்னரின் சிநேக பூர்வமான வாவேற்பிலும், கலந்துரையாடவிலும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். பதாத்தா அவர்களும்,

அவரது பரிவாரங்களும் தங்குதற்கான சலவட்டுவிகளையும், வசதிகளையும் மன்னர் செய்து கொடுத்தார். 'ஆரியச் சக்காவர்த்தியின் தலை நகரமான புத்தளம் அழிய சிறுநகரமென்றாலும், மரத்தாலான மதில்களும், கோபுரங்களும் அதைச் சூழ உள்ளனவென்றாலும், அந்நகரத்தின் கரையோரங்களில் கறுவா மலைபோல் குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்த தெனவும், முபாரிலிருந்தும் மலபாரிலிருந்தும் வரும் வணிகர்கள் இதைப் பெற்று அதற்குப் பகாமாக உடையும், அதைப் போன்ற வேறு பொருட்களையும் அரசருக்கு அளிப்பார்களென்றாலும், இப்பு பதாத்தா அவர்கள் குறித்துள்ளார்கள். முபார் என்பது சோழ மண்டலக் கரையையும், மலபார் என்பது கோளக் கரையையும் குறிக்க அரபியர் வழங்கிய பெயர்களாகும். ஆயினும் வரலாற்றுத்தேயோர் இரு கரைகளிலிருந்தும் வந்தவர்களை மலபாரிகள் என்றே பொதுவாகக் குறித்துள்ளனர்.

தான் மலபாரிலிருந்த போது புத்தளம் மன்னரின் கமார் நூறு மரக்கலங்கள் வந்திருந்ததைக் கண்டதாக இப்பு பதாத்தா குறிப்பிடுகின்றார்கள். இப்பு பதாத்தா அவர்கள் புத்தளம் மன்னரின் விருந்தாளியாக மூன்று நாட்கள் தங்கிய பின் பாவா ஆதம் மலையைத் தரிசிக்கும் தனது பெருவிருப்பை மன்னருக்குத் தெரிவித்தபோது அதற்கான சலவட்டுவோருடன் பல்லக்கையும், வழிகாட்டிகளாக யோகிகள் நால் வரையும், பொருட்களைத் தூக்கிச் செல்ல பதினைந்து பேரையும் கொடுத்துவிளார் மன்னர். மன்னருக்கு பாரசீக மொழி நன்கு தெரிந்திருந்தது. அம்மொழி மூலமே இப்பு பதாத்தா அவர்கள் மன்னருடன் கலந்துரையாடினார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பு பதாத்தா அவர்கள் தம் பரிவாரங்களுடன் புத்தளத்திலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் சென்று சிலாபத்தி நூடாக அன்று சிங்கள மன்னர்களின் இராசதாளியாக இருந்த குருநாகலை அடைந்தார்கள். அங்கிருந்து பாவா ஆத மலைக்குச் சென்று உச்சியிலிருந்த பாதச் சவட்டைத் தரிசித்த பின்பு தெற்குப் புறமாகக் கீழிறங்கி தேவந்துறைக் கூடாக காலியை அடைந்தார்கள். அங்கிருந்து கொழும்பு சென்று 1345.10.17 ஆம் திகதி மீண்டும் புத்தளம் நகருக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். கொழும்பிலிருந்து புத்தளம் வந்துசேர மூன்று நாட்கள் எடுத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பின்பு

அல்ஹாஜ் ஏ. என். எம். ஷாஜஹான்

மன்னரைச் சந்தித்து பிரயாவிடை பெற்று தென்னிந்தி யாவக்குப் பயணமாளர்கள். புத்தளத்திலிருந்து புறப்பட்டு இருப்பது நான்கு நாட்கள் பிரயாணத்தின் பிறகு மீண்டும் புத்தளம் நகை அடைந்ததுவரை தான் கண்ட காட்சி களையும், பெற்ற அனுபவங்களையும், சந்தித்த பெரியார் களையும், தரிசித்த இடங்களையும் பற்றிய விவராமான குறிப்புகளை அழகாக, கவையட விபரித்து இப்பு பதுத்தா அவர்கள் தமது நூலில் விளக்கியுள்ளார்கள். பதுத்தா அவர்களின் குறிப்பிலிருந்து புத்தளம் நகாத்தின் செல் வாக்கையும், பிரதானத்துவத்தையும், துறைமுகத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், மன்னரின் தன்னாதிக்கத்தையும், அவருக்கிருந்த பிறமொழி அறிவையும், பிறநாட்டுத் தொடர்புகளையும், பொருளாதாரச் சிறப்பினையும், விருந்தோம்பும் பண்பையும் வெகுவாகத் தெரிந்து கொள்கின் நோம்.

இப்பு பதுத்தா அவர்கள் சந்தித்த புத்தளத்திலிருந்த ஆரிய சக்கரவர்த்தி என அவர்கள் குறிப்பிட்ட மன்னர் யார் என்பதை இனி ஆராய்வோம். யாழ்ப்பான அரசில் முன்பு ஆரிய சக்கரவர்த்தி என அழைக்கப்பட்ட தமிழ் மன்னர்கள் இருந்துள்ளனர் என்பதை அறிவோம். எனினும் புத்தளத்திலிருந்த மன்னரும் ஆரிய சக்கரவர்த்தி என்றே அழைக்கப்பட்டுள்ளார் என்று தெரிகிறது. அவர் யாழ்ப்பான அரசுக்கு உட்பட்டவரா என்பதில் ஜயப்பாகுகள் எழுகின்றன. இப்பு பதுத்தா அவர்களின் குறிப்பிட்டி இம்மன்னர் இந்நாட்டு மன்னருக்கு கீழ்ப்பட்டவராக இருக்க வில்லை ; மாறாக தன்னாதிக்கமுள்ள மன்னராகத் திகழ்ந்துள்ளார். ‘இலங்கைச் சோனகர் பற்றிய கடந்தகால நினைவுகள்’ என்ற நூலில் ‘மொரீன்’ என்பவர் எழுதியுள் ‘ஞீ பாதமலை’ என்ற கட்டுரையில் புத்தளம் மன்னரை குறுநில மன்னன் என்றே குறிப்பிடுகின்றார்.

வீரர்களுக்கு விருதுப் பெயராக ஆரிய சக்கரவர்த்தி என்ற நாமத்தை மன்னர்கள் அளிக்கும் வழக்கம் தமிழ் நாட்டில் இருந்ததென்பதற்கு ஆதாரமள்ளது...பாண்டியன் குலசேகரனானது தன்ட நாயகனாகிய சோனக மைந்தர் ஒருவர் கி. பி. 1288 ல் ஈழத்தின் மீது படையெடுத்துச் சென்று மூன்றாவது பராக்கிமபாகுவைத் தோல்வியறச் செய்து வலிமை வாய்ந்த சுபகிரிக் கோட்டையைச் சிதைத்துப் புத்தரது புனிதப் பல்லவையும், இதர செல்வங்களையும் வெற்றிப் பரிசில்களாகப் பாண்டியனிடம் சமர்ப்பித்தாக இலங்கை வரலாறு கூறுகிறது. இந்தச் சோனக சாமந்தர் ‘ஆரிய சக்கரவர்த்தி’ என வீர விருதால் வழங்கப்பட்டுள்ளார்...¹ மூஸ்லிம் வணிகர்கள் சாமந்தர் என அழைக்கப்பட்டனர்.² ஆரிய சக்கரவர்த்தி என வீர விருது பெற்ற சோனக சாமந்தரைப் பற்றி மேலும் பின்வரும் குறிப்பு நமக்கு விளக்குகிறது. “கி. பி. 1284 ம் ஆண்டில் முதலாம் மாறவர்மன் குலசேகரன் இலங்கைக்குப் படையறுப்பி மூன்றாம் பராக்கிம பாகுவை தோற்கடித்து அந்நாட்டை வெற்றிகொண்டான் என வரலாறு கூறுகிறது. அப்பாண்டிய நாட்டு கடற்படைக்குத் தலைமைத் தலைபதி யாகச் சென்றவர் தக்கியுத்தீன் அப்துல் ரஹ்மானே”.³ குலசேகர பாண்டியனின் தன்ட நாயகனாகிய ஆரியச் சக்கரவர்த்தியால் தக்கியுத்தீன் அப்துல் ரஹ்மான் போரில் அடைந்த வெற்றிக்காக அன்றைய சம்பிரதாயப்படி புத்தளம் உட்பட்ட நிலப்பிரதேசங்கள் அவருக்கு நன்கொடையாக

அளிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும். அவரோ அன்றி அவரின் வழித்தோன்றலோ, ஆரியச் சக்கரவர்த்தி என்ற விருதுப் பெயருடன் இப்பு பதுத்தா அவர்கள் புத்தளம் நகை வந்தடைந்த போது ஆதிக்கஞ் செலுத்தியிருக்கலாம். மேலும் பதுத்தா அவர்களின் குறிப்பின்படி புத்தளத்திலிருந்த மன்னருக்கு பாரசீக மொழி தெரிந்திருக்கின்றது. மேலே மன்னருக்கு பாரசீக மொழி தெரிந்திருக்கின்றது. மேலே குறிப்பிட ஆரிய சக்கரவர்த்தி தக்கியுத்தீன் அப்துல் ரஹ்மான் பாரசீக நாட்டைச் சேர்ந்தவர் ஆதிலின் புத்தளத்திலிருந்த அவருக்கோ அன்றி வாரிசுக்கோ பாரசீக மொழி தெரிந்திருப்பதில் வியப்பு ஒன்றுமில்லை. “பாரசீக வணக்குடாவிலுள்ள ‘கைஸ்’ பகுதியை மலிக்குள் இல்லாம் ஜமாலுத்தீன் என்பவர் அரசாண்டு வந்தார். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த காயல் பட்டணத்துடன் அம்மன்னருக்கு வர்த்தக தொடர்புகளையும், பொருளாதாரச் சிறப்பினையும், விருந்தோம்பும் பண்பையும் வெகுவாகத் தெரிந்து கொள்கின் நோம்.

‘வாரிதனிலேறியந்த வங்கம் விட்டிலங்கை பிடித் தாரியனை மிக்காயியாசனத்தில் வைத்தோன்’

வடமேற்குக் கரையில் அவரின் ஆதிக்கம் இருந்தமைக்கு,

‘என்டிசையும் போற்றுமிரதக் கிணறுடனே தண்டரவாள் வாரிச் சலாபத் துறையுமின்னோன்’

என்ற செய்யுள் சான்று கூறுகின்றது. சிலாபத்துறை இலங்கையின் வடமேற்குக் கரையிலுள்ள பிரசித்தமான முத்துக்குளிக்கும் இடமாகத் திகழ்ந்தது. புத்தளத்தில் நடைபெற்ற வரலாற்றுச் சம்பவமான்றுடன் சல்தான் தக்கியுத்தீன் சம்பந்தப்பட்டிருக்கலாம் என்பதைக் கீழ்வரும் மற்றொரு செய்யுள் காட்டி நிற்கிறது. இப்புதுக்கியில் ஒருகால் முக்குவர்க்கும், கரையாருக்குமினடையில் நடைபெற்ற யுத்தமொன்றில் முக்குவோர்கள் மூஸ்லிம்களின் உதவி பெற்று கரையாரை முறியிடத்தனர். மூஸ்லிம்கள் செய்த உதவிக்காக முக்குவர்கள் புனித இல்லாத்தைத் தழுவினர்.⁷ இதை இச்செய்யுள் உறுதிப்படுத்துகின்றது.

‘வெல் வீர் மேவலரை வீற்றக்கி முக்குவர்க்கு நல் வீர மும்முக்கும் நாக்கும் படைத்தபிரான்’

மேலும் நூற்றுக்கணக்கான செட்டிமார்களையும், கோழுட்டிகளையும் இலங்கையிலிருந்து சிறைமீட்ட செய்யுட்களும் தக்கியுத்தீன் அவர்களின் இலங்கைத் தொடர்பை மேலும் வலியுறுத்துகின்றன.

சல்தான் தக்கியுத்தீனின் ஆட்சியில் அவரால் பாவிக்கப்பட்ட கொடி சிங்கக் கொடி எனத் தெரிகிறது.

இப்பு பதாத்தா அவர்கள் புத்தளம் ஆரிய சக்கரவர்த்தி யடன் முத்துக் குளித்தல், முத்தின் தரம் இவைகளைக் குறித்துக் கலந்துரையாடிய போதும் கல்தான் தக்கியுத் தீனின் பாரசீக தேசத்தின் கணாகலில் விளைந்த முத்துக் களைப் பற்றியே குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பு பதாத்தா அவர்கள் புத்தளம் மன்னரின் விருதும் பெயரை குறித்துள்ளாரேயன்று அம்மன்னரின் இயற்பெரைக் குறிக்காது விட்டமை எமது துரதிஷ்டமாகும். ‘இப்பு பதாத்தாவின் பிரயாணங்கள்’ என்ற நூலை எழுதிய சாமுவேலில் அவர்களின் கூற்றுப்படி இப்பு பதாத்தா அவர்களின் புத்தளம் விழுயத்தின் போது அங்கிருந்த மன்னரின் பெயர் ‘தலம் அகாவி ராஜா’ என அறிய முடிகிறது. இப்பெயர் இலங்கை அரசர்களின் வரிசைப்பட்டியல்களிலொன்றில் இடம் பெற்றுள்ளது. 1327 விருந்து 1347 வரை இவரது ஆட்சிக் காலமாகும். டல்லியிலிருந்து அரசாட்சி செய்த கல்தான் முறைமத் பின் துகள் (1325 — 1351) அவர்களின் சமகாலத்தவர். ‘தலம் அகாவி ராஜா’ என்ற பெயரை நோக்கும்போது அப்பெயர் தமிழ்ப் பெயராகவோ, அல்லது சிங்களப் பெயராகவோ தோன்றவில்லை. பாலி, சிங்கள மொழிகளில் அறுபிப் பெயரைப் பெயர்த்து எழுதும் போது இவ்வாறு பதியப்பட்டிருக்கலாம். முன்பு இலங்கை ஒன்பது இராச்சியங்களை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது என ‘நொபர்ட் நொக்ஸ்’ தெரிவிப்பதைக் கொண்டு புத்தளம் பிரதேசமும் அவற்றுள்ளாக இருக்கலாம் என ஊகிக்க இடமேற்படுகின்றது. டொலமியின் வரைபத்தை ஆதாரங்கள்டிட்டி உங்காவில் முடிகுடிய மன்னர் நால்வர் இருந்தன ரென்றும் அவர்களில் ஒருவர் முஸ்லிம் என்றும் அது குறிப்பிடுவதாக திரு. சி. சுந்தரவிங்கம் அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள்.⁵ இதையொட்டி நோக்கும் போதும் புத்தளத்தி விருந்த மன்னரே அந்த முஸ்லிம் என முடிவுக்கு வருவது நியாயமோகும்.

தக்கியுத்தின் அப்துர் ரஹ்மான் அன்று பாண்டிய நாட்டில் அரசாண்ட மன்னர்கள் அறுவில் ஆறாவது பாண்டிய னாகக் கருதப்பட்டார்.⁶ இவர் திறமை வாய்ந்த படைத் தளபதியாகவும், வீராகவும், அமைச்சராகவும், நிர்வாகத் திறனுள்ளவராகவும், கடலாதிக்கம் உள்ளவராகவும் இருந்த

என் விளக்கம்

குறிப்பு : இக்கட்டுரைக்கு மெற்றி ஹா-சென் எழுதிய என்ற நால் பெரிதும் உதவியது.

- ‘பிறைக்கொழுந்து’ — அனைத்துலக் கூடும் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி நான்காவது மகாநாட்டு நினைவு மலர்.
‘தமிழ் சமுதாயத்தில் அறுபிகள்’ — கட்டுரை, முகவை முஸ்தபா கமால்.
- ‘தமிழகத்தில் இஸ்லாமிய வரலாறு’ — ஏ. கே. நிபாயி
- ‘இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு’ — கலாநிதி எம். எம். உவைஸ் கலாநிதி அஜ்மல் கான்
- ‘தமிழகத்தில் இஸ்லாமிய வரலாறு’ — ஏ. கே. நிபாயி
- ‘இலங்கை சோனகர் பற்றிய கடந்தகால நினைவுகள்’ — கட்டுரை “சோனகர்” — மர்ஸலக் புர்ஹான்.
- ‘தமிழகத்தில் இஸ்லாமிய வரலாறு’ — ஏ. கே. நிபாயி
- ‘இலங்கைச் சோனகர் பற்றிய கடந்த கால நினைவுகள்’

காரணத்தால் பாண்டியன் தனது மகனையே அவருக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தான்.

இவர் தனது பாரசீக நாட்டுக்குரிய சிங்கக் கொடியையே பாலித்திருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. பாரசீக அறபு வணிகர் கள் தமது கப்பல்களில் சிவப்புச் சிங்கக் கொடிகளையே ஏற்றி வந்தனர். கீர்த்தி தீ இராஜாசிங்க மன்னன் காலத்தில் அவளால் கைது செய்யப்பட்டு, அவனின் இராணுவியின் கடூஞ் சுகவீந்தை அதிசயமான முறையில் சுகப்படுத்தியமைக் காக விடுவிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்ட பாரசீக முஸ்லிம் கள் ஜவர் தமது அங்களிப்பாக அபாயமக்கற்றும் என நம்பப்பட்ட சிங்கக் கொடியை மன்னனுக்குக் கொடுத்தனர். நம்பகமான மரபு வாலாற்றினபடி இவ்விதமே சிங்கக் கொடியானது முஸ்லிம்களால் இத்தெங்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது. இது சிங்கள் அறிஞர்களின் கருத்தாகும்.⁸ இத்தகைய சிங்கக் கொடியை நையையே புத்தளம் மன்னரும் தமது அரசாங்கக் கொடியாகப் பாலித்திருக்க வேண்டும். பொன்பாப்பிப் பகுதியில் சிங்க உருவம் பொறித்த செப்பு நாணயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளனமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.⁹

‘மீனைக் கொடிப்புலியை வில்லைவென்று மேலவர்கள் சேனைத்திராள் முறிக்கும் சிங்கக் கொடி வேந்தன்

நில மகளுஞ் சய மகளும் நிற்ப வழுதி செல்வக் குல மகளைக் கைபிடித்துக்கொண்ட மனவாளன்’

என எட்டையூரம் உமரு கத்தாப் புலவர் அவர்கள் தாம் பாடிய ‘செய்தக் காதிறு மரக்காயர் திருமண வாழ்த்து’ என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆகவே இப்பு பதாத்தா வந்தபோது புத்தளத்திலிருந்து அரசாண்ட மன்னர், முஸ்லிம் ஒருவராகவே இருக்க வேண்டும் என்பதும், அவர் பாரசீக வம்சத்துள் வந்த பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம் என்பதும் ஊகித்து உணர்க்கூடியவை. புத்தளத்தில் பாரசீகின் செல்வாக்கு இருந்தமைக்கு மேலும் பல ஆதாரங்களும் உள்ளன. எனவே இவ்விடயத்தில் மேலும் ஆய்வுகள் தொடர வேண்டும்.

புத்தளம் நகரம்

இப்புச்சீசய்யகூம்

வடமேற்கு மாகாணத்தில் புத்தளம் கடல்வாவியின் கீழ்க்குக்கரையில் புத்தளம் நகரம் அமைந்துள்ளது. வாவியின் மேற்குக் கரையில் கற்பிட்டிக் குடா கைபோல் நீண்டு வளைந்து வாவியை அரவளைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இக்குடா நாட்டின் மேற்கில் இந்து மாக்கடவின் வெண்ணவைகள் தழுவிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன.

புத்தளம் பகுதியின் பின்னணிகள் அதன் முக்கியத்துவத்திற்குக் காரணிகளாயமைந்துள்ளன. இது இலங்கையின் தொன்மையான குடியிருப்புக்களில் ஒன்றாகும். கி. மு. மூன்றாம், இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் வடக்கேயுள்ள பொன்பரப்பிப் பிரதேசம் சிறப்பாக விளங்கிய காலமென்றாலும், குதினை மலையைத் துறைமுகமாகக் கொண்டு திகழ்ந்த இப்பிரதேசம் படிப்படியாக செல்வாக்கியிற்கு போய்க் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் புத்தளத்தின் முக்கியத்துவம் வளர்ச்சியடைய ஆரம்பித்துள்ளது. அல்லி, குவேனி போன்ற பெண்ணரசிகள் ஆட்சி செய்ததும், விஜயன் வந்திரங்கியதும், சிந்தபாத், இப்புலு பதுத்தா போன்றவர்கள் வந்திரங்கியதும் இங்கேயாகும்.

புத்தளத்தில் ஆராபியர்களின் தொடர்பும், குடியேற்றமும் பண்டுதொட்டு நிலவி வந்துள்ளமையை அறிகின்றோம். " ஏற்குறைய 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு (கி. மு. 327 — 326) மகா அலக்சாந்தர் மன்னின் ஆணைப்படி இலங்கையின் பூகோள வரைபடத்தை வரைந்த கிரேக்க மாலுமியான " ஒனெஸ்கிறிட்டெடாஸ் " என்பார், இன்றைய புத்தளத்தோடு அதைச் சுற்றியுள்ள பாகத்தோடும் பொருந்துகின்ற பிரதேசத்தில் சோனாள்களின் குடியேற்றங்களைக் கண்டார். விஜயனும் அவனுடைய எழுதாலும் தோழர்களும் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைப்பதற்கு முன்னரே அம்மக்கள் இலங்கையில் காலடி எடுத்து வைத்தனர். அதுராதபுரியில் அவர்கள் கி. மு. 543 இல் குடியேறியதோடு ஏனைய பிரதேசங்களில் அதற்கு மிகவும் பிந்திய காலத்தில் குடியேறினர்." ஆயினும் அதுராதபுரியில் அவர்கள் குடியேறுவதற்கு முன்பே கடற்கரைப் பகுதியான புத்தளம் பகுதியில் ஏற்கனவே குடியேறி வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவு. 'சோனாள்' என்பது சோனகரைக் குறிக்கும். ஆராபிய மக்களை குறிக்கும் இச்சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அத்தோடு இப்பகுதியில் பாரசீகரின் செல்வாக்கும் ஆழான

வகையில் பரவியிருந்தமையை வரலாற்று ரீதியாக நாம் கண்கின்றோம்.

அரபியர்கள் குதிரைமலைத் துறைமுகத்தைப் போல கற்பிட்டியையும், புத்தளத்தையும் தங்கள் வணிகத்துறையாகப் பாவித்தனர். அராபிய கலீபா மலிக் பின் மர்வான் காலத்தில் அங்கு நிலவிய அரசியல் ரீதியான குழப்பத்தில் ஏராளமான அரபு முஸ்லிம்கள் குடிபெயர்ந்து விலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் கி. பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டெலில் குடியேறினராயினும், இஸ்லாம் தோன்றுவதற்கு முன்பிருந்தே அரபிகளின் தொடர்பு இப்பகுதியிடன் இருந்துள்ளது.

அரேபியர்களின் செல்வாக்கு இப்பகுதியில் இருந்தமைக்கு பெருக்க மரம் என்றழைக்கப்படும் தாவரம் சான்றாக உள்ளது. ஆங்கிலத்தில் 'பெஷ — பப்' (Bao — Bub) என்று வழங்கப்படும் இம்மரம் மத்திய கிழக் கிற்கே உரித்தானதாகும். அரேபியரின் குடியிருப்புக்களில் இது நடப்பட்டது. புத்தளம், கற்பிட்டி, மன்னார் பகுதிகளில் இம்மரங்கள் நன்கு வளர்ந்துள்ளன. கால கதியில் இம்மரங்கள் சரியாகப் பராமரிக்கப்படாமல் அழிந்துவிட்டன. ஆயினும் அதிர்ஷ்டவசமாக கற்பிட்டிக் குடாவில் 'திகழி' என்ற பண்டைய சிறப்பு வாய்ந்த இடத்தில் பள்ளிவாசலின் முன்பே இம்மரம் ஒன்று டயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. நினைவுச் சின்னமான இதைப் பேணிப்பாதுகாப்பது திகழி மக்களினதும், அரசினரதும் கடமையாகும். (ஆனால் மன்னாரில் இம்மரங்கள் நிறைய உள்ளன. பள்ளிமுனையில் வேலி கட்டிப் பாதுகாக்கப்படுகிறது.)

" ஊருக்கலங்காரம் ஒசந்த பள்ளி பெருக்க மரம் காட்டுக்கலங்காரம் கலைமாலும் குட்டிகளும் ஊட்டுக்கலங்காரம் விடி வெளக்கும் புள்ளைகளும் கடலுக்கலங்காரம் கப்பலும் பாய்மாழும் "

என்ற கிராமியப் பாடவில் பெருக்கமரத்தின் சிறப்பைக் காணலாம். காட்டுக்கலங்காரம் கலைமாலும் குட்டிகளும் ஊட்டுக்கலங்காரம் விடி வெளக்கும் புள்ளைகளும் கடலுக்கலங்காரம் கப்பலும் பாய்மாழும் வந்தவர்கள் ஊருக்கலங்காரமாகப் பெருக்க மரத்தைக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து அதன் பெருமையை உணரலாம்.

உப்புரப் பூங்கோ

இம்மரம் பாரிய விருட்சமாகும். இதன் தோல் வளர வளர் கீழ் தோக்கிச் சமீந்து மாத்தின் அடிப்பாகத்தை வந்தைவுதன் காரணமாகக் காலத்துக்குக் காலம் சுற்றாவு பெருக்கமடைகின்றது. அதன் காரணமாகவே இம்மாத்துக்கு பெருக்க மரம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம். புத்தளத்தின் நகர மத்தியிலும் பிரயாணிகளைக் கவரும் பாரிய பெருக்க விருட்சமொன்று நின்றதாகக் குறிப்புக்கள் உள்ளன. இம்மாத்தைச் சைமன் காசிச் செட்டி அவர்கள் விபரமாக விளக்கியுள்ளார்கள். பப்பரப்புளி என்றும் இதை அவர் அழைக்கிறார்.

புத்தளம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டமைக்கு ஒரே அடிப்படையில் இரு விதமான விளக்கங்களைத் தெரிவிப்பார். ‘உப்பு’ என்ற சொல்லும், ‘தளம்’ என்று சொல்லும் இணைந்து ‘உப்புத் தளம்’ என்றாக காலத்தியில் புத்தளம் என்றாகியது என்பார் ஒரு சாரார் ; மற்றொரு சாரார் ‘புது’ என்ற சொல்லும் ‘அளம்’ என்ற சொல்லும் புனர்ந்து புத்தளம் என்றாயிற்றென்பார். ‘அளம்’ என்பது உப்பு விளையும் இடத்தைக் குறிக்கும். இவ்விரு கூற்றுக்களிலும் பின்னைய கூற்றையே சரியெனக் கொள்வார். உப்பை அடியாகக் கொண்டு இந்நகருக்குப் பெயர் ஏற்பட்டமை உப்புக்கு மக்கள் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தை விளக்கும்.

உப்பு பண்டுதொட்டு புனிதமான பொருளாகவும், வாழ் வக்கு இன்றியமையாத பொருளாகவும், உணவுகளுக்குச் சுவையூட்டி உடம்பிற்கு உறுதியூட்டும் அருமருந்தாகவும் இருந்து வந்துள்ளது. உப்பைத் தம் ஆதிக்கத்தில் வைத் திருப்போர் பிறரை பணிய வைக்கும் ஆயுதமாகவும் உபயோகித்தனர் என்பது வரலாற்றுண்மையாகும். உப்பின் மக்குத்துவத்துக்கு ஆன்றோர் கூறிய பல மொழிகள் ஆதாரமாகவுள்ளன.

உப்பை இலங்கையின் பல பாகங்கட்கும் விநியோகிக்கும் நிலையமாகப் புத்தளம் திகழ்ந்துள்ளது. உண்ணாடுகளுக்கு உப்பை வணிகர்கள் கொண்டுசென்று வழங்கினர். ஜெருகிள் பாவணைக்கு வருவதற்கு முன்பு வண்டிகளிலேயே உப்பை ஏற்றிச் சென்றனர். நீண்ட பிரயாணத்தின் இடையிடையே தங்குவதற்கு ‘கால’ என சிங்களத்தில் அழைக்கப்படும் தரிப்பிடங்கள் இருந்தன. அவ்விதமாகப் புத்தளம் நகரில் ‘கால’ இருந்த இடத்திலேயே மஸ்ஜிதுல் ஹாதா அமைந்துள்ளது. அருகே செல்லும் போல்ஸ் வீதி ‘கால நோட்’ என்றும், பக்கத் திலுங்கள் அன்று புத்தளம் அரசினர் ஆண்கள் பாடசாலையா யிருந்த பாத்திமா மகளிர் மகா வித்தியாலயம் ‘கால ஸ்கல்’ என்றும் அழைக்கப்பட்டன.

வண்டிகளில் பொருட்களை ஏற்றிச் செல்லும் முறை பழக்கத்திற்கு வருவதற்கு முன்பு சரியான பாதை வசதியில்லாத காலத்தில் பொருட்களை மாடுகளின் முதுகுகளில் ஏற்றிச் செல்லும் முறையென்றாற்றுத்து. இம்முறை ‘தவளம்’ என்றழைக்கப்பட்டது. பொது சமந்த மாடுகள் வரிசையாகக் கூட்டங் கூட்டமாகச் செல்லும். தவளம் என்றும் அழைப்பார். பாலைவனப் பரப்பில் ஓட்டகங்களின் முதுகுகளில் பாரத்தை ஏற்றி வரிசையாகச் செல்லும் முறையினைக் ‘காவன்’ என்பார். இவ்வனுபவத்தின்

அடிப்படையில் அரபிகள் இந்நாட்டில் அறிமுகப்படுத்திய முறை தவளம் என்று குறிப்பிடலாம். தவளப் போக்கு வரத்து நிலையங்கள் ‘மடிகே’ எனப்பட்டது.

இப்பகுதியிலிருந்து மலைநாடுகளுக்கு உப்பு முதலிய பொருட்களைக் கொண்டு செல்ல உபயோகித்த பழைய பாதையைக் ‘கண்டிப் பெருவழி’ என இன்றும் கூறுவர். இவ்வழிக்கு அருகாமையிலுள்ள மீன்யாவின் கிளாயாற்றுக்கு பெருவழி ஆறு என்று பெயராகும். அவ்வாற்றிலே அக்குறுணைப் பிடிடி, தாவளப்பிடிடி என்று குறிப்பிடும் இடங்களும் உள்ளன. அக்குறுணையைடன் வியாபாரத் தொடர்பு இப்பகுதிக்கிறுந்தமைக்கு இது சான்றாகும். இவ்வழியால் பிரயாணஞ் செய்தவர்கள் காலங்களென்றபோது இவ்வழிக்குப் பக்கத்தில் அல்லது கிட்டிய ஊரில் அடக்கங் செய்யப்படுவார். அவ்வாறான அடக்கத் தலங்கள் இவ்வழியில் அநேகமங்டு. இறைநேசச் செல்வர்களும் அடக்கமாக யுள்ளனர். அவ்வாறான சமாதியொன்று பெருவழி ஆற்றின் கிழக்குப் படுக்கையில் உள்ளது. இது பெருவழி சாதாரிப் பூலியுல்லாவின் சமாதி என அழைக்கப்பட்டு சமீப காலம் வரை வருடாந்த உற்சவங்கள் நடைபெற்று வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வற்றுச்வங்களைப் புத்தளத்தில் உப்பு வியாபாரத்தில் ஈடுபட்ட தலைவர்களே நடாத்தி வந்தனர்.

புத்தளம் உப்புச் செய்கையுடன் பிரிக்க முடியாதவறா கலந்துவிட்ட தொல் நகராகும். இந்நகரை அவளைணத் துக் கொண்டிருக்கும் கடல்வாவியே உப்புச் செய்கையின் ஊற்றாகும். ஏறத்தாழ மூப்பது மைல் நீளமும், ஒன்றி விருந்து நான்கு மைல் அகலமும் கொண்டது இவ்வாவி. இவ்வாவியைச் சுற்றியுள்ள உவர் நிலப்பரப்பு உப்பள்களை உண்டாக்குவதற்கு ஏற்படுத்தது. உள்ளுர் மக்கள் உப்பு வாய்க்கால் என்றும் கூறுவர். உப்புச் செய்கை தெள்ளிந்திய மக்களால் புத்தளத்துக்கு அறிமுகங் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என நம்ப இடமங்டு. குறிப்பாக உப்புச் செய்கை நடைபெறும் கீழ்க்கண்ட, காயல் பட்டனம் போன்ற இடங்களிலுள்ளவர்கள் தமது அனுபவங்களை இங்கு வந்து நடைமுறைப்படுத்தியிருக்கலாம்.

புத்தளத்தில் விளையும் உப்பு ஏனைய இடங்களில் விளையும் உப்பைவிட தாத்தில் உயர்ந்ததாகும். புத்தளம் பகுதியில் எட்டு இடங்களில் உப்பு விளைந்தது. புத்தளம் நகரிலுள்ள கிழக்குக் கணா, மேற்குக் கணா, பாலாவி, கரைத்தீவு, நாச்சிக்களி, கற்பிட்டித் தில்லையடி, புத்தளம் தில்லையடி, கொம்பிமுளை ஆகிய இடங்களே அவைகள். அவற்றுள் இறுதியாகக் கூறப்பட்ட இரு இடங்களில் இன்று விளைவிக்கப்படுவதில்லை. பாலாவி உப்பள்தைத் தவிர ஏனையைவை தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமானவை யாகும். பாலாவி உப்பளம் அரசுக்குரியது.

இலங்கையில் ஏனைய இடங்களிலுள்ள உப்பளங்கள் அரசுக்குண்டையையாகவிருக்க புத்தளத்திலுள்ளவைகள் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருப்பதைக் கொண்டு முன்னோடியாக புத்தளம் பிரதேச மக்களே முதலில் உப்பளங்களை உண்டாக்கி உப்பை விளைவித்துவிளையாக என்பதை உணரலாம். சுயாதையாக உப்பை விளைவித்து தமது விருப்பப்படி அதைச் சந்தைப்படுத்தினர். பின்பு அத்தொழிலின் முக்கியத்துவத்தையும், வருமானத்தையும்

அறிந்த அரசினர் குறிப்பாக ஜோப்பிய ஆதிக்கவாதிகள் இத்தொழிலில் தலையிட்டு சட்டம் மூலம் தங்களின் கட்டுப் பாட்டின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். குறிப்பாக ஒல்லாந்தரே இந்திலையை உண்டாக்கினர். செய்கையாளிடமிருந்து மிகவும் குறைந்த விலையில் உப்பைப்பெற்று மிகக்கூடிய விலையில் சந்தைப்படுத்திக் கொள்ள வாபஸ் பெற்றனர். இந்திலை சென்ற ஆண்டுவரை நீடித்தது. இதனால் உப்புச் செய்கையும் ஊக்கங்குற்றி பல உப்பள்ளுகள் அழிந்தன. செய்கையாளின் நீண்டகாலக் கோரிக்கையின் பேரில் உப்பைச் சந்தைப்படுத்தும் உரிமையை அரசு அவர்களுக்கு அளித்துள்ளதை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்விஷயத்தில் முன்ஸிம் சமய, பண்பாட்டுலூவுவகள் அமைச்சரும், பாரானு மன்ற புத்தனம் பிரதிநிதியுமான அல்லாது ஏ. எச். எம். அஸ்வா அவர்களின் முயற்சிக்கு புத்தனம் மக்கள் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டவர்களாவர். இதன் மூலம் உப்புச் செய்கை புதிய உதவேகத்துடன் நடைபெறுவதோடு புதிய உப்பள்ளும் உண்டாக்கப்படுகின்றதை அவதானிக்கி நோம். உப்பள்களின் மதிப்பும், விலையும் பன்மடங்காக அதிகரித்துள்ளன.

ஒல்லாந்தர் தமது ஆதிக்கத்தை இலங்கையில் நிலை நாட்ட வேண்டுமென்ற நோக்கினால் உப்புத் தொழிலைக் கண்டிட மன்னாஜுக்கு எதிராக தமது ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தும் பலமுள்ள ஆயுதமாக உபயோகித்தார்கள். உப்பு கொள்வனவையும், விற்பனையையும் சட்டம் மூலம் தமதா திக்கத்தில் வைத்து கண்டி அரசுக்கு தாமே உப்பை வழங்கினர். ஆண்டில் மின்சும் உப்பை அழித்தும் விட்டனர். புத்தனத்தில் விணைந்த உப்பு இலங்கைக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்ததென்பதற்கு 1880 ம் ஆண்டில் புத்தனம் உப்பு உற்பத்தியாளர்கள் மேற்கொண்ட வேலைநிறுத்தம் சான்றாக அமைகிறது. இதனால் நாடெங்கும் உப்புத் தட்டுப்பாடு நிலவியது. இதை ஈடுசெய்ய அரசு இந்தியாவிலிருந்து உப்பை இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுவரை புத்தனத்தின் உப்புச் செய்கை பற்றிய பொதுவான விடயங்களைச் சுருக்கமாகக் கண்டோம். இனி புத்தனம் நகரின் முன்னைய தற்போதைய நிலைமைகளைப் பற்றியும் வரலாற்றையும் சிறிது காண்போம். புத்தனத்தின் இதயாகவும், நில அடையாளமாகவும் விளங்குவது இன்றைய கடைவீதியில் அமைந்திருக்கும் புத்தனம் முடைய நிலை கொந்துபோடு கூறப்படுகிறது. அன்று முடையத்தின் தர்ஹு என்ற சிறிய பள்ளிவாசலே இன்றைய பெரிய பள்ளிவாசலாகப் பரிசோதித்தது. றபிசல் ஆண்டு மாதத்தில் ஆண்டுதோறும் இங்கு கூடு ஊர்வல வையவும் நடந்து வந்துள்ளது. 1933 ல் இவ்வழக்கம் நிறுத்தப்பட்டது. 1720 ம் ஆண்டு ஆண் மாதம் நாலாந்திக்கி இப்பள்ளி வாசனைதும் புத்தனம் நகரினதும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நாளாகும். அன்று கண்டாசாலை அரசன் என அனுமதிப்பட்ட கண்டி இராசனாகிய தீவு பௌரக்கிரம நேரந்திர சிங்கன் புத்தனத்திற்கு வருகை நந்து இப்பள்ளி

வாசலூக்குப் பல அரசு சின்னங்களை அளித்துக் கொர வித்துள்ளான். இவனே கண்டியாசின் சிங்கள பரம்பரையின் கடைசி மன்னாவானா.

பின்பு 1766 ல் தளபதி இம்ரஹாப் தலைமையில் வந்த டச்சுப் படையினர் புத்தனத்தைக் கைப்பற்றி நகரின் தென் புறத்தில் அகழிகளுடன் கூடிய மண்ணாலான கோட்டையொன்றைக் கட்டினர். இன்று அக்கோட்டை அழிந்துபோயுள்ளது. அகழிகள் தூர்ந்துபோய் சிறு கால்வாய்களைப் போலுள்ளன. கோட்டைவீதியென்ற பெயர் பெற்ற பாதை மட்டும் இன்றிருக்கிறது. 1796ல் சேர் ஜூன் போசர் என்ற பிரிட்டிஷ் இராணுவத் தளபதி புத்தனத்தைக் கைப்பற்றினான்.

1845 ல் புதிதாக வடமேற்கு மாகாணம் உருவானபோது அதன் தலைநகரமாக புத்தனமே விளங்கியது. பின் 1856 ல் இம்மாகாணத்தின் தலைநகரமாகக் குருநாகல் மாறியபோது புத்தனம் மாகாணத்தின் இரண்டாவது நகரமாக அமைந்தது. மாகாண அரசாங்க அதிபரின் அலுவலகம், மாகாண உதவி அரசாங்க அதிபர் அலுவலகமாக மாறியது. பின்பு இவ்வலுவலகம் மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் அலுவலகமாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. ஏறத்தாழ அறுபத்தைந்து ஆண்டுக்கு முன்பு வாழ்ந்த புத்தனம் மக்களைப்பற்றி வரலாற்றாசிரியர் திரு. ஆர். எல். புரோஹியர் அவர்கள் பின்வருமாறு உரைக் கின்றார்.

'அவர்கள் தங்களின் சமூக தனித்துவத்திற்கேற்ப தாமே தேர்ந்தெடுத்துள்ள இடங்களில் ஒன்று குழமி பண்டைய பழக்க வழக்கங்களைத் தொடர்ந்து பின்பற்றுபவர்களாக வாழ்கின்றனர். இல்லாமியக் கட்டடக்கலை அம்சங்களுடன் கூடிய மினாராக்கள், வளை மாடங்கள், கூரை குவி மாடங்கள் நிறைந்த பள்ளி வாசல்களில் தமது தொழுகைளையும், முற்றவெளிகளில் விழாக்களையும் நடாத்துகின்றனர். இன்றைய நாகரிகத்தின் பாற்பட்ட அரசியலினாலோ, இயக்கங்களினாலோ அல்லது வேறு எவ்வித இயல்புகளினாலோ பாதிக்கப்படாத சுடேச் சையான மக்களாக வாழ்ந்து வருவதைக் கண்ணுற்றேன். அவர்கள் கடின உழைப்பும், தொழிற்றிறங்கமையும் வாய்ந்தவர்கள்'.

புத்தனத்தின் பழைய குடியிருப்பு முறைகளைப் பார்க்கும்போது தொழில் தீவினாலான 'வாடிமுறை' நிலவியைத் தெரிய முடிகிறது. சின்னங்கடை வாடி, கங்காணிக்குளம் வாடி, நெய்யக்காரர் வாடி, மரைக்கார் வாடி, உதாரணமாகக் கூறலாம். மரைக்கார்மார், முதலாளிமார் என்ற ஜூர்த் தலைவர்களின் தலைமைத்துவத்துக்கு தீர்த்துக்கொண்டு நன்மை, தீமைகளைத் தாங்களே அமைப்பொன்று அன்று புத்தனப் பகுதியில் இருந்தது. ஜூர்பள்ளிவாசல்கள் விளங்கின. ஆயினும் ஆங்கிலக் கல்வியிற்கில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலைமையிலிருந்த புத்தனம் மக்களை ஆங்கிலம் படித்த மிகவும் குறைந்த

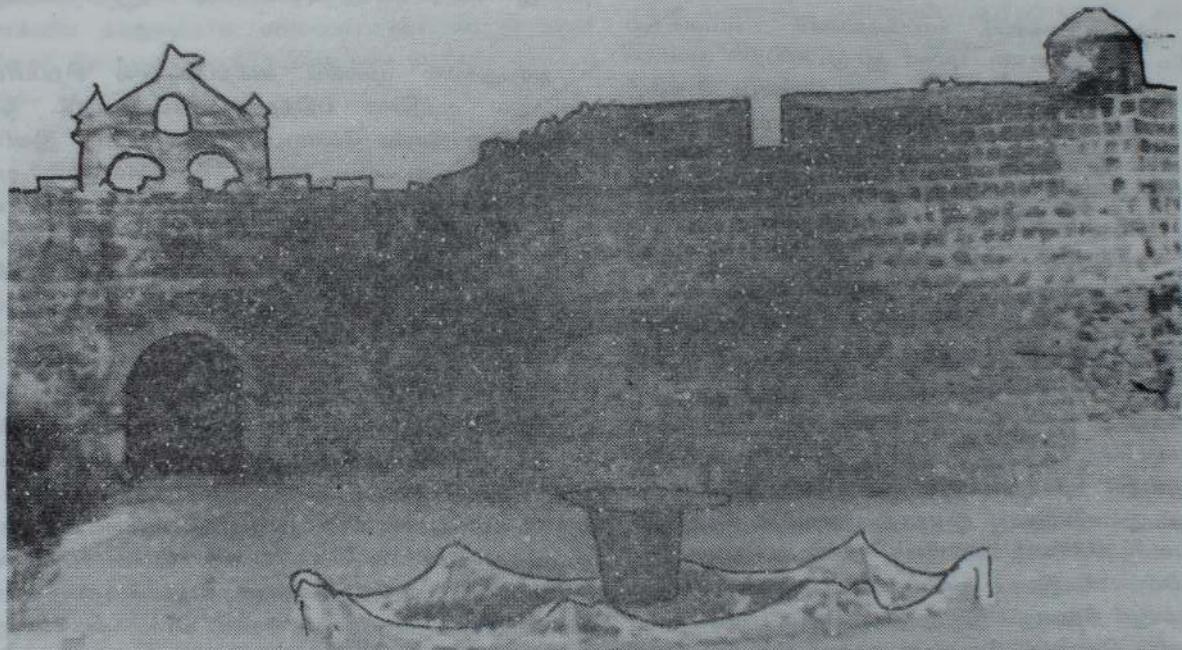
தொகையினரான பிற சமூகத்தினர் அடிமைப்படுத்தி தலைமைத்துவத்தையும் அனுபவித்து சம்பாதித்தனர் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆங்கிலம் படித்தவர்கள் உள்ளூர் முஸ்லிம்களிடையே உருவானபோது இந்நிலை படிப்படியாக அகன்றது. ஆயினும் புத்தளத்தின் தொண்மைக்கும், குடி சனத்தொகைக்கும் ஏற்றவகையில் கல்வி அபிவிருத்தியும், தொழில் வளங்களும், பிரதேச

அபிவிருத்தியும், பொருளாதார எழுச்சியும் ஏற்படா மலிருப்பது வேதனைக்குரியதாகும். எனினும் வீறு பெற்று உணர்ச்சி பொங்கும் முகங்களுடன் எதிர்கால சவால்களை எதிர்த்துப் போராடக்கூடிய எமது இளைய தலைமுறையினரைக் காணும்போது எமதுள்ளங்களில் நம்பிக்கை ஒளி வீசுகின்றது.

விளக்கம் :

‘இலங்கைச் சோனகர் பற்றிய கடந்த கால நினைவுகள்’

சோனக இஸ்லாமிய கலாச்சார நிலைய வெளியீடு.

ஒல்லாந்தர் இலங்கையை ஆட்சி புரிந்தபோது, புத்தளம் கல்பிட்டியிலும் தங்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தை விஸ்தரித்திருந்தனர். அதற்குச் சான்று பகர்வதே இந்த கல்பிட்டி, டச்சுக் கோட்டையாகும்.

தூங்கிருதியில்

இலங்கைக்காவதைக்களிடம் இலங்கையட்டமரங்கள்

பக்தி இலக்கிய வெளிப்பாடுகளாக, பாரம்பரிய செய்யுள் நடையில் இருந்த மழுத்து முஸ்லிம்களின் கவிதைப் பங்களிப்பு, 1950களில் புதிய திருப்பத்தை அடைந்தது. ஒவ்வொரு தசாப்தத்தையும் கால எல்லைகளாக வகுத்து இவ்வாறான திருப்பங்களையும் பங்களிப்பையும் இக்கட்டுரை சகுக்கமாக ஆய்வு செய்கிறது.

பழைய இலக்கியம், யாப்பிலக்கணம் என்பவற்றில் ஆழிய புல்லம் கொண்ட புலவர் ஆ. மு. சரிப்தீன் அவர்கள் உரையாசிரியராகப் பணிபுரிந்ததோடு வெண்பா போன்ற கடின யாப்புக்களிலும் கவிதை படைத்தார். நபிமொழி நாற்பது, இசைவருள் மாலையும் மக்களுக்கு இதோபதேசமும், கனிந்த காதல் போன்றவை இவரது அறுவடைகள். இதே காலப் பிரிவில் இலக்குவான சிற்றிலக்கிய வடிவங்களில் பேச்சோசைப் பண்புடன் கவிதை படைத்த சிலர் உருவாயினர். கவிஞர் அப்துல் காதர் லெப்பை இவர்களுள் முதல்வர் எனலாம். பாரசீக, உருது இலக்கியங்களிலும் இவருக்கு ஈடுபாடு இருந்ததால் அவற்றின் தத்துவங்களை இவர் படைப்புக்களில் நுகரக் கூடியதாக இருந்தது.

தஸ்தகீர் சதகம், கார்வான்தீம், ஜால்து நாமா, ரகுல் சதகம், இக்பால் இதயம், ருபாயாத், முறையிடும் தேற்றமும், செய்ணமுப் நாச்சியார் மாண்மியம் போன்ற நூல்களை இவர் வெளியிட்டார். இவரது கவிதைகளில் ஆழமான தத்துவ நோக்கமும் நிதானமும் இருந்தது. மற்றொரு புறமாக பாமர மக்களின் மொழியில் இசைப்பாடல்களாக சிறு சிறு வெளியீடுகளைத் தந்தவர்கள் பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் இருந்தனர். மாத்தை காலிம் புலவர் இத்தகைய ஒருவரே. இவர் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் ஒரு சேர எழுதியதோடு சிங்கள தமிழ் உறவுக்குப் பாலமாக இருந்தார். ‘புரதா’ வை தமிழில் பெயர்த்தார்.

யாப்புக்கள் தூங்கிவிழுந்த கவிதையைத் தட்டி எழுப்பி யவர்களாக புரட்சிக் கமால் (எம். எம். ஸாலிஹு), அண்ணல் (எம். எஸ். எம். ஸாலிஹு), யுவன் (எம். எ. கூர்) ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். அண்ணல் அழகியலைத் தழுவியபோதும் அந்திம காலத்தில் யாத்து ‘நபி காவியம்’ இறுக்கமும் கலைத்துவமும் கொண்ட படைப்பாகும். இது

நூலுருப்பெறாதது பெரு நஷ்டமே. மலர்ந்த வாழ்வு, கண்ணான மச்சி போன்ற நூல்களைத் தந்த எம். எம். ஸாபார், மணிக்குரல், மணி மஞ்சரி போன்ற தரமான சஞ்சிகைகளையும் வெளியிட்டார். இவரது கவிதைகள் வீச்சு மிக்கவையல்ல எனினும் பாலருக்காக வெளியிட்ட மலரும் மணமும், எங்கள் தாந்நாடு, காலத்தின் குரல்கள் என்பவற்றில் இனிமையும் எளிமையும் வாய்ந்த கவிதைகள் உண்டு.

ஜம்பதுகளில் முஸ்லிம் கவிதாகளத்தில் சிறப்பான தனித்துவ முத்திரை பதித்தவர் புரட்சிக்கமால். ஒரு கவினாலுக்கு இருக்க வேண்டிய சத்தியவேட்டை இவரில் இருந்தது. “சப்ரமணியார் எங்கே” “ஒளவைக்கு” “முக் காட்டுச் சிறையுளக்கு வெல்லமாக” “நாளை வருவான் ஒரு மனிதன்” போன்றவை இதற்கு ஆதர்வங்கள். நூக்குத் தெறித்தாற்போன்ற சொற் பிரயோகமும் இருக்க மும், செட்டும் உள்ளதை நேரே நைக்கின்ற வீச்சும் இவர் கவிதைகளின் தனி இயல்புகள்.

மாகாலி இக்பாலின் கவிதைகளும் மத்திய கிழக்கில் எகிப்திய எழுச்சி, பாகிஸ்தான் உதயம் போன்ற நிகழ்வுகளும் இக்கவினார்களில் தனித்துவவேட்டையைத் தூண்டியது எனலாம். இதனால் பாரம்பரிய உள்ளடக்கத்தைத் தாண்டி நவீன பிரச்சினைகளைத் தொட்டுச் செல்ல வாயினர். கண்மூடிக் கொள்கைகள், பெண்ணாடிமைத்தனம், முஸ்லிம் சருகப் பிற்போக்கு. சிதனப் பிரச்சினை போன்ற வற்றை இவர்கள் கருப்பொருளாகக் கொண்டனர். புரட்சிக்கமாலும் அண்ணலும் ஆளுக்கொரு தொகுப்பை வெளியிட்டனர். யுவனின் கவிதைகள் நூலுருப் பெறவில்லை.

அறுபதுகளில்...

அறுபதுகளில் வெளிவந்த மழுத்து முஸ்லிம் கவிதைகளில் அகலமான பரிமாணம் தெரிகிறது. கய்யாவா கல்லிக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டதனால் கிராமங்கள் தோறும் எழுச்சி பெற்ற கல்லியார்வமும் இல்லாமிய இலக்கியச் சுவை நூர்வக்கு வாய்ப்புக்கிடைத்தனமையும் பத்திரிகைகள் வழங்கிய சிருஷ்டிகளும் நிறைய கவிஞர்கள் உருவாக வழி செமத்தது.

எம். எச். எம். ஷம்ஸ், B.A.

மருதூர்க் கொத்தன் (வி. எம். இஸ்மாயில்) ஈழ மேகம் (பக்கிர் தம்பி) எம். ஏ. நுஃமான், பண்ணாமத்துக் கவிராயர் (எஸ். எம். பாருக்) ஏ. இக்பால், எம். எச். எம். ஷம்ஸ் (வல்லவூர் செல்வன்), பலீல் காரியப்பார், கலைவாதி கலீல் (புரட்சிக் கவிஞர் கே), மருதூர்க் கணி (தர்வேஷ்), முதல்வனார் (ஆதம் வெப்பை), யூ. எம். தாஸிம் (மறை தாஸன்) சாரணா கையும், அல் அஸ்மத், ஏ. எம். அழுபக்கர், கலீல் அவுண் மெளலானா, ஜாபிர் மெளலானா யூசப் (அவை வேந்து), யோனகபுர ஹம்ஸா, குவைதித் என இருபத்துக்கும் மேற்பட்ட கவிஞர்கள் இக்காலப்பிரிவில் படைப்பில் இறங்கினர்.

இந்த தசாப்தத்தில் வெளிவந்த கவிதைச் சிருஷ்டிகளுள் பெரும்பாலானங்கள் சமூகப் பார்வை கொண்டனவ. இலகு யாப்பும், எனினமுயம் பேச்சோசைப் பண்பும் வாய்ந்தவை. நிலப் பிரபுத்துவத்தின் கோரம், சமூக அசமத்துவம், பெண் ணாடிமைத்துவம், சமய ஆஷாட்டுதித்தனம், அரசியல் மாய் மாலங்கள் போன்ற அம்சங்களெல்லாம் இவர்களுக்குப் பாடற்பொருளாயின. இந்தப் படைப்பாளிகளுள் எம். ஏ. நுஃமான், மருதூர்க் கொத்தன், மருதூர்க்கணி போன்ற பலர் மாக்ளிய தத்துவத்தால் கவரப்பட்டாலும் பெரும் பாலா னோர், இல்லாத்திலிருந்தே தமது படைப்புக்கான ஊட்டத் தைப் பெற்றனர்.

சமய உண்மைகளை பக்தியுணர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தும் போக்கை மாற்றி சமூக எழுச்சிக்குத் தூண்டுகோலாக்கும் தன்மை இக்காலக் கவிதைகளின் சிறப்பியல்பாகும். இலங்கையில் முஸ்லிம்களிடையே ஏற்பட்ட அரசியல் விழிப்பு, முற்போக்கு அணியினரின் தமிழிலக்கிய சாதனங்கள், அரபுலில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள், பாலஸ்தீன எழுச்சி போன்ற பல்வேறு நிகழ்வுகள் இவர்களது கவிதை களில் செல்வாக்குச் செலுத்தின. பலரது கவிதைகளில் காதிபத்திய, காலனித்துவ எதிர்ப்புப் போக்குத் தெரிந்தது.

ஆத்மீக கவிகளுக்கு நெருக்கமாகக் கவிதை படைத்த ஏ. எம். அழுபக்கர் புறவயமான நிகழ்வுகளையும் தொட்டுச் செல்கிறார். மதுக்கலசம், கவிதாஞ்சலி, நான், நீ, நம்பிக்கை மனிகள், முறையீடு எனப் பல தத்துவ முத்துக்களை அவர் தந்தார். கலீல் அவுண் மெளலானா பழைய யாப்புக் கட்டுக்குள் மரபு பேணி சில தொகுப்புக்களை வெளியிட்டார். 'நாயகர் பன்னிரு பாடல்' இவற்றுள் சிறப்பானது.

எம். ஏ. நுஃமான், ஈழ மேகம், அன்பு முறைத்தின், அல் அஸ்மத் (அலீஸ்) கலைவாதி கலீல் போன்றோர் தமது கவிதைகளை தாமதித்தே நாலுருவாக்கினர். நுஃமானின் "தாத்தா மாரும் போர்களும்" நல்ல வரவேற்றபைப் பெற்றது. "பாலஸ்தீனக் கவிதைகளை" தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்ட நுஃமான் தேசிய இன மோதல், வடக்கிலே தீண்டாமை போன்ற பல பிரச்சினைகளைத் தொட்டு கவிதை படைத்தார். அண்மையில் இவரது கவிதை, இலக்கிய மிமர்சனநூல்கள் என்பன நிறைய வெளிவந்துள்ளன. இவர் 'கவிஞர்' என்ற கவிதை இதழை (1969) வெளியிட்டுமை தாக்கமான ஓர் இலக்கியப் பணி எனலாம்.

பல்வேறு யாப்புக்களை அநாயாசமாகக் கையாளும் ஆற்றல்மிக்க அல் அஸ்மத் மலைக்குயில், புலராத பொழுதுகள் போன்ற தொகுப்புக்களை வெளியிட்டார். அன்பு முறைத்தின் யாப்பை மீறாத படைப்பாளி. 'நபிவாழ்வில் நடந்த கதை' 'மாதுளம் முத்துக்கள்' ஆகிய தொகுப்புக்களை வெளியிட்ட முறைத்தின் கவிதைகள் மிகை எளிமை வாய்ந்தவை, என்று விமர்சகர் கூறுவர். தீவிர கருத்துக் கண அழுகு வீச்சுக் கொண்ட பிரயோகங்களாக கவியாக கும் ஆற்றல் கொண்ட கலைவாதி கலீல், "கருவறையிலி ருந்து கல்வறைக்கு" என்ற புதுக்கவிதைத் தொகுப்பொன் றைத் தந்துள்ளார்.

சுழமேகம் பக்கிர் தம்பியின் 'மழையும் துளிகளும்' தொகுப்பில் தரமான உணர்ச்சிக் கவிதைகள் நிறைய உண்டு. 'மெளலானா ருமியின் சிந்தனைகளைத்' தந்த சாஹித்திய மண்டலப் பரிசாளரான ஏ. இக்பாலின் கவிதைகள் இன்னும் தொகுப்பாக வெளிவரவில்லை. ஆசிரிய பயிற்சிக் கலா சாலை மாணவியாக இருந்த ஏ. எச். றஜபுன்னிஸா இவரது கவிதைகளை மதிப்பீடு செய்து நூலாக வெளியிட்டுள்ளார். மனிதாபிமானப் படைப்பாளியான ஏ. இக்பாலின் கவிதை களில் உணர்ச்சிப் பண்பைவிட அறிவுப் பண்பே அதிகம் என்பது என் கருத்து. நீண்டகாலமாக எழுதிவரும் சாரணா ணையுமின் சிறந்த பாலர் கவிதைகளும் 'நன்னபிமானம்' என்ற நீள் கவிதையும் நூலாக வெளிவந்துள்ளன. பண்ண மத்துக் கவிராயர், பலீல் காரியப்பர், மருதூர்க்கொத்தன், எம். எச். எம். ஷம்ஸ், மருதூர்க் கணி ஆகியோரின் கவிதைகள் இன்னும் நூலுருப் பெறவில்லை.

எழுபதுகளில்.....

எழுபதுகளில் உருவான முஸ்லிம் கவிதைகளுட் பெரும் பாலானவற்றில், பாரம்பரியங்களிலிருந்து விலகிச் செல்லும் போக்கை அவதானிக்கலாம். புதுக் கவிதை அறிமுகம், பொது நோக்கு, முற்போக்குச் சிந்தனை என்பனவே திறற்குக் காரணம். பொதுவாக இக்கால கவிதைகளை முதலாண்மையின் விளைவுகளுக்கு எதிரான சமூக விமர்சனங்கள் என்று கொண்டாலும் இரண்டு வித அனுகு முறைகளை இவற்றில் அவதானிக்கலாம். முஸ்லிம் சமூக பாரம்பரியங்களிற் காலான்றி சமூக சாபக்கேடுகளைத் தீவிர மாகச் சாடும் தனித்துவத் தொளிகொண்ட கவிதைகள் ஒருபூரும் வர்க்க ஸ்தியாக நோக்கும் 'பொது' கவிதைகள் மற்றொருபூருமாக இவை தோற்றம் காட்டுகின்றன. இவ்விரண்டு இயல்புகளையும் பிரசரகளங்களுக்கேற்ப தழுவிச் சென்ற கவிஞர்களும் உள்ளனர்.

இக்கட்டத்தில் கவிதைப் பிரவேசம் செய்தோருள் முக்கியமானவர்களாக முத்துமிரான், திங்குவல்லைக் கமால், அன்பு ஜவாஹர்ஷா, எம். எச். எம். அஷாப், ஜவாத் மரைக்கார், அனலக்தர், அன்புசன், பாலமுனை பாருக், மு. பஷீர், நீள்கரை நம்பி, வேதாந்தி (சேகு இஸ்லதீன்), ஏ. எல். தாலீம் அஹமத், செந்தீரன் (ஸத்தார்), ஈழத்துநான், சோலைக்கிளி அதீக், மேமந்கலி (அப்புதல் ரஸாக்), எஸ். ஐ. நாகூர்கனி, ஒட்டமாவடி ஜானைத், ஏ. கே. எம். நியாஸ், ஏ. எம். நலீர், எச். எம். பாருக் மருதூர் அவிகான், மஹ்ருப் கரீம், பிரோஸா ஹாஸென், பதியதலாவ பாருக் போன் றைராக் குறிப்பிடலாம்.

முற்போக்கை எழுதுவது ஒரு 'பாஷன்' என நினைத் துக் கொண்ட சிலர் பொதுப் பத்திரிகைகளில் விரசக் கவிஞர்களையும் 'சிவப்புப்' பத்திரிகைகளில் தீவிர முற்போக்குக் கவிஞர்களையும் எழுதி வேஷம் மாற்றி வந்தனர். இக்காலப் பிரிவில் வெளிவந்த ஜனவேகம், குமான் போன்ற தீவிர இடதுசாரி இதழ்கள் இவர்களுக்குக் களம் அளித்தன. 'பிற்போக்குவாதம்', 'வர்க்கபேதம்', போன்ற குத்திரப் பாங்கான தொடர்களால் தமிழை முற்போக்கு வாதிகள் எனக் காட்டிக்கொள்ள முயன்றோரும் உள்ளர்.

எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியாகும்போது இலங்கையில் புதுக் கவிஞர் ஆவும் பரவுவே பலர் இதனை ஊடகமாக்கினர். இக்காலப் பிரிவில் வெளிவந்த புதுக் கவிஞர்கள் படிமம், குறியீட்டுமுன் குன்றி எனினம் வாய்ந்த கருங்கவிஞர்களாகவே அமைந்தன. அன்பு ஜவாஹர்ஷா தொகுத்த 'பொறிகள்' மூலஸ்ஸூர் அஸ்வர் தொகுத்த 'காலத்தின் குரல்கள்' போன்றவை இதனை நிறுபிக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் தோன்றிய 'வானம் பாடிகளின்' தாக்கத்தால் 1970 களின் நடுப்பகுதியைத் தாண்டும் போது ஈழத்து முஸ்லிம்களின் கவிஞர்கள் புதிய பரிமாணங்களை உட்டிர கிக்கலாயிற்று. பார்ம்பரிய கவிஞர்மாபிலே காலுங்றி வளர்ந்த கவிஞர்கள் புதுக்கவிஞர்களையே ஒத்திசொவுடன் கையாண்டனர். புதியவர்கள் வசனத்தன்மைக்கு கலைத்துவ முட்ட முனைந்தனர்.

திக்குவல்லைக் கமால் (எலிக்கூடு), அன்பு ஜவாஹர்ஷா (காவிகளும் ஒட்டுண்ணிகளும்), அன்புஷன் (முகங்கள்), பாலமுனை பாருக் (பதர்), ஈழத்து நூன் (நூன் கவிஞர்கள்), ஏ. எம். எம். நல்லீர், மேமன்கவி (யுக ராகங்கள், ஹிரோசி மாவின் ஹிரோக்கள், இயந்திர குரியன், நாளை நேரக்கிய இன்றில்), தானிம் அஹமத் (வெள்ளையில் ஒரு புள்ளி), செந்திரன் (விடிவு), சோலைக்கிளி அதீக (நாலும் ஒரு பூனை, எட்டாவது நாகம்) ஆகியோரின் படைப்புக்கள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் நூலுருப் பெற்றன. ஏனை யோருள் தரமான கவிஞர்கள் பலர் இருப்பினும் தொகுப்புக்கள் வெளிவராமை தூதிஷ்டமே.

எண்பதுகளில்...

எண்பதுகள், ஈழத்து முஸ்லிம் கவிதாவனத்தில் கவிஞர், புதுக்கவிஞர் எழுதுவது இலகுவான சமாசாரம் என்ற தவறான கருத்து இளக்கள் மத்தியில் பராவியதாலும் பத்திரிகைகள் புதுக்கவிஞர்களுக்கு கூடிய களம் கொடுத்தத ஊலும் இக்கட்டத்தில் கவிஞர்கள் வெள்ளையாகப் பெருக்கெடுக்கலாயினர். இவர்களுள் சிலரைக் குறித்துக்காட்ட எண்ணாம்.

ஏ. ஆர். ஏ. ஸ்ரீரீர், கவிஞர்க்கமல், கலைக்கமல், ஒட்டமாவடி அஷ்ரப், வாழைச்சேனை அமர், நஜுமுல் ஹா-ஸௌன், எம். எம். ஸப்வான், அலீஸ் நிலார்தீன், உல்மான் மரைக்கார், எம். ஏ. ரஹ்மீயா, இப்பு அஸ்லுமத், கலையான்பன் ராபீக், ஆர். எம். நாவஷாத், பாத்திமா மெய்தன், எஸ். ஐ. ஹமீஸா, அன்பிதயன் சிராஜ், மெ. எல். ஜவங்பர்கான், கலைமகள் ஹிதாயா, ஜின்னா சரீப்தீன், நிதானிதாசன்,

மஹலூரா, ஏ. மஜீத், பாலையூற்று அஷ்ரபா, நவாஸ் ஏ. ஹைமித், எ. எ. அமீர் அவி, பரீதா எ. ரஹ்மான், சுல்பிகா சரீப், எம். எம். நகீபு, ஏ. ஜீ. எம். ஸதகா, அலவி சரீப்தீன், எம். ஐ. எம். ஸாபைர், பாதிமா நல்லீரா, நதீமா அமீர் நஸ்ரா ஹாமீம், கஸ்லாவி அஷ்வம்ஸ், பாராதாகிர.....

இக்காலக் கவிஞர்களின் உருவத்தை நோக்கும் போது பின்வரும் தன்மைகள் தெரிகின்றன.

1. எல்லை மீறிய படிம, குறியீட்டுப் பிரயோகத்துள் கவிஞர்கள் பொருளைப் புதைத்துவிடுதல்.
2. உணர்ச்சிச் சலனமற்ற வசனங்களை முறித்து குத்தாக அடுக்கிவிடுதல்.
3. வடமாழிப் பிரயோகத்தை எழுந்தமானமாகப் பிரயோகித்தல்.

உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆரோக்கியமான பார்வை வாய்க்கப்பெற்றவை குறைவு எனலாம். வெறுமனே அழியலையும் ஒழுக்கவியலையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டனவே அதிகம். உண்மையான சமூகப் பிரக்ஞாயோ அதற்கான அனுபவத் தளங்களோ அற்ற படைப்பாளிகள் கவிதா பிரவேசம் செய்ததும் முற்போக்கான கவிஞர்களுக்கு பத்திரிகைகள் போதிய வரவேற்பு அளிக்காமையுமே இதற்குக் காரணம் எனலாம்.

தென்னிந்திய புதுக்கவிஞர்களைப் படித்த அருட்டுணர்வில் அவற்றின் படிமம், குறியீடுகள் என்பவற்றை எடுத்து ஒட்டுவேலை செய்வோரும் இங்கு இல்லாமலில்லை. ஒரு சிலர் முற்போக்காக எழுதுவதாகக் கூறிக்கொண்டு கோசங்களையும் பிரகடனங்களையும் எழுதினர். தமக்குப் பரிச்சயமில்லாத கிராமிய படிமங்களை அழகுக்காகப் பிரயோகிக்கப்போய் தடுமாறிய நகரக் கவிஞர்களும் இக்கட்டத்தில் இருந்தனர்.

எண்பதுகளின் இறுதியெரப் பகுதியில் இலட்சிய பூர்வ மாகவும் கலைத்துவமாகவும் எழுதும் நல்ல கவிஞர் சிலர் இவர்களுள் உருவாயினர். ஈழத்து அரசியல் மோதல் காரணமாக வடக்கே இன உணர்ச்சிக் கவிஞர்கள் எழுந்ததுபோல முஸ்லிம் கவிஞர்களும் அரசியல் புறக்கணிப்பு, ராஜுவுக் கெடுபிடிகள், அராஜுகம் போன்ற வற்றுக்கெதிராக உணர்ச்சிக் கவிஞர்கள் படைக்கலாயினர். பாலஸ்தீன் கல்லெறிக்கொச்சி, சாரான் இஸ்லாமியப் புரட்சி, ஆப்கான் முஜாஹித்தினர் பற்றிய சாக்ஸீச் செய்திகள் போன்றவை இவர்களது இன உணர்ச்சிக் கவிஞர்களுக்கு வேகமுட்டின. இப்போக்கு சிலபோது இனவெறியாக மாறியதும் உண்டு. ஹிந்து புராணவியற் படிமங்களிலிருந்து இஸ்லாமிய புராணவியற் படிமங்களுக்கு மாறிச் செல்லும் தனித்துவப் போக்கும் இக்கால கவிஞர்களில் தெரிகிறது.

எண்பதுகள், ஈழத்து முஸ்லிம்களிடையே இலக்கியத் தூட்பும் பங்களிப்பும் முன்னொரு போதும் இல்லாத அளவுக்கு பிரவேசத்தைக் காலம் எனலாம். வடக்கு கிழக்கில் அமைதியீனம் காரணமாக தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட

அசமந்தப் போக்கை முஸ்லிம் படைப்பாளிகள் நிறைவு செய்ய முனைந்தனர். இளைஞர்கள் ஒன்றுகூடி கலிதைக் கென்றே நோனியோ வடிவில் இதழ்களை வெளியிட்டனர். கலைவாதி கலீல் வெளியிட்ட “நோனியோக்கள் வாழுமா” என்ற ஆய்வில் 101 இதழ்களைப் பெயர்களைப் பட்டியல் படுத்தியுள்ளார். இவற்றால் தாக்கமான இலக்கிய ஆக்கங்கள் மிகச்சிலவே தேர்ந்தன. என்றாலும் ஆரோக்கியமான பங்களிப்புகள் நிகழ்ந்தமை குறிக்கப்படவேண்டும். பிறையொழி, அல்மினா (அன்பு ஜவஹர்ஷா), கமலம் (கலைக்கமல்), பூபாளம், பெளர்ணமி (அல் அஸுமத்), யதார்த்தம் (அஸீஸ் நிஸார்தீன்), மானுடம்பூத்தது, வைகறை வானம் (விமுதுகள்), புதுக்குரால் (ஒலுவில் அமுதன்), தடாகம் (சிராஜ், ஹிதாயா), தாது (ஆர். எம். நவஷாத்), மறைவழி (நஸீமியா), விடிவு (நிதானிதாசன்) என்பன அவற்றுள் சில.

இக்காலப் பிரிவில் அச்சில் வெளி
வந்த தொகுப்புக்கள் சிலவே ; கவின்கமல் (மழையில்லா

மேகம்), கலைக்கமல் (ஓடக்குழல்), வாழைச்சேணை அமர் (விடுதலையின் நிகழ்வுகள்), மருதார் ஹஸன் (குருதிப் பூக்கள்), நிதானிதாசன் புரோட்டே ஹில்மி (கன்னி மொட்டுக்கள்), இப்னு அகுமத் (ராத்ரி), ஜின்னா சரீப்தீன் (பாலையில் வசந்தம், முத்து நனக), எ. ஜி. எம். ஸதகா (இமைக்குள் ஓர் இதயம்) இப்படிச் சில.

சமுத்து முஸ்லிம் கவிஞர்களது கவிதைகள் அவ்வப்போது நூல்குப்பெற வாய்ப்பும் வசதியும் குறைவு. பத்திரிகைகளையே தமது கவிதா மேடைகளாகக் கொள்வதால் ‘கயேச்சையாக’ எழுதுவோர் தமது கவிதாதளத்திலிருந்து ஒதுங்கும் நிலை உருவாகிறது. இந்நிலையை மாற்ற சமூக மட்டத்தில் ஆரோக்கியமான வழிமுறைகள் மேற்கொள்ளப் படுமாயின் கவிதைத்துறையின் எதிர்காலம் ஒளியமாகும், என எதிர்பார்க்கலாம்.

நூற்றுமீத்ராற்றிதழி காலிமிய்யா இதாற்றிமும் வரச்சீயம்.

இது நூற்றாண்டு கண்ட பழம் பெரும் மதுரஸா. இதன் தோற்றமே எளிமையானது. வளர்ச்சியோ மெதுவானது.

அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் இருந்தும் கேரளாவில் இருந்தும் 'ஸாதாத்துமார்களும்' 'உலமாக்களும்' புத்தனத்துக்கு அவ்வப்போது வருகை தந்தனர். செல்வந்தர்கள் அவர்களை வரவேற்றனர்; அனுசரணை அளித்தனர். அவர்கள் இறை இல்லங்களிலேயே தங்கினர். 'இஷாவின்' பின் மணிக்கணக்கிலே மக்களுக்கு மார்க்கப் போதனை நிகழ்த்தினர். ஆண்களும், பெண்களும், சிறுவர் சிறுமியரும் இதனைச் செவியேற்றனர். தொடர்ந்து பத்துப் பன்னிரண்டு தினங்கள் உபதேசம் நடைபெறும். முடிவிலே, பக்தர்கள் வழங்கும் காணிக்கைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர்கள் வேறிடத்தை நாடிச் சென்றுவிடுவார்கள்.

கீழ்க்கண்ணயச் சேர்ந்த மாப்பிள்ளை லெப்பை ஆலிம் (வலி) என்றழைக்கப்படும் 'அருள் ஆலிம்' அவர்கள் இலங்கைக்கு வருகை தந்த காலத்திலே புத்தனத்திலே குடைப்பதைச் சேர்ந்த அப்துல் ஹமீது மரைக்கார், இசுமாயில் மரைக்கார் ஆகிய இரு சகோதரர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்களின் உள்ளங்களிலே "மத்ரஸா ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும்" என்ற எண்ணாக்கருவை ஏற்படுத் தியவர்கள் மேற்படி அருள் ஆலிம் அவர்களே என்று கூறப்படுகிறது.

புத்தனம் மன்னார் வீதியில் குறிப்பிட்ட மரைக்கார்களின் குடைப்பதைச் சேர்ந்த ஜதுருஸ் மரைக்கார் அவர்கள் ஹஜ்ரி 1302 (கி. பி. 1881) இல் ஒரு மஸ்ஜிதை நிறுவினார்கள். இப்பள்ளிவாசல் இன்றும் ஜதுருஸ் பள்ளிவாசல் என அழைக்கப்படுகிறது.

எமது காலிமிய்யா அரபுக் கல்லூரி இந்த ஜதுருஸ் பள்ளிவாசலின் வெளித் திண்ணணயிலேயே மலர்ந்தது. காயல் பட்டனத்தைச் சேர்ந்த "மஸ்ஜீன் ஆலிம்" என்பவர் 1884 இல் முதன்மை உஸ்தாதாக அமைந்து இம்மத்ரஸாவை நான்கு (04) ஆண்டுகள் நடாத்தினார்கள். பின் அவர்கள் தாயகம் சென்றதால் மத்ரஸா இரண்டு ஆண்டுகள் ஸ்தம்பித நிலையை அடைந்தது.

பின்னர் தமிழ்நாடு அதிராம் பட்டினம் யூசப் ஆலிம் அவர்கள் வருகை தந்து மத்ரஸாவைப் பொறுப்பேற்று 1897 வரை நடாத்தினார்கள். அவர்களும் தாயகம் செல்லவே, மத்ரஸா மீண்டும் ஜந்து ஆண்டுகள் நடைபெறாதிருந்தது. இதன் பின் 1918 ஆம் ஆண்டு வரையும் மத்ரஸா நடைபெறவில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

1918 ஆம் ஆண்டிலே, புத்தனத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் காயல்பட்டனத்திலே ஓதிப் பட்டம் பெற்ற வருமான மௌலிலி சேகு இப்ராஹிம் அவர்கள் மத்ரஸாவைப் பொறுப்பேற்று நடாத்தினார்கள்.

1920 இல் லக்னோவில் படித்து 'மௌலிலி பாளில்' பட்டமும் 'ஹக்கிமுல் யூனானி' என்ற மருத்துவப் பட்டமும் பெற்றவரும், புத்தனத்தைச் சோந்தவரும், "சித்தங்குட்டி ஆலிம்" என்று அழைக்கப்பட்டவருமான முஹம்மது ஆழபக் கர் ஹஸரத் அவர்கள் போதனாசிரியராக அமர்ந்தார்கள். இவர்கள் பிற்காலத்திலே புத்தனத்தில் இருந்து ஹஜ்ரத் செய்து கீழ்க்கு மாகாணத்திலே மூஸ்லிம்களின் கோட்டை போன்று விளங்கும் காத்தான்குடியிலே குடியேறி இருந்த வரை அங்கேயே வாழ்ந்து மறைந்தார்கள்.

அழுபக்கர் ஹஸரத் அவர்களுக்குப் பின் இம்மத்ரஸாவிலே 1935 இல் வெலிகமையைச் சேர்ந்த ஹஜ்ரன் ஆலிம் அவர்களும், 1937 இல் வேலூர் ஹஜ்ரன் வெப்பை ஆலிம் அவர்களும், பின்பு அதிராம்பட்டனம் பாக்கீர் ஆலிம் அவர்களும், நிந்தலூரைச் சேர்ந்த இஸ்மாயில் ஆலிம் - அவர்களும் 1942 ஆம் ஆண்டுவரை கடமை ஆற்றினர்.

அறக் கட்டளை :

மத்ரஸாவின் தற்போதைய முகாமையாளர் ஜனாப் முஹம்மது காசிம் மரைக்கார் அவர்களாகும். இவரின் தந்தை இப்ராஹிம் நெண்னா மரைக்கார். இவரின் தந்தை முஹம்மது காசிம் மரைக்கார். இவர் 1922 ஆம் ஆண்டிலே தற்போது மத்ரஸா அமைந்துள்ள 6 ஏக்கர் விசாலமான காணிணயை, முந்தல், தாண்டிக்குறிச்சி என்னும் இடத்தில்

ஏ. எம். எம். ஹனீபா

அனமந்துள்ள 125 ஏக்கர் தென்னாங் காணியையும் மத்ரஸா வுக்காக அறக்கட்டளை எழுதி 'வக்பு' செய்தார்.

எனவே தான் அப்பெருமகளின் பெயரால் இம்மத்ரஸா "அல் மத்ரஸத்துல் காணிமிய்யா" எனப் பெயர் குட்ப பட்டுள்ளது.

இம்மத்ரஸாவுக்காக கரைத்தீவு, ஆலம்வில்லு என்ற இடத்தில் உள்ள 100 ஏக்கர் தென்னாங் காணியும், அண்ணாவிச்சேனை என்னும் 42 ஏக்கர் தென்னாங் காணியும் வக்பு செய்யப்பட்டது.

நிரந்தரக் கட்டம் :

மத்ரஸாவின் தற்போதைய முகாமையாளர் அவர்களின் தந்தை இப்ராஹீம் நெய்னா மரைக்கார் அவர்கள் காலமான போது மஹம்மது காசிம் மரைக்கார் சிறுவராக இருந்தார். எனவே அண்ணாரின் தாய்மாமன் மற்றுமது அவர்கள் முகாமையாளராகக் கடமையாற்றினார். பின் இவரின் சகோதரர் இப்ராஹீம் ஹாஜியார் முகாமைப் பொறுப்பை ஏற்றார். இவரின் காலத்தில் மத்ரஸா கட்டப்பட்டு 1950 இல் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இவர்களின் பின் 1951 ஆம் ஆண்டு முகாமைத்துவம் பொறுப்பை காசிம் மரைக்கார் அவர்கள் ஏற்று இன்று வரை செய்யப்பட்டு வருகின்றார். 1957 இல் இம்மத்ரஸா அரசாங்கத்தில் பதிவு செய்யப் பட்டது.

மஹமுத் ஹஸரத் அவர்கள் :

43 ஆண்டுகள் இம்மத்ரஸாவின் ஜீவ நாடியாக மினிர்ந்த மஹமுத் ஹஸரத் அவர்களைப் பற்றி சிறிது அறிமுகம் செய்யாதவரை "அல் மத்ரஸத்துல் காணிமிய்யாவின்" தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்னும் இச்சிறு கட்டுரை நிறைவு பெற்றதாகக் கருத முடியாது.

புத்தளம் அரசாங்கப் பாடசாலையிலே 8 ஆம் வகுப்பு சித்தியடைந்த இவர்கள் இம்மத்ரஸாவிலே அபூபக்கர் ஹஸரத் அவர்களிடம் மார்க்கக் கல்வியை ஆரம்பித்தார்கள். பின் இங்கு கடமையாற்றிய அதிராம்பட்டினம் பர்க்கிர் ஆலிம் அவர்கள், மஹமுத் ஹஸரத் அவர்களை உயர் கல்விக்காக இந்தியாவுக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

1936 தொடக்கம் 1942 வரை அதிராம் பட்டினம், சென்னை, வேலூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள மத்ரஸாக்களில் உயர்கல்வி கற்று புத்தளம் திரும்பிய மஹமுத் ஹஸரத் அவர்களிடம் 1942 ஆம் ஆண்டு மத்ரஸா ஒப்புவிக்கப்பட்டது.

அண்ணாரின் பதவிக்காலத்தை காணிமிய்யா மத்ரஸா வின் பொற்காலம் என்று கூறலாம். மத்ரஸாவுக்கு பொருளா தாரச் சிக்கல்கள் வரும்போதெல்லாம் தனது உடமைகளை யும், தன் மனைவி உவந்தனிக்கும் ஆபரணங்களையும் விற்று சீர்செய்வார்கள்.

மாணவர்களின் ஒழுக்க விஷயத்திலே கண்டிப்புடன் செய்யப்பட்டார்கள். பணிவையே பூஷணமாகக் கொண்ட-

இவர்கள் தன்னை நாடிவரும் ஏழை எனியோருக்குத் தன்னிடம் இருப்பதை என்னியும் பாராது கந்துவக்கும் சொக்காளர். நன்னிரவுகளிலே தனித்திருந்து வணக்கம் செலுத்துவது இவர்களின் வழக்கம். அன்னாரோடு பழகிய அணைவரும் அன்னாரை ஒரு 'வலியுல்லாஹ்' என்று கூறினர்.

வாழ்வின் இறுதிக் காலத்திலே நோயினால் பிடிக்கப்பட்டார்கள். இந்த நிலையிலும் வண்டியில் அமர்ந்து மத்ரஸாவுக்கு வந்து பாடம் நடாத்துவார்கள். ஏன்? மத்ரஸாவிலேயே தங்கி இருந்தும் போதித்து வந்தார்கள். மஹமுத் ஹஸரத் அவர்களின் ஆயுட்காலம் முழுவதுமே மத்ரஸாவின் வளர்ச்சிக்காகவே அர்ப்பணிக்கப்பட்டது என்பதைத் துணிந்து கூறலாம்.

அடுத்த அதிபர் :

மஹமுத் ஹஸரத் அவர்களின் மறைவின் பின் அண்ணாரின் உடன் பிறந்த தம்பி மெளவில் வேஷ்யக் மதார் ஹஸரத் (பாகவி) அவர்கள் அதிபர் பொறுப்பை ஏற்றார்கள். அன்னாரும் மத்ரஸாவின் பொருளாதாரம், கல்வி, ஒழுக்கம் முதலியவற்றில் அதிக ஈடுபாடு காட்டி இம்மத்ரஸாவை திறம்பட நிர்வகித்தார்கள். இவ்வாறு இவர்கள் நான்கு ஆண்டுகள் கடமையாற்றி 1989.06.10 ஆம் திகிதி காலமானார்கள்.

தற்போதைய அதிபர் :

மறைந்த முதல்வர் மஹமுத் ஆலிம் அவர்களின் கணிஷ்ட புதல்வரான மெளவியில் அப்துல்லாஹ் மஹமுத் ஆலிம் அவர்கள் மாண்புமிகு மதினா மாநகரில் உயர்கல்வி பெற்று இம்மத்ரஸாவில் உதவி ஆசிரியாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

சிறிய தந்தையின் மறைவின் பின்பு மத்ரஸாவின் அதிபர் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்ட இவர் இன்று வரை திறம்பட நிர்வகித்து வருகின்றார்.

இவரின் சீரிய நிருவாகத்திலே காரியாலய அமைப்பு, பதிவேடுகள் பேணல், நூல் நிலையம், தொழுகை மண்டபம் போன்ற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மாதம் ஒருமுறை ஆசிரியர் கூட்டம் நடாத்தி மத்ரஸாவின் வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைகள் பெறப்படுகின்றன. மாணவர்கள் மத்தியிலே பேச்கத்திற்கு, எழுத்துத்திற்கு, கல்வி வளர்ச்சி, பொது அறிவு என்பவற்றை ஏற்படுத்துவான் வேண்டி மாணவர் கழகங்களைக் கூட்டி பல்வேறுவிதமான போட்டி நிகழ்ச்சிகள் நடாத்தப்படுவதோடு ஆண்டுக்கொருமுறை கல்விச் சுற்றுலாவும் ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றது.

சன்மார்க்கக் கல்வியோடு தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் ஆதியாம் மும்மொழிகளையும் கற்க ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது. சமூகவியல், கணிதம் போன்ற பாடங்களும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. க. பொ. த. ப. பரீட்சைக்கு மாணவர்கள் தோற்றவும் ஊக்கம் அளிக்கப்படுகின்றது.

ஆண்டிருதிப் பரீட்சையிலே 90 க்கு மேல் சராசரிப் புள்ளி பெறும் மாணவர்களுக்கு மாதாந்தக் கட்டண

விதிவிலக்களிப்பது மூலம் புல்ளையெப் பரிசில் திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு சீரிய திட்டமிட்டு சிறந்த நிருவாகம் நடாத்தி வரும் அதிபர் மௌலவி அப்துல்லாஹ் மற்றுத் ஆலிம் அவர்களின் தலைமையிலே

மௌலவி	யறியா (காலிமி)
மௌலவி	அப்துல் வாஹிது (காலிமி)
மௌலவி	அப்துல் ரஹீம் (பற்றி)
மௌலவி	ஸலீம் (பக்ரி)
மௌலவி	அபுல்ஹாநா (பாகவி)
மௌலவி	முனீர் (முஹம்மதி)
மௌலவி	ரஹ்மதுல்லாஹ் (ரியாதி)
மௌலவி	ஷாஹால் ஹமீது (அமீரி)
மௌலவி	ஹனீபா (ஓவ்வு பெற்ற அதிபர்)
மௌலவி	அப்துல் காதர் (கணித ஆசிரியர்)
மௌலவி	ஹாஸ் மொஹிதின் (நீலி, ரியாதி)
மௌலவி	யாகூப்,
மௌலவி	அபுல் பஷர் (நீலி)

ஆகியோர் முழுநேர, பகுதி நேரப் போதனாசிரியர்களாகக் கடமையாற்றி வருகின்றனர்.

பழைய மாணவர்கள் :

சூரு நாறு வருடத்தை வல்ல அல்லாஹ்வின் உதவி யினால் கடந்து விட்ட இக்கலாசாலையில் பழைய மாணவர்கள் நமது நாட்டின் நாலா பக்கங்களிலும் வித்தி யாதிபதிகளாகவும், அதிபர்களாகவும் அரபு ஆசிரியர்களாகவும், ஓஸ்தாதுமார்களாகவும், ஹதிப்மார்களாகவும், பேஷ் இமாம்களாகவும் மார்க்கப் பணியிலும் சமூகத் தொண்டிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடி சங்கம் அமைத்து மத்ரஸாவின் வளர்ச்சிப் பணியிலும் பங்கெடுத்து வருகின்றனர்.

அபிமானிகளும் ஆதரவாளர்களும் :

அறிவொளி பரப்பும் இந்த அல் மத்ரஸதுல் காலிமிய்யா விற்கு உள்ளுரிலும் வெளியிர்களிலும் வெளிநாடுகளிலும் ஆதரவாளர்களும் அபிமானிகளும் பெருகி வருகின்றனர். இவர்கள் மத்ரஸாவிற்கு வெளியே இருந்து நல்ல பல ஆலோசனைகள் வழங்குதல் மூலமும், மாத சந்தாக்கள் நன்கொடைகள் வழங்குவது மூலமும் இம்மத்ரஸாவின் முன்னேற்றத்துக்கு துணை புரிகின்றனர்.

இவ்வாறு ‘இஹ்லாஸான’ என்னம் கொண்ட அறிஞர்களாலும், செல்வந்தர்களாலும், பாமர்களாலும் பலதரப்பட்ட உதவிகளைப் பெற்றுவளரும் இம்மத்ரஸா இன்னும் இன்னும் வளர் அல்லாஹ் கிருபை செய்வாளாகவும்.

அல்ஹாம்துல்லாஹ்.

அகதி முகாமொன்றில் அமைச்சர் அஸ்வர்

சீராகாட்டும் வந்ரா மலையில் நீருழ்ந்து ஞான வழிக் காட்சிகள்

அருளாளன் அல்லாஹ்வின் அருமைத் தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள், தமது நாற்பதாம் வயதிலே இறையோனின் திறகித்தாத என்னும் உயர் அந்தஸ்தினை அடைந்தார்கள். அண்ணாரது நாற்பது ஆண்கூகள் நிறைவான வாழ்க்கையிலே, மக்கமா நகரத்து மக்களிடையே, மதிப்பும் கொரவமும் பெற்று, மனிதருள் மாணிக்கமாய், இனிய குணம்படைத்த புனிதராய்த் திகழ்ந்தார்கள்.

சீர்பெற்ற சீராவின், நுபுவத்துக் காண்டத்தில், நபிப் பட்டம் பெற்ற படலத்துள் இக்காட்சிகளை அற்புதமாகச் சொல்கிறார்கள் உமறுப்புலவர் அவர்கள். நுபுவத்துக் காண்டத்தின் முதற்படலம் இதுவே. இதில் ஜம்பத்தைத்து பாடல்கள் உள்ளன. இப்படலத்தின் இரண்டாம் பாடல் தொடக்கி, பதினெண்நாம் பாடல் வரை இந்த ஞானவழிக் காட்சிகளை புலவரவர்கள் வர்ணித்துக் கொல்கிறார்கள்.

அண்ணலெம் கண்மணி (ஸல்) அவர்களின் இளமைக் காலம் கண்ணியமாய் முடிவடைந்து கொண்டிருந்தது. ஞானக் கோட்டையின் வாயிலண்டை அவர்களின் வயது வந்து விட்டது. அவர்கள் தமது முப்பதெட்டாம் அகவையில் ஞானவழி காண, ஹரிராக்குன்றுப் பக்கம் போயினர். தனிமையில் இனிமை கிடைத்தது. மலையுச்சி அண்ணாரை அழைத் திருத்தியது. ஒன்றிய மனத்திராய், ஏகாந்தம் எதுவெனத், தேடினார்கள். இரண்டரை வருடங்கள் இவ்வாறு தியானத் தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருந்த இறைத்தாதருக்கு நாற்பது வயது பூரணமானது. இந்நிலையில் தான் ஜிப்ரீல் என்னும் வானவர் கோமான்மூலம், அல்லாஹ் தனது தூதுப்பணியை துவக்கம் செய்வித்தார்.

இந்த இரண்டரை வருடகாலமும் நிகழ்வுற்ற நிகழ்ச்சி களை சீரா விளக்குகின்றது. ஞானவழி செல்வோர் உள்ளத் தையும், உடலையும், உயிரையும் பயணபடுத்தும் அரிய நிகழ்ச்சிகள் அற்புதங்களாய் நிகழ்வதுண்டென ஞானியர் அறிதியிடுவர்.

.....' மேலவன் திருவுளப்படியால்
வெளினையதனிற் சிறிதொழி தொண்டு
விழித்திடும் விழிக்கெதிர் தோன்றும்.....'

மக்கமா நகரத்திற்கண்ணமையிலுள்ள ஹரிராமலையில், தியானத்தில் அண்ணல் நபி (ஸல்) அவர்கள் முழுகியிருந்த

வேளையில், சிறிய அளவிலான ஒளித்திரள் ஒன்று, வெட்ட வெளியிலே தோன்றி, அன்னாரின் விழிப் பார்வையிலே படுமேபடியாக எதிரே வந்து, பின்னர் மறைந்து கொண்டிருந்தது. இறைவனுடைய தூதினை ஜிப்ரீல் அவர்கள் கொண்டுவந்து நபிமணி (ஸல்) அவர்களிடம் கையளிக்குமுன்பாகத் தோன்றிய ஒரு நிலையாகும் இது.

யாவினுக்கும் மேலோனாகிய நாயனின் நல்விருப்பத் தின் பேரில், நபியவர்கள் ஞானவருளைப் பெறுவதற்காக, தனியே, மனிதரில்லா வெற்றிடங்களுக்குச் செல்லுகின்ற வேளைகளிலும், அல்லது தனித்துத் தியானித்திருக்கின்ற தலங்களிலும், இவ்விதமான புதுமையான ஒளிதிரண்டு அவர்களை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தது. அவர்கள் காணும்படியாக, கணகளிலும்தென்படும். 'ஞானவழியினர் மேலும் அவ்வழியில் ஊக்கமும் நம்பிக்கையும் கொண்டு, முனைந்து செயல்படுவான்வேண்டி இறைவன் அளிக்கின்ற ஆரம்ப அருங்கொடையே 'ஒளித்தோற்றம்' என்பது ஞானியரின் கூற்றெறன்பர் எனகிறார் கவி கா. மு. ஷரிபு அவர்கள். இவ்வொளியானது நபியைக் கூற்று நோக்கிய வண்ணமிருக்கும். சிறிது நேரம் மறையும். பின்னர் தோன்றுவதுமாயிருக்கும். இவ்வாறு இஃத்தைவதைக் கண்டு நபி (ஸல்) அவர்கள், மகிழ்ச்சியும் அச்சமும் அடைவர். ஆயினும் அதுபற்றி யாரிடமும் எதுவும் கூறாதிருந்தனர். பின்னர் அனைத்து நிகழ்வுகளும் ஆண்டவன் செயல்ளை, சீசம் தவிர்த்து அமைதியுமடைந்தனர்.

இவ்வாறு இருக்கையில், வானம் பூமிமுதல் அனைத்து திசைகளிலிருந்தும், இனிய இசையையாத்த ஒளி யொன்றாகவும், பலவாகவும் மிக அண்மையிலிருந்து மெல்லியதாக அண்ணாரின் செவிகளிலே ஒலித்தன. ஒளி வந்த திசை நோக்கால், ஒலியெழும்பியதற்கான அறி குறியே தென்பாது. அருகிருப்போர் எவர் செவியிலும் அவ்வொலி கேட்காது. முன்னர் ஒளிமட்டும் காட்சியளித்தது. பின்னர் இசையொலியும் கூடவே கேட்கலாயிற்று. கண்ணிற்குத் தென்பட்டது. காதுக்கு இனித்தது. இவ் அற்புதம் நபிமணியின் மனதில் ஆச்சரியத்தைத் தோற்றுவித்தது எனகிறார் புலவர்.

வை. அஹமத்

திசையனைத் தினுமர்தாத்தினு மிருந்த
 திசையினு மிரவினும் பகலு
 மிசையறச் சிறிது தொனிகளே பிறக்கு
 மெதிர்ந்து நோக்கிடிலுருத் தெரியா
 தசையினும் பிரியா தடுத் துறைந் தவர்தஞ்
 செவியினும் தொனி சாரா.....
 வசையறங் குறைவிட் குலத்துறுங்குரிசின்
 மனத்தினிலிதிசயம் பெறுவார்.....

இப்பாடலில் வரும் 'திசையனைத்தினும் அந்தாத் தினும்' எனும் தொடருக்கு திசையனைத்தினும் என்பதே போதுமாயிருக்க, "அந்தாத்தினுமிருந்த திசையினும்" என்றிருப்பது வானினையும், பூமியையும் திசைகளாகக் குறிப்பிடுவது வழக்கம் அன்று என்பதாலாம். வானவெளி, பூமிப்பாப்பு என்றுரைப்பதே வழக்கு. பத்து திசைகள் என்று கணக்கிடும் காலை மட்டுமே, வானம், பூமி, மேல், கீழ் என்றியம்புதல் வாயிலாகத் திசைகளாகக் கொள்ளப்படும் என்கிறார் உரையாசிரியர் கவி கா. மு. ஷரி.ப.

ஓவியும் ஓளியும் தோன்றிய நிலையிலே சில நாட்கள் சென்றதன் பின்னர், அண்ணல் அவர்கட்டு இல்லத் துறைவதோ, தோழர் தம்மோடு கூடிக்குலாவுவதோ பிடிப் பில்லாதிருந்தது. அதனால் தனித்திருப்பதை நாடி மலைப் பக்கமாகச் சென்றார்கள். ஹரிராமலையில் பன்னாட்கள் தங்கிருந்து தவஞ் செய்து பின்னர் இல்லம் சென்றார்கள். ஹரிராமலையில் அவர் தனித்திருக்கையில் அவர்தம் மனைவியார் அண்ண கதை (ரழி) நாயகி அவர்கள் வெளியிலே காத்திருந்து காவல் இருந்தார்கள். அவர்கள் அறியா நிலையில் இருந்த பொழுதுகளில் உண்ணுடியும் உதவினார்கள்.

ஓவியாகவும் ஓவியாகவும் வந்து தவநிலையிலிருந்த நபிக்கு அச்சம்போக்கி ஆச்சரியப்படவைத்து, அறிமுக மாயினர் அமர் தலைவர் ஜிப்ரீல் என்பார். திடீரென தோன்றி திகைப்பிலாழ்த்தாது, அறிமுகமாகி தவம் நிறை வேற்றவேண்டிய திருப்பணியைச் செய்யவே இவ்வாறு வந்தார் வானவர் தலைவர்.

ஞானவெளியில் சென்று கொண்டிருந்த நபிக்கு, கல்லும் மண்ணும், மரமும் செடியும், இயற்கைப் பொருள்ளைத்தும் வாழ்த்தும் வந்தனமும் கூறலாயின. அது கண்டும் அதிசயித் தார்கள் அண்ணல் அவர்கள்.

மக்க நன்னகரும் தெருந்தலை மதிரும்
 வழியினடக் கிடந்தகல் லணைத்தும்
 புக்கு நல்லிடத்திற் ரெரிந்தலை யெனையும்
 புக்மோடு முறைமது தமக்குத்
 தக்கு நற்பொருளாயிரு சலாமுரைக்குந்
 தனித் தொனியிரு செவி தழைப்பு
 மிக்க மெய்ப்புதுமை தனையணர்ந் துணர்ந்து
 மிக்க களித் ததிசயித் திருப்பார்....என்றார்
 நமது கவிக்கோமான்.

அண்டசராசாம் அனைத்துப் படைப்புக்களுக்கும் முதலாய் உதித்த உத்தமர் ஒளிச்சடாம் 'நூர்' முகம்மதுவை அனைத்துப் பொருட்களும் அறிந்திருந்தன எனக் கூறுகிறது இப்பாடல். இஃதிவாறிருக்க, அண்ணல் (ஸல்) அவர்கள் அம்புதமான கனவுகளைக் காண்பார்கள். கனவு களின் பலன்களையாராயும் திறத்தோரிடம் இக்கனவுகளுக்கு பலன் நியப்பட்டபோது, எதிர்கால நபிக்குரிய அதிசயமான புலக்காட்சிகளாக இவையிருந்ததைக் கண்டனர். அவர்கள் கண்ட கனவுகள் அனைத்தும் 'கண்டது கண்டதாயப்' பலித்து வந்தன.

இந்நாளில் ஒருநாள் முத்துக்கள் நிறைந்த தமது சிறுகள் இரண்டிலும் முழுமதியின் சுடர் இலங்க, பவளம் போன்ற இரண்டு கால்களிலும் அழகிய அணிகள் துலங்க, மாணிக்க மணிபோன்ற சிவந்த கண்களில் கருணை தோய்ந்து திகழ, வானவர்க்கேயுயிய மிகவுயர்ந்த வடிவினை மனித வடிவம் போன்று சிறுவருவிற் ஆக்கிக் கொண்டு, நபியவர்கள் இறைதியானத்திலும் தவத்திலும் ஈடுபட்டுள்ள ஹரிரா மலைக்குகைக்கள் வானவர்தலைவர் தோன்றினார். அக்காட்சியைய் புலவர் பாடலில் தருகின்றோம்.

நித்தில் நிரைத்தவிரு சிறையொழுங்கு
 நீணிலாக் கதிர்பரந் தொழுக
 வித்துருமத்தான் சிறந்தனி திகழ
 வில்லுயிழ் சாங்கிடந்திலங்கப்
 பத்திலிட்டெிக்குஞ் செம்மணிரு கட
 பார்வையில் கருணை வீற்றிருக்கச்
 சித்திர வடிவைச் சுருக்கி மானுடர் போல்
 செபுறயீ வல்விடத்தடைந்தார்.

இங்ஙனம் வந்த ஜிப்ரீல் "ஓவியமானதும் கஸ்துரி வாடை கமுத்தக்கதுமான மேளியினையுடைய நபிகள் நாயகமே, தீன் என்கிற சன்மார்க்க நெறியினை அடைதற்காக தவயோகத்தைக் கொண்டிருக்கிறீர் போஜும்!" எனக் கேட்டு மறைந்தார். அடுத் தினமும் அவ்வாறே வந்து, "எனதுயிரியாய்கள் வள்ளலே, நீங்கள் இன்னமும் இங்கேதான் இருக்கிறீர்களோ?" எனக் கேட்டு மறைந்தார். உற்ற நண்பர் என்றும் உறைந்தோர் என்றும் கேட்டும் நபியை ஒரு தோழுமை உணர்வுடன் அனுகினார் ஜிப்ரீல் என்கிறார் புலவர். அற்றைநாள் வரை இந்த அம்புதங்களை அறியாத நபிகளார் வியந்து, சிந்தனை வயப்பட்டனர். அந்நாளில் ஒருநாள் அம்மலக்குத் தலைவர் வந்து 'ஒதுவீராக' என்றுகூறி, இறைவேதத்தை எடுத் தியம்பினர் என்பார் உழறுப்புலவர்.

புத்தளை ஸாஹிரா

புத்தளை மற்றும் கல்லூரி

புத்தளம் நகரின் மன்னார் வீதியையுடெத்துள்ள நெடுஞ்சூம் என்ஜூம் வாவியின் கரையில் மனோமியமான அமைதியான சுற்றாடலிலே கம்பீராமானக் காட்சி தாழைன்றது புத்தளம் ஸாஹிரா மத்திய கல்லூரி. யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே கொழும்பு வரையான நீண்ட இடை வெளியிலூள் பெரிய தமிழ் மொழி மூலக் கல்வி நிறுவனம் புத்தளம் ஸாஹிராக் கல்லூரி என்று கூறினால், அது மிகையல்ல.

இக்கல்லூரியின் க. பொ. த. சாதாரண, உயர்தா பெறுபேறுகளும், ஏணைய புலமைப் பரிசில் நிலைப்பாடுகளும் பல வெளியூர் மாணவர்களைத் தன்பால் ஈர்த்துள்ளன. இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மாணவர் களையும், தொன்னாற்றியாறு ஆசிரியர்களையும் (இடம் பெயர்ந்து வந்த 35 ஆசிரியர்கள் உட்பட) கொண்டு விளக்கும் இக்கல்லூரி 1945 - பெப்ரவரி - 02 ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இக்கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு முன்னர், புத்தளம் நகரில், அரசினர் முஸ்லிம் ஆண்கள் பாடசாலையும் (தற்போதைய பாத்திமா மகளிர் கல்லூரி), முஸ்லிம் பெண் பாடசாலையும் (ஸாஹிரா பாலர் பிரிவு), சென் அன்றாஸ் ஆங்கில மிஷனரி பாடசாலையும் இயங்கி வந்தன.

இலங்கை முஸ்லிம்களிடையே ஆங்கிலக் கல்வித் தாகம் ஏற்பட்டிருந்த காலமது. மர்ஹும் அறிஞர் சித்தி லெவ்வை, மர்ஹும் அல்ஹாஜ் ரீ. பி. ஜாயா போன்ற பெரியார்கள் ஆங்கிலக் கல்வியில் அதிக அக்கறை செலுத்தினர். ஆங்கிலக் கல்வியினால் முஸ்லிம் சிறார்களின் கலாச்சாரம் சிறைக்கப்படாமல் பாதுகாத்து வளர்க்குமுகமாகவும், வேலை வாய்ப்புக்களுக்காகவும் கொழும்பு ஸாஹிராக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து நாட்டின் ஏணைய பகுதிகளிலும் ஸாஹிராவின் கிளைகளை ஆரம்பிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. புத்தளத்திலும் ஸாஹிராவின் கிளை நிறுவப்படல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைப் புத்தளம் முஸ்லிம் அபிவிருத்திச் சங்கத்தின் சார்பில் அதன் உறுப்பினர்களான ஜூனாப்களான என். அப்பாஸ் மரைக்கார், மர்ஹும் எஸ். எம். எ. அலீஸ் ஆகியோர் முன்வைத்தனர்.

அக்காலப் பகுதியில் புத்தளம் பகுதி முஸ்லிம்களை அரசியல், கல்வி, கலாச்சார, சமூக தீவில் வழிநடாத்திய முன்னைநாள் சபாநாயகர் மர்ஹும் அல்ஹாஜ் எச். எஸ். இஸ்மாயில் அவர்களும், அவர்களுடன் முன்னைநாள் நிதித்திட்டமிடல் அமைச்சர் அல்ஹாஜ் எம். எச். எம். நெய்னா மரைக்கார், முன்னாள் நகரபிதா மர்ஹும் அல்ஹாஜ் முகம்மத் எ. காதர், மர்ஹும் அல்ஹாஜ் ஏ. எம். அவி மரைக்கார், அல்ஹாஜ் எச். எம். சாலிஹ் மரைக்கார் போன்ற பிரமுகர்களும், கல்விமான்களும், செல்வாக்குள் வர்களும் ஒருங்கிணைந்து இஸ்லாமிய கலாசாரத்தோடு ணைந்த ஆங்கிலப் பாடசாலை ஒன்றை புத்தளத்தில் ஆரம்பிக்க முடிவு செய்தனர். இதன்படி கொழும்பு ஸாஹிரா கல்லூரியின் ஒரு கிளையாகப் புத்தளம் ஸாஹிரா ஆங்கிலப் பாடசாலை ஒரு கலவன் பாடசாலையாக 1945 பெப்ரவரி இரண்டாந் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

முன்னாள் கல்வி அமைச்சர் அல்ஹாஜ் பதியுத்தீன் மற்றுத் அவர்களின் அனுசாஸனையுடன், அவரின் மாமனாரான மர்ஹும் ஈ. எஸ். ஏ. எம். பள்ளுஞ் நெய்னா மரைக்காருக்குச் சொந்தமான மாடிக் கட்டடத்தில் இப்பாடசாலை தற்காலிகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்போது நூறு மாணவர்களும், எட்டு ஆசிரியர்களும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தனர். அல்ஹாஜ் ரி. பி. ஜாயா அவர்களினால் பாடசாலை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து புத்தளம் கூட்டுறவுச் சங்கம், புத்தளம் வர்த்தகச் சங்கம், பொதுமக்கள் ஆகியோர் நான்கு கட்டடங்களையும் மர்ஹும் அல்ஹாஜ் ஏ. எம். அவி மரைக்கார் தனது மணவில் பெயரில் வின்ஞானக் கூடத்தையும், கல்லூரி ஆசிரியர்கள் நூல் நிலையத்தையும் கட்டி அன்பளித்தனர். இவை தவிர மாடிக் கட்டடம் உட்பட வர்த்தகம், தொழில் நுட்பம், நூல் நிலையம் இப்படியாக ஏழு கட்டடங்களை அரசாங்கம் நிறுவியின்னது. இக்காணியில் மொத்தம் பதின் மூன்று கட்டடங்களும், இக்காணிக்குச் சமீபமாகவள்ள பிரிதொரு காணியில் ஸாஹிரா பாலர் பகுதியின் ஜூந்து கட்டடங்களுமாக மொத்தம் பதினெட்டு கட்டடங்களை ஸாஹிரா கொண்டுள்ளது. இவை தவிர கல்லூரிக்கு மேற்குப் புறமுள்ள இரண்டாரை ஏக்கர் காணியில் உலக வங்கியால் நிறுவப்பட்ட கலவன் வசதியிழுடைய மாணவர்

எம். ஐ. எம். அப்துல் லத்தீப்

விடுதியும், அதிபர் விடுதியும், ஆசிரியர் விடுதியும் நிறுவப் பட்டுள்ளன. அத்துடன் கல்லூரிக்கு கீழ்க்குப் புறமுள்ள, செட்டித் தெவையெடுத்துள்ள, காணிச் சோதிக்குத் தூணைக் குழவுக்குரிய எட்டு ஏக்கர் தரிசு நிலம்; விளையாட்டு மைதானத்திற்கும் ஏனைய தேவைகளுக்குமாக முன்னாள் திதி அமைச்சரால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. பின்னர் ஏற்பட்ட காணி உரிமைப் பிரச்சினைகளின் முடிவில், அங்காணி சொந்தக்காரர்களான அல்லாஜ் ஏ. ஏ. ரீதி, திருமதி ஜென்னா மொஹிதீன் ஆகியோர் இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை பாடசாலைக்குத் தருவதாக எழுத்து மூலம் அறிவித்துள்ளனர். இவ்வாராக இக்கல்லூரி சமார் பன்னி ரண்டு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பதினெட்டு கட்டங்களுடன் (தனியார், அரசு) செயல்பட்டு வருகின்றது. இன்னும் கட்ட வேண்டிய தேவைகளும் உள்ளன.

ஆரம்பத்தில் அரசு உதவி நன்கொடை பெற்ற முகாமைத்துவ ஆங்கிலப் பாடசாலையாக விளங்கிய ஸாஹிரா பின்னர் அரசாங்கத்தின் சுயமொழிப் போதனைச் சட்டத் தின்படி தமிழ் மொழி மூலக் கல்லூரியாகவும் 1960 இன் அரசு உடனடைமச் சட்டத்தின்படி அரசாங்கப் பாடசாலையாகவும் மாற்றங்களாக் கண்டது. இக்காலப் பகுதியில் கலவன் பாடசாலையாக இருந்த ஸாஹிராவானது ஆண்களுக்கான கல்லூரியாகவும், புத்தளம் ஆண்கள் பாடசாலையானது பாத்திமா முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரியாகவும், பெண்கள் பாடசாலையானது ஸாஹிரா பாலர் பகுதியாகவும் மாற்றமடைந்தன. 1974 இல் அப்போதைய கல்வி அமைச்சர் அல்லாஜ் கலாநிதி பதியுத்தீன் மற்றும் அவர்களினால் இக்கல்லூரியானது “இஸ்லாமியக் கல்லூரி” எனப் பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது. பின்பு மீண்டும் 1977 இல் ஸாஹிராக் கல்லூரி என முன்னைய பெயருக்கு மாற்றியமைக்கப்பட்டது.

சிறந்த கல்விப் பெறுபேறுகளையும், விளையாட்டுத் திறமைகளையும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் இக்கல்லூரியை இருப்பத்தியொரு உள்ளூர், வெளியூர், வெளிநிடாட்டு அதிபர் கள் வழிநடத்தியுள்ளனர். இச்சந்தரப்பத்தில் அவர்களை நினைவு கூறுவது பொருத்தமாகும். அவர்கள்-திருவாளர்கள் ஏ. எம். கலதோரா, கே. எம். ஏ. வத்தீபி, சி. பி. ஏப்ரகாம், பி. வி. ஜேம்ஸ், எஸ். டி. விக்கிரமசிங்க, சி. எம். ஏ. ஜீப்ரி, எச். என். கான், எம். ஹாஸைன், ஏ. எம். நெய்னா மரைக்கார், எஸ். எம். எம். இப்ரூ, ஏ. சி. எம். தாஹா, ஏ. சி. எம். புகாரி, ஏ. எஸ். எம். ஆர். மஃருப், ஏ. என். எம். நிசாம்தீன், எம். எம். அழுபக்கர், எஸ். ஏ. ஜெப்பார், சி. எஸ். எம். எம். ஹனிபா,

ஏ. எஸ். ஐ. ஏ. றகுல், ஏ. கே. ஜெவ்பர், எம். ஐ. ஜெமாலதீன், ஏ. எம். நஜிமுத்தீன் ஆகியோராவர். தற்சமயம் அதிபராக ஜூனாப் எஸ். ஏ. எம். மஃருப் கடமையாற்றி வருகிறார். மர்ஹுமும் அல்லாஜ் எச். எஸ். இஸ்மாயில், முஹம்மத் ஏ. காதர் ஆகியோர் ஆரம்ப காலத்தில் இக்கல்லூரியின் முகாமையாளர்களாக சிறப்புப்பணியற்றியிருக்கின்றனர். கட்டங்கள் யாவும் பெரியார்களின் பெயர்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றன. வெள்ளைக் கால்சட்டை (லோங்ஸ்) வெள்ளை சேர்ட், வெள்ளைத் தொப்பி சிருடையணித்து இக்கல்லூரி மாணவர்கள் வலம்வரும் காட்சி கண்கொள்ளக் காட்சியாகும்.

இரண்டாயிரம் வரையான உள்ளூர் மாணவர்களையும், கிட்டத்தட்ட அதன் அரைப்பகுதி வடக்கிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து வந்த மாணவர்களையும், ஆசிரியர்களையும் உள்ளடக்கி கல்லூரி தற்போது இயங்குகின்றது. கல்லூரி வளவில் பிரார்த்தனைக் கூடமொன்றும், பள்ளிவாயல் ஒன்றும் இல்லாதிருப்பது நீண்டகாலக் குறையாகும். இதன் ஓர் அம்சமான பிரார்த்தனைக் கூடத் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாக, முஸ்லிம் சமய கலாச்சார ராஜாங்க அமைச்சரும், புத்தளம் மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான அல்லாஜ் ஏ. எச். எம். அஸ்வர் அவர்கள் இருப்பத்தி நான்கு இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான கட்டாம் கட்ட முடிவு செய்து, முதல் கட்டாமாக ஆறு இலட்சம் ரூபாவினை தனது பள்ளுக்கப்படுத்தப்பட்ட நிதியிலிருந்து ஒதுக்கியுள்ளார். அதற்காக அவருக்கு நாம் அனைவரும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

கடந்த 27.10.1989 இன் வர்த்தமானி விபரப்படி புத்தளம் ஸாஹிரா மத்திய கல்லூரியானது “தேசியப் பாடசாலை” அந்தஸ்த்துக்கு உயர்த்தப்பட்டிருப்பதாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. எனினும் நடைமுறையில் இது இன்னும் அமுலாகாதிருப்பது வருந்தத்தக்கது. மேலே குறிப்பிட்டது போன்று யாழ்ப்பாணத்திற்கும், கொழும் பிக்கும் இடையிலான நீண்ட இடைவெளியிலுள்ள தமிழ் மொழி மூலப் பெரிய பாடசாலையான இக்கல்லூரி முன்னைய தீர்மானப்படி “தேசிய பாடசாலை” யாகத் தர முயர்த்தப்படின், இப்பிரதேசத்தினதும், சமக்குத்தினதும் கலை, கலாசார பண்பாட்டுத் துறைகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் இறைவன் அருளால் நாம் எய்தலாம் என்பது உறுதி. இக்கல்லூரியின் அமைப்பிலும், முன்னேற்றத்திலும் அயராதுமைத்த அனைவருக்கும் அல்லாற நல்லருள் புரிவானாக ! ஆமின்.

தினங்கையட்டி சூழ்நிலைக்கம்

திருக்குர்ஜுன் அலில் உலகிற்கும் அருட்கொண்டயாகவே அருளப்பட்டுள்ளது. முழு மனித சமுதாயத்தினாதும் மேம் பாட்டை அல்குர்ஜுன் அவாவிற்கிறது. “ முஸ்விமே ! முஸ்மினோ ! ” என்று விழிக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களைவிட “ மனிதனே ! ” என்று விழிக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களை அல்குர்ஜுனிலே அதிகம்.

பெருமானார் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் உலகில் தோற்றிய மனிதர்களிலே முழுமையானவர் என்பதை எவரும் மறுக்கவில்லை. ஸமக்கல் ஹெச் ஹார்ட் என்ற அழிஞர், சாதனை படைத்த பல்துறை சார்ந்த பலநூறு மனிதர்களை ஆய்வு செய்து வரிசைப்படுத்திய “ நூரூபேர் ” என்ற நூலிலே முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு முதலிடத்தை வழங்கியுள்ளதை நாம் மறந்து விடமுடியாது.

அல்குர்ஜுனம் நபிகளாரின் வழிமுறையும் பூரண மனிதர்களை உருவாக்கி, அவர்களை ஸமானின் ஒளி கொண்டவர் களாகச் சுடர்விடச்செய்து மறுமையில் வெற்றி கொள்ளச் செய்வதையே அடிநாதமாகக் கொண்டது. உலகியல் ரீதியாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தாலுங்கூட உண்ணத்மானதொரு மனிதசமுதாயத்தைத் தோற்றுவிப்பதே அதன் குறிக் கோளாகும்.

இக்குறிக்கோளை எய்தும் உந்துசக்திகளில் ஒன்றாக இலக்கியம் அமைகிறது. சமுதாய உணர்வுகளை அழியில் ரீதியாக அள்ளிவழங்கி மனித மனங்களை ஆகர்ஷிக்கின்ற ஆற்றல் அதற்குண்டு.

இலக்கியம் என்று சொல்லும்பொழுதே இஸ்லாமிய இலக்கியம் . . . முஸ்லிம்களின் இலக்கியம் . . . இப்படியானதொரு சங்கடத்தில் நாம் சிக்கிக்கொள்வதுண்டு. இஸ்லாமியக் கருத்துக்களையும், விதிமுறைகளையும் ஸமயமாகக் கொண்டு எழுதப்படுபவை ஒரு வகை முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்நிலைகளையும் அனுபவங்களையும் பின்னனியாகக் கொண்ட சிருஷ்டிகளாக சிற்திக்கப்படுபவை இன்னொருவனாக.

முனாஜாத், கிஸ்ஸா, மஸ்ஜி஦ா, நாமா போன்ற எமது பழைய இலக்கிய வடிவங்கள் நேரடியாக இஸ்லாத்தை எடுத்தோதுகின்றன. இன்றைய இலக்கிய உருவங்களான

கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம் என்பனவற்றில் கலையழகோடு இஸ்லாம் இழையோடி நிற்பதைக் காணலாம்.

முதல்வகை இஸ்லாமியக் கருத்துக்களை எடுத்துக் காட்டுவதற்கென்றே அல்லது தஃவா நோக்கோடு எழுதப்படுபவை. அந்த வகையில் அது அவசியம் தான். அதற்காக எழுத்தாளர்களாக உள்ள ஒவ்வொரு இஸ்லாமியஜும் அதைத் தான் செய்ய வேண்டுமென்பது தவறான பிடிவாதமாகும். ஏனென்றால் அதைவிடப் பொறுப்பானதொரு பணி எழுத்தாளர்களுக்காக காத்திருக்கிறது. அதாவது இஸ்லாம் எடுத்தோதும் உண்ணத்மான மனிதத்துவத்தை அழிய இலக்கியங்களாக எழுதப்பட வேண்டியது இன்றைய தேவையாகும். அதை நெறிப்படுத்தி வளர்க்க வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

குவாஜா அஹ்மத் அப்பாஸ் ஸடை நாடகம் இப்படி அமைகிறது. ஒருவன் மரணத்தின் பிடியில் விழுந்து கிடப்பவனாக “ தண்ணீர். . . . தண்ணீர் ” என்று கூறுகிறான். அவ்வழியாக வருகின்ற ஒருவன் ‘ இவன் முஸ்லிமா? ஹிந்துவா? ’ என்று ஒரு கணம் சிந்தித்துவிட்டு மழுபக்கம் பார்த்தபடி போய்விடுகிறான். அவ்வழியே இன்னொருவன் வருகிறான். அவனும் இவ்வாறு சிந்தித்து விட்டு திரும்பி விடுகிறான். சிறிதுநேரத்தில், இருவருமே ஏதோ உணர்வு பெற்றவர்களாக அவனுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க ஓடிவருகிறார்கள். அப்போது அவன் இறந்து கிடக்கிறான். இருவருமே சொல்கிறார்கள் “ ஒரு மனிதன் மரணித்து விட்டான் ” என்று! அவர்களில் ஒருவன் முஸ்லிம், அடுத்தவன் ஹிந்து.

இந்நாடகத்தை பார்க்கும்போதோ, படிக்கும் போதோ பல்வேறு உணர்வுகள் மனதிலே கிளர்கின்றன. மனிதாபி மான வாஞ்சை சிக்கென மனதைத் தேய்த்துவிடுகிறது. அது அற்புதமான இலக்கியமாக உயர்ந்து நிற்கிறது. இத்தகைய இலக்கியங்களை முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களால் அதிகமதிமாக உருவாக்க முடியுமென்றால், அதற்கான போசிப்பை இஸ்லாமிய மூலாதாரங்களிலிருந்து பெற்றுமுடியுமென்றால் அதுதான் இன்றைய அவசாத் தேவையாகும்.

அல்லாமா இப்பால், வைக்கம் முஹம்மது பல்டி, நஸ்ருல் இஸ்லாம் போன்றவர்களும் உலக இலக்கியவாதிகளாக

திக்குவல்லை கமால்

உயர்ந்து நிற்பதெல்லாம் இத்தகைய தன்மையினால் தான் என்பதை யாரும் மறக்கலாகாது. மற்றும் தர்விஷ், பெளரி அல் அஸ்மா, கலீவ் போன்ற பாலஸ்தீனைக் கவிஞர்களையும் யாரும் முஸ்லிம்களென்று பார்ப்பதில்லை. அவர்களின் ஆக்கங்கள் மனிதாபிமானத்தின் பரிசுப் பதிப்புகளாக இருக்கின்றமையால் !

இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர் — கவிஞர்களின் ஆக்கங்கள் பிரக்ஞூபர்வாக 1940 களிலிருந்து முனைப் பெடுத்துவதைக் கொல்லலாம். பல படைப்புகள் வெளி வந்துள்ளதை கட்டலாம். ஆனால் மேற்குறித்த நோக்கில் நின்று மதிப்பீடு செய்தால் அது மகிழ்ச்சிதாக கூடியதா என்பதே கேள்வி. அவ்வாறில்லை என்றால் அதற்கான வளருட்டல் தேவை.

இஸ்லாமிய மூலாதாரங்களால் புதுதிபெற்று அதிவேயே காலான்றி பிரதேச பஞ்சபுக்கூருகளையும் உள்வாங்கி தேசிய இலக்கியாகவும், சர்வதேச இலக்கியமாகவும் உயர்ந்து இன்ஸானிய இலக்கிய முடியில் ஒளிவீசும் மாணிக்கங்களாக எமது ஆக்க இலக்கியங்கள் மலரும் நாள் உருவாக்கப் படவேண்டும்.

அதுபோக முஸ்லிம் இலக்கியவாதிகள் உலக ரீதியாக இன்று இன்னொரு சவாலுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியவர்களாக உள்ளனர்.

அன்று முதலே இஸ்லாத்தை கொச்சைப்படுத்தும் முயற்சிகள் இடம்பெற்று வருவது அறிந்ததே. இது சர்வதேச மட்டத்தில் இயக்க ரீதியாக நடைபெற்றவரும் நிகழ்வே. கட்டுரை வடிவில் பிரசரங்களாக மேற்கொள் எப்பட்ட இம் முயற்சி இப்பொழுது ஆக்க இலக்கிய வடிவில் மேற்கொள்ளப்பட்டத் தொடர்கியுள்ளது. ஏனென்றால் ஆக்க இலக்கியங்களைப் படிப்பவர் தொகையே உலகில் அதிகம்.

‘சாத்தானிய வசனங்கள்’ பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத் திய ஆக்க இலக்கியம். ‘அல்குர் ஆன் ஹாஸ்யங்கள்’ என்ற ஒரு நூலும் அண்மையில் வெளிவந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. இந்நிலையில் எதிர்ப்பு இயக்கங்களை நடாத்துவதைவிட இல்லாத்தின் உயர்ந்த இலட்சியங்களை உள்ளீடாகக் கொண்ட ஆக்கங்கள் பெருமளவு வெளிவருவது, இத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு நல்ல பதிலடியாக அமைய முடியும். அவைதான் நிலைத்து வாழுவும் முடியும்.

இஸ்லாம் ஒதும் மனிதத்துவம் உலகில் உணர்ந்த படைப்புக்களாக உருப்பெற்று உலாவா, இலங்கை மனித திருநாடும் தன் பங்களிப்பை நல்க வேண்டிய வரலாற்றுத் தேவையின் வாசனை நாம் நிற்கிறோம். அத்தகைய உயர் சிருஷ்டிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தேசிய — சர்வதேச மையிகளில் பெயர்க்கப்பட்டு கவனிப்புப் பெறவும் தீட்டங்கள் வேண்டும்.

“ஆற்றலின் அல்லது கைவினையின் நினைவுச் சின் னங்களைவிட, கூறிவ அல்லது புலமையின் நினைவுச் சின்னங்கள் எத்துணை நெடுங்காலம் நிலைத்து வாழுக்கூடியவை ? ஹோமரின் கவிதைகள் ஓர் அசைகூட, என் ஓர் எழுத்துக்கூட மாறாமல், இன்றும் நிலைபெற்று வாழ வில்லையா ? ஆனால் அதே காலத்தின்போது என்னற்ற மாடமாளிகைகள், கூட கோபுரங்கள், கோயில்கள், கோட்டைகள், மாநகர்கள் பதனழிந்து பாழுகிப்போய் விடவில்லையா ?” இவ்வாறு மேதை ஃபிரான்ஸில் பேக்கன் கேட்கிறார்.

ஆகவே அழியாத இலக்கியத்தால், மனிதத்துவத்தை உலகின்கண் உயர்த்தி வைக்கும் பங்களிப்பாக இலங்கையின் இன்ஸானிய இலக்கிய இயக்கம் இனி உருவாக வழித்திறக்கட்டும்.

கப்பலடிப் பள்ளிவாயல்

தென்றல் தமுவ, தெம்மாங்கு இசைபாட கத்தும் கடல் அவை வந்து முற்றும் கழுவ.....

கப்பல்வரலாறு

இலக்கை வரலாற்றிலே விஜயனின் வருகையோடு தொடங்கும் முதல் அத்தியாத்தில் தமிழ்பள்ளியை உள்ளடக்கிய பகுதியாக புத்தாம் தொடர்பூட்டு நிற்பதைக் காண முடிகிறது. ஆயினும் புத்தாத்தைச்சுழு உள்ள கிராமங்களின் பெயர்களில் கம்பின்ற நல்ல தமிழை உணர்கையிலே இன்னும் பல வரலாற்றுப் பின்னணிகள் இழையோடிக் கிடப்பதையும் அறியலாம். இவையெல்லாம் நாம் வாழ்கின்ற கால கட்டத்திலே ஆராய வாய்ப்பு இல்லாமல் அல்லது வசதியான நேரம் இல்லாமல் மெல்ல மெல்ல மறக்கப்பட்டு வருகின்றது. முற்றத்து மல்லினக்கைதோயோ என்னவோ நமக்கு இதைப்பற்றி அவ்வாவாக அக்கறை இல்லை. ஆனால் அண்மையில் அந்த ஒரு உணர்வு கொரவ முஸ்லிம் மத விவகார பண்பாட்டுவுல்கள் இராஜாங்க அமைச்சரின் உள்ளுணர்வுகளைச் சுன்னி இழுத்துள்ளதை நினைக்கும் போது கொஞ்சம் வியப்பாகவும் இருந்தது. மீலாத் நினைவு மலரின் இத்தகைய வரிசையிலுள்ள நல்ல தமிழ் பெயர் கொண்ட “கப்பல்டி” பற்றி ஒரு விடயம் வெளிவர வேண்டும் என்பதில் அவர்களுக்கிருந்த அக்கறையை அறிந்து கொண்டதும் எனது உள்ளுணர்வுகளும் அதைப்பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினார்களார்களாம்’ இப்படி ஒரு முற்றுப் புள்ளியை வைத்து விட்டு மேலதிக் கிராமங்களை பெற அந்த இடத்துக்குப் போய் சிலரைச் சந்திக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, சந்திக்க வேண்டிய சில முதியவர்களின் பெயர்களையும் அவர் தந்துதவினார்.

முன் பின் தெரியாத இடம் என்றபடியால் எனது உறவினரான அந்தப் பகுதியில் ஒரு தசாப்தத்துக்கு முன்னர் போதித்த ஆசிரியர் ஒருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு சென்றேன். கற்பிட்டிப் பாதையில் 26 மைல்கள் பிரயாணம் செய்து இடது புறமாகத் திரும்பி மேலும் இரண்டு மைல்கள் பிரயாணம் செய்து இக் கிராமத்தைச் சென்றடையலாம். தொடக்கத்தில் சில பற்றைக் காடுகள், அப்பால் திறந்த வெளி, இனி சிறிய அளவில் பச்சைச் சூல் மெத்தை விரித்தாற் போல் வெங்காயச் செய்கை, அடுத்த படியாக கிராம பாடசாலை, கடைச் சந்தி, அப்பறம் குடும்பங்கள், தென்னாந் தோப்பு, கத்துகின்ற இந்துக் கடல் அவ்வளவற்றுடன் முடிவடைகிற இடப்பரப்பில் இரண்டு ஊர்கள். ஒன்று ‘கப்பல்டி’ மற்றையது ‘ஓடக்கரை’.

ஓய்வு பெற்ற அதிபர் ஜனாப் செய்து அகமது கொடுத்துதவிய பெயர் பட்டியல் மிகச் சிறியது. ஓடக்கரை கிராமத்தை அடைந்ததும் அந்தப் பட்டியலில் உள்ள முதியவர்களைப் பற்றி விசாரித்ததில் அவர்கள் எல்லோ ஏருமே பட்டியல் போட்டு இறைவன் தன்பால் அழைத்துக் கொண்டு விட்டிருந்தான். எஞ்சி இருந்த ஒரேயொரு மிகப் பெரிய மனிதர் என்று தளர்ந்த நிலையிலே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர் சேகு நூர்தீன் என்ற முதியவர். 86.வயது என்று குறிப்பிட்டார். ‘கப்பல்டி’ பற்றிச் சொல்லுவங்களேன.... என்று நான் ஆரம்பித்தபோது பெரிதாக எதையோ சொல்ல வந்தவர் போலத் தொடங்கினாலும் அவரது தகவல்களில் எனக்கு திருப்தியே இல்லை. வழி வழிவந்த செவியேறல் கைதயாகத்தான் இருந்தது. நான்கு வலிமார்கள் அவர்களுடன் இரண்டு சிறில்லது அபோஸ் தர்கள் ஆகியோருடன் கடற் பிரயாணத்தில் ஈடுபட்டிருந்தது கப்பல் ஒன்று அந்தக் காலத்திலே கூர தட்டி பின்னர் அதில் வந்த பெரியோர்கள்தான் அக்கம் பக்கப் பள்ளிகளி லெல்லாம் வேதக் கோவில்களிலெல்லாம் பள்ளி கொண்டுள்ள பெரியவர்கள். இப்படி அவர் தந்த தகவல்களை என்னால் உண்மையிலேயே சீரணித்துக் கொள்ள முடிய வில்லை.

எம். எஸ். அப்பாஸ்

1980 களில் நான் மட்டுநகர் பகுதியில் தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தில் கடமையாற்றிய போது 'சர்வகலாசலை இளைஞர்' என்ற நிகழ்ச்சி நடாத்தப் பட்டியலிச் சேணை "என்ற இடத்துக்குக் சென்றபோது 'கப்பல் தெய்வம்' என்ற அப் பகுதி மக்கள் கொண்டாடும் நிகழ்ச்சியை இது எனது நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தது. மொத்தத்தில் இது ஒரு ஜூதிக்க கணத்தான் என்ற முடிவுக்கே என்னால் வர முடிந்தது.

சரி கணத்தின் போக்கு எவ்வாறாக இருந்தாலும் ஜூரின் நடப்புகள் பற்றிக் கொஞ்சம் அறிந்து வரலாம் என்று சற்று மேல் நோக்கிக் கடற்கரைப் பக்கமாக சென்றேன். முதலில் நான் சென்ற இடம் 'ஓடக் கரைதான்' இதுதான் தற்போது 'கப்பலடி' என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் கடற்கரைப் பக்கமாக இருந்த பகுதிதான் உண்மையிலேயே 'கப்பலடி' என்பது புரிந்தது. அதற்கு முன்னர் 'கப்பலடி' இன்னும் சில மைல்களுக்கு அப்பால் இருந்ததாகவும், அவற்றை கடல் கொண்டு விட்டதாகவும் கூடத் தெரிவிக்கப்பட்டது. உண்மையும் அதுவாக இருக்கலாம். அவ்வப்போது கடலாக்கள் சீரிச் சிவந்து எவ்வளவுதான்டி வந்து செல்லும் தடையங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. கண்டசியாக இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னரும் கூட அவ்வாறான நிகழ்ச்சி நடந்துள்ளது.

இந்தத் தொல்லை தாங்கமாட்டாமல் ஊரவர்கள் "ஓடக் கரைக்கு" ஓடிப்போய் விட்டார்கள். 'கப்பலடி' வெறிச் சோடிக் கிடக்கிறது. இந்துக் கடலின் ஓரத்தில் பள்ளி வாசல் தள்ளந் தனியாக நிற்கிறது. வாரம் ஒருமுறை 'ஓடக் கரையிலிருந்து' ஜூம் ஆவுக்காக மட்டும் மக்கள் வருவார்களாம். இனி அடுத்த வாரம் வரையும் பள்ளி வாசலை யாரும் எட்டிக் கூடப் பார்ப்பில்லை. சேகு நூர்தீனின் தமிழி 84 வயதுடைய முதியவருக்கு மாத்திரம் அப்படி பள்ளிவாசலைப் போட்டுவிட்டுப் போக முடியவில்லை.

'பாவம் மனிதர் ஊதியம் இல்லாமல் பள்ளிவாசலைப் பராமரிக்கிறார். முஅத்தின், இமாம், மஃழும் எஸ்லாமே அவர்தான். எல்லோரையும் போலத் தன்னாலும் இந்தப் பள்ளிவாசலைப் போட்டு விட்டு ஓட முடியவில்லை. உயிருள்ள வரை கவனிப்பேன். அப்பால் என்னதான் செய்வது' என்று அவர் பேசும் போது உள்ளம் நெகிழிந்துதான் போகிறது.

ஊரை மெல்ல மெல்ல கடல் கொள்கிறது. இன்னும் 25 வருடத்தில் இந்த ஊர் மின்சம் என்று நினைக்கிறீர்களா என்று கேட்டேன். 25 வருடம் என்ன தமிழி, இன்னும் பத்து வருடம் தாக்குப் பிடிக்காது. அடிக்கடி உங்களைப் போன்ற வர்கள் வருகிறார்கள், படம் எடுக்கிறார்கள், என்னென் எவோ சொல்கிறார்கள் அப்புறம் எல்லாம் பழங்குடித்தான். என்று ஆதங்கப்பட்டுக் கொள்கிறார்.

கையாலாகத் தன்மையை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் 'சரி நாங்கள் போய் வர்ட்டுமா' என்ற போது 'தமிழி உங்கள் அழைச்சரிடம் சொல்லி அல்லாஹ் ஆவுக்காக எங்கள் ஊரைக்காப்பாற்றச் சொல்லுவங்கள். பெஸ்டல் அழைச்சர் மட்டும் தனது வேதக் கோவில்களைப் பாதுகாக்க கடல் கரையோரம் கற்களைப் போட்டு கடல் உள்ளே வராமல் செய்திருக்கிறார். அப்படி நம்மில் யாருக்குமே அக்கறை இல்லையே ராசா' என்று சொல்லிவிட்டு வழி வழியே வந்த இல்லாமியப் பண்பாட்டின் பிரகாரம் எனது கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு சலாம் சொன்னார். ஒரு நெடிய நெட்டுயிர்ப்பு அடி மனத்திலிருந்து தள்ளஞ்சுத் தள்ளஞ்சுத் தள்ளஞ்சுத் தள்ளஞ்சு திரும்பினேன். மறுநாள் புத்தளத்தில் கல்வி அதிகாரியாகக் கடமையாற்றி ஒய்வு பெற்ற அல்லாஜ் சாஜஹான் அவர்களைச் சந்தித்து விடயத்தைச் சொன்னபோது அவர் தந்த சிறு வரலாற்றுக் குறிப்பு மனத்திருப்தியையும், ஒரு வரலாற்றுப் படத்தையும் மிகத் தெளிவாகத் தந்தது.

கண்டி இராசதானி சிரிவற்றபோது கண்டி மன்னருக்குக் கைகொடுத் துறைமுகம் புத்தளம்தான். இங்கிருந்து கடல் மார்க்கமாக (புத்தளம் ஏரி) திகழியை அடைந்து அதி விருந்து ஏத்தாலை சென்று அப்பால் 'கப்பலடியை' துறை முகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதாலேயே கப்பல்கள் வந்து தங்கும்துறை என்ற பெயரில் 'கப்பலடி' என்ற பெயர் வந்துள்ளது. இது மிகப் பிரசித்தபெற்ற ஏற்றுமதி இறக்குமதி வியாபாரத் துறையாக அன்று விளங்கியுள்ளது. 'கப்பலடி' பிரசித்தபெற்ற துறைமுகமாக விளங்கிய போது 'திகழி' என்ற இடம் துறைமுகப் பட்டினமாக இருந்துள்ளது. இங்குள்ள 'ஏத்தாலை' என்ற சிற்றூர் அன்று ஏற்றுமதி பண்டங்களை கப்பலடிக்கு எடுத்துச் செல்லும் போது இடையிலுள்ள ஒரு சேகரிப்பு நிலையமாக விளங்கியது. இங்குள்ள பெரிய ஆலமாம் 'ஏற்றுமதி இடத்தின் ஆலமாம்' என்ற அடையாளப் பெயராக விளங்கி பின்னர் 'ஏத்தாலை' என்று ஊரின் பெயராக அமைந்து விட்டது என்று விபரித்தார். பரிசூஜன மன நிறைவு அவரின் விளக்கத்தில் கிடைத்தது.

புதலம் பேர்க்கமாரா

PUTTALAM, THE LAND OF HOPE AND SANCTUARY FOR
REFUGEES

WELCOMING WITH OPEN HANDS THE DISTRESSED, THE
DISPOSED AND THE DISCONSOLATE

The camera looks on heart-rending scenes and the beginning of a new future

249659

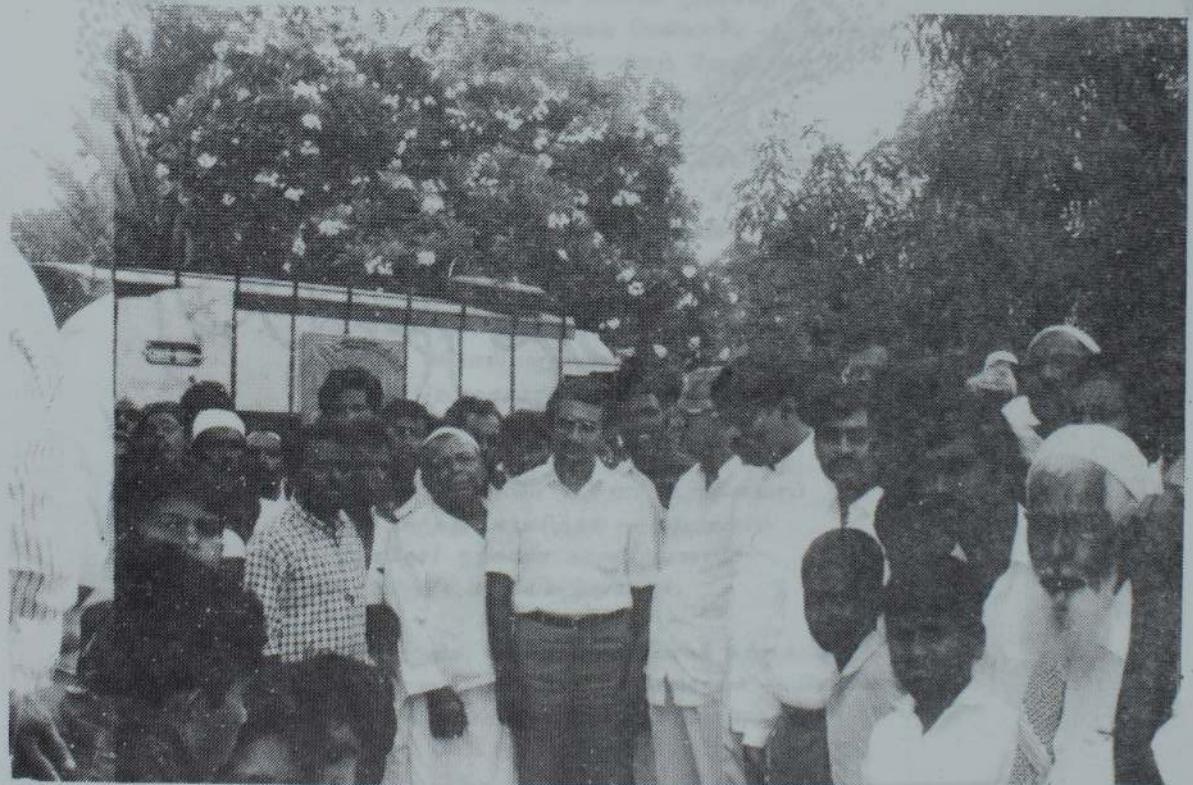
Bitterness in their minds – a hollow feeling – the future ... what does it hold?

Hope, assurance and consolation abounding from the State Minister

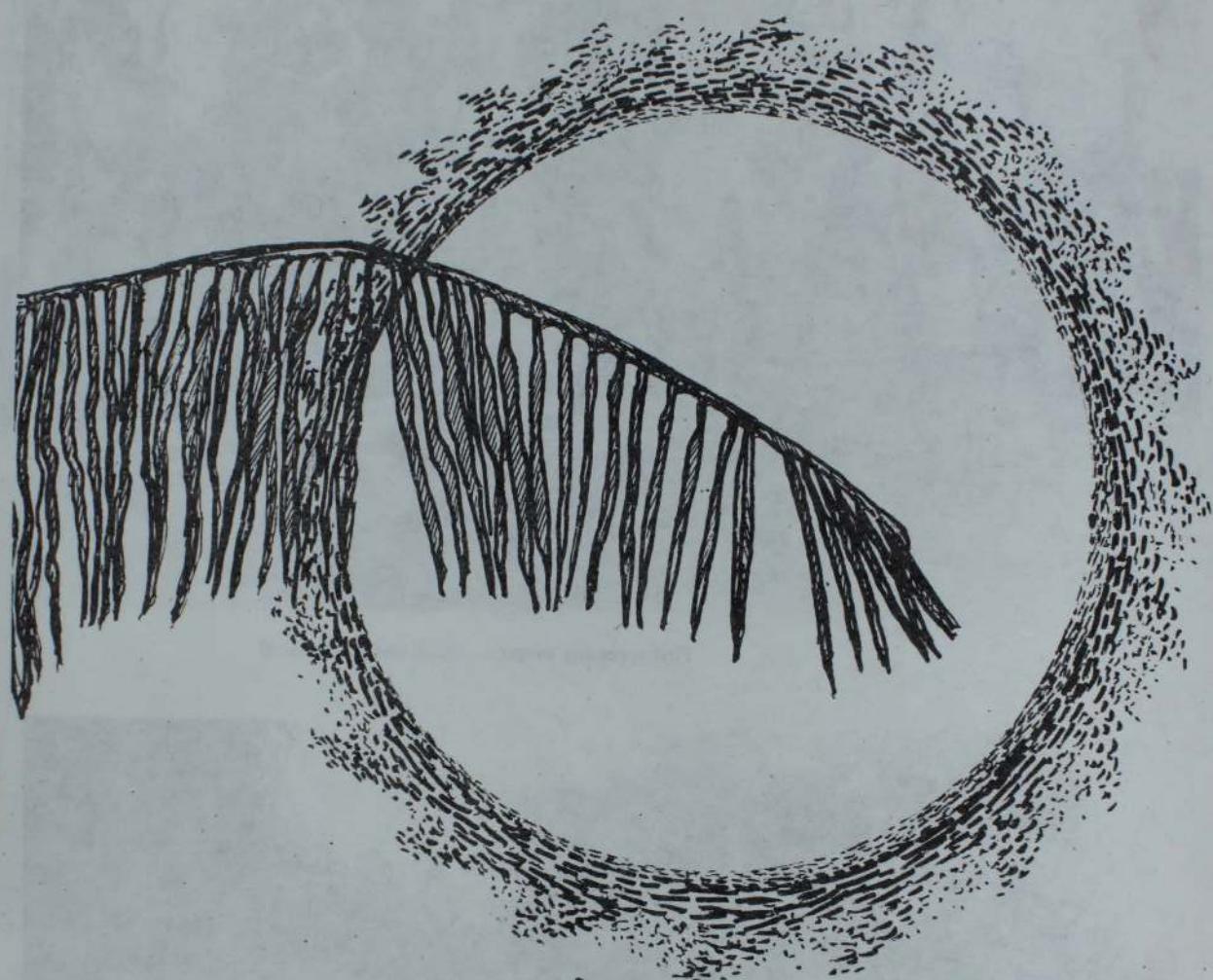

First appeasing hunger

Then, towards a new flowering, a new vision

-Photographs:
Musaavir Mumthay
P. M. A. Salahudeen

శ్రీ తిమ్మాయ

இண்ணல் நியயன்

ஆதூ வாக்குகள்

என்னம் பரிசுத்த மானாற் கருமங்கள்
நன்னை சிறந்து நலமடையும் — என்னம்
புனிதம் இவையானாற் பொன்றுக் கருமங்கள்
கனிமோழியார் சொன்ன கருத்து.

ஈந்ததைச் சொல்லி இறும்புது காணபவனும்
ஈன்றவர் நோவ இருப்பவனும் — மாந்தும்
மதுவைத் தொடர்வோனும் வான்பதியைச் சேரார்
விதுவழைத்தோர் சொன்ன திது.

அவ்வாத செய்வாரைக் காணி னவரதனைப்
புல்லாது செய்தல் கடளாகும் — ஒல்லும்
தரமிருந்தும் செய்யார் தரமிலா ரென்றார்
கரமெழுத ஏம்மி நபி.

வாரறுந்த காலனியைச் சீர்செய் முதலாகத்
தேருமுன்றன் தேவைகளை யெல்லாமே — கோரிடுக
உள்ளான் ஒருவனிட மல்லால்மற் றோரில்லை
விள்ளும் நபிமொழியை மேவு.

திமை பொறுத்தவர்க்கும் தீயவனே செய்தவரை
தாமாக மன்னிப் பளித்தவர்க்கும் — சீமானே
தன்பொறுப்புக் கொடுத்துவைத்துக் காப்பாற்றும்
மென்பதுவே மன்பதைக்கு நாயகனார் வாக்கு.

இம்மையி ஓண்டி மிகவாக வுண்பவர்கள்
செம்மும் பசியால் மறுமையினில் — அம்மாவோ
துன்பும் தெழுவார்கள் தோன்றல் நபிமணிகள்
அன்பும் றுரைத்த அழுது.

பெற்றார் பிறந்தாரை உற்றார் உறவினரைப்
பற்றி யிருந்து பராமரித்தல் — நற்றவமாம்
பற்றாதோர் நற்கவன வாடை நுகராரே
பொற்பிறா உம் நாயகர்சொல் ஓர்.

அவ்வாறுவின் வேதத்தை ஆய்வாகக் கற்றுத்தன்.
சொல்லாறுப் பிறர்க்குரைக்கும் சேவகர்கள் — சொல்லாலே
மேம்பட்ட மாந்தரென மேலோன் நபியுரைத்தார்
தாம்பட்ட பாட்டாற் தெரிந்து.

“ நாருல் பண்ணான் ”
அல்ஹாஜ் ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன்

வார்சிலைய் பொழுவுறவு

அல்லாற்றின் அருட்கொடையாய் அகிலம்வந்து
அழியமுன் மாதிரியாய் வாழ்வுதந்து
சொல்வாக்கைச் செயலாக்கித் தூயவேதச்
சுடாகும் திருமறைக்கு விளக்கமாக
நல்வாழ்வு வாழ்ந்திந்த நாளிலத்தோர்
தம்வாழ்வுக் கொளியீந்த நபிகள் கோமான்
பல்புகழூர் பணிகளையும் பரக்கப் பேசும்
பண்பாளரே ! சற்றே எண்ணிப் பாரீர் !

பதுறுப்போர்க் கைதிகளில் படித்த ஒருங்கதி
பத்துமுஸ் லிம்கனுக்குப் படிப்பித்துப் பின்னர்
சதந்திரம்பெற் ரூச்செல்ல அனுமதித்துத்
தூயநபி கல்விக்கு மதிப்பளித்தார் !
நிதமுவர் புகழ்நின்று முழங்குகின்றோம் !
நிறைவுதரும் கல்விவளர்ந்திட என்செய்தோம் !
முதியவர்கள் அமைத்தளித்த கலைக்கூடங்கள்
முடங்குநிலை காக்கவேணும் முயல்கின்றோமா !

செல்வந்தரும் கற்றுச் சிறப்பெய்தி யோரும்
செல்வத்தைப் பெருக்கிடத்தான் ஒடுகின்றோம் !
செல்வந்தரும் பயன்சேர்க் கின்ற பாதை
செயல்படத் தாஜுள்ளம் கொள்ளாதுநின்றோம் !
செல்வந்துயர் ; கல்வி செழுமைதந் துயர்த்தும்
சீராயுணர்ந் தாய்ந்து சமூகத்தைக் காப்போம் !
செல்வந்தரும் 'பிரஅவுன்போக்கு' என்றும்
சிறப்பருள மாட்டாது ! சிந்திக்க வேண்டும் !
நபிமாரின் வாரிசுகள் உலமாக்கள் என்பார்
நயந்தவர்தம் மறைவழியை நடுநிலைதாங்கிச்
சுபமான சமூகத்தின் செழுமைதனைக் காக்கத்
துணிவோடு வழிகாட்டிப் பணியாற்ற வேண்டும் !
அபிமானிகட் கொன்று அருந்தவாக்கொன் றென்று
அருள்மறையை இருள்மறைக்கும் நெறிமுறைகைக்
கொண்டால் கபன் போத்திச் சமூகத்தைப் புதைத்தபழி
கொள்வார் கற்றநெறி வாக்கிலல்ல வாழ்ந்து காட்ட
வேண்டும் !

“ நஜுஷ்ஷாரா ” எம். ஸி. எம். ஸுபைர்

திரும்புகண்டம்

மார்க்கத்தின் மைல்கற்கள்..
 மைல் கற்கள் வரிசையிலே
 தெளர் ஒரு நடுக்கல்
 நடுக்கல்லாம் ஆகாது நடுக்கல்லாம் ஆகியகல்.
 ஹிள்ராவின் இடைவழியில்
 இருந்த புகலிடம்
 தெளர் ஒரு புகலிடம்.

இருட் புயலினுள் அணையாது
 ஓளிவிளக்கை அரவணைத்த
 தெளர் ஒரு புகலிடம்.

அந்திப் பெரும்புயலில்
 அன்றூண்டு செல்லாது
 நிதிக்கு அரண் அணுமத்த
 தெளர் ஒரு புகலிடம்.

பாலைக் கொடுவெயிலில்
 பசுமைக்கு நிழல் அளித்த
 தெளர் ஒரு புகலிடம்.

* 2 *

கொடுவெயிலின் குளிர்நிழலே
 கும்மிருட்டின் ஒளிவிளக்கே
 கொடியவரின் கொலைவெறியால்
 குடியிருந்த மனைதுறந்து
 நடு இரவில் வழிநடந்த நாயகமே.

குடியிருந்த மனைதுறந்து
 நடு இரவில் வழிநடந்த
 நாயகத்தின் பணிதொடர
 இடைவழியில் புகல் அளித்த
 தொரும் ஒரு புகலிடமே.

* 3 *

நன்ஸிரவு ஓர் நாள்
 நாயகத்தின் இல்லத்தைச்
 சுற்றி வளைத்தார்கள்
 குறைவிகளில் துன்மார்க்கர்

சாந்தி நிலவு
 சமாதானம் மேலோங்க
 பூமி தனில் வந்த பறவை இரைகொள்ள
 வன்பருந்துக் கூட்டமொன்று
 வட்டமிட்டு நிற்கிறது.

பாலை வெளியில்
 முளைத்த பசந்தளிரைக்
 கிள்ளி எறியவென்று
 கீழவர்கள் நிற்கின்றார்.

இருள் அகற்ற வந்த
 இன்பச் சிறுவிளக்கை
 ஊதி அணைத்துவிட
 உறுதியுடன் நிற்கின்றார்.

கூர்வாட்கள், குத்தீட்டி,
 கொல்லும் வெறி
 ஆராய்ந்து உண்மை அறியமுடியாத மூடத்தனம்
 பாரம்பரியம் பழைமைச் சக்தியிலே
 ஊறித் தடித்து மரத்த உணர்வுகள்
 நெஞ்சமுத்தம், நிஷ்டரோம், வஞ்சம் இவைதவிர
 அஞ்சவதற் கஞ்சா அறியாமை
 இத்தனையும் குழந்த
 இருள் ஆட்சி செய்யும் இரவு
 முற்றுகைக்குள்ளான் சிறுவீடு
 உள்ளே நபிகள்...

எம். ஏ. நுஃமான்

தப்பிக்க வேண்டும்
உள்ளத்துப் பேரொளியை
உலகமெல்லாம் பாப்பிடுமுன்
இருள் வெள்ளத்தில் மூழ்கி
மடிதல் இயலாது.

இருளின் கண்ணைக் குருடாக்கி
இல்லத்திருந்து வெளியேறி
நழுவிச் சென்றது ஒளிவெள்ளம்
நண்பர் ஒருவர் துணையோடு

நடசத்திரங்கள் வழிகாட்ட
நடந்து சென்றார் பெருமானார்
பக்கத் துணைக்கு அழைக்க
பகலும் அரும்பப் போகிறது.

வேட்டை இழந்த வெறிநாய்கள்
விரட்டிக் கொண்டு வரல்கூடும்
பாட்டை மிகவும் நீண்டது
பாலை வெளியில் பதுங்கிடங்கள்
எதும் இல்லை. அதோ தொலைவில்
கற்கள் குழந்த பெரும்பாறை
கையை நீட்டி அழைக்கிறது.

* 4 *

வருக முகம்மதே
வானத்துச் குரியனை
வல்க்காத்தில் தந்தாஜும்
வட்ட முழுநிலவை
இடக்காத்தில் தந்தாஜும்
நான் என் கொள்கை நழுவேன்
எனப்புகள்ற
கொள்கை வழுவாக் கொழுந்தே வருக

பினாக்குகள் மலிந்த
இனாக்குமுக்களை
மனிதக் குழுவாய் மாற்றிடவந்த
புனிதரே வருக
அரசாட்சியற்ற அரடு மக்களை
ஓராட்சியின் கீழ் ஒன்று திரட்டும்
புரட்சியைத் தொடங்கிய
புதல்வரே வருக

அறியானமை இருள் அகற்றிமே ஞாயிறே
உறுதி ருளையா உண்ணமை வீரரே
வருக வருக
வங்கன் குறைவியார்
தரும் துயரங்கள் தற்காலிகமே
இறுதி வெற்றி உமக்கே ஆகும்
வருக என் வயிற்றில்
அடைக்கலம் தருகிறேன்

* 5 *

ஹின்ஜராவின் கிடைவழியில்
தெளர் திறந்த குகைவயிறு
சிலந்திவெலக் கதவடைத்து
தீன்விளக்கு அணையாது
சில தினங்கள் புகல் அளிக்க
அணையாப் பெருவிளக்குப்
பாலை நெடுவழியில்
பயணம் தொடர்ந்ததுவே
பயணம் தொடர்ந்ததனால்
பார் வெளிச்சம் பெற்றதுவே

* 6 *

மார்க்கத்தின் மைல்கற்கள்
மைல்கற்கள் வரிசையிலே
நடுக்கல்லாய்த் தெளர் இருக்கும்
நடுக்கல்லாய் ஆகாது
நடுக்கல்லாய்த் தெளர் இருக்கும்.

(1990 டிசம்பர் 30 ஆம் திகதி ஷைக்கரையில்
நடைபெற்ற ஐந்தாவது இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய
மாநாட்டு நிகழ்வுகளுள் ஒன்றாக “மார்க்கத்தின் மைல்
கற்கள்” என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற கவியரங்கில்
பாடக்கப்பட்ட கவிதையில் ஒரு பகுதி)

ஸ்ரூத்திகள் விவரப்பேரிழ்

பக்கமும் பக்கமும் பக்கமை வளர்ப்பதேன் ?
வெட்கமும் துக்கமும் விளைச்சல் கொள்வதேன்

இருந்தன மறுத்துச் சடங்குகள் வெறுத்து
விருந்தென முகிழ்தது நிரந்தர மார்க்கம்.
நாந்தனர் நாயகம் தடம்பதித் தேகனின்
சுடர்ந்த ஒளியிலே சுதந்திர மாகவே.
ஜாதிகள், பிரிவுகள், பீதிகள் அறுக்கப்
ழுதலம் வளரும் சோதரர் எலார்க்குமாய்
இறக்கப் பட்டதோர் ‘பறக்கத்’ ஒளியிலே
அறத்தின் படிமாய் அண்ணலார் நடந்தனர்.
குப்பையைத் தலைமேல் துப்பிய வளுக்குத்
தப்பிய போது தன்சகம், வருந்தித்
தூதுத் துவத்தின் மேதை நாயகம்
பாதை தேடி மாதிடம் விரைந்தனர்.
ழுதனின் இறுதி ஊர்வலம் எனினும்
சோதரம் வேண்டி ஆதா வீந்தனர்.
அயலில் உளானே முதலுற வென்று
செயலில் காட்டிய புயலிடை நிலவு !
சதி, பழி புணைந்த அதிபதி களையே
மதித்துமன் னித்த மகாத்மக் கருணை !....
அத்துணை அருளிடை வித்தகர் ஒளிர்ந்த
இத்தரை மீதில் நித்திய விதியாய்ப்
பக்கமும் பக்கமும் பக்கமை வளர்ப்பதேன் !
வெட்கமும் துக்கமும் விளைச்சல் கொள்வதேன்

பூதலம் ஏகனின் தூதகம் என்பதால்
வேதம் ஒன்றுதான் மானுடர்க் கென்பதால்
இன்றைய பக்கஞ்ஜும் இன்றோ நாளையோ
ஒன்றலாம் இல்லாம் ஒளியினில் என்பதால்
அந்தியர் தம்மையும் அணைத்தது சரித்துக்
கண்ணியம் புரந்தனர் விண்ணியல் ஞானியர் !
மண்ஞூலோர் அணையரும் மதிக்கும்
பண்பினர் ஆயினர் ; பகத்தன வெல்வமே !

அல் அஸுமத்

முஹர்றமுயிம் குங்களும்

சின்னப் பிளையொன்று
சிரிக்கிறது வானத்தில்
சமாவின் போர்வாளாய்,
இல்லாத்தின் புதுஆண்டாய்
நீதியின் ஒளிக்கீற்றாய்
நித்தியத்தின் தத்துவமாய்
வானில் சிரிக்குமந்த
வளர்பிழையின் வரலாறு
ஒதிக் கரைகானா
ஒப்பற்ற காவியமே !

காலம் அழிந்தாலும்
கறையமியாக் கர்ப்பாவை
அசையாத தக்வாவை
ஹஸன், ஹாஸெஸின் தியாகத்தை
முஸ்லிம்கள் உணர்வதற்கு
முஹர்றம் பிறந்ததினை
எண்ணிச் சிரிக்கிறதோ
கண்ணியத்தின் வளர்பிழையும் ?

நாவரண்டு நீதிக்காய்
நபிபேர் இமாம்ஹாஸென்
போராடி உயிர்நீத்த
புனிதப்போர் தொடர்வதற்கும்
இணையில்லா அல்லாஹ்வின்
சடில்லா உயிர்தோழர்
இப்ராஹிம் நபிபெற்ற
சமானை உணர்த்துதற்கும்
மீன்வயற்றில் இருளோடு
மிகப்பெரிய கஷ்டத்தில்
பொறுமையுடன் உயிர்வாழ்ந்து
புகழைட்டந்த நபியுனாஸ்
வரலாற்றை அறிந்து மக்கள்
வாழ்க்கையினை மாற்றுதற்கும்
அல்லாஹ்வின் அர்ஷோடு
அனைத்தும் உருவான
செய்தியினைச் சொல்லியைம்மை
சிந்திக்க வைப்பதற்கும்

வல்லோனின் சோதனையின்
வரலாற்றுத் தியாகங்கள்
எல்லோர் மனங்களிலும்
ஏழுந்து துடிப்பதற்கும்
முஸ்லிம்கள் புதுஆண்டாய்
முஹர்றம் பிறந்ததுவோ !

ஆஸ்ரா நாளின்
ஆனுமையின் தத்துவத்தை
பேசி உணர்ந்து
பேராளன் அல்லாஹ்வின்
ஏராள மான
இணையில்லா நிற்மத்தில்
ஏழை எளியவர்க்கும்
இல்லாத அகதிகட்கும்
வாரிக்கொடுப்பதற்கும்
வறுமையினைப் போக்குதற்கும்
அநியாயம் செய்தெழ்மை
அழிப்பதற்குத் துடிக்கின்ற
வெறிகொண்ட எசீதுகளை
வெற்றிகொண்டு ஒழிப்பதற்கும்
ஓரணியில் சேர்ந்துநின்று
ஒதுங்கள் தக்கீரை !
நீதியென்றும் சாகாது
நியிருங்கள் நாம் முஸ்லிம் !!

அராபியக் குடா தொடக்கம்
அந்தஹாஸ் நாடு வரை
ஆண்ட பரம்பரையின்
அஞ்சாத நெஞ்சமெங்கே ?
வஞ்சகரை வென்றழித்த
வரலாற்றுப் புகழெங்கே !
அவிரவியின் ஈறஹான்கள்
அவிகாஸல் புலிகள்தான் !
இனியென்ன பயமெக்கு
இறந்தாலும் தியாகிகளே !

வானில் சிரிக்குமந்த
வளர்பிழையும் முஹர்றத்தின்
ஆனுமையைக் கண்டுகீனி
அழகாய்ச் சிரிக்கட்டும் !

எஸ். முத்துமீரான்

பியன்றமக்குயர்வு வேண்டும் ரீஸ்ளார்

நேற்றோர் தினத்தாளில் நேத்திரங்கள் தோய்த் திருந்தேன் ;

சாற்றும் பலநூறு சங்கதிகள் காண்பதற்காய்

நேற்றோர் தினத்தாளில் நேத்திரங்கள் தோய்த்திருந்தேன்.

பத்திரிகையில் ஆங்கோர் பக்கத்து மூலையிலே சித்திரிக்கப் பட்டிருந்த சேதியிலென் விழிப்திய கூட்டை யுடைத்துக் குதித்திட்ட சிந்தனையை எட்டிற் பதித்து எடுத்திங்கு இயம்புகின்றேன்.

எங்கோ ஒருநாட்டில் ஏற்றமிகு இல்லாத்தை சிங்கா சனமேற்றும் சித்தமைதைக் கொண்டதனால், “ பெண்ணுறிமை இனியிங்கே போய்விடுமே ஜூயகோ ! மண்ணுக்குள் எங்கள் மாதர் சுதந்திரத்தைக் கொன்று புதைக்கும் கொடுமை தடுத்திடுவோம் ”

என்றுரைத்து அந்நாட்டின் எரிமலையாய் மாதர் அணி பொங்கி எழுந்தார் ; போர்க்கோலம் பூண்டார் ; கங்குக் களல்பற்றக்கக் கொடிதாக்கிக் கோவிடித்து அங்கம் முறுக்கேற ஆக்ரோஷக் குணங்காட்டி சங்கம் அமைத்து சாலைகளில் வலம்வந்து ஆட்சிக் கெதிராய் அடம் பிடித்தார் ; இல்லாத்தின் மாட்சி தனைமறந்து மடந்தைகள் கொக்கரித்தார்.

சுந்திக்கு வந்துற்ற சங்கதியை நான்கண்டு விந்தை மிகக்கொண்டேன் ; விழிப்புற்ற உள்ளத்துக் கூட்டை யுடைத்துக் குதித்திட்ட சிந்தனையை எட்டிற் பதித்து எடுத்திங்கு இயம்புகின்றேன்.

மாதர் குலத்தின் மகத்துவத்தை நன்குணர்ந்து பூதலத்தில் அவர்நல்லைப் பேணியது இல்லாம்தான். உள்தில் உடலில் ஊதியத்தில் மாதருக்கு நலத்தை வழங்கியதார் ? நமக்கே தெரியாதோ ? பின்னே அப்பேதைகள் பிசுகுற்றுப் பேதலித்துச் சின்னாத் தனமாகச் செயற்பட்டார் ? சினமுற்றார் ?

இல்லாம் அளித்துள்ள ஏற்றமிகு உரிமைகளை மூஸ்லிம் சமுதாயம் மற்றாகத் துறந்தெறிந்து காலபோன போக்கில் கடுகிநடை போடுவதால். . . . பாலெள்று நம்பிப் பாஷானம் பருகுவதால். . . .

பார்புகழும் இல்லாத்தில் பங்கம் உள்ளதென்று ஆரும் உரைப்பாரேல் அறிவுடைமை அவர்க்கில்லை.

மங்கை யொருத்தியினன மணங்கொள்ளும் முன்பாக சங்கை மகர்ச்செல்வம் சமர்ப்பித்தல் வேண்டுமென எங்கள் ஆடவர்க்கு இல்லாம் எடுத்தியம்பிய, இங்கோ அதை மறந்து இழிவாக்கிச் சீதனத்தை பெண்ணிடத்தில் ஆண்கறக்கப் பேதையவள் பல்லான்டு கண்கள் செந்திருமியக் கணல்கின்ற முச்செசுறிந்து ஏங்கித் தவித்து எழில்வாழ்வை இரையாக்கி நீங்காத் துயர் கடவில் நீந்தித் தவிக்கின்ற பங்கத்தை கண்டோர் இல்லாத்தைப் பழிசொன்னால், எங்கே நாம் போய்முவோம் ; யாரிடத்தில் முறையிடுவோம்.

பொங்கும் மணவாழ்வில் பூசல் வெடித்திட்டால் தங்கள் வழிதனில் தம்பதியைத் தாம்பிரிந்து மணவாழ்வை ரத்தாக்கி மலர்ச்சியினைக் காண்பதற்கும் இணையொன்று தேவையெனில் இதமாக மறுமணத்தைப் புனைந்து புதுவாழ்வுப் புனல்தனில் நீந்துதற்கும் இணங்க வழியமைத்து ஈந்துநிற்கும் இல்லாத்தில் “ இக்கால நங்கையர்க்கு ஏதையா உரிமை ? ” என எக்காள மிட்டு எதிர்ப்புக் கருல்முடுக்கி பொங்கி எழுந்திட்ட பேதையின் நிலைதனை எங்கேநாம் போய்முவோம் ; யாரிடத்தில் முறையிடுவோம்

பத்தாவைப் பிரிக்கின்ற பதிவிரைத நாலுதிங்கள் இத்தா இருக்கின்ற ஏற்றத்தை இப்புவியில் பேரறிஞர், பிறமதத்தோர், பெருஞ்சட்ட வல்லுநர்கள் யாரும் புகழ்ந்திடுவார் ; யாமறிவோம் ; இத்தாவை உற்றுள்ள பெண்ணொருத்தி ஊதியத்தைப் பெறுவதற்கு நற்றெறாமில்கள் செய்வதுவும் நாளாந்த வேலைகளில் ஈடுபட்டு வாழ்வின் ஈனத்தைப் போக்குதற்குப் பாடுபடுவதுவும் பாபமில்லை இல்லாத்தில்.

எங்கள் சமூகத்தில் இத்தா இருக்கின்ற நங்கையினை இருட்டறைக்குள் முடக்கிச் சிறைவைத்துப் பங்கப்படுத்தும் பாங்கத்தைக் கண்டதனால் “ எங்கள் இல்லாத்தில் ஏதப்பா உரிமை ? ” யெனச் சங்கம் அமைத்துச் சமர்புவோர் நிலைகண்டு எங்கேநாம் போய்முவோம் ; யாரிடத்தில் முறையிடுவோம்.

ஜவாத் மரைக்கார்

எதமில்லா நம்மில்லாம் இயற்றி யளித்துள்ள
மாதர உரிமைகளின் மகத்துவத்தைச் சிலகணத்தில்
முற்றாய் எடுத்துரைக்க முடிந்திடுமோ? ஆதவினால்
கற்றாய்ந்திடுவோம் களங்கமில்லா இல்லாத்தை;
நற்றா மரையென்றே நறைசெறிந்த வரலாற்றை
சற்றே புரட்டிடுவோம்; சமுதாயம் மேன்மையை
புதாய் வளர்ந்துள்ள புன்னமைகளைச் சாய்த்திட்டால்
சிதறி ஒளிபாயும்; சிறப்பெல்லாம் தெளிவாகும்.

(இல்லாமிய வழீஅத் சட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்து
வதற்கு முஸ்லிம் நாடொன்றின் அரசாங்கம்
தீர்மானித்த போது, அதனை எதிர்த்து நடைபெற்ற
ஆர்ப்பாட்ட மொன்றின் அருட்டேர்வால் எழுந்தது
இக்கவிதை)

* * * * *

ஏற்றுக்கூடும் கீர்த்தியோ அறப்போகதை

அன்புக் கிணிய மக்காள் நாள்
அனைந்திடும் நல் வாக்கு கேள்மின்!
மீண்டும் நாம் இங்கு கூடும்
நாள் வருமி னியும் அறியேன்
வெள்ளிடும் புனித இந் நகரும்
வியன்மிகு புனித இம்மதியும்
வண்மை சேர் புனித இத்தினமும்
வாழ்ந்திடும் நல் வண்ணம் போன்றே.

உங்களைச் சேர்ந்த உடன் பிறப்பின்
ஒப்பிலா உயிரும் உடமை யணைத்தும்
மங்கிடா மானமும் காப்பது கடனே
மாண்புடன் மதித்து வாழ்ந்தும் நலனே
ஒங்கிய மெள்ட்மகத் தன்மை கொண்டா
ஒன்னலர் செயல்கள் யாவுஞ் சேர்ந்து
பங்கை மெந்தன் பாத மதியில்
புதைத்திடும் பாங்கை அறியு மின்றே.

அமானிதப் பொருள்கள் ஆரிட மேலும்
அவர் வர்க் குரித்தா யளித்திடுவிரே
சமா னுடையேர் யாவருஞ் சோதரர்
எப்பொ குளாயினும் இசைந் தாலன்றி
தாமாய் நீரும் தமக்குடைந் தாக்கி
தரணியில் நிறுத்துதல் தவறு காண்மின்
நேமமா யுழுதி நிலமிசை நிறுத்தி
நித்தியன் நேசம் நெடிது பெழுவிர்.

சுற்றஞ் சூழ சுந்தரப் பெண்டிர்
கபிச்சம் தாங்கி பாலனம் புரிந்து
கொற்றவனி றைவனுக் கதிக மஞ்சி
முறையொரு மனையறம் பேணி நடந்து
குற்றம் புரியின் அடிமையைப் பொறுத்து
குனமுடன் கொள்ளும் கொள்கை வளர்த்து
நற்றவ மியற்றி நம்பிக்கை நாட்டி
நாயனை நினைந்து நலமாய் வாழ்விர்.
* * *

அறபிக் ளென்றோ அஜுகிக் ளென்றோ
உய்வு மிஸ்லை, தாழ்வு மிஸ்லை,
வேற்றுமை இல்லை யாவருமோர் குலம்
ஆதுமின் மக்கள் மன்னாற் சமெந்தோர்
மாறுபா டின்றி மதத்தைத் தொடர்விர்
மனதினிற் கருத்தைத் திரித்திட வேண்டாம்
குறுக்கி நோக்கில் கொள்கை தினித்து
குவலை மீது கொண்டிட வேண்டாம்.

* * *

ஆதி யிறையின் ஆணையை யேற்று
அனுதின மென்வழி தவறு திருக்க
திமா யிருபொருள்விட்டுச் செல்வேன்
நித்தம் தொடர்விர் பலமாய் பற்றி.

* * *

ஆதுவின் பாதை தவறிட மாட்டீர்
அமலன் சேர்வழி அறிவிர் மேலோய்
சோதி நபியும் சோபனங் கூறி
சொற் பெருக்காற்றியே முடித்தன ரன்றே
* * *

நூல்மாலை

நாயகத்திருமேனி...நறுமணம் கஸ்தாரி
 நடை நேர ! உடை சீர !
 நன்னிறம்...பண்ணறம்
 நல் வார்த்தை பல் வரிசை
 நலம் பாடும் உளத்திசை
 நானிலத்திற் கோரினம் !
 நாடாள ஓர் இறை
 நல் வாக்கும் நன்னெறியும்
 நலம் போற்றும் நகை முகம் !
 நலியாத பயன்பாடு
 நசியாத மன ஓர்மை
 நட்ட விதை பெரு விருட்சம் !
 நங்கூரம் உயிர்ப்படகு
 நயங்காட்டும் லாவண்யம்
 நலங்கூட்டும் முறுவலிப்பு
 நன்னெறியின் முதன்மை
 நரற்கோர் முன்மாதிரி
 நலிந்தோரின் நற்றுணைவர்
 நாயனின் அருட் கொடை
 நாயகத்திருமேனி

“ தாஜ்ஸ் உஹாம் ” கலைவாதி கலீஸ்

பேராசிரியர் மெளலானா மெளலவி ஷபீர் அலி

இவ்வாண்டு மீலாதுன்நபி, தேசிய விழாவின் போது சொற்பொழிவு நிகழ்த்த அழைக்கப்பட்டிருப்பவர்தான் பேராசிரியர் மெளலானா மெளலவி ஷபீர் அலி அவர்கள்.

பன் மொழிப் பாண்டித்யம் மிக்க மெளலானா மெளலவி ஷபீர் அலி தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியில் சண்டமாருதப் பிரசங்கியாகத் திகழ்வதோடு அறபு, பார்ஸீ, ஆங்கிலம், உருது, மலயாள மொழி என்னும் மடைதிறந்த வெள்ளமாவார். பொங்கிப் பிரவகித்துப் பூரித்துப் புளகாங்கிதமும், புத்துணர்ச்சியுருட்டும் புதுப் புளல் போன்றது இவரது உதட்டுத் தெறிப்புக்கள்.

உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கும், பறந்து சென்றுள்ள ஷபீர் அலி, அங்கு பன்மொழிப் பிரசங்கியாக மார்க்க உபங்கியாசங்களும், விரிவரைகளும் வாதப்பிரதிவாதங்களும் நிகழ்த்தி வெற்றிவாகை குடி மீண்டவர் எனில் அது மிகைப்பட்ட கூற்றல்ல. இஸ்லாத்தினது லெக்கீ, ஆண்மீக, நிலைப்பாடுகளை விளக்கிக்கூறும் ஆற்றல் மிக்க மெளலானா, தனது இளம் பிராயத்திலிருந்தே பேச்சக்கலையில் விற்பன்னராகத் திகழ்கிறார்.

மலேசியா, பூர்ணா, சிங்கப்பூர், சராக், சலூதி அரேபியா மற்றும் மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்குப் பேராசிரியர் மேற்கொண்ட விஜயங்களால், பயன் கண்டவர் அந்நாட்டு மக்களே !

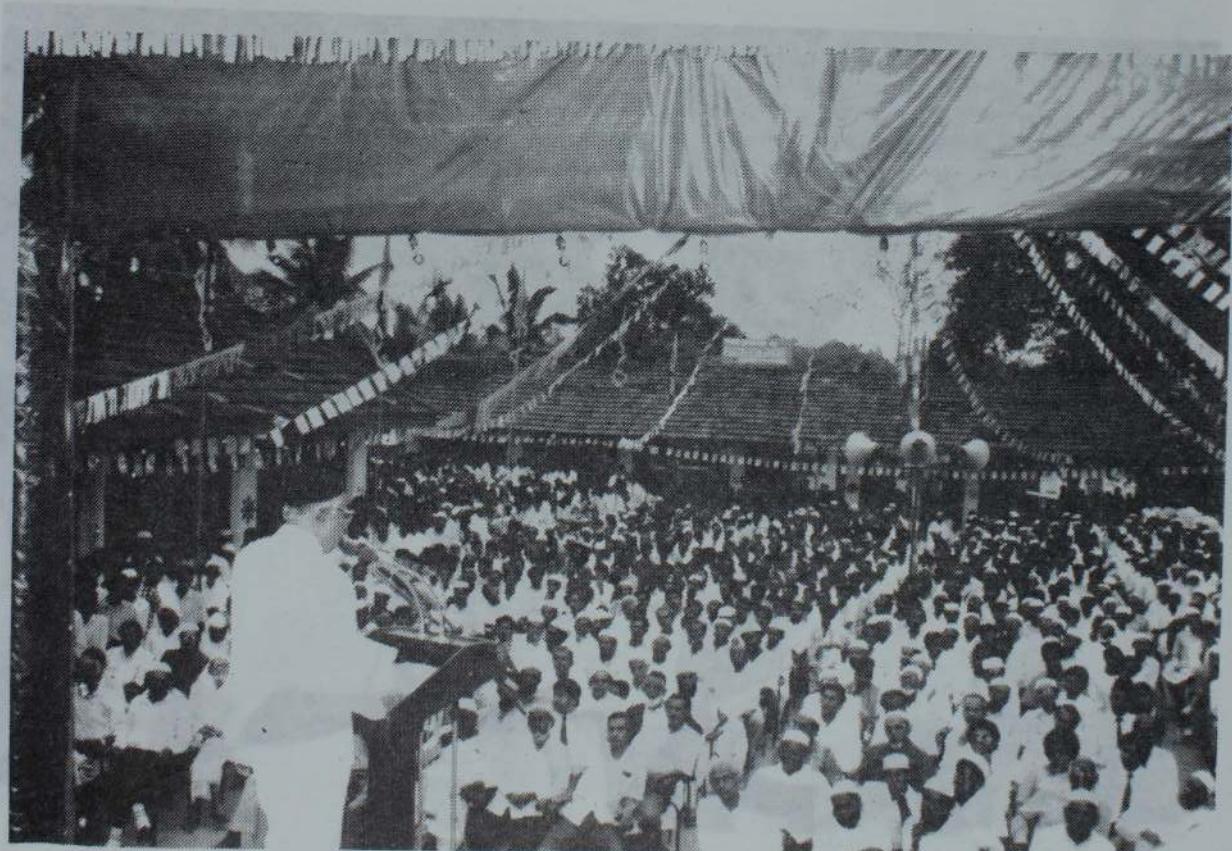
தமிழ் நாடு, வேதார் அல் — பாக்கியத்துஸ் ஸாலிஹாத் அரபிக் கல்லூரியின் பேராசிரியராகத் திகழும் மெளலவி ஷபீர் அலி, தென்கிழக்காசியாவிலேயே சிறந்த பேச்சாளர் என்ற முத்திரை குத்தப்பட்டவர் என்பது மட்டுமல்ல, சிறந்த ஒரு மார்க்க அறிஞாகவும் பிரபல்யம் பெற்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியரின் உரை, செவிக்கும் சிந்தனைக்கும் பெரு விருந்தாக அமையப்போகிறது என்பது மட்டும் நிச்சயம் !

அல்லஹாஜ் எம். கே. முபாரக் அலி ஜே. பி.

புச்சும் பூக்கமரா

கடந்த ஆண்டு
இதே மாதம்
இதே நாள்
மாவனல்லை ஸாஹிராவில்
பசிய நினைவுகள்

ஸ்ரீநாத்திரவீன் முன் அனோமச்சர் அஸ்வர்

பிரதமரும் அமைச்சரும்

காந்திலே பரிக ! முகந்திலே மலர்த்தி

வெற்றிக்களிப்பில், பரிசைப் பற்றும் கரங்கள்

விருந்து, கண்ணுக்கு மட்டுமல்ல கருத்துக்கும்தான் . . .

படித்துப் பார்த்தால் கருத்துப்புறையல்

ஸ்யாமுக் கெதளிவும்

REVOLT AROUND THE KA'ABA

Nearly 1,400 years ago, a significant event occurred amidst the fluctuating sinuosities of the sand dunes of Arabia Desert, in the Valley of Mecca – then an important transit town in the overland caravan trade. The event was the birth of a male child. And he was named Muhammed.

Though his life proved to be portentious in the history of the world, conditions surrounding his birth and infancy appeared rather ominous and remorseful. His father Abdullah, died on the way to Yathrib, a few days before his birth. Then around the age of six, this infant was doubly orphaned as he lost the tenderest affection of his mother, Amina. This irreparable loss could not but have made a traumatic impression on the mind of the lonesome child. Then in 579 A.D., nearly three years after the loss of his mother, his guardian and grandfather, Abdul Muttalib too passed away.

In this age of Space, when man has begun to acquire a cosmic perspective of himself and where book production is almost a pulp industry; when news and information are on the microwave and where literacy is almost universal, it would be redundant to reiterate the divine wisdom as contained in the Quran of 114 chapters in rhyming prose or to recall the life of the Prophet (570-632) or to narrate the 23 years of his ministry (610-632). Be it repeated, that a quantitative increase in material culture does not necessarily bring about a qualitative transmutation in the life of a society. The simplicity of the life of the Prophet and the quest for goodness, beauty and truth in which he was engaged in should be foremost in our lives. The Last Sermon of the Prophet – the Sermon of the Mount Arafat, is a quintessence compounded of Quranic injunctions and the noblest aspirations of our Prophet. In commemorating his life let us rededicate ourselves to the high ideals as enunciated in the last Sermon of the Prophet.

Islam, we believe, is the consummation of divine guidance: "On this day have we completed our favours upon you and chosen for you as your religion Islam." So let us endeavour to endear ourselves to the behest of our Prophet by living a life of harmony with ourselves and other communities of Sri Lanka.

Divine unity and the brotherhood of man

The main ingredient of the Islamic ethos is the Oneness of Allah or Divine Unity. His Oneness and its Universality implies His transcendence and immanence. As a corollary of Divine Unity (Thowheed) the Oneness of humankind emerges. Hence our terrestrial abode the planet earth becomes the ancestral home to the entire mankind. Thus a passionate zeal for a particular country, language or race, would find no accommodation in the Islamic angle of vision. Though the Muslims are linked by the liturgical language of Arabic, they speak the language or the languages of the people in the midst of whom they live. As far as this country is concerned, the Muslims are bilingual or even trilingual. "Their language varied, Tamil in Tamil areas and Sinhala in Sinhala areas." (Howard Wriggins).

The world of nature is beautiful indeed! And it has been made entrancingly captivating by the sciences and humanities generated by man and rendered materially comfortable by technology. No wonder the Quran declares "all of you love life in this world," and hastens to assure "but the Hereafter is eternal". Thus the religion of the Prophet imparts a bifocal vision of *Dunya* (the world)–*Akhir* (the Hereafter continuum). Thus by existing in the world and living for the unseen world beyond the phenomenal, a Muslim acquires a gyroscopic balance of thought. Islam reminds man of his accountability for all actions. Dispassionate non-Muslim writers (V. S. Naipul) have observed this peculiar Muslim feeling which makes the Muslims to lead an ethically edifying life. Despite the elusive nature of the world, and of the dream-like unreality of human existence, the Meccan Message of the Prophet does not encourage renunciation and flight from this relatively real world. It unequivocally calls upon man to fulfill his duty even on the eve of doomsday thus: "Even if you hear the trumpet call (sign of doomsday) if you have a seed in your hand plant it."

Attitudes to learning

It is knowledge and learning that leads man towards liberation from evil, sorrow and helplessness in which he finds himself. Thus the very first Revelation which broke the stillness of the night in the cave of Hira well over 1,400

Dr. M. A. M. Shukri, Ph.D. (Edin.)
Director, Naleemiah Institute

years ago calls upon man to READ, and speaks of the PEN with which we write. And the Quran is never weary of calling upon man to ponder, think and reflect on himself and the phenomena of nature. This is in consonance with the Prophetic exhortation to 'go even unto China in search of knowledge'. Unlike in the European tradition where philosophers had to fight against the established order to gain intellectual freedom and be silenced by hemlock, burnt at the stake or thrown behind bars, the Quran and the Prophet honours the learned: "The learned are heirs to my prophethood"; and "He who leaves his home in quest of knowledge walks in the path of Allah". Even so, knowledge is never deified in Islam for its own sake. Knowledge is expected to illuminate man's path to God and not to becloud his vision of the austre simplicity of the concept of divine unity (Thowheed). A man of knowledge who is unmindful of Quranic injunctions and Prophetic exhortations is compared to an ass loaded with books. Thus this unity and non-figurative concept deity in Islam relieves the Muslims of idolatry, polytheism and frivolous iconographical details and mythological symbolisms. Thus the Muslims are called upon to conduct themselves in an exemplary manner following the Prophet to whom all human activity was a means to experience the beatific vision of Allah.

The Meccan Revolt

Sciences and humanities have, over the ages, helped man to generate the present-day outlook on the world and the incisive reflections on life and existence by a systematic defiance against the old and inherited modes of thought. Thus we have a changing vision of the phenomenal world of nature and society. Consequently understanding of the working of nature (science) thereby making it subservient to man (technology) liberated man from the forces of nature and society thereby making him actualize the potentiality of his *caliphate* (overlordship). This scenario of man of his ever-growing imperiousness over nature and society has been paralleled by the Prophetic revolts of religious teachings and transcendental philosophies to go beyond the phenomenal world of appearance to the world beyond and behind empirical discernment of things. Thereby all religions purport to bring about an altered consciousness of man. The transformation that occurred, a little over 1,400 years ago, in the Meccan valley serves to remind man of his origin, objective and final destiny that lies beyond the grave. It is nothing but appropriate that the votaries of Islam in the island of Sri Lanka and around the world over commemorate the birth of the Messenger of Allah who came as a blessing to mankind to guide them to Allah's mercy.

In the bleak and dreary socio-political landscape of the world charged with eerie violence of many ethnicities – linguistic, racial, religious and territorial – the messages of religious teachers appear as beacons of hope and optimism to make life worth living. Economy of space prevents us from dilating on the exegesis of the world (al-Quran) or an

extensive illustration of the deed as exemplified by the life of the Prophet. Science which has an ancient ancestry arrived at the unequivocal truth in recent times that mankind constitutes a single species – *Homo Sapiens*. But well over 1,400 years ago, the Prophet of Islam, was bidden by the Supreme 'or men ye are all but one people'. Thus it also follows that the Messenger of Allah was not sent to any one particular people and the Quran by addressing itself to mankind and not to any particular nationality is a human heritage.

Muslims of Sri Lanka

Sri Lanka is a small country, but a great nation. This resplendent isle which we have made our habitat had harboured our ancestors from pre-Islamic days. The significant presence in this country of the followers of the four main religions of the world (Hinduism, Buddhism, Christianity and Islam) bears an eloquent testimony to the tolerance and magnanimity of the majority community, viz., the Sinhalese. Following the Prophetic admonition: "Your neighbour living next door is closer to you than your brother living far away;" the Muslim community of Sri Lanka have conducted themselves in such a way as to win the patronage of the royalty, and the affection of the people. Human geography of this country has been changing over the 2 1/2 millenia of its history. Communities following different religions, speaking diverse languages and following different cultural patterns have contributed to make Sri Lankan nation what it is – an ethnic compendium of a colourful scenario. Much of the words, cuisine, attire, art forms and other cultural traits of Sri Lankan society today which were ethnic peculiarities are now part of the common heritage for the Sri Lankan nation.

The Muslims of Sri Lanka who constitute a small part of the global community of the Muslims who constitute an important segment of the 5 Billion people of the world would serve Sri Lanka best by relating thought to deed and word to action following in the footsteps of the Prophet. Muhammad Sallalahu alaihi wa Salam, the Divine Messenger who turned away from the quagmire of degradation to which the Arabian society of his time had sunk is no mysterious being enshrouded in myth and legend. Historicity of his life and activity are recorded in the most minutest detail. The impact of the life of the Prophet had on Anne Besant is worth recording here: "It is impossible for anyone who studies the life and character of the great prophet of Arabia, who knows how he taught and how he lived, to feel anything but reverence for that mighty prophet, one of the greatest messengers of the supreme. And although in what I put to you I shall say many things which may be familiar to many, yet, I myself feel, whenever I read them, a new wave of admiration and a new sense of reverence for that mighty Arabian teacher."

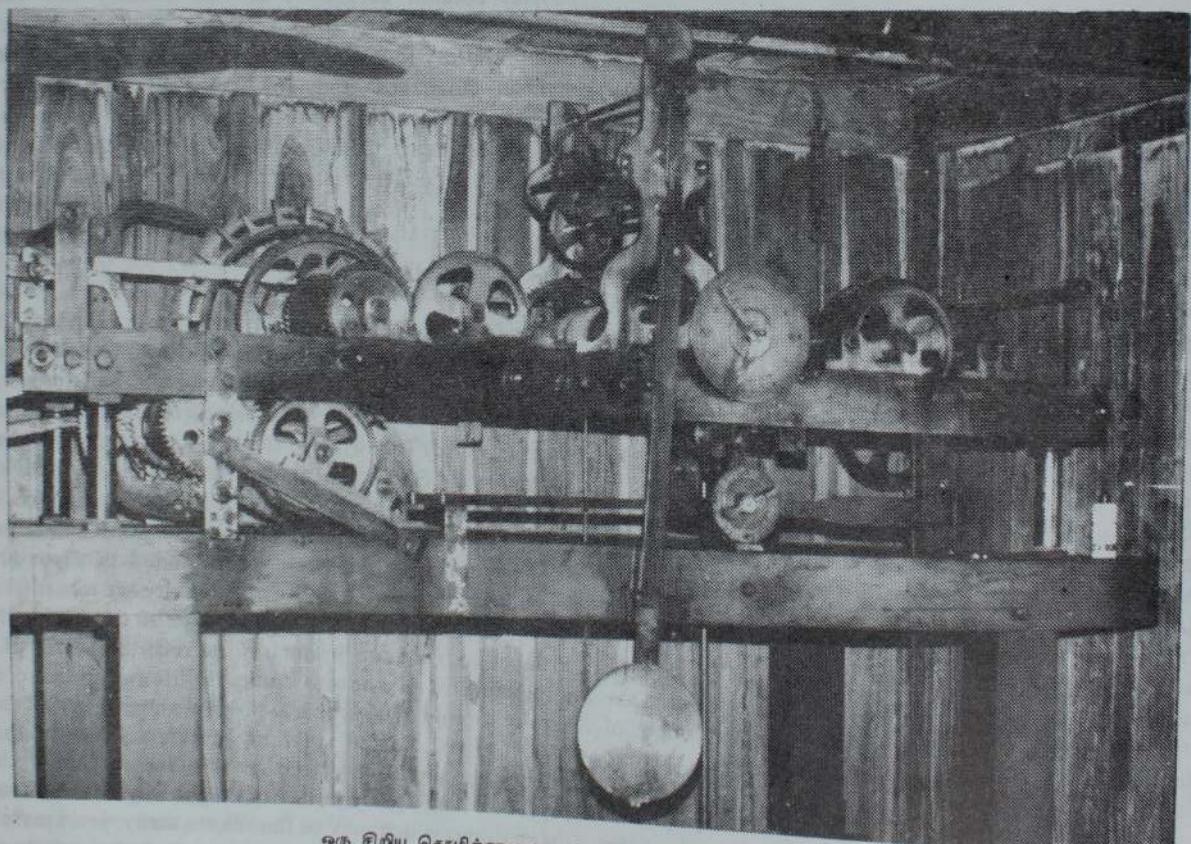
In this closing decade of the 20th century and on the threshold of the 21st, marked by population explosion,

resource depletion and senseless terrorism, man appears to have lost his *sang-froid* and life at all levels have become abrasive. Present levels of culture and civilization are the results of slow and painful efforts of entire mankind. Man has inched his way from hoary antiquity to the present state of homogeneity and variousness of material culture and values. It is a long way indeed from the cave paintings of Lussaux and Altamir (30,000 B.C.) of our neolithic ancestors to the Mona Lisa. Though we are in the midst of civil disorder, crime and violence, surely man cannot renounce his civilized heritage and commit hara-kiri. Islamic attitude to this situation is to have complete trust in Allah, belief in the Quran and follow the Prophet by performing righteous deeds. In fact the Quran declares itself to be a guidance only to the righteous (Al Baqara). Righteous conduct is broadly charitable on the part of Muslims to the entire mankind. "Give unto others out of what we have given unto you," declares the Quran. So let us in treading in the path of the Messenger, continue to be as magnanimous as we have been to the people of this land. Since the Meccan Revolt, exploitation of man by man was not to be; but exploitation of nature by men in partnership

with other men set in motion the Islamic orientation. At this juncture, when our country is passing through a critical phase, let us as the spiritual progeny of the Prophet and the cultural heirs of the Islamic heritage contribute to evolve a *modus vivendi*, which we are sanguine would recapture the lost equilibrium which made this fair isle of Sri Lanka the Arcadia that it was – politically united, economically integrated and culturally autonomous.

The dearest possession of all sentient beings is life; and since it is given to man to live but once, he must so live and conduct himself that he can say while dying: All my life was dedicated to the service of man for the sake of Allah memory of His Messenger. As Muslims it is only by emulating the life of the Prophat we can re capture the lost tranquility of this island home of ours. Let us hope that the most controversial religious issues and ethnic problems be reduced to the common denominator of *humanism*; that the achievements of the sciences and humanities would be honoured; that there would be neither crime nor war. And the people would really enjoy equality and fraternity.

புத்தனம் நகரில் காணப்படும் புராதன மணிக்கூடு

ஓர் சிறிய தொழிற்சாலையைப் போல் தோற்றுயளிக்கும் இம் மணிக்கூடு, பல வருடப் பழங்குமிக்கது. “யல்” வேறாகவும், உட்பகுதி வேறாகவும் சிறைவன்று காணப்படுகிறது.

THE SOURCE OF ISLAMIC SOCIETY

*The secret of your existence is enshrined
in the doctrine of Tawhid;
The purpose of your life is to protect
and project the doctrine of the Unity of God
If you are a Muslim you should
not rest content
Till the entire world becomes a
Sanctuary of Truth*

—Allama Iqbal.

The unity of mankind which flows from Tawhid is at the core of the Islamic social system. Tawhid as a working idea means unity, freedom, equality and solidarity. It is the principle which is enshrined in the doctrine of Tawhid which distinguishes the Islamic society from all others.

Referring to the concept of the Quaranic sociology, Dr. Basharat Ali says; It has been claimed that neither man can chalk out a pattern of value system for himself nor is he capable of realising his own spiritual needs by himself. Above all, if the main objectives of life are to be determined in terms of development or perfecting of human personality, subjugation of nature and completion of social and cultural machinery, then the attainment of these objectives will not be possible without Divine inspiration.

The social order of Islam then, is God consciousness, which is the guiding principle for all human endeavour. For the Holy Quran says: "These who reject our signs are deaf and dumb, in the midst of darkness profound; whom God wills He placeth on the way that is straight."

The collective responsibility of human beings, which underlies universal brotherhood has been repeatedly stressed by Islam. No man lives by himself alone. We are all members of the family of God and are duty bound to help each other. It is this spirit of co-operation and responsibility for the welfare of every members of the society that eliminates all differences between human beings.

Humanism

The co-operation which a Muslim extends to others is not circumscribed by Faith or any other consideration. It is open to all Muslims and Non Muslims, who do good, and it is denied to those who are in the path of injustice irrespective of their Faith. Thus the society envisioned by Islam recognises humanism as the only acceptable basis for a righteous social order. This respect for man is succinctly stated by Allama Iqbal in his definition of 'Admiyat' — the equality of humanism, transcending narrow social, political or religious considerations. Iqbal says:

*"Religion is a ceaseless quest
Beginning in reverence and
culminating in love
What is "Admiyat"? Respect for man!
Understand then, his true place;
It's crime to utter a harsh word
For believers and unbelievers,
are alike God's children
The man of God learns the
ways of God
And is as gracious to the believer
as to the unbeliever."*

It is evident from this all embracing spirit of humanism, that Islamic Society is founded on a perfect understanding of human relationship as expressed in the following Quaranic verse:

"Co-operate in all that is good and moral but; do not co-operate in sin and injustice."

In this injunction, we also find the distinction between those who stand for truth and justice and those who disregard these virtues and are therefore inconsistent with the social order of Islam.

S. M. Kamaldeen

The Family

The institution of the family is the foundation for an orderly human society. And it is from the family that ties of kinship and community develop, leading to the formation of social patterns. The sole object of the various regulations which Islam has formulated for the conduct of man's life is to preserve, protect and strengthen the institution of the family. It is for this reason that Islam considers marriage as a most sacred institution incumbent on every Muslim man and woman. Marriage alone is the proper form of relationship between man and woman, where full social responsibility devolves on both partners, thereby ensuring the welfare of the whole family.

The Holy Prophet declared that marriage was one of his most sacred practices and added "whoever dislikes my way of life is not of me". (Bukhari)

Islam by its insistence on marriage promotes a life of chastity, thus preventing men and women from promiscuous, sex indulgence and secret sex relationship which spell the disintegration of family life.

Whilst the institution of the family is regarded as fundamental to the social order of Islam, the celibacy of the adult person is looked upon with disfavour by Islam. Every young man and woman is required by Islam to shoulder the social responsibility of married life which is the gateway to human progress and advancement of human civilization. In contrast, Islam regards asceticism and celibacy as deviations from the true nature of man and the violation of the Divine Scheme of things.

Marriage a Contract

In discussing the significance of marriage it would be relevant to state that Islam views marriage as a contract and therefore provides for divorce in case the terms of the contract are not honoured by either party. However, Islam does not regard divorce as desirable, in view of the social evils which a broken family entails.

The Holy Prophet has said: "the most repugnant of things made lawful, in the sight of God is divorce" with a view to preventing divorce on flimsy grounds. Islam has taken sufficient precautions against abuse of the law in the interest of the stability of the family.

With regard to the role of man within the family and the position of the wife in the house hold the following saying of the Holy Prophet reveals the social implications of the partners in marriage, according to the tenets of Islam:

Man is ruler in his home. He will be held responsible for the conduct of his dependents, and woman is the ruler in her husband's home. She will also be held responsible for the conduct of her dependents."

The prominent positon of authority accorded to man within the family is intended to ensure order and discipline in the house hold and in no way discounts the position of the wife. For the spirit of married life, as ordained by Islam, is mutual love and understanding. And such a family closely knit in a bond of mutual love is the pre requisite for the emergence of a strong society wherein piety and peace will prevail.

Expanding Relationship

Moving out of the narrow confines of the family circle one mingles with the relatives near and removed, and thereafter with the neighbours. This circle of relationship is an ever expanding one. The universal reach of the Islamic society has been elucidated comprehensively by Justice M. Jameel in a note on Islamic Jurisprudence:

"The whole gamut of law pertaining to marriage and divorce are calculated to produce a whole some family unit

The members of a family carry with them certain responsibilities and consequential duties, firstly towards their neigbours, and beyond that to their local community, and hence to the adjoining communities and so on to the state. The manner of conducting interstate relationship or what is now described as international law is also provided in the Shariat. The postulation is that there should be only one UMMA for the whole of mankind.

Finally, it must be stressed that it is only the realisation that the fountain head of all human virtues is the consciousness of the Creator, that will enable us to become the most acceptable members of the Islamic Social order.

INFLUENCE OF ISLAM ON THE WORLD

At one of the Commonwealth Law Conferences I attended (either Lagos or Jamaica) that eloquent Speaker Shridath Ramphal the former Secretary General of the Commonwealth Law Association posed the question "Where is there justice abroad when in a world of butter mountains and lakes of milk, many die for want of food?" Islam introduced as a 'must' for every Muslim the concept of Zakat - 2 1/2% of one's 'wealth' to be given to the poor and needy. This concept helped the lakes of milk to flow and the butter in the mountains to reach the starving millions especially in the countries of the third world and thus solve the problem to a certain extent. I am sure that the JANASAVIYA concept of our PRESIDENT is solving similar problems in Sri Lanka.

It was said before Sri Lanka became an Independent State that the sun never set on the British Empire. A few days ago it dawned on me that the sun never set on the Islamic Empire if we can say so. Islam runs right round the globe – From Saudi Arabia, Gulf Emirates, Iraq, Lebanon, Syria, Palestine, Iran, Afghanistan, U.A.R., India, Malaysia, Indonesia, East Indies, China, Hong Kong, Philippines, Australia, U.S.A., West Africa (Nigeria, Gambia, Ghana, Sierra Leone etc.) Chad, Sudan, East Africa, N. Africa, S.W. Europe (Turkestan and some Soviet Republics). One could now visualize the tremendous impact of Islam on the world. I have visited a good many of these countries and studied the impact of Islam on the world with special reference to Law and Science.

The Holy Prophet (O.W.B.P.) was born in A.D. 570 and passed away in A.D. 632 after an eventful career and after the revelation of the Holy Quran. The Holy Quran is the source of Muslim Law. In Muslim countries it is the LAW THAT HAS MOULDED THE PEOPLE AND NOT THE PEOPLE THE LAW. With Muslims Law is dogma. All other laws is of human origin and belongs to the category of regulations or orders emanating from temporary authority. There are monumental works on the sayings of the Prophet. A distinguished Sri Lankan non Muslim talked on Islam and ended up with some of the sayings of the Holy Prophet. "The pen of the scholar is holier than the blood of the martyr." – can you beat these, he said quoting many sayings.

The Omayyads ruled at Damascus in Syria from 661-750 and the Abbasides ruled thereafter in Baghdad. Later came the Ottoman Empire and the Mogul Empire. It was during the reign of the Abbasides that the sages of the law from Kufa and Medina were brought to Baghdad and it was during this period that the law became the subject of scientific and philosophic study and that the principles of Muslim law became settled. Within a 100 years of the Hijra the power of Islam had spread from the Middle East to Spain and Gibraltar (Geb-el-Tarik) in the West through the European Continent.

The influence of Islam brought unity and peace to the world. Richard Ntiri, an Ugandan, rightly said:– "Peace resides in the hearts of men and not in the conference tables nor signatures". This is similar to the theory of consensus, consultation and compromise. In Nigeria, where I was on the judiciary for about 10 years I had the opportunity to study the Islamic influence there. Nigeria is a very large country with a Muslim majority. The impact of Islam was so great that the people particularly in the North of Nigeria were united, peace loving and patriotic. Very rarely did I see people in the Northern States getting angry. The ambition of those people whether they were messengers, drivers, civil servants, rich businessmen, professionals, judges or politicians – was to perform Haj.

English Law has been considerably influenced by the Muslim Law. When I met Professor Weeramantry (now Judge of the World Court) in Melbourne a couple of years ago, while discussing about his monumental work on Islamic jurisprudence, he told me that all the books on Muslim Law in Oxford or Cambridge are incomparable to the voluminous books in the libraries of the several countries once ruled by Muslims. The French works on the Muslim law and Muslim jurisprudence throw into shade anything existing in the English language and the valuable contributions of the Muslims to the science of jurisprudence and law are for the most part wrapped in the intricate folds of a language difficult to acquire as it is copious in its diction (Arabic).

Mohammedo Markhani, Advocate, Attorney-at-Law,
Nigerian Judiciary 1975 – 1984.

This is what Samuel Johnson wrote about the Holy Quran:-“If it is not poetry it is more than poetry. It is not anthology nor metaphysical dialectics nor sublime homiletics like Plato's. It is a Prophet's cry Semitic to the core yet of a meaning so universal and timely that all the voices of the age take it up and it echoes over palaces, deserts, over cities and empires, and gathering into a reconstructive force that all the creative light of Greece and Asia might penetrate the heavy gloom of the then Europe.”

The Holy Prophet spiritualized Science by including its acquisition among the duties of a Muslim. He placed the study of Science on a level higher than worship, for he said:-

“One hour's meditation on the work of the Creator is better than 70 years of prayer.”

“To listen to the words of the learned and to instil into hearts the lessons of science is better than religious exercises.”

“Seek knowledge from Cradle to Grave.” “Seek knowledge even in China.”

Inspired by these exhortations the Muslims focussed their attention in the cultivation of philosophy and science. Science is the momentous contribution of Arab civilization to the modern world. Other influences from Islam communicated its first glow to European life. Draper observed that the world is indebted to the Arabs for their writings on mechanics, hydrostatics, optics, geometry, etc. They were the originators of chemistry and this led them to the invention of apparatus for distillation, sublimation, fusion, filtration, astronomy, etc. In Spain, Samarkand and Baghdad they constructed tables of specific gravity and astronomical tables, geometry, trigonometry, and algebra. At the height of its power the Muslim world produced thousands of physicists like Avicenna (Ibn-i-Sin), Abdul Rahman Sufi, Al Beiruni and Ibni Yunus – famous inventor of the pendulum, and measurement of time by oscillation. Alhazen (Hasen Ibn-i-Haitham) was a distinguished astronomer and optician. It was he who corrected the Greek misconception as to the nature of the vision and determined the retina as the seat of vision and proved that impressions made upon it were conveyed along the optic nerve to the brain. The Muslims were the fathers of the science of chemistry. It was a Muslim chemist who established the fundamental principles on which the study of chemistry should proceed. They invented the physical balance and all kinds of apparatus for filtration, distillation, fusion, sublimation, etc., and discovered sulphuric acid, nitric acid, etc. Jabir ibn-i-Hoyyan (better known as Geber), Ibn-i-Sina (Avicenna) to quote a few left an indelible mark on the pages of history (chemists). Some years ago I met Dr. Abdus Salam in Nigeria; he won the Nobel Prize and was a famous physics scholar. It was said in Lagos that he surpassed Einstein in some field and was thereafter

awarded the Nobel Prize. He was on the line of thousands of Muslim physicists like Avicenna, Al Beiruni, Alhazen and Abdur Rehman Sufi.

The Holy Prophet said “For every malady there is a remedy”. The first medical college established in Europe was that founded by the Saracens at Salerno in Italy-this is stated by Draper in his book on Conflict at p. 115 and referred to by late Maulana Abdul Alim Siddiqui-a scholar of profound learning.

Zoology-Ad Damiri ranks supreme among Muslim zoologists. His work on the history of animals, according to Rt. Hon. Syed Amir Ali, forestalled Buffon by 700 years.

Geology and Geography-Muslim geographers determined the form of the earth and measured its size. At a time when Europe believed firmly in the flatness of the earth the Arabs taught geography by the globe. The works of Ibn-i-Haukal and Al-Beiruni show what the Saracens attained in mathematical geography.

Astronomy-Abdur Rahaman Sufi is noted for the improvement in the photometry of stars.

The first observatory in Europe, says Ameer Ali, was built by the Arabs. The Giralda or tower of Seville was erected under the superintendence of the great mathematician Jabir ibn Afiah in 1190 for the observation of the heavens. Its fate was not a little characteristic. After the expulsion of the Moors, it was turned into a belfry, the Spaniards not knowing what to do with it.

Medicine-The system of public hospitals, too, was brought into existence by Muslim rulers. Great care was taken to regulate the price and quality of medicine. To discuss in detail the historic achievements of Muslim physicians and surgeons is an impossible task. Abu Bakr Ibn I Zakaria ar Razi, Ali Ibni Abbas, Ibn i Rushd of Spain, and Hibatullah were some of the most brilliant physicians and surgeons who have immortalized their names in history. Ali Ibni Abbas' work of 20 volumes and translated into Latin in 1227 and printed at Lyons in 1523 is supposed to have corrected many of the errors of Hippocrates and Galen. Avicenna (Ibn i Sina) was unquestionably the most gifted man of his age; a universalist in genius and encyclopaedic in his writings. He has left his influence (philosopher, mathematician, astronomer, poet and physician) impressed on 2 continents and well deserves the title of Aristotle of the East.

Islam intends the Muslim community to be a community of intellectuals and the cultivation of science and all other forms of learning is one of the primary aims of Islam. Had it not been for the Muslims, Europe would never have seen its way to the Renaissance.

In conclusion I can do no better than quote Imam Shafei (in Rizala) “I have aimed at conciseness” so as not to make this article too long and “have given only what will be sufficient without exhausting all that can be said on the subject.”

THE TENEMENT DWELLERS

The few of us, Muslim women, on whom Providence has bestowed all the good things of life, have we thought which of the position of those less privileged sisters of our community? Are we aware of their problems or what kind of life they lead and what the future holds for them and their children?

A little time spent with such women living in the congested areas of Colombo Central, a little chat and establishing rapport with them has brought to light some of their problems which are undoubtedly similar to those of women like them belonging to other communities and living in other areas of the country.

In analysing these problems one finds that the basic causes lie in poverty and ignorance. It is poverty that forces them to live in over-crowded slums with inadequate sanitation, which makes their children under-nourished and sickly; which makes them get into debt and forces them to find employment in the Middle East. It is also poverty that makes their children find employment at an early age instead of attending school or turn to delinquency when there is no other alternative. But it is ignorance that makes it impossible for them to better themselves.

Ignorance refers not so much to the lack of a proper formal education, but more to the lack of knowledge, for example, of the simple rules of health, one's legal rights or the various services or organizations that lend support in times of hardship. It refers also to superstition and false values.

One feels that living in congested slum conditions makes it impossible for people to improve their situation. But a visit to such areas shows that in cases where the women have been in domestic service in well-to-do households, the dwelling-places are neat and tidy. The floors are swept daily, mats stacked away and clothes washed and put away. Cooking is done in a corner and utensils washed and arranged neatly after the night meal is over. In contrast one finds untidiness, dirt and the smell of stale food in

other quarters. Thus some training and proper instruction regarding cleanliness will without doubt be useful in making these places more comfortable to live in.

With the high cost of essential foods such as milk, meat and lentils, mal-nourishment among children is common. However one also finds that in many cases the mothers are ignorant of what constitutes a balanced diet and are unable to use their available cash to the best possible advantage - They do not know of the nutritional value of greens, sprats or soya for example, all relatively cheap food items. Education in these aspects and instruction in proper cooking methods will help in improving their condition.

Poor health among women and children living in congested areas can be improved with education. Education in the basic rules of cleanliness and good health. Boiled drinking water, the proper use of toilets, bathing and washing one's clothes regularly are some of the rules that they should know. Something of importance can be achieved if regular training programmes could be conducted for women, and children in pre-schools.

Superstition plays a significant part in the lives of these women. Superstitions regarding puberty, marriage and childbirth are numerous and for the most part harmless, but superstitions connected with sickness can prove dangerous. When there is sickness in the household it is often blamed on 'evil eye' or the 'devil'. Instead of consulting a qualified doctor it is to the quack with his charms and oils that they turn to, spending enormous sums of money to 'absolve' the patient. Some old women go to the extent of saying that when a person, especially a child, has fever, one should not wash one's face or brush one's teeth until the fever abates. They do not realize that being clean will aid recovery. How does one try to dispel such ignorance? A difficult task one soon realises for it leads to suspicion and distrust. Possibly they can be tactfully advised to consult a doctor while employing the "kattadiya" to perform the cure.

Mrs. Marina Ismail

Hand in hand with superstition is the question of false values, which is noticeable especially among the lower income groups of the Muslim community. However poor the family is, when it comes to a wedding of a daughter no expense is spared in providing a sumptuous meal for relatives and friends – the money is borrowed or begged from well-to-do families. The wisdom of giving a sum of money to the couple who are about to start life together is not even considered.

On an Eid day one notices the children from these poor families on Galle Face Green, attired in expensive clothes; one hears often the statement that even if they do not have enough to eat they must dress their children in the best of clothes. A visit to a household where one parent is employed in the Middle East will reveal the number of electrical appliances crammed into the limited space and possibly never used. On the other hand one also notices the neglected children who are not compelled to attend school. It is ignorance of one's priorities that is seen here. The children have all the material comforts but not the necessary care and concern – the older children are found moving about in gangs smoking and often taking drugs. It is only education and counselling that can remedy this situation.

The knowledge of one's rights and the various services available for help is also an essential aspect of the way these women can better themselves. For example many of them are harassed by alcoholic husbands or are forced into straightened circumstances as their husbands are in jail – they should know how they could protect themselves and how they could obtain help. Organizations such as the Baithul Mal, the Ceylon Muslim Scholarship Fund, WIN (Women in Need) and Sumithrayo among many, offer assistance and could be approached in times of hardship.

Poverty alleviation and the provision of housing is an important part of Government policy, however the many women's organizations could help to dispel ignorance and educate the less privileged women to better themselves.

It is heartening to know that a group of women calling themselves the YOUNG WOMEN'S MUSLIM ASSOCIATION and sponsored by the YMMA Conference, have drawn up a programme of work with the aim of educating women of lower income groups to equip themselves for an improved way of life. They feel that "a charitable deed must be done as a duty which man owes to man, so that it conveys no idea of the superiority of the giver or the inferiority of the receiver". They hope to work in the congested areas alongside the women residing there. They have found that these women have to be given encouragement and a helping hand; left to themselves they lack the initiative to help themselves to break away from a life of hardship. Therefore their programme of work includes vocational training and self-employment projects. Children are also included – they will be introduced to good books and facilities will be provided for assistance in their studies.

In the past two years the plight of the refugees from the North and East has become of significance and the YWMA has included the rehabilitation of refugees mainly by means of providing training for self-employment, in their programme of work. They hope that the funds for these ambitious projects will be met by donations from well-wishers and from funding organizations which aid projects involving the educational and social upliftment of a community.

The dispelling of ignorance is of the utmost importance where the upliftment of a community is concerned. As Socrates stated, "There is one good thing only, knowledge; and one evil thing, ignorance".

IBN BATTUTA AND HIS SRI LANKA EXPERIENCES

The celebrated Moroccan jurist, man-of-letters and traveller, Muhammad Ibn Battuta, visited many countries of Africa and Asia during the period 1325 to 1354 (Christian era). That period is a crucial period in the history of the then known world. It was the Golden Age of Medievalism, when Muslim power was predominant (and was not only an Asian, African but even an European Power) and the present-day European countries were then struggling to be born. The European discovery of the sea-route to Asia was still to be made and so was the European penetration of Asia and Africa. The Asian and African countries had then a confidence which they were never to regain.

Likewise, as a traveller, Ibn Battuta had characteristics and qualities of his own. In the first place, as a North African and Muslim, his perceptions were different from the usual run of medieval and pre-modern travellers, who happened to be Europeans. In civil status, Ibn Battuta was different from many other travellers, who were Roman Catholic priests. The composition of his work is another difference. Some of the medieval travellers were reluctant writers. For instance, Marco Polo's memoirs was dictated by him in prison to a scribe, who was also a prisoner. Hence, his work has a second hand flavour and successive editors of his books have to reason out what exactly Marco Polo meant. Some other works, such as de Queyroz, were part of an argumentative process; in the case of de Queyroz, it was the defence and rationalization of Portuguese authority. Ibn Battuta wrote his travels himself and being a curious person, by nature, he discussed even quite trivial things. His writings have, therefore, a roundness, a three-dimensional effect missing in works of many other writers. Ibn Battuta wrote in classical Arabic, with infusion of Maghrebi words. His works have been translated into English by several hands and also into French, which translations, because of the length of French experience in the Maghreb, are the most detailed (1).

Ibn Battuta was following in the tradition of Muslim historiography, only this time it was a gazeteer of places

rather than a chronology of kings. In the same tradition is the work of Al Biruni (2)

The importance of Ibn Battuta's Travel lies in the precision of the information he displays and the sharp vignettes he had left of the people and the places he had visited in this Island. Who can forget the snapshot like pricision of his visit to Galle (Qali) and then to Kalambu' (Colombo). Ibn Battata writes:

'and then to the town of Kalambu which is one of the finest and largest towns of Ceylon. In it resides the wazir and ruler of the sea Jalesti who has with him about 500 Abyssinians.' (3).

Within those two lines emerges a sharp picture of Muslim port administration and general conduct of affairs. The mysterious figure of the Muslim admiral with his companions has etched itself in the minds of historians and lay-folk alike.

Ibn Battuta is not without human interest stories. He speaks of the saint who had suffered the loss of his limbs and yet continued to be patient and kind-hearted and so was liked and respected by the people. He writes about the hard and the easy way of climbing Adam's Peak and that it was the hard way that was favour and so was more popular. He does not forget to record the antics of the monkeys during his sojourn in Sri Lanka.

Ibn Battuta gives precise details of the towns he had visited in Sri Lanka. He speaks of Puttalam. Since Arabic does not have the letter for 'p', he calls it, 'Buttala':

'(Buttala) is a small and pretty town surrounded by wooden walls and wooden towers' (4).

One of the roles Ibn Buttala had fulfilled in the outer world, has been his concern and detailed studies of gems in Sri Lanka. Sri Lanka had been known for its gems from times immemorial (Coming to relatively classical times, even Julius Caesar knew about Sri Lankan gems and Mark Antony's gifts to Cleopatra included Sri Lankan precious stones). As I had written elsewhere:

M. M. M. Mahroof

'While Sri Lanka has had a good press for its gems throughout the centuries, concern for the human element and the mechanics of the gem trade had not been prevasive. Pliny (the classical scholar and encyclopaedist); the fifth century Chinese Buddhist pilgrim, Fa Hsian; Cosmo Indica pleustis; Marco Polo; Odoric; Jordanus; Ibn Battuta; Ribeiro; and in more recent times, Max Bauer; Count de Bournout; C. G. Gmelin; M. H. Klaproth; 'were among those who had written, often admiringly, of Sri Lankan gems. Modern text writers like Herbert Smith (and his subsequent editors) and Anderson deal with Sri Lankan gems more as a class and less as a country. Webster gives more space but not so much as he devotes to Burma' (5).

The connection of the Muslims of Sri Lanka with the gem trade was widely known. In medieval China, sapphires were known as 'Muslim stones', an indication of the expertise and the acumen of the Muslims in that field.

Ibn Battuta was not familiar with the work of the lapidary in Sri Lanka; though he was aware that some men of Oman took part in the pearlings expeditions in the sea off Mannar and were thus knowledgeable of the geography of that region.

The lapidary 'profession' during the medieval period was tired. There were those lapidarists who were concerned in the processing of stones in the royal treasury. Precious stones were the king's monopoly and as Ibn Battuta has recorded, the best stones had to be brought into the king's presence. If the king liked the stones he would pay the due price. It is possible that only cabochon work was done and the maximum caratage (weight) was maintained. Those lapidarists were supervised and the top official in charge of them belonged to the inner council of the king. The gems in the royal treasury were used by the king to reward important officials to give presents to foreign kings and important personages.

The other lapidaries were established in the important coastal towns mainly Colombo, Galle and perhaps at Beruwala. Colombo and Galle were important ports at that time; and there is strong possibility that the stones were exported to Indian ports such as Kayalpattinam (though Ibn Battuta is confused as to its location). But the most important port for the export of gems from Sri Lanka up to the fourteenth century, was Mannar. It was in this town that some of the biggest Muslim traders had their ware houses and offices. Gem stones were collected by the agents of the Mannar merchants at Colombo and forwarded to Mannar, sometimes by special couriers and sometimes through the coastal vessels which touched at Mannar. Mannar in the Middle Ages was an important trade junction between the East-West trade, between Europe and the Middle East countries on the one hand and

Asia and Far East on the other. Gem stones, being light in weight and a high-value article, was an important item in this trade.

Ibn Battuta mentions the places where the gemstones were found. He says that precious stones are taken from the lakes and also, by digging specified land areas. Ibn Battuta mentions had very large 'behriman', rubies of startling red colour. Since pure rubies are rarely met with in Sri Lanka, it has been suggested that they were really carbuncles (red spinels) (It might be remembered that one of the regalia of the British royal family, called the Black prince's ruby, is thought to be a carbuncle, according to some writers). Ibn Battuta's misconception of spinels as rubies is easily explained; kings and other notables of those times were cautious enough not to allow the inspection of their valuables; and hence, the higher values continue to remain. Ibn Battuta wrote also of other precious stones in Sri Lanka, of topazes, sapphires and zircons.

Looked in historical lights, the travel writings of Ibn Battuta is a valuable document and gives a valuable insight into the history of those times both of Sri Lanka and the Asian and African region.

Notes & References

(1) The travel literature of Ibn Battuta has been translated into many languages. An early English translation is that of Rev. Samuel Lee, 'Travels of Ibn Battuta' (London 1829). A detailed translation is Mahdi Hussain, 'The Rehala of Ibn Battuta in India, Maldives Islands and Ceylon' (Oriental Series, Baroda 1953). H. A. R. Gibb has translated with copious notes for the series 'Broadway Travellers' Ibn Battuta's travel as 'Ibn Battuta Travels in Asia and Africa 1325-1354' (London, 1929) which has been reprinted. An annotated translation in German is by H. Von Mzik, 'Die Reise des Arabers Ibn Battuta durch Indien und China' (Hamburg, 1911). There are several translations in French, based on Ibn Battuta's material in the Maghreb and the recessions in the Bibliotheque Nationale, Paris. For material on Sri Lanka see, M. M. M. Mahroof, M. Azez, M. M. Uwize, H. M. Z. Farouque, M. J. A. Rahim, 'An Ethnological Survey of the Muslims of Sri Lanka' (Sir Razik Fareed Foundation, Colombo 1986).

(2) An excellent translation is E. Sachau, 'Albiruni's India' (London, Truber, 1908).

(3) Gibb, op. cit.

(4) Gibb, op. cit.

(5) M. M. M. Mahroof, 'The Muslim Lapidary; Some Aspects of the Gem Folkways in Sri Lanka' in "The Journal of Gemmology" (Gemmological Association of Gt. Britain, London) (vol. 21 no. 7 (July 1989) p. 405.

HUNDRED YEARS OF ZAHIRA COLLEGE – COLOMBO

The establishment of Al Madarasathuz Zahira, the first Muslim English School, in 1892 was hailed as a significant development in the history of the Muslims in Sri Lanka. In the course of time it emerged as the premier Muslim Educational Institution to be instrumental in effecting a gradual transformation in the attitude and outlook of the Muslims and in preparing and enabling them to take their rightful place in the centre stage of national activities. By imparting Western Liberal Education within the framework of Islamic ideology, Zahira provided the essential motive-force for the progress and advancement of the Muslims. It became the focal point of Islamic Cultural activities.

To Mr. M. C. Siddi Lebbe was due the credit for conceiving the idea of setting up a school designed to impart liberal education. The significance of his idea and the fortitude with which he advocated it need to be appreciated in the context of the strong anti-British feeling that prevailed amongst the Muslims of the time. They openly and intently resisted the idea of receiving western education because of their prejudice against the British and because of the fear that it would be detrimental to Islam.

The origin of this feeling against the British could be traced to British Imperialism and the policies of the British in the later half of the nineteenth century in their Imperial territories where the Muslims were preponderant.

In India, the British having established themselves as colonial masters at the expense of the Moghul rulers, were intent on consolidating their hold. Since they thought that the Muslims could still pose a threat to their rule, the British pursued a policy of oppressing the Muslims and placating and pleasing the Hindus to the detriment of the Muslims. Consequently the rights and privileges enjoyed by the Mussalmans of India from the time of Moghul rulers were suppressed. They were subjected to harrassment and discriminatory treatment.

In Turkey they pursued a policy aimed at destabilizing and weakening that country. Turkey was looked upon by the Muslims all over as representing the old Caliphate and therefore was respected by them. Hence the British policy of actively encouraging national movements in Turkish territories especially in the Balkan peninsula where Christians were preponderant was distasteful to the followers of Islam. When the British policy led to the fragmentation of The Turkish Empire giving rise to a multitude of National states the Muslims suspicion of the British attitude towards Islamic countries was confirmed.

The British rule in Egypt came to be challenged by some enterprising and courageous nationalists who rose in rebellion. The rebellion was suppressed and its gallant leader Ahmed Orabi Pasha was sent on exile to Sri Lanka.

It was amidst strong antagonism towards the British and the British activities that Western Education was introduced to Sri Lanka. The very purpose of introducing that system of education was unpalatable to the Muslims as it was to the Buddhists and the Hindus. The primary purposes were to prepare Sri Lankans to fill the clerical positions in the State Service and to propagate christianity to effect conversion.

This system of education was introduced through the schools established by the Christian Missionary Societies. Therefore, the Missionary Schools constituted the basis of the Educational system.

The Buddhists and Hindus who initially rejected western education because of its Christian orientation subsequently espoused it in order to be able to keep pace with the progress being made by Christians and also to stem the tide of conversion of their youth to Christianity. Accordingly they organized themselves into Societies and initiated Social and Cultural movements to advance the cause of modern education amongst their people. The Buddhists led by Anagarikka Dharmapala established a number of Schools – Ananda College being the most

A. M. Sameem

important. The Hindus under the leadership of Arumuga Navalar set up their own schools with Hindu College as the premier institution in Jaffna.

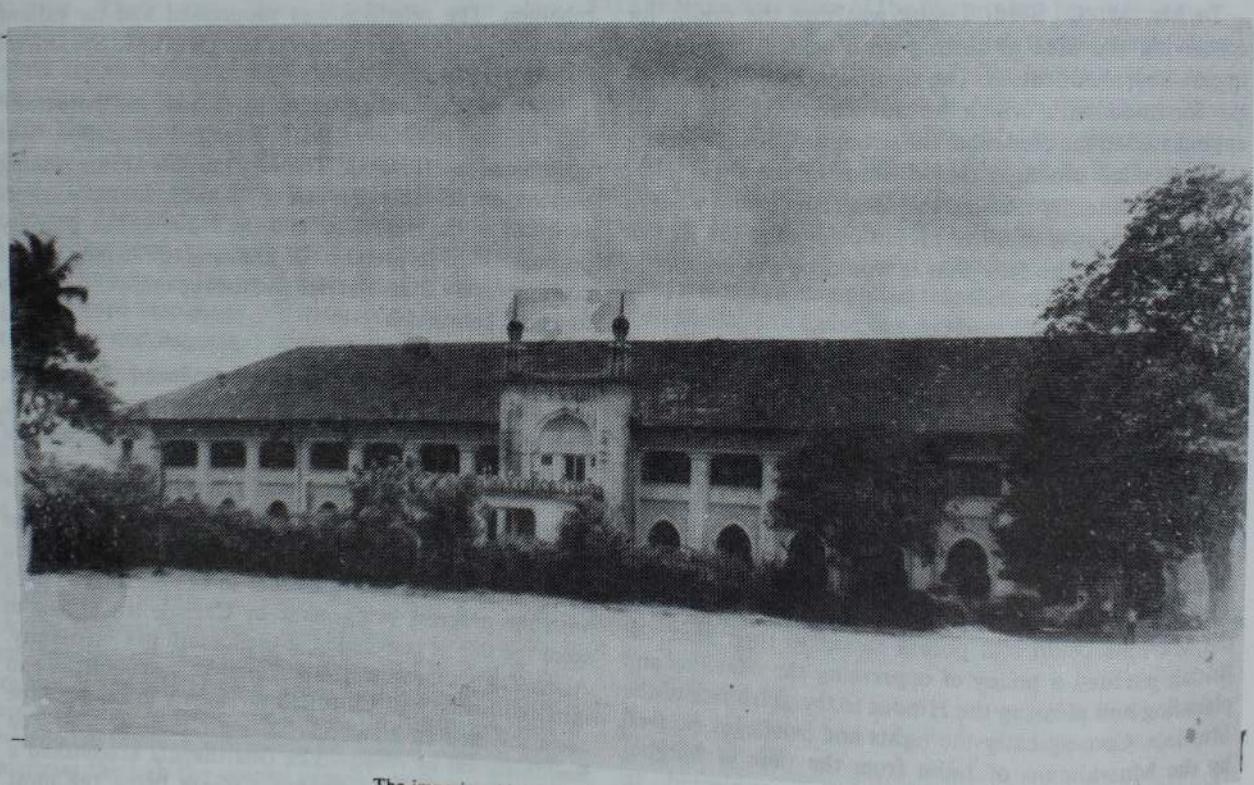
The Social and Cultural changes that were taking place in the country did influence our leaders. More importantly the radical developments that took place in India too had decisive impact on them. The unprecedented upsurge of Nationalism with the emergence of the Indian National Congress offered the Mussalmans of the Indian Sub-continent an opportunity to come to the forefront of the National political activities and to join the campaign for Independence.

It was at this juncture that the renowned Poet and Philosopher Dr. Mohammed Allama Iqbal gave expression to the truth that knowledge whether it comes from the west or the east must not be shunned but should be acquired, moulded in Islamic theology and assimilated to promote the progress and advancement of Islam and Islamic Societies. The impact of these words on the Mussalmans of India and Sri Lanka was remarkable. In India it led to the birth of Aligarh movement and subsequently to the establishment of the Aligarh University which later became the nerve-centre of intellectual activities of the Mussalmans.

knowledge and education. These trends prompted the Muslims to resolve to provide their children the Modern Liberal Education. But they also resolved that Modern Liberal Education to be within the framework of Islam and Islamic Culture. As a result of these changes Mr. Siddi Lebbe's idea of acquiring Liberal Education was gaining acceptance. In this task of propagating his idea, he received support and inspiration from Ahamed Orabi Pasha.

A band of energetic and farsighted Muslim leaders comprising of Ahamed Orabi Pasha, M. C. Siddi Lebbe, Wappichchi Marikkar and I. L. M. Abdul Azeez with the blessings and support of some others embarked on the much cherished project of founding a school to impart Liberal Education within the framework of Islam. Thus came into existence Al Madrasathul Zahira. The school was inaugurated with just 35 students on roll. Indeed a humble beginning yet a momentous step.

In 1894 it was registered as Maradana Mohammed Boys School with Mr. Wappichi Marikkar as the manager. In 1913 the school was again renamed. This time as Muslim Zahira College and Mr. D. E. Martinus became the Principal. He was the first Principal of Zahira. In 1917 Mr. N. H. M. Abdul Cader was appointed the manager.

The imposing Abdul Gaffoor building of Zahira College

In Sri Lanka, Dr. Iqbal's words led to a gradual transformation in their attitude towards Western Liberal Education. This process of transformation was accelerated when it was seen that Muslim monopoly over the trade in Colombo was being challenged by others who were at an advantage in competing with the Muslims because of their

Zahira at this stage was struggling to move forward. The progress that had been made was tremendous.

The year 1921 constitutes a significant date in the history of Zahira College, for it was during this year that Al Haj T. B. Jayah assumed the Principalship of Zahira.

Although it had existed for 29 years, its performance had been disappointing. The conditions that engulfed the school was highly discouraging. It can be best described in his own words. "The outlook was dismal – just 6 teachers and 59 boys, hardly any furniture worth the name, with buildings just enough for a primary school, used at night by loafers and the other undesirables, with unattractive surroundings and about twenty or thirty yards from the building thickets and shrubs regarded as rendezvous of the citizens of the underworld, relieved only by the majesty of the Mosque".

So repellent was the state of the school a person of lesser fortitude and determination would have been frightened away. Mr. Jayah would not get un-nerved. Calmly accepting the challenge, he braced himself for the task ahead motivated solely and primarily by his burning desire to serve the community in the field he was best qualified to do.

Having retrieved the school from the depressing conditions, he steered it on a well-chartered course. While the school was making steady progress, the war intervened. The outbreak of the Second World War dealt a severe blow to the development of the school. The threat of Japanese invasion and the consequent evacuation of citizens from the City of Colombo resulted in the rapid decline in the number of students attending school. The school itself was commandered by the Military. The school had to be closed temporarily until the situation in Colombo became normal.

On resumption, Mr. Jayah harnessed all the resources at his command and directed Zahira towards the avowed goals. His untiring efforts and singular dedication yielded the much desired results. By the 1940s Zahira College, Colombo had blossomed out to be a leading High School, competing on equal terms with the so-called prestigious schools managed by the missionary societies. Zahira had become a vibrant educational institution full of vigour steadily progressing to make its mark.

In the meantime Mr. Jayah quite rightly realized the need to extend education to the provinces. Zahira College, Colombo mainly catered to the Muslims in Colombo and suburbs. Those who lived in the provinces lacked the opportunity to educate their children in English. Consequently Mr. Jayah with the help of Muslim teachers in the provinces, set up branches of Zahira in Alutgama, Gampola, Matale and Puttalam much to the delight of the Muslims there. Therefore, Mr. Jayah is credited with the distinction of extending Liberal Education to the Muslims in the provinces.

In accomplishing this task Mr. Jayah was helped and encouraged by number of benefactors. The most notable being Al-Haj N. D. H. Abdul Gaffoor, whose name is still remembered with gratitude. Zahira was rapidly

developing. At this time important changes were taking place in the political scene of the country. The progress and advancement achieved by our community resulted in it emerging as a political force to be reckoned within the National Affairs. Consequently when the Donoughmore Reforms of 1933 led to the creation of the State Council, quite significantly Mr. T. B. Jayah was nominated by the Governor to represent the Muslims. Subsequently he was appointed a member of the Executive Committee on Education. Evidently Zahira had come to be recognised as a premier Muslim educational institution reflecting Muslim interests and the Principal of Zahira College as an acknowledged leader of the Muslims.

With the introduction of the Soulbury Constitution, General Elections were held in 1947. Mr. Jayah was elected to the first Parliament by the electors of the Colombo Central to represent them. In consideration of Muslim interests he was appointed the Minister of Labour and Social Services.

Mr. A. M. A. Azeez succeeded Mr. Jayah as the Principal. A highly respected Senior Civil Servant, Mr. Azeez retired from the Civil Service giving up a highly promising career to serve the Muslims as the head of the institution, which was cherished by all Muslims. With his administrative skill and organizing ability he applied himself to the task of shaping and directing Zahira to attain the position he had envisioned for Zahira in the educational map of Sri Lanka. In pursuance of his objective all available resources were utilized and channelled to equip Zahira and to provide the students the essential facilities and the infra-structure.

A splendid Library, a well-equipped Science Laboratory, a well-qualified and dedicated teaching staff, a devoted and industrious band of Masters-in-charge of games, a plentiful supply of sporting equipment and the availability of all necessary facilities provided the motive-force to propel Zahira into the educational scene of the country leaving its stamp on every sphere of activity. The vibrant and vigorous Zahira left behind by Mr. Jayah had burst out.

Zahirians excelled in all spheres of activity in education, sports, physical culture and Islamic activities. Zahirians became champions in Boxing, Wrestling, Cadeting, Rifle Shooting, Rugger, Soccer, Cricket Etc. The numbers of students gaining admission to the various faculties in the University and to the Ceylon Law College were steadily increasing. Students from different parts of the country belonging to various communities rushed to Zahira for admission.

This was the "Golden Era" of Zahira. It had become a famous High School, occupying a prominent place in the

educational set up of the country. The Principal of Zahira was looked up to, with respect and admiration. He occupied an eminent place in the circle of educationists and educational administrators.

As envisioned by Mr. Azeez, Zahira College had come to be the Radiating centre of Muslim Culture and Thought. Muslim students from various parts of the country entered Zahira. On completion of the course of studies, students with the knowledge of liberal education imparted to them, with the knowledge of Islamic theology expounded by Al-Azhar qualified teachers, with the moral values instilled in them in the Assembly Hall, they returned to their villages and towns in the provinces and took up the leadership to help and guide their less-privileged brothers and to inculcate in them Islamic Spirit and values which they acquired at Zahira.

In 1960, Zahira was taken over by the Government. Immediately after the take over Mr. Azeez resigned and he was succeeded by Mr. I. L. M. Mashoor, the Principal of Addalachchenai Training College. In 1965 Mr. Mashoor resigned and he was succeeded by Mr. M. F. H. M. Fakhir who was the Vice-Principal at the time. He was a dedicated teacher and experienced administrator.

In 1966 another significant development in the history of Zahira occurred. In that year the appeal of the Board of Trustees of the Maradana Mosque to the Privy Council against the order of the Supreme Court was upheld and the order of the Supreme Court was set aside. As a result of the

successful challenging of the take over of the school, it was handed back to the Mosque Committee to run as a private school from 1st January 1967.

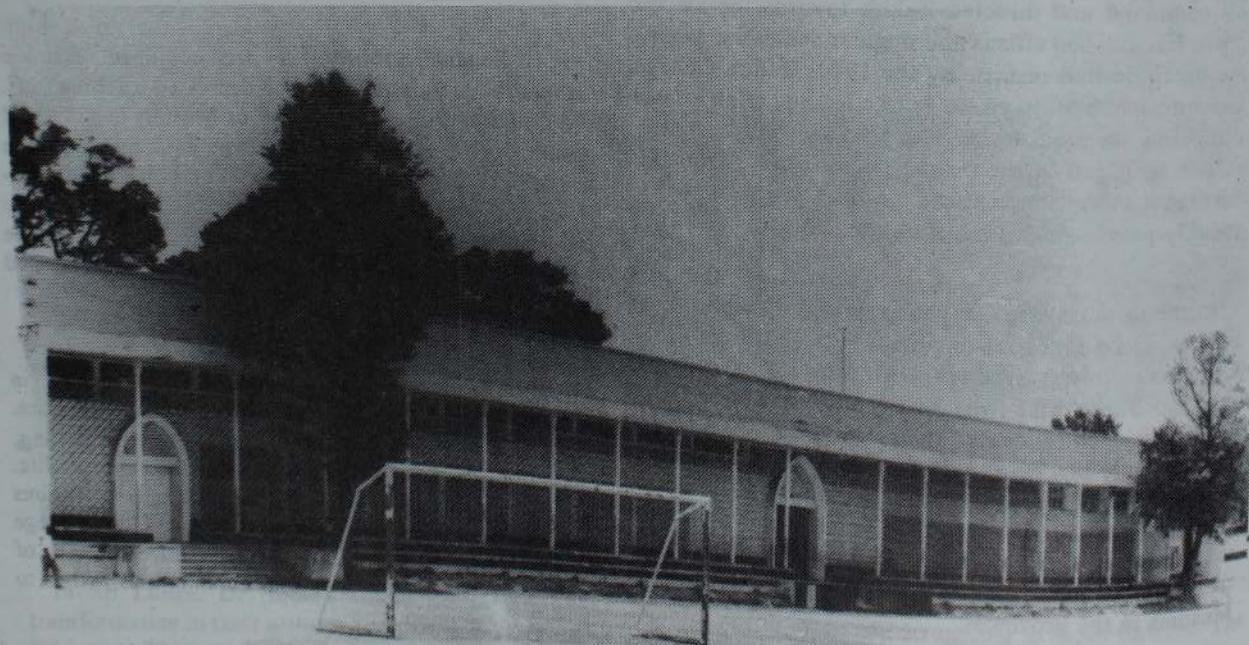
On the resignation of Mr. Fakhir, Mr. S. L. M. Shafie Marikar became the Principal. His efforts to stimulate progress was hampered by the lack of resources and financial restraints. However it was apparent that vigour and dynamism displayed by the school were fast becoming prominent.

In 1982 Parliament passed an Act requiring setting up of a Board of Governors to manage the school. It comprises of members drawn from the Mosque Committee, the Welfare Committee, Parents-Teachers' Association and Old Boys Association.

Zahira is now celebrating its hundredth year of its existence. It has now a student population of over 4,000 with a teaching staff of about 150 members. It comprises of Primary, Junior, Senior and Advanced Level Sections with classes in both media-Sinhala and Tamil.

In the course of its hundred years history, Zahira had gone through tremendous changes, some of which were remarkable because of their positive effects and their contribution to progress and advancement of the college. Some of the changes had negative effects in that they retarded its progress.

Whatever the changes that may take place and whatever the form it would assume, Zahira College will go on to render its service to the community.

**NAMES OF GOVERNMENT AGENTS OF
PUTTALAM
FROM 1855 TILL NOW**

01. J. Koil Feeld	1855	35. W. K. H. Campbell	1923
02. W. Moris	1856	36. R. H. Vochorn	1924–1925
03. D. C. Pavaar	1857–1862	37. C. L. Wikramasinghe	1926–1928
04. E. L. Midiford	1863–1865	38. S. H. Vadiya	1929
05. E. M. Ethadan	1866–1868	39. W. J. L. Rogsan	1930
06. W. C. Micred	1869–1870	40. V. Kumaraswami	1931
07. W. D. Read	1872	41. E. Rodrigu	1932
08. L. F. Leesink	1873	42. A. E. Cheistoffels	1933–1936
09. G. W. Peterson	1874	43. J. Liyte	1937–1938
10. J. B. A. Beli	1875	44. A. R. Moneypanny	1939–1941
11. P. A. Demplar	1876–1883	45. G. L. D. Devidson	1942–1943
12. C. M. Lesindan	1887	46. P. D. Fernando	1944
13. A. R. Dosan	1885–1886	47. W. A. De Silva	1945–1947
14. C. M. Lesindan	1887	48. M. Srikantha	1948
15. R. Reed	1888–1891	49. A. Arulpragasan	1949–1951
16. C. E. D. Penicvic	1892–1893	50. C. De Fonseka	1952
17. H. H. Kamaroon	1894	51. B. R. Devarajan	1953–1955
18. S. Hopton	1895–1897	52. A. S. NavaratnhaRaja	1956–1959
19. E. T. Voice	1898	53. G. M. Sparks	1960
20. H. W. F. C. Boardhadis	1899	54. K. B. Dissanayake	1961
21. B. Konstanteen	1902	55. T. Ramanandan	1962–1963
22. P. F. Cookson	—	56. T. L. F. Lodwyk	1963–1964
23. H. R. Preeman	1903	57. A. I. Mohideen	1965–1966
24. F. Bort	1904–1905	58. M. T. W. Amarasekara	1966–1967
25. R. N. Theen	1906–1907	59. M. W. S. Gunaratna	1968–1969
26. A. C. Olnet	1908–1909	60. P. G. Punchihewa	1969–1972
27. E. B. Alexsander	1910–1912	61. B. S. Wijeweera	1973
28. John Scot	1912–1913	62. J. B. Rajapaksa	1974–1977
29. H. W. Codrington	1914	63. W. Jayamaha	—
30. C. H. Kolins	1915	64. H. C. O. Ebart	1977–1978
31. W. E. Wite	1916–1918	65. S. R. Weerakoon	1978–1981
32. P. F. Porast	1919	66. R. W. Piyasena	1981–1982
33. W. K. H. Campbell	1920–1921	67. M. R. P. Molligoda	1982–1990
34. M. Y. R. Viboolt	1922	68. W. D. L. Perera	1991

STATISTICS OF PUTTALAM DISTRICT MUSLIMS

Area	Population	No. of Families	Moques	Quran Madrasa	Government Schools	No. of Students qualified in G.C.E. (O/L)	Persons Qualified in G.C.E. (A/L)	Graduates	Teachers	Doctors	Engineers	Lawyers	Administrative Service Officers	Clerks	Moulavi Teachers	Graha Seva Nishadharis	Security Services	Writers	Vocational Training	Other
1. Puttalam	30,000	5,004	24	10	04	5,205	200	138	35	225	06	08	03	20	30	10	08	10	202	46
2. Kalpitiya	8,250	1,740	08	04	04	2,150	48	32	08	45	-	-	-	12	07	05	03	40	24	
3. Karaitivu	2,130	490	04	01	01	650	50	16	01	16	-	-	-	02	03	15	-	25	32	
4. Ilavankulam	1,360	212	02	01	01	240	07	01	-	01	-	-	-	02	01	02	-	08	18	
5. Imaali Piranai	500	69	01	01	01	140	45	05	02	02	07	07	01	02	02	02	-	-	05	
6. Veppanadu	165	32	01	01	01	65	03	01	01	-	-	-	-	01	-	-	-	-	06	
7. Palavi	410	82	01	01	02	250	07	04	-	05	-	-	-	01	04	01	-	04	12	
8. Puthiyawal	1,500	350	04	04	01	445	20	10	-	13	-	-	-	04	-	-	-	05	05	
9. Nuracholai	675	150	02	02	01	235	15	05	-	05	-	-	-	01	01	02	-	05	04	
10. Alankuda	1,180	226	02	02	01	117	12	06	-	05	-	-	-	01	01	02	-	01	04	
11. Thigaly	1,283	295	08	04	01	458	13	02	02	02	14	02	-	-	-	-	01	05	03	
12. Eitali	450	110	01	01	-	175	05	02	-	03	-	-	-	01	02	02	-	06	03	
13. Kandakuda	500	81	02	01	01	145	05	02	-	04	-	-	-	01	01	-	-	-	-	
14. Kappaladi	330	76	01	01	01	125	04	01	-	01	-	-	-	01	-	-	-	03	04	
15. Kurinciputty	375	80	02	01	01	195	05	02	-	03	02	-	-	01	01	-	-	02	04	
16. Kandalai	746	174	02	01	01	185	18	06	03	07	-	-	-	01	03	02	-	-	-	
17. Poolechchenai	523	130	01	01	-	125	06	-	-	03	-	-	-	01	-	-	-	02	-	
18. Moddaiyapu	500	130	02	01	01	105	08	02	-	06	-	-	-	01	02	02	-	02	02	
19. Muasiputty	510	125	01	01	01	190	05	02	-	03	-	-	-	01	-	-	-	03	03	
20. Pallwaatunni	1,021	251	03	01	01	550	25	12	01	20	-	-	-	04	02	-	-	-	-	
21. Acolazai	210	35	01	01	-	65	03	-	-	02	-	-	-	01	01	01	-	02	02	
22. Anna Thorai	525	125	01	01	-	150	03	01	-	02	-	-	-	01	-	02	02	02	02	
23. Velanaiari	315	75	01	01	-	90	04	01	-	02	-	-	-	01	02	02	-	05	05	
24. Mahathuwaram	125	20	01	01	01	46	03	-	-	06	-	-	-	01	-	-	-	-	-	
25. Varuthodi	4,650	940	04	04	01	1,410	15	07	-	03	-	-	-	01	-	-	-	-	-	
26. Kadavantotai	7,250	1,250	02	02	01	1,800	13	08	-	05	-	-	-	01	03	03	-	02	02	
27. Kamazoidai	3,662	510	04	06	01	550	20	03	-	19	-	-	-	01	02	02	-	06	05	
28. Samoena Gama	825	164	01	01	01	67	04	01	-	04	-	-	-	01	01	01	-	06	06	
29. perukku Wattai	810	210	01	01	01	240	08	02	-	03	-	-	-	01	01	01	-	-	-	
30. Kottanai	1,213	225	02	01	01	330	11	05	03	16	-	-	-	01	03	02	-	03	06	
31. Pollichchakulam	1,306	275	02	01	01	710	21	10	04	26	-	-	-	01	03	03	-	02	02	
32. Tharkudivili	755	155	01	01	01	255	08	02	-	08	-	-	-	01	02	02	-	02	02	
33. Madawakulam	3,169	642	04	03	01	795	35	13	04	16	-	-	-	01	03	20	-	02	02	
34. Sankattikulam	300	45	02	01	01	80	06	02	-	04	-	-	-	01	01	01	-	01	01	
35. Kolandaiwala	125	20	01	01	01	48	01	-	-	01	-	-	-	01	02	01	-	02	02	
36. Chittaw	4,775	981	04	05	01	950	162	32	10	62	-	-	-	01	03	03	-	03	06	
37. Sowarai	455	90	01	01	01	126	15	08	-	08	-	-	-	01	02	02	-	02	02	
38. Thummodurai	650	150	02	01	01	250	18	10	-	09	01	-	-	01	03	-	-	-	-	
39. Nattandiya	300	45	02	01	01	200	12	04	-	01	04	-	-	01	01	01	-	01	01	
40. Maningala	815	180	02	01	01	310	14	08	-	06	-	-	-	01	02	01	-	02	02	
41. Narawila	650	130	02	01	01	225	13	08	00	07	-	-	-	01	02	01	-	02	01	
42. Koturamulla	2,250	425	03	02	01	825	39	26	08	24	-	-	-	01	04	08	-	07	06	
43. Donganawwa	210	38	01	01	-	62	10	05	-	06	-	-	-	01	02	02	-	01	-	
44. Bandurawa	225	42	01	01	-	75	09	03	-	03	-	-	-	01	01	01	-	01	-	
45. Pajjampai	1,655	32	-01	01	00	40	08	02	-	03	-	-	-	01	-	-	-	01	-	
46. Medampe	2,260	420	03	03	01	800	28	15	06	22	-	-	-	01	-	-	-	04	04	

THE FIRST PARLIAMENTARIAN OF INDEPENDENT SRI LANKA

The late Al-Haj H. S. Ismail, has lasting fame in the Parliamentary annals of Sri Lanka. When the first Parliamentary elections took place in 1947, it was found that the only uncontested candidate was the candidate for Puttalam, H. S. Ismail. Thus he was declared the first elected Member of Parliament of Sri Lanka. H. S. Ismail has had other claims to fame. He was, for instance, the first Muslim to win the first prize in the Finals Examination at the Ceylon Law College.

H. S. Ismail was the son of M. N. H. Hameed Hussain Marikar of Puttalam. After a successful school career, he decided to become a lawyer. He entered Ceylon Law College in 1921. In 1925, he became a Proctor SC & NP. He established himself at Puttalam and quickly rose to the top of his profession.

Social work had always attracted H. S. Ismail. In 1926, he was elected to the Puttalam Local Board and when Puttalam became an U.D.C. he became a member in it. Mr. Ismail endeared himself to the people of Puttalam. Social responsibility fell on him thick. He became a member of the Excise Advisory Committee; Rural Education District Committee; Secretary of the Social Service League; and Commissioner of Oaths for the Puttalam District.

Al-Haj H. S. Ismail was very keen on Muslim matters as well. Soon, he was chosen to be the Chairman of the Puttalam Jumma Mosque Committee Board. He was instrumental in the construction of that Mosque.

Al-Haj H. S. Ismail's Parliamentary career was suited to his personality. He was elected to the supreme position of Speaker of the House of Representatives (Parliament). His legal training helped him a great deal in the discharge of his work as Mr. Speaker.

Al-Haj H. S. Ismail applied himself to the study of the background and documentation of that office. He was reputed to have the authoritative book on Parliamentary procedure, May's Parliamentary Practice, at his finger-ends. No knotty problem regarding Parliament, failed to be solved by him.

But even more useful to him was his soft approach and geniality which made every Parliamentarian listen to him and respect him.

In spite of his manifold activities, Al-Haj H. S. Ismail carried out his Islamic duties punctiliously. He was a pious man, in word, thought and deed. Though knowledgeable of the world, he never succumbed to the insincerities, the soft lies and the casuistry which the common world often calls forth.

Al-Haj Ismail took part in many Islamic activities, with a devotion that gladdened the heart of his friends. He was for instance, the first President of the Baithul-Mal, the Muslim Organization which disburses philanthropy in the manner of early Islam. It is a tribute to the pioneering work, Al-Haj H. S. Ismail did that, the Baithul - Mal is today vigorously alive.

A RETROSPECT OF PUTTALAM

Today, the Puttalam District and the Town of Puttalam itself, are the seat of a substantial number of Muslims, with a solid, growing middle-class and a firm stratum of educational institutions and effective intelligentsia which counts within itself a fair number of accountants, lawyers, medical men, senior Government servants, men of science, mercantile executives, university lecturers, teachers and businessmen.

But hundred years ago and even fifty years ago, things were different. It would be instructive to glance at the situation of those days, always keeping in mind that the Muslims of Puttalam were always deeply attached to Islam and the maintenance and preservation of their identity. Puttalam had an Islamic flavour all its own. Fifty years ago and earlier, there were few schools. But the people had a vigorous tradition of learning in Quran, Hadith and Arabic works. The people also had a background of Islamic Tamil literature, mainly at the oral level. Puttalam also had produced its own men-of-letters, poets, including the blind poet, Sheikh Alawdeen of Karaitivu whose verses are still on the lipse of men.

The reason for the flourishing of literary tradition was the presence of land-owners (some of them owning vast acreages) in Puttalam. They had a sense of community responsibility and freely and frequently helped the men of learning. The book, **Ceylon in the Coronation Year 1937** gives vignettes of some of these members of squirearchy.

S. A. K. Hameed Hussain Marikar was appointed Head Morrmor in 1923 by Governor Manning and Kathi in 1936. U. S. Mohamed, who died in 1936, had financially assisted the Puttalam Mosque. A. V. Ponnimuthu Marikar was a social worker whose son A. M. Jawfer, was a well-known cricketer to Zahira College, Colombo, who distinguished himself in that sport in 1936, in Madras, Bombay and Aligarh. T. S. Abbas Marikar was responsible for the erection of Sinda Madar Mosque in Puttalam. S. S. M. Naina Marikar was a social worker of Puttalam whose father had donated Rs. 20,000 and eight satinwood pillars to the Bankshall Street Mosque in Colombo.

A. M. Naina Marikar, had contributed to many charities and Government Muslim Boys' School. The book, **Ceylon in the Coronation Year** stated that 'his son, H. M. Naina Marikar is a student at the University College where he is reading for the Honours Course'. Mr. Naina Marikar subsequently entered on a successful political career, representing Puttalam in the Legislature for upwards of 30 years and became Finance Minister, as pinnacle of his political career. Sainuddin Marikar Assen Kudhoos became licensed surveyor, leveller, auctioneer and assessor in 1917. He also took steps to reverse the decision of the Ceylon Government Railway to stop the train service Chilaw to Puttalam.

All these gentlemen, and many others besides, were great land owners, who had kindness and philanthropy.

1970 – A deputation from Kal-Eliya Muslim Ladies, Arabic College, was received in audience by Marnoom King Faizal Bin Abdul Aziz in his Palace in Jeddah.

Seen in this picture are Alhaj M. A. M. Abdul Hassan, President of the Managing Society, Alhaj A. H. M. Azwer, (present Minister of State for Muslim Religious and Cultural Affairs) and Dr. Nubar Farook (presently attached to I. I. R. O., Jeddah) being in audience with King Faizal.

This was a rare audience given to any Muslim organisation or delegation from Sri Lanka by His Majesty King Faizal. The recent gift of 60,000 copies of Holy Quran by His Majesty King Fahd, Custodian of two Holy Mosques, is a continuation of this goodwill.

Sri Lankan Muslims get Saudi-donated Quran copies

RIYADH — Copies of the Holy Quran donated by the Saudi government were distributed among the Muslims and the Trustees of the Mosques in Sri Lanka on Wednesday under the personal supervision of President Ranasinghe Premadasa.

The donation of 30,000 copies of the Holy Quran was a sequel to a discussion held here recently between Minister of Haj and Endowments Abdul Wahab Abdulwasie and his counterpart in Colombo, Abdul Hameed Azwer.

Speaking to *Riyadh Daily*, Sri Lankan Ambassador Abdul Cader Markar said the presence of the Sri Lankan President at the distribution ceremony bears eloquent testimony to the personal interest he has toward the uplift of the Muslim community in the island. The Ambassador said the distribution took place in Badulla last Wednesday at the Mobile Presidential Secretariat which was functioning at the time in the Province.

Markar noted that the Mobile Presidential Secretariat is the brain child of the Sri Lankan President where the central government machinery moves from place to place to provide better services to the people. In the past, Markar explained, people from all parts of the island had to come to Colombo to get their work done because the governmental functions were centralized in the capital, he said.

The envoy added Sri Lankan Muslims get similar gifts from time to time from the Kingdom of Saudi Arabia. During the early part of this year the International Islamic Relief Organization (IIRO) sent a large consignment of dates to Sri Lanka to be distributed among the Muslims of the island. Minister of Trade and Commerce Abdul Razak Munsoor distributed the large stocks of dates to the Muslims and the Mosques in the various parts of the island.

In a communication received from Colombo, State Minister of Muslim Religious and Cultural Affairs Abdul Hameed Azwer has thanked Custodian of the Two Holy Mosques King Fahd bin Abdulaziz and his counterpart Abdul Wahab Abdulwasie for their gesture in donating the Quran copies. Azwer said it was a useful and everlasting gift from the Saudi government. The Holy Books are being distributed among the needy Muslims who cannot afford to buy their copies of the Holy Quran, he said. The Ministry of Muslim Religious and Cultural Affairs has also made arrangements to send these copies to various libraries and mosques.

Azwer noted that the prayers and best wishes of the Sri Lankan Muslim community will always be with the Saudi Arabian government for its continuous support and assistance to strengthen the force of the Islamic Ummah.

The Minister said that nearly 200,000 Muslims from the north and eastern parts of the island have become refugees due to the terrorist activities of the Tamil Tigers. These were the Muslims who have been chased out of their native villages by the Tamil rebels, he said.

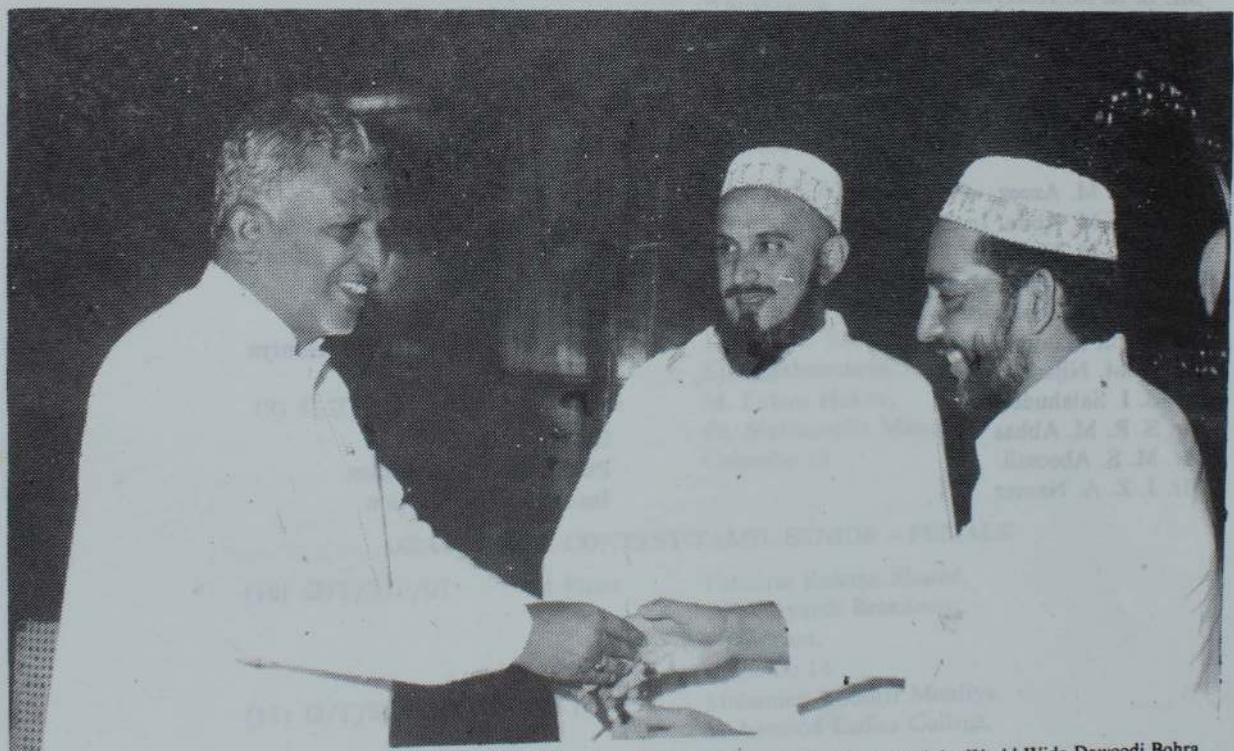
Azwer pointed out that these Muslims who are thrown out of their homes are now living in places allocated by the government. He said that the government has been trying to do its best to help these Muslims, but expatriates in the Kingdom could also give a helping hand. He appealed to Sri Lankan Muslims in the Kingdom to donate to the Muslim Refugees Fund set up by the Ministry for this specific purpose.

The Minister said that these refugees have a children population of about 100,000 who need school uniforms, stationery and text books. Sri Lankan Muslims who are living in other parts of the Middle East have already responded to the call of the Ministry, he said.

MOHAMMED RASOOLDEEN

Minister of Haj and Endowments of the Kingdom of Saudi Arabia, His Excellency Abdul Wahab Abdul Wasie, who provided 60,000 Holy Quran texts to Sri Lanka.

Magnificent Donation by His Holiness Dr. Seyyidna Mohamed Burhanuddin Sahib (T.U.F.), Leader of the World Wide Dawoodi Bohra Community in Response to the Stirring appeal by Hon. Alhaj A. H. M. Azwer, M.P., Minister of State for Muslim Religious and Cultural Affairs on behalf of the Sri Lankan refugees.

In the picture seen M/s. Amil Sahib Ali Najimudeen and Habeeb Jafferjee handing over a cheque for Rs. 786,786/- to the Hon. Minister.

NATIONAL MEELAD CELEBRATIONS - 1991

Organising Committee

Al-Haj. M. I. Bishrul Haffi – *Chairman*
Mr. M. S. Abbas – *Secretary*
Mr. A. M. M. S. Abdul Cader – *Treasurer*

Ex-Chairman, Urban Council, Puttalam
Urban Council, Puttalam
Attorney-At Law, Puttalam

RECEPTION AND OTHER ARRANGEMENTS COMMITTEE

Mr. M. M. Zakroof Mohideen – *President*
Mr. A. M. Hizam Hussain – *Secretary*
Mr. H. M. Hannaz Mohideen
Mr. S. R. M. Hinayathullah
Mr. S. A. Hafeel
Mr. S. A. C. Yakoob
Mr. H. M. Kamarudeen
Mr. Alhaj M. U. M. Anzar
Mr. Haja Sahabdeen

Chairman, Urban Council, Puttalam
Hamid Hussain & Company, Puttalam
Teacher
Member, U.C., Puttalam
Member, U. C., Puttalam
Teacher
Principal, Vattakandal, M.V.
Ex-Member, U. C., Puttalam
Teacher

Propaganda Committee

Mr. Ifthikab Mohamed – *President*
Mr. Z. M. Sanhir – *Secretary*
Mr. M. U. Sanoon

Attorney-At-Law, Puttalam
Teacher
Correspondent for Thinakaran

Finance Committee

Mr. A. M. M. Abdul Cader – *President*
Mr. U. L. A. Azeez – *Secretary*
Mr. M. M. S. Mohideen
Mr. S. R. M. Hinayathullah
Mr. S. A. Hafeel
Mr. M. S. Abbas
Mr. Nooman M. A. Marikar

Attorney-At-Law
A. G. A./Regional Secretary
Chairman, U. C., Puttalam
Member, U. C., Puttalam
Member, U. C., Puttalam
Typist, U. C., Puttalam
Hon. State Minister's Personal Assistant

Exhibition Committee

Mr. U. L. M. Azeez – *President*
Mr. M. I. M. Abdul Lathiff – *Secretary*
Mr. S. A. M. Maharoof
Mr. Moulavi Y. M. Abdul Bassar
Mr. A. T. M. Nijam
Mr. Abdul Mahumood Alim
Mr. A. M. Nijam
Mr. S. I. Salahudeen
Mr. S. R. M. Abbas
Mr. M. S. Aboosali
Mr. J. Z. A. Namaz

A. G. A./Regional Secretary
Retired Teached Adviser
Principal Zahira College, Puttalam
Teacher
Teacher
Principal, Madrasathul Casimiya
Teacher
Teacher
Gramasevaka
Public Health Inspector
Insurance Corporation

NATIONAL DAY CELEBRATIONS, PUTTALAM, 1991

LIST OF PRIZE-WINNERS

ORATORICAL CONTEST TAMIL JUNIOR - MALE

(1) O/T/J/M/31	1st Place	I. L. Mohamed Yazeer,
BT/Rahmaniya Vidyalayam,
Ladies Market Road,
Eravur
(2) O/T/J/M/61	2nd Place	M. F. M. Rifky,
204, New Moor Street,
Colombo 12
(3) O/T/J/M/59	3rd Place	A. K. M. Riyaz,
34/6, Husseiniya Street,
Colombo 12

ORATORICAL CONTEST TAMIL JUNIOR - FEMALE

(4) O/T/J/F/53	1st Place	M. N. Fathima Nazliya,
78, Meegahamulla Road,
Atulugama,
Bandaragama
(5) O/T/J/F/19	2nd Place	H. M. Fathima Razanath,
'Rifkath',
Ganipura,
Warakapola
(6) O/T/J//F/38	3rd Place	M. Zahira Banu,
BT/Aligar Muslim Maha Vidyalaya,
Eravur

ORATORICAL CONTEST TAMIL SENIOR - MALE

(7) O/T/S/M/16	1st Place	M. N. M. Anas,
39, Matale Road,
Akurana
(8) O/T/S/M/04	2nd Place	I. L. Mohamed Iqbal,
'Nuzrath',
13, School Road,
Ethungahakotuwa
(9) O/T/S/M/08	3rd Place	M. Fahim Hakku,
69, Muthuwella Mawatha,
Colombo 15

ORATORICAL CONTEST TAMIL SENIOR - FEMALE

(10) O/T/S/F/07	1st Place	Fathima Rehana Shafee,
173, Layards Broadway,
Grandpass,
Colombo 14
(11) O/T/S/F/16	2nd Place	Mohamed Yoosuff Moufiya,
Mahamood Ladies College,
Kalmunai
(12) O/T/S/F/14	3rd Place	Seyed Ibrahim Jaleela,
Town Council Road,
Eravur

ORATORICAL CONTEST SINHALA JUNIOR – MALE

(13) O/S/J/M/08	1st Place	M. Naushad Nizam, 625, Aluth Mawatha Road, Muthuwella, Colombo 15
(14) O/S/J/M/18	2nd Place	M. L. M. Ukkas, C/1/13 N. H. S., Maligawatte, Colombo 10
(15) O/S/J/M/15	3rd Place	Mohamed Riyas Mohideen, 5/1, Cooray Road, Kalutara South, Kalutara

ORATORICAL CONTEST SINHALA JUNIOR – FEMALE

(16) O/S/J/F/14	1st Place	Fathima Rizana Mohamed, 30, Waithiya Road, Dehiwala
(17) O/S/J/F/13	2nd Place	Ummu Rizana Sherifdeen, 63/18, Wekanda Road, Colombo 2
(18) O/S/J/F/12	3rd Place	Fathima Simthiya Muhibudeen, 241, Mohideen Masjid Road, Colombo 10

ORATORICAL CONTEST SINHALA SENIOR – MALE

(19) O/S/S/M/04	1st Place	P. M. M. Fazeel, 63/18, Wekanda Road, Colombo 2
(20) O/S/S/M/03	2nd Place	Fahmy Rafaideen, 74, Muthuwella Mawatha, Colombo 15
(21) O/S/S/M/01	3rd Place	M. R. M. Farzan, 75/61, Maligakanda Road, Colombo 10

ORATORICAL CONTEST SINHALA SENIOR – FEMALE

(22) O/S/S/F/02	1st Place	Fathima Farzana Ismail, F 7, Lockgate Lane, Sri Sangaraja Mawatha, Colombo 10
(23) O/S/S/F/01	2nd Place	Fathima Sharmin, 1/14, F, Kadirana Farm, Mattakkuliya, Colombo 15
(24) O/S/S/F/12	3rd Place	Fathima Shanas Sameen, D 1/8, Sri Sangaraja Mawatha, Colombo 10

ORATORICAL CONTEST ENGLISH JUNIOR – MALE

(25) O/E/J/M/03	1st Place	M. I. M. Israth,
90/18, S. Mahinda Mawatha,
Maradana,
Colombo 10
(26) O/E/J/M/04	2nd Place	A. A. M. Amjath,
'Vila Rahmath',
Old Post Office Road,
Saithamaruthu 3
(27) O/E/J/M/01	3rd Place	M. Nazeel Muzammil,
Mattakkuliya Muslim Vidyalaya,
Mattakkuliya Ahadiya School,
Colombo 15

ORATORICAL CONTEST ENGLISH JUNIOR – FEMALE

(28) O/E/J/F/05	1st Place	Nizrin Nisthar,
11, Sheik Noordeen Road,
Kalutara South,
Kalutara
(29) O/E/J/F/02	2nd Place	Fathima Shafna Farook
14B, Symon Hevavitharana Road,
Colombo 3
(30) O/E/J/F/07	3rd Place	Sithy Nadhira Haniffa,
183, Khatapitiya,
Gampola
(31) O/E/J/F/08	3rd Place	Nizrun Nisthar,
11, Sheik Noordeen Road,
Kalutara South,
Kalutara

ORATORICAL CONTEST ENGLISH SENIOR – MALE

(32) O/F/S/M/15	1st Place	Mohamed Ziyan Sufiyan,
653/9, Bloemendhal Road,
Colombo 15
(33) O/E/S/M/08	2nd Place	M. S. Jaward,
Makola Muslim Orphanage,
Makola,
Kiribathgoda
(34) O/E/S/M/01	3rd Place	N. A. Naslim,
86/2, Kandy Road,
Warakamura,
Ukuwela

ORATORICAL CONTEST ENGLISH SENIOR – FEMALE

(35) O/E/S/F/09	1st Place	Ilham Shadina Sabry,
23, B. Keppetipola Mawatha,
Colombo 5
(36) O/E/S/F/04	2nd Place	Fathima Fariha Haniffa,
183, Kahatapitiya,
Gampola
(37) O/E/S/F/02	3rd Place	Hafeeza Thaha Cassim,
76, Samudrasanna Road,
Mount Lavinia

ORATORICAL CONTEST ARABIC SENIOR – MALE

(38) O/A/S/M/08	1st Place	T. M. Nilam, Islahiya Arabic College, Old Town, Madampe
(39) O/A/S/M/05	2nd Place	H. M. Shahajan, Marikar Lane, Old Road, Kattankudy 4
(40) O/A/S/M/04	3rd Place	A. R. A. Shathar, 11A, Pethiyagoda, Gelioya

QIRATH CONTEST JUNIOR – MALE

(41) Q/J/M/17	1st Place	A. R. M. Siyam, 4, Dr. E. A. Cooray Mawatha, Colombo 6
(42) Q/J/M/24	2nd Place	A. R. M. Riyas, 4, Dr. E. A. Cooray Mawatha, Colombo 6
(43) Q/J/M/20	3rd Place	M. Safraz Mansoor, 14, Kingstone Garden, Colombo 4

QIRATH CONTEST JUNIOR – FEMALE

(44) Q/J/F/14	1st Place	Seema Mariam Haroon, 8, Bogolla Flats, Dickmons Road, Colombo 5
(45) Q/J/F/18	2nd Place	Fathima Rihana Farook, 89, Muthuwella Mawatha, Colombo 15
(46) Q/J/F/11	3rd Place	Fathiina Shiraza, 321, Modara Road, Colombo 15

QIRATH CONTEST SENIOR – MALE

(47) Q/S/M/07	1st Place	M. S. M. Siraj Ahamed, Ihsaniya Arabic College, 64, Peer Sahib Street, Colombo 12
(48) Q/S/M/01	2nd Place	M. T. M. Fahim, 225/15, 'A' Block, N. H. S., Maligawatta, Colombo 10
(49) Q/S/M/16	3rd Place	M. Z. M. Nauser, D. 58, Madulbowa, Hemmathagama

QIRATH CONTEST SENIOR-FEMALE

(50) Q/S/F/12	1st Place	Rinza Ansar, 89, Muthuwella Mawatha, Colombo 15.
(51) Q/S/F/07	2nd Place	Fathima Zulfika Shafee, 173, Layards Broadway, Grandpass, Colombo 14.
(52) Q/S/F/10	3rd Place	Fathima Irfana Mukthar, 276, Dematagoda Road, Colombo 9.

HIFLUL QURAN CONTEST JUNIOR-MALE

- (53) HQ/J/M/05 1st Place A. M. A. Basheer,
Kulliyathul Hiflul Quran,
Arabic College,
Kattuppalli Road,
Eravur.
- (54) HQ/J/M/02 2nd Place A. R. M. Mohamed Rizwan,
Kulliyathul Hiflul Quran
Arabic College,
Kattuppalli Road,
Eravur.
- (55) HQ/J/M/03 3rd Place A. L. M. Ramzy,
Kulliyathul Hiflul Quran
Arabic College,
Kattuppalli Road,
Eravur.

HIFLUL QURAN CONTEST SENIOR-MALE

- (56) HQ/S/M/07 1st Place Usanar Raheem,
Madrasathul Bari Arabic College,
Galbokka
Weligama.
- (57) HQ/S/M/08 2nd Place M. S. M. Munawwar,
Makola Muslim Orphanage,
Makola,
Kiribathgoda.
- (58) HQ/S/M/12 3rd Place M. B. M. Ameen,
Ihsaniya Arabic College,
64, Peer Sahib Street,
Colombo 12.

ESSAY WRITING CONTEST TAMIL-JUNIOR

- (59) ES/T/J/19 1st Place M. M. Mohamed Mihal,
193, Thunduwa,
Haburugala,
- (60) ES/T/J/03 2nd Place M. N. F. Kamila,
61/B, Jayaratna Road,
Negombo.
- (61) ES/T/J/13 3rd Place M. M. Arafath Mohamed,
204, Public Library Road,
Maruthamunai,
Kalmunai.

ESSAY WRITING CONTEST TAMIL-SENIOR

- (62) ES/T/S/10 1st Place A. S. Aneera,
88/4, A, Pillawa Road,
Dalupotha,
Negombo.
- (63) ES/T/S/21 2nd Place A. L. S. Raeezah,
C/O N. A. Ismail,
Zaviya Street,
Kattankudy.
- (64) ES/T/S/42 3rd Place Miss F. Nazlin S. Marikar,
'Ashiyana',
Poles Road,
Puttalam.

ESSAY WRITING CONTEST SINHALA-JUNIOR

(65) ES/S/J/21	1st Place	Minnathul Khairiya Mazahir, 15, Reservoir Road, Colombo 9.
(66) ES/S/J/25	2nd Place	M. Azmy, Mattakkuliya Ahadiya School, Mattakkuliya Muslim Vidyalaya, 82, St. Mary's Road, Colombo 15.
(67) ES/S/J/24	3rd Place	M. I. Rumaiza, 8/1, Waffa Mawatha, Werawatte, Panadura.

ESSAY WRITING SINHALA-SENIOR

(68) ES/S/S/39	1st Place	Shahme Ahamed Farook, 14/B, Simon Hevavitharana Road, Colombo 3.
(69) ES/S/S/40	2nd Place	M. M. M. Naushad, 222/5, Mohideen Masjid Road, Maradana, Colombo 10.
(70) ES/S/S/38	3rd Place	Fathima Shamila Farook, 14, Simon Hewavitharana Road, Colombo 3.

POETRY TAMIL-JUNIOR

(71) PT/J/06	1st Place	M. V. Samsul Rahma, 149/B, S. N. Road, Atulugama Bandaragama.
(72) PT/J/09	2nd Place	M. A. Ahamed Rushdi, 65, St. Sebastian Street, Colombo 12.
(73) PT/J/01	3rd Place	Hisna Saly Haleeb, 53, Indriligoda, Maggona.

POETRY TAMIL-SENIOR

(74) PT/S/05	1st Place	M. L. Fathima Rozani, 52/A, Mahawatte, Atulugama Bandaragama.
(75) PT/S/03	2nd Place	M. M. Hajimunnisa, 3, Mahawatte, Atulugama Bandaragama.
(76) PT/S/40	3rd Place	Fathima Nazwa, 375/1, Akbar Town, Wattala.

SHORT STORY TAMIL-JUNIOR

(77) SH/T/J/01	1st Place	Jesmin Sheriff, 35/D, Gnanawimala Road, Dematagoda, Colombo 9.
(78) SH/T/J/07	2nd Place	F. L. Mohideen Rajab, 44, Third Lane, Third Cross Street, Puttalam.
(79) SH/T/J/06	3rd Place	M. N. M. Irshad, 58, Lasaras Road, Periyamulla, Negombo.

SHORT STORY TAMIL-SENIOR

(80) SH/T/S/06	1st Place	M. M. Safwan, 119, A. Kapuwatte, Denipitiya, Weligama.
(81) SH/T/S/03	2nd Place	A. B. Mohamed Mahir, 312 A, Al Hilal Road, Sainthamaruthu 5, Kalmunai.
(82) SH/T/S/30	3rd Place	Miss Rahill Thowfeek, 707/4, Negombo Road, Mabola, Wattala.

ARABIC CALLIGRAPHY CONTEST - JUNIOR

(83) AC/J/05	1st Place	M. F. M. Faris, Makola Muslim Orphanage, Makola, Kiribathgoda.
(84) AC/J/08	2nd Place	Mohamed Naushad Packiron, 91, Muthuwella Mawatha, Colombo 15.
(85) AC/J/06	3rd Place	M. R. M. Rizwan, Makola Muslim Orphanage, Makola, Kiribathgoda.

ARABIC CALLIGRAPHY CONTEST - SENIOR

(86) AC/S/10	1st Place	A. A. Rafees A. Azeez, Jamiah Naleemiah, P.O. Box 01, Beruwela.
(87) AC/S	2nd Place	Mrs. Marhana Nazeem, Muttatugama, Walawwa, Panawela Road, Eheliyagoda.
(88) AC/S/31	3rd Place	A. H. M. Aslam, 69, Muthuwella Mawatha, Colombo 15.

මූහම්මද් තබා (සල්) තුමාණත්ගේ ජීවිත කාලය සම්බන්ධයෙන් හිරිත්ති වැදගත්කම

අල්ලාජ තානාලාගේ අවසන් දුනක මූහම්මද් තබා (සල්) ඇමුද.
තුමා ඉපදෙස් තුව. 571 රඛල් අවවල් මය 12 වන දින යුදාය.
මූහම්මද් තබා (සල්) තුමාගේ ටියා අඩුල්ලාජ. රුතුමාගේ මට ආම්මා ය. “මූහම්මද්” නො ප්‍රකාශ ලුවින පුෂ්‍ර තුනාගේ ය. තබා (සල්) ඇමුද
මතකා තරගයේ තුළුවකි වියයේ යාමිම පටුලේ ඉපදෙන අතර රම
අධ්‍යීක්ෂ අරුධ දෙයල රුවති දෙයලාජීක. අර්ථික, අගෝක,
භාමාරික යා දායකාතික ආයතනයේ පිරිමිම තිබුණි. රම කාලයට
“අධිකාරී රුමිල්යා” නොවෙන උතිහාසයේ යුදුවතු ලැබේ.
මූහම්මද් තබා (සල්) ඇමුද ඉපරාමින (අලෝල්) තුමාගේ පර්‍යිපරාවේ
රුවිගෙන් ගෙනු යුතු. මෙමා ඉපදෙන විරෝධය අධිකිතිය රටේ අධිපති
“අධිරතා”, සංඛ්‍යාල්ලව විතය හිරිමට ඇත් සේකුවක යෙහෙ ආ
ඩ්‍රිව් රම වියර “ආමුල් පුද්ත” නොවෙන ගැඳීන්වේ.

මූහම්මද් තබා (සල්) ඇමුද ඉපදීමට පෙරම ටියා අඩුල්ලාජ තුනි වූහ.
තබා ඇමුද වියය අවුරුදු ගෙය ද මට ආම්මා ද තුනි වූහය. මූහම්මද්
තබා (සල්) ඇමුද ඉත්පාත් වැඩුහු අඩුල්ලාජ මත ටියා උගා.
සියාගේ මරණයෙන් පසු ලුදු එකා ඇමු තාලිබෙන් රෙකුරුණය
යෙහෙ වැඩුහුණෙන්. මූහම්මද් තබා (සල්) තුමාගේ යහපත් ගුණ ධර්මයන
තිය අය ගැඹුක, අල් අමින් යන විරෝධාලුව ලැබුණි. තුමාගේ තාලිබෙන් ගැඹු
කාලයෙන් සිටිම තෙවා තුමාගේ රැක බළු ගෙන්. මූහම්මද් තබා
(සල්) ඇමු කතිරා (රල්) ඇමුගෙන් වෙළුදු ගාන්බ රෙගෙන වෙළුදාම්
කරදී රුතුමාගේ යහපත් ගෙනුදාන විද්‍යාවාදවින්ත බව යා අවාක බව
තිය යනුදා එකිනී වියෙහි පසු පු වැන්දුවාදක පු කතිරා (රල්) ඇමු පිට
සම්බන්ධ වියෙහි පසු පු වැන්දුවාදක පු වියෙහිදී රුතුමාගේ පිට පිට පිට
වියෙහිදී රුතුමාගේ පිට පිට

අරුධ දෙයල එකළ මිනිමුරීම්, පුදුව, පුරාතානය, මාකොල්ලාජ,
දුරුවාරය යා පුදුරුකම ආදි දුරින් පරින් පරි තුවුණි. මේ තෙවා යුතු
මූහම්මද් තබා (සල්) ඇමු ඇමු බේදානාවට පත් වී තිබුණා යාවනා
කරුම් ය යුදකාලුවෙන් සිටෙය. මේ දෙනා “හිරා” තුමාගේ ගාන්බ
කිතර සිටෙ වෙළු හිරා ගාන්බ තබා තුමාගේ යනුදා එකිනී වියෙහිදී
රුතුමාගේ මය එක දිවය අල්ලාජ තානා විය තුමාගේ දෙනු වාක්‍යය
ප්‍රධානය කළුය. එදින සිට අල්ලරාජයෙන් ආයතනය තුමාගේ තුමාගේ
පැහැදිලි පියා පියා පියා පියා පියා පියා පියා පියා පියා පියා

තුමාගේ පුදුදා අල්ලාජ තානා ගැර වෙන සේකුවක තුනා.
මූහම්මද් තබා (සල්) ඇමු අල්ලාජ තානාගේ දුනක ය. තිබුණා වියය
අවුරුදු යනුදා එකිනී වියෙහි සේකුවක තිරා ගාන්බ ජ්‍යෙෂ්ඨ (අලෝල්)
තුමාගේ මාර්ගයෙන් ලැබුණි. එවිට “පුරකාන්”, අශම පෙනු විය.
පුරකාන් ආම පෙනුවෙන් ම වැඩුද ගෙන්නේ සේකුවක තිරිද වන
කතිරා (රල්) ඇමුගෙන්ය.

අල්ලාජ තානාගේ අන් පරදී පිරිරල් (අලෝල්) ඇමු මතකාවේ
ඉඩාම් ප්‍රවාරයෙහි යෙදුන ය. මෙතුමා අනුගමනය කරනුමෙන්ට
කුරෙලිවරුන්ගේ කාරකම්වලට මූහුණ දීමට සිදු විය. මේ තිය
මූහම්මද් තබා (සල්) ඇමු මූහුලිවරුන්ගේන් කොටසන් ඇඟිනිකාවිට
පිටත කු ය. මේ කාලයේ ද තබා තුමාණත්ට බොහෝ ය අඩවා කළ
රුතුමාගේ ලෙඛ එකා මු තාලිබි ය තබා තුමාගේ අදරාජීය විරිදි
කදා වම් තුමාගේ අභාවප්‍රාග්‍රහ වූහ. මේ සිද්ධිය වූහ තබා තුමාගේ
පානය වූහි වියෙහිදී. මේ සිද්ධිය තිය තබා තුමාගේ බොහෝ ය විද්‍යාවාව
පානය වූහි වියෙහිදී. මේ සිද්ධිය තිය තබා තුමාගේ පිට වූහි වියෙහිදී
හැඳුන්වේ.

අල්ලාජ තානාගේ අන් පරදී පිරිරල් (අලෝල්) ඇමු මතග මූහම්මද්
තබා (සල්) ඇමුගේ අන්ද තෙරින් එගෙබ වී අල්ලාජයේ අර්ථ දක්වා
රිය ය. මෙය “මිහිරා” නොවෙන ගැඳීන්වේ වි. මෙම සිද්ධියේ ද තබා
තුමාගේ පෙර විප්‍රි තාලිබි තාලිබි තාලිබි තාලිබි තාලිබි තාලිබි
තාලිබි තාලිබි තාලිබි තාලිබි තාලිබි තාලිබි තාලිබි තාලිබි

බොධ්‍යාධන ය හිංසු භක්තිකයන් බෙක මය අලුත් අවුරුදු ලෙසය
කුයියාතිවරු රත්තාර මය අලුත් අවුරුදු ලෙසය පිදු ගිනිම්
මූහුලිවරු මූහුරත්ම මය අලුත් අවුරුදු ලෙස විප්‍රිගතියි. අදාළුම්
අලුත් අවුරුදු තබා (සල්) ඇමුගේ හිරිත්ත ගෙනක මුල් කරගෙන
පිළිගෙනු ලබන බව ඉඩාලුම්වය දෙන ගැලීන ප්‍රකාශ ඇත්ත ඇඟිලුම්
වියෙහිම ගුදුලිවරු ඉඩාලුම් සිටින් ගැඹු ය අඩුන. ඉඩාලුම්වය
වියෙහිම ගුදුලිවරු ඉඩාලුම් සිටින් ගැඹු ය පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය පිටිත්ත
වියෙහිම වූහි. තබා වියෙහිම පසු තුමාගේන් මෙන්න තරගයේ අවුරුදු
13ක ඉඩාලුම් ප්‍රවාරය කළයා. එගෙන ඉඩාලුම්ය වැඩුදාගෙන්නේ පුරු
කොටසකි. තුළුවෙන්ගේ කාරකම් තුවන වැඩි වින්නට විය
වැඩුහු තබා තුමාණත්ට මරා දීමට ගැඹුම් යෙදාය සියලුම බළ සිටි
අල්ලාජ තානා තානාගේ අභාව සහ ප්‍රකාශ ඇත්ත පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය
මූහම්මද් තබා (සල්) ඇමුගේ හිරිත්ත ගෙන්න තිරිත්ත පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය
වියෙහිම වූහි. තබා වියෙහිම පසු තුමාගේන් මෙන්න තරගයේ අවුරුදු
වැඩුදා පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය

අල්ලාජ තානාගේ අන් පසු තුමාගේ අභාව සහ ප්‍රකාශ ඇත්ත
ගැඹු ය සියලුම ගැඹු ය සියලුම ගැඹු ය සියලුම ගැඹු ය සියලුම
ඉඩාලුම් තබා (සල්) ඇමුගේ හිරිත්ත ගෙන්න තිරිත්ත පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය
වැඩුදා පිටිත්ත වියෙහිදී පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය සියලුම ගැඹු ය සියලුම
ඉඩාලුම් තබා (සල්) ඇමුගේ හිරිත්ත ගෙන්න තිරිත්ත පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය
වැඩුදා පිටිත්ත වියෙහිදී පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය සියලුම ගැඹු ය සියලුම
ඉඩාලුම් තබා (සල්) ඇමුගේ හිරිත්ත ගෙන්න තිරිත්ත පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය
වැඩුදා පිටිත්ත වියෙහිදී පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය සියලුම ගැඹු ය සියලුම
ඉඩාලුම් තබා (සල්) ඇමුගේ හිරිත්ත ගෙන්න තිරිත්ත පිටිත්ත පිටිම ගැඹු ය

අල්ලාගේ තංපුලයෙන් උපකාරයෙන් 'තවිර' ගුහාව තොදුටු කුරෙහිවරු එම දේශීකයෙන් පිටවී ගියය. රසුටු තබා තුළා සහ

ଫିରି 11 ବଳ ପରିଷାରେ ରବିରୁଲ୍ ଅଧିକାରୀ ମର 12 ଦିନ ଦୟା ନମାଣେ 63 ବଳ ରିଯେକ୍‌ଟେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ କବି (କାର୍ତ୍ତି) କୁମାର ପିଲାତ୍ ବୁଝି.

ଅର୍ପିଲ ତଥାଳା ଶୁଭମାଣଙ୍କରେ ଯନ୍ତ୍ରିତ କରୁଣାବିତ ଅର୍ପିଲ
କରନ୍ତିବୁ! ତଥି ଶୁଭମାଣଙ୍କ ହିରତ ଗତି ଘୋଷିବାରେ
ଶ୍ରୀଦ୍ଵାରାପାତ୍ର ଶ୍ରୀମତୀପାତ୍ର ହି ଦେଖି ରତ୍ନପାତ୍ର ପାତ୍ର
ଶ୍ରୀମତୀପାତ୍ର ଦେଖି ରତ୍ନପାତ୍ର ପାତ୍ର ଦେଖି ରତ୍ନପାତ୍ର

நபிகளார் வாழ்வில் ஹின்றத்தின் முக்கியத்துவம்

ஹின்றத் இல்லாமிய வரலாற்றில் என்றும் மங்காத ஓர் அற்புத நிகழ்ச்சியாகும். அலிலம் கண்ட பயணங்களில் இது ஓர் அற்புத பயணம் மாத்திரமன்றி அளப்பிரிய சாதனங்கள் புரிந்து நபிகளார் வாழ்விலும் உலக மூஸ்லிம்கள் வாழ்விலும் ஓர் ஒப்பற்ற மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய புனித பயணமாகும். நபிகளாரின் ஜமபத்திமுன்றாம் வயதில் நடைபெற்ற இப் பயணம் அவர்களது வாழ்வில் முக்கியத்துவம் உள்ளதாக மாறி இல்லாமிய மணம் பாரெங்கும் பட்டொளி வீசிப்பறங்க அடிகோவியதை இல்லாமிய வரலாறு கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

இல்லாமிய ஒளிக்கதிர்கள் மக்காவில் சுடர்விடத் தொடக்கிய காலமது. இல்லாத்தின் வளர்ச்சி கண்டு சகிக்க முடியாத குப்பார்கள் மூஸ்லிம்களுக்கு சௌல்லொணாத் துயாங்களை விணைவிக்கத் தொடக்கினர். ஆனால் நபித் தோழர்கள் அவற்றை பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டனர். தொல்லைகள் அதிகரிக்கவே பிறந்த பூமியைத் துறக்க வேண்டிய அவசியம் அண்ணலாருக்கும் அருமைத் தோழர் களுக்கும் ஏற்பட்டது. புனித கஃபா அமைந்திருந்த புனித பூமியை இப்ராஹிம் (அவை) அவர்களினதும் இஸ்மாயில் (அவை) அவர்களினதும் புனித பாதங்கள் பதித்த மண்ணை இவை அனைத்திற்கும் மேலாக உலக அருட்கொட்டையை உலகில் அளித்த பொற்பூமியைத் துறக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அல்லாஹ்வின் ஆணைப்படி நுபுவத் பதின்மூன்றாம் ஆண்டு ரபீயுல் அவ்வல் மாதம் முதலாம் நாள் திங்கட்சிமூழ் நபியவர்கள் தமது உயிர்த் தோழர் அழூபக்கர் (ரவி) அவர்களுடன் வரலாற்றுப்புகழ் மிகக் ஹின்றத் பயணத்தை ஆரம்பித்தார்கள். நபிகளார் ஹின்றத் பயணத்தை ஆரம்பித்த நான் அவர்களது வாழ்வின் மறக்க முடியாத ஓர் நாளாகும். அவர்களுக்கெதிராக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த மாபெரும் சதித்திட்டத்தை முறியடித்த நன்னாளாகும்.

“இவ்வளவு காலமும் அல்ல அமீனாக வாழ்ந்த நான் அல் அமீனாகவே இவ்வுரைவிட்டு வெளியேற வேண்டும். அமா ஸிதிப் பொருட்களை அளிச் சென்றார், என்ற அபகிர்த் திக்குள்ளாகமல் இருக்க வேண்டும்” எனக் கூறிய நபி களார் அமானிதிப் பொருட்களை அலி (ரவி) அவர்களிடம் ஒப்படைத்து அவற்றை உரியவர்களிடம் சேர்ப்பிக்குமாறு உருக்கமாக வேண்டிக் கொண்டார்கள். நபியவர்களுக்காக

தனது உயிரையே அர்ப்பணிக்கத் துணிந்த அலி (ரவி) அவர்களின் அஞ்சா நெஞ்ச உணர்வு நபிகளாரின் உள்ளத்தை வெகுவாகக் கவர்ந்தது.

இந்த ஹின்றத் சம்பவம் நபிகளாரினதும், அழூபக்கர் வித்தீக (ரவி) அவர்களினதும் உயரிய நட்பை உலகிற்கு எடுத்துக் காட்டியது. ஒரு உண்மையான நண்பளை, உயிர்த் தோழனை இனம் கண்டுகொள்வதற்கான சந்தர்ப்பமாகவும் இப்பயணம் அமைந்தமை நபியவர்களின் வாழ்வில் நிங்காத இடம் பெற்ற ஒரு நிகழ்வாகும். காதவழிதாரம் நடந்து சென்று தொர்க்குமையில் நபிகளாரின் துண்பங்களோடு இரண்டறக் கலந்த பெருமை அழூபக்கர் (ரவி) அவர்களையே சாரும்.

தொர்க் குகையில் “இறைத்துதாரே! இங்கு நாம் கிருவர் மட்டுமே எவ்வித ஆயுதமும் இல்லாமல் தனிமையாக இருக்கின்றோமே” என நடுக்கத்துடன் அழூபக்கர் (ரவி) அவர்கள் கூறிய போது “நாம் இங்கு மூவர் இருக்கின்றோம் என்று கூறி ஏத்துவத்தின் ஒளியை பாரெல்லாம் பாப்பச் செய்தார்கள் நபிகளார்.

ஹின்றத் பயணத்தின் போது “பெருமானாரின் தலையை கொய்து வருவேன்” என்று வீராவேசம் பூன்டு வந்த சராதா இறுதியில் பெருமானாரை அணுகி அவரது பாதங்களை பற்றிக் கொண்டான். உதிரம் கொட்டும் உதட்டினால் பாதங்களை மாற்றாறி முத்தமிட்டான். வாய் விட்டுக் கத்தியவாறு தனது தலையில் ஒங்கியறைந்து கொண்டான். விண்ணதிரக் கத்தியவளாக “ஏ நபியே என்னைக் காத்தருள்வாயாக! என்ன மன்னிப்பீராக” என்று கெஞ்சினான், மன்னித்துவிட்டதாக ஒரு ஒலை எழுதித்தரும்படி கேட்டான். நபிகளாரின் வேண்டுகோளின் படி அழூபக்கர் (ரவி) அவர்கள் ஒலை எழுதிக்கொடுக்க அதில் கணையாழி முத்திரையிட்டு. அவனிடம் நீட்டினார்கள். அவன் அதை நடுநடேங்கும் கரங்களுடன் அழுதமுதலாரே பெற்றுக் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டான். நபிகளாரின் ஹின்றத்தின் போது நடைபெற்ற இந்திகழ்ச்சி குறிப் பிடத்தக்க ஓர் விடயமாகும்.

பிறந்த இடத்தைப் பிரிந்து செல்கின்றோமே என்ற ஏக்கம் நபியவர்களை பெரிதும் வாட்டியது. இவ்வேகம்

எம். எம். மஹும்மத் மிஹூல் — அபரதுவ

அதிகரித்துக்கொண்டே சென்றது. ஜாபீபா எனும் இடத்தை அண்ணலாரும் அருமைத் தோழர் அழுபக்கரும் எட்டிய போது " எவன் உமக்கு குர் ஆன் திருமறையை ஆக்கியருளி சில கடமைகளை வழங்கியிருக்கின்றானோ அவனே நிச சயமாக உம்மை மக்கா நகருக்கு பத்திரமாக திருப்பிச் சேர்ப்பிப்பான் (குர் ஆன் 28:85) என்ற இறைவசனம் அருளப்பட்டது. நபியவர்களின் ஹிஜாத்தின் போது அரு எப்பட்ட இவ்விறை வசனம் அவர்களது வாழ்வில் குறிப் பிடத்தக்க ஓர் விடயமாகும்.

ஹிஜாத் பயணத்தின் நான்காவது நாள் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய ஒரு நன்னாளாகும். நபிகள் கோமான் அவர்கள் மதினாவில் இருந்து மூன்று மைல் தொலைவில் உள்ள 'குபா' எனும் இடத்தில் பதினான்கு நாட்கள் தங்கியிருந்து ஒரு பள்ளி வாயிலைக் கட்டுவித்தார்கள். இதுவே நபியவர்களால் கட்டப்பட்ட முதலாவது பள்ளிவாசலாகும். அதன் பின் புறப்பட்டுச் சென்று "வாதிஸாலிம்" எனும் இடத்தை அடைந்து ஜாம்-ஆத் தொழுகையை நடத்தினார்கள். இஸ்லாத்தின் முதலாவது ஜாம்-ஆத்தொழுகையான இது ஹிஜரத்தின் போது நடைபெற்ற இவ்விரண்டு நிகழ்ச்சிகளும் நபியவர்களின் வாழ்வில் முக்கியமான சம்பவமாகும்.

நன்னகராம் மதினாவில் நபியவர்கள் புகுந்தபோது அன்ஸாரின்கள் அவர்களை வரவேற்றனர். இவ்வாவேற் பைக் கண்ட நபிகளார் உள்முகினர்ந்தார்கள் தமிழை ஒரு மக்கள் கூட்டம் விரட்டியடித் திருண்ட நாட்கள் மறைந்த தையும் மதினாவாசிகள் சாரிசாரியாக வாவேற்று வாழ்த்து வதையும் எண்ணி இறைவனுக்கு நன்றி கூறினார்கள். நபியவர்கள் வாழ்வில் ஏற்பட்ட இம்மாற்றம் தான் இஸ்லாம் உலகில் நின்று வேறான்றுவதற்கு காரணமாக அமைந்தது. இவ்வாறான ஒரு பட்டினப் பிரவேசம் எப்பொழுதும் எவராலும் நடைபெற்றிருக்க முடியாது என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் வர்ணிக்கின்றனர். நபியவர்கள் புகுந்த அன்று யத்ரிப் நகரம் " மதினத்துந்நபி " யாக மாறி விட்டது.

மதினாவினுள் புகுந்த நபிகளாருக்கு நிரந்தரவதிவிடம் அளிக்க மதினா வாசிகள் ஏட்டிக்கு போட்டியாக நின்றனர். ஆனால் நபிகளாரின் தீர்க்கத்திசனமான ஏற்பாட்டின் படி ஒட்டகம் நிற்கும் இடத்தில் இறங்குவதற்கு முடிவு செய்யப் பட்டது. இம்முடிவின் உள்ளே ஒரு இஸ்லாமியக் கொள்கை புகுந்திருப்பதை எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை. அடு ஜூழ் அன்ஸாரியின் வீட்டில் இருந்த அனாதைச் சிறுவர்கள்

அவ்வீட்டை நபியவர்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தனர். அப்பொழுது அண்ணல் நபியவர்கள் மதினாவுக்கு வந்ததும் செய்த சேவை அனாதைகளை ஆதரித்ததேயாகும்.

மக்காவில் இருந்து மதினா வந்தவர்கள் முஹாஜிரீன்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். நாடு துறந்து வந்த விவர்களுக்கு பாதுகாப்பும், சாந்தியும் அமைதியும் ஒருங்கேயெழுந்த புனித பூரி கிடைத்தமைக்கு இறைவனுக்கு நன்றி கூறினார்கள். என்று இஸ்லாம் மதினாவுக்குள் நுழைந்ததோ அன்று அந்த நகரம் செல்வம் கொழிக்கும் பூரியாக மாறியது. பொருளாதார முன்னேற்றமும், சமூக மாற்றமும் மெச்சத்தக்க அளவுக்கு உயர்ந்து விட்டன.

மதினாவில் முதல் பள்ளிவாசல் கட்டியது நபிகளார் வாழ்வில் ஒரு முக்கிய கட்டமாகும். கல்சுமந்து, மண்சுமந்து நபியவர்கள், அருமைத் தோழர்களோடு கட்டிடம் கட்டும் பணியில் உதவிய வரலாறுகள் காலத்தால் அழியாதவை. நபியவர்கள் மஸஜிதுள் நபவியின் மாண்பு குறித்து கூறும் பொழுது " எனது இந்த பள்ளியில் ஒரு முறை தொழுவ தாவது கஃபா தலிரந்த ஏனைய பள்ளிகளில் ஆயிரம் முறை தொழுவதைவிடச் சிறந்தது " எனக் கூறியுள்ளார்கள்.

மதினாவில் ஒரு புது சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்கும் வாய்ப்பும் வசதியும் நபிகளாருக்கு ஹிஜரத்தின் மூலமே கிடைத்தது. அன்ஸாரிகள் முஹாஜிரீன்களைத் தங்கள் உடன் பிறந்தோர்போல் மதித்தனர். அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தனர். பொருளுதவிகள் செய்தனர். விவசாயிகளுக்கு காணிகளையும், தொழில் தெரிந்தவர்களுக்கு தொழில் வாய்ப்புக்களையும் வழங்கினர். ஒருவருக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மணவியர் இருந்தால் அவர்களுக்கு விவாக விலக்கு அளித்து இவ்வாறான ஒரு புதுயுத்தை ஏற்படுத்திய பெருமாளார் (ஸல்) அவர்கள் உலக வரலாற்று எடுக்கில் சாகாவரம் பெற்றுவிட்டார்.

"எவர்கள் தங்கள் ஜரைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்று அல்லாறவின் பாதையில் யுத்தம் புரிகின்றனரோ அவர்களும், எவர்கள் இவர்களுக்கு உறைவிடம் அளித்து, உதவிகள் புரிகின்றனரோ அவர்களும் தான் உண்மையான விசுவாசிகள். அவர்களுக்கு மன்னிப்புண்டு. கண்ணியமான ஆகாரம் உண்டு " (குர் ஆன் :8.74)

இவ்வாறு பொதுமறை அல்குர் ஆன் நபிகளாருக்கும் முஹாஜிரீன்களுக்கும் உதவிபுரிந்த அன்ஸாரிகளினதும், நபிகளாருடன் வந்த முஹாஜிரீன்களினதும் சிறப்பை எடுத்தியம்புகின்றது.

இலங்கையில் பொருளாதார் வர்த்தகத் துறை வளர்ச்சியில் முஸ்லிம்களின் பங்களிப்பு

இலங்கை இந்து சமூத்திரத்தின் மத்தியில் அமைந்திருப்பதாலும் சர்வதேச வர்த்தகப் போக்குவரத்துப் பாதைகள் இருந்தனளும் பண்ணடை காலந்தொட்டே ஆராபியர் இலங்கையுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். அத்துடன் சர்வதேச வர்த்தகத்தின் தளமாக இலங்கை அமைந்திருந்ததாலும், கடற் போக்குவரத்து வர்த்தகத் தொடர்பு என்பவற்றை ஆராபியர் இலங்கையுடன் ஏற்படுத்தி இருந்தனர். இத்தொடர்பு பற்றி பேராசிரியர் விள்லெறல்லம் ஸஹர் குறிப்பிடும் போது, “இலங்கைக்கு ஆரியர் வருடை தர முன்பே இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்து இருக்கின்றார்கள்” என்பதை உண்மையாகவே நிருபித்துக் கூறி யுள்ளார். இலங்கையின் முன்னாள் பிரதமர் திரு. எஸ். படின்ஷு. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க “இலங்கை எவ்வளவு பழுமையானதோ அவ்வளவு பழுமையானவர்கள் இந்நாட்டு முஸ்லிம்கள்” என்று கூறியுள்ளார். இங்கிருந்த ஆராபிய முஸ்லிம்கள் சோம்பேரிகளாக இருக்கவில்லை. மாறாக இலங்கையின் பொருளாதாரத் துறை வளர்ச்சியில் வரை யறுத்துக் கூற முடியாதனவு அரும் பணியாற்றி உள்ளார்கள்.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னரே நீண்ட காலத் தொடர்பு கொண்டிருந்த முஸ்லிம்கள் இலங்கைக்கு வந்தது வர்த்தகர் களாகவே, அன்றி வேறு நோக்கமன்று. எனவே அவர்கள் இலங்கையின் மாற்று மத மக்களையோ, மன்னவர்களையோ இல்லாத்தின் பக்கம் இழுக்கவுமில்லை, அதைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்யவுமில்லை. ஏனெனில், இவர்களின் நோக்கமே வேறு, அதாவது பொருளாதார வர்த்தகத்தைத் திறமையாக நடத்துவதே! அத்துடன் அவர்கள் இல்லாம் மார்க்கத்தை அறிமுகப்படுத்தவோ, பிரசாரம் செய்யவோ அவர்கள் பிரசாரர்களும் அல்ல, நேரிய வர்த்தகர்கள். எனவே அவர்கள் தங்கள் முழுக் கவனத்தையும் வர்த்தகத் திலேயே செலவிட்டனர்.

உலகிலே இலங்கை என்ற ஒர் நாடு உள்ளது என்பதை சர்வதேச ரீதியில் அறிமுகப்படுத்தி புகழ் பெற வைத்த பெருமை இவர்களையே சாரும். இதற்குச் சான்றாக ஜோப்பாவில் ஒரு மாணிக்கக்கல் காண்பிக்கப்பட்டபோது அங்கிருந்த ஒரு அரபி “இது இலங்கையின் கல்லன்று” எனத் திட்டமாகக் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி. இவர்கள் எவ்வளவு

தூரம் பொருளாதாரத்தில் பங்களித்திருக்கிறார்கள் என்பது அறியக் கிடைக்கிறது. இவர்கள் மூலம்தான் ஆங்கிலேயரும், ஒல்லாந்தரும், போர்த்துக்கேயரும் இலங்கையை அறிந்தனர் என்பது யாராலும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

இவ்வாறு உலகிலே வர்த்தகத்துக்கு தனித்துவமான பெயரைப்பெற்ற முஸ்லிம்களின் கால்ப் பாதங்களில் எத்தனையோ நாடுகள் மண்டியிட்டுக் கிடந்தன. இவர்கள் நினைத்திருந்தால்எத்தனையோ நாடுகளைத் தம் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஆனால் இவர்களுக்கு ஆக்கிரமிக்கும் நாட்டமோ அல்லது இன்னொரு நாட்டைக் கைப்பற்றும் எண்ணமோ அல்லது அடிமைப் படுத்தும் எண்ணமோ சிறிதளவேனும் கிடையாது. அதனால் தங்கள் முழு நோத்தையும் வர்த்தக விருத்தியிலே கழித்தனர்.

இலங்கை ஆரம்பத்தில் ஒரு வறிய விவசாய நாடாகவே இருந்தது. ஆனால் இலங்கைக்கு வந்த முஸ்லிம்கள் தமது நேர்மையான நேர் வர்த்தகத்தைக் காட்டிக் கொடுத்தார்கள். அதன் மூலம் பல ஏற்றுமதி வருமானங்களையும் அன்னியச் செலாவணியையும் பெறக்கூடிய நிலைக்கு உயர்த்தி னார்கள். ஆரம்பத்தில் வருமானமே கண்டிராத் இலங்கை முஸ்லிம்களின் வர்த்தகத்தின் மூலம் புதியதோர் பாதையில் பல வருமானங்களைப் பெற்றது.

இவ்வாறு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட முன் இலங்கை எந்த வித நாடுகளுடன் தொடர்புகளோ பொருளாதாரம் சம்பந்தமான தந்திரங்கள் பற்றியோ அறிந்திருக்கவில்லை. வர்த்தகத்தை அறிமுகப்படுத்தியதைத் தொடர்ந்து இலங்கை சர்வதேச வர்த்தகத்தில் காலடி வைக்க ஆரம்பித்தது. இவ்வாறு இலங்கையை சர்வதேச மட்டத்தில் பங்கு கொள்ளும் அளவிற்கு உயர்த்திய பெருமை முஸ்லிம் வர்த்தகர்களையே சாரும். இதனாலேயே இலங்கையில் இல்லாத பொருட்களான பிறநாட்டுப் பொருட்கள் இங்கு பழக்கத்திற்கு வர ஆரம்பித்தன. அக்கால ஏற்றுமதிப் பொருட்களான சந்தனக்கட்டை, அகில், மருந்துச் சரக்குகள், பெருமதிவாய்ந்த யானைத் தந்தம், முத்துக்கள் போன்றவை

செல்வி ஏ. எஸ். அன்றா, நீர்கொழும்பு

அடங்கிருந்தன. அவற்றுள் அல் பிறானியின் கூற்றுக்கு இணங்க இரும்பும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாக அமைந்திருந்தது.

இவ்வாறு வர்த்தகத்தில் உயர்ந்து இருந்த இலங்கையில் இன்று போன்று அன்று வாகன வசதிகளோ, போக்குவரத்துச் சாதனங்களோ, பானதகளோ இல்லை. இருளில் கிடந்த இலங்கையை போக்குவரத்துத் துறைக்கு பிரகாசம் பொருந்திய வெளிச்சம் போன்ற பல போக்குவரத்து முறைகள் அறிமுகம் செய்தார்கள். அவற்றில் காவன் முறை தாவளம் என்ற முறைகளை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அதாவது இரண்டு காளைகளைப் பூட்டி ஓர் வண்டில் போன்று அதில் பல பொருட்களை வைத்து ஒவ்வொரு கிராமமாகச் சென்று வியாபாரம் செய்தார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பொருட்களான உப்பு, பித்தளைப் பாத்திரங்கள், புடவைகள், கருவாடு போன்ற பண்டங்களை பல கிராமங்களுக்குச் சென்று அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தும் தமது வியாபாரத்தை திறமையாகவும் நடத்தினார்கள். இவ்வாறு இவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய போக்குவரத்து முறையை பின்னர் வந்த ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் போன்றோர் சீர் செய்தார்கள். இப்போக்குவரத்து முறையை முழு நிர்வாகமும் கண்டி மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்களின் கையிலேயே இருந்தது. அதனால் அக்கால கண்டியரசன் இதற்குப் பரிசாக அக்குறைன பிரதேசத்தைக் கொடுத்தான்

மேலும் பல சிங்களக் கிராமங்களின் பொருளாதாரம் முழுவதும் முஸ்லிம்களின் கையிலேயே இருந்தது. அவற்றுள் 'மிரிஸ்ஸ' எனும் கிராமம் ஒன்றாகும். இவ்வாறு வர்த்தகத்திற்குப் போக்குவரத்துச் சாதனங்களை அறிமுகப் படுதியதால் போக்குவரத்துப் பாதையும் அமைக்க வழியேற்பட்டது. இதனால் வர்த்தகத்துறை புதுப்பொழுவிடங்கள் நேரிய வழியில் செல்லலாயிற்று. எனவே போக்குவரத்துப் பாதை யிலும் சாதானங்களை அறிமுகம் செய்வதிலும் முஸ்லிம் களின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கதாகவே உள்ளது.

இலங்கை ஒரு தீவாக இருந்தும் கூட இங்குள்ள மக்கள் கடற் பிரயாணம் செய்யத் தகுதியற்றவர்களாகவே இருந்தனர். ஆயினும் இங்குள்ள முஸ்லிம்களே எப்படிக் கடற் பிரயாணம் செய்வது என்பது பற்றி காட்டிக் கொடுத்தனர். அத்துடன் மரக்கலங்கள் கட்டும் முறையையும் அதில் எவ்வாறு பிரயாணம் செய்வது பற்றியும் பயிற்றுவித்தார்கள் முஸ்லிம்களே! அதனால்தான் அவர்கள் "மரக்கல மினிஸ்" என அழைக்கப்படுகின்றனர். அத்துடன் கடல் மார்க்கமின்றி தரை மார்க்கமாகவும் வர்த்தகத் துறையை விஸ்தீரணம் செய்தனர். அதனாலும் இலங்கை வர்த்தகத் திலே உச்சக்கட்டம் அடைந்து இருந்தது. இவ்வாறு வர்த்தகத்திற்கு முஸ்லிம்கள் செய்த பங்களிப்பு அளப்பிரியன.

முத்துக்குளித்தல், இரத்தினக் கற்கள் அகழ்தல் போன்ற தொழில்களில் முஸ்லிம்கள் சிறந்திருந்தனர். இரத்தினக் கற்கள் இருக்கும் இடங்களை அறிந்து அவற்றை அகழ்த்து எடுப்பதிலும் படையகற்றி பட்டை தீட்டல், வெட்டுதல், ஒப்பனை செய்தல் போன்ற இது சம்பந்தமான துறைகளில்

முஸ்லிம்கள் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். அன்று தொடக்கம் இன்று வரை பெரும் அளவியச் செலாவணியையும் வருமானத்தையும் பெறுகின்ற பொருட்களை இவைகளை அறிமுகம் செய்து காட்டித்தந்தார்கள். இவ்வாறான பெறுமதி வந்த கற்களை இன்று வரை முஸ்லிம்களால் மட்டுமே பெறுமதியிடல் நடைபெற்றுவருகின்றது என்பதில் இருந்து முஸ்லிம்களின் வர்த்தகப் பங்களிப்பை உணர முடிகிறதல்லவா?

இலங்கையின் உற்பத்திப் பொருட்களை வெளிநாடு கணக்குக் கொண்டு சென்று சர்வதேச வர்த்தகத்தில் அறிமுகம் செய்து வைத்த பெருமை முஸ்லிம்களையே சாரும். அதன் பிறகே இலங்கையின் வெறுமேனே விடப் பட்டிருந்த உற்பத்திப் பொருட்களின் அருடமை பெருமை தெரிய வந்தது. இவ்வாறு இங்குள்ள பொருட்களை அங்கு விற்பனை செய்தும், அங்குள்ள பொருட்களைப் பொள்வனவு செய்தும் இங்குள்ள மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து தன்னலம் கருதாத சேவைகளை முஸ்லிம்கள் ஆற்றினர்.

அது மட்டுமன்றி அங்குள்ள ஆடைகளை இறக்குமதி செய்து அதைப் போலவே இங்கும் உற்பத்தி செய்ய பல ஸ்தாபனங்களை நிறுவினார்கள். பல நையல்காரர்களையும் நெசவாளர்களையும் அதன் அமைப்பையும் காட்டிக் கொடுத்தார்கள். இதுமட்டுமன்றி இதற்கென்றே பயிற்சி கொடுத்து பல பயிற்சியாளர்களையும் இதில் ஈடுபடுத்தி அமோகமான வெற்றி ஈட்டினார்கள். தற்போது இலங்கை அதிக ஏற்றுமதி வருமானம் பெறுகின்ற துறைகளில் புடவைக் கைத் தொழிலும் நையல்களின் ஏற்றுமதியும் முக்கிய இடம் வகிக்கக் காரணம் முஸ்லிம்களே. இவ்வாறு பொருளாதார வர்த்தகமே நோக்கமாகக் கொண்டு அயாது உழைத் தவர்கள் முஸ்லிம்களே.

கொழும்பு நகரையும் தலைநகரையும் உருவாக்குவதில் முஸ்லிம்கள் செய்த பங்களிப்பு பொன் எழுத்துக்கால் பொறிக்கப்பட வேண்டியது. ஏனெனில் இயற்கைத் துறை முகங்களாக காலி, திருகோணமலை, காங்கேசன்துறை போன்றன இருந்தும், செயற்கைத் துறைமுகமாக கொழும்பு மாறுவதற்கு துரித வேகத்தில் செயல்பட்டவர்கள் முஸ்லிம்களே. அதுமட்டுமன்றி நகராமக அது விருத்தி அடை வதற்கும் பங்களிப்புச் செய்தது மட்டுமன்றி அதன் கட்டிட அமைப்பும் சாலைகளின் அழகும் வர்த்தகர்கள் தங்குமிட வசதிகளும் அமைத்துக் கொடுத்ததில் முஸ்லிம்கள் கட்டிடத் துறைக்கு வித்திட்ட, மாஸ்கஸ், எகிப்து, பக்தாத் போன்ற நகரங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு மத்திய நிலையான கொழும்பை அழகு படுத்தி மெருகூட்டினார்கள். இவ்வாறு கொழும்பு அழகான நகராமங்களும் மத்திய தளமாகவும் அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கும் உல்லாசப் பயணிகளே வியக்கும் அளவுக்கு கட்டிடத்துறையிலும் சிறந்தவர்கள். இவர்கள் அக்காலத்தில் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தில் உச்சக் கட்டிடத்தை அடைந்திருந்தனர் என்பதற்குச் சான்றாக இவர்களால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களும் வர்த்தகத்தில் பயண்படும் அரபுச் சொற்களும் ஆதாரங்களாக உள்ளன.

மருத்துவத்துறையை எடுத்தோமாயின் அதில் சித்த, ஆயுள் வேதம், யுனானி வைத்திய முறை போன்றவற்றில் இலங்கை மூஸ்லிம்கள் சிறந்து இருந்தனர். அதுமட்டுமின்றி பல தீராத வியாதிகளுக்கான முலிகைகளையும் கண்டு பிடித்து ஆராய்ச்சி நடாத்தி உள்ளார்கள். மேலும் பல அரசர்களுக்கு நீண்டகாலமாக இருந்த வியாதிகளை நீக்கி பல நிந்தகங்களைப் பரிசாகப் பெற்று இருக்கிறார்கள். எனவே மூஸ்லிம்கள் எந்தத் துறையிலும் குறைவின்றி பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக அயராது பாடுபட்டுள்ளார்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

இவ்வாறு வர்த்தகத்தில் உயர்ந்திருந்த மூஸ்லிம்கள் போர்த்துக்கேயின் வருகையால் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டார்கள். அத்துடன் பொருளாதார வர்த்தக வெறியும் சமய வெறியும் கொண்டிருந்த போர்த்துக்கேயர் வர்த்தகத்தில் சிங்களவர்களுடன் இணைந்து மேம்பட்டு இருந்ததைக் கண்டு பொறாமையுற்றனர். அதனால் காலி, கொழும்பு போன்ற களையோரங்களில் இருந்த மூஸ்லிம்களை விரட்டி யடித்தனர். அதுமட்டுமின்றி போர்த்துக்கேயர் வந்தது தமது மதத்தைப் பரப்புவதற்காகவே; இங்குள்ள வளங்களைச் சுரண்டிச் செல்வதற்குமாகவுமே எனவே இதற்குத் தடையாக இருந்த மூஸ்லிம்களை எதிர்த்தனர். ஆயினும் சிங்கள மக்களும் மன்னர்களும் ஆதரவளித்ததனால் மூஸ்லிம்கள் சிங்களவருடன் இணைந்து வாழ்ந்தனர். இவ்வாறு போர்த்துக்கேயர் ஆதிக்கம் செலுத்திய போது அவர்கள் இலங்கையிலுள்ள கண்டிட மன்னனிடம் வளிய கடற்படை ஒன்று இருக்கவில்லை. எனவே கள்ளிக் கோட்டையிலுள்ள மூஸ்லிம்களின் கடற்படையின் உதவியைப் பெற்றே போர்த்துக்கேயர் விரட்டினர். இவ்வாறு இலங்கையின் பொருளாதாரத்தைச் சான்றடையும் சீரழிக்கவும் வந்த அந்நிய நாட்ட வர்களை விரட்டி பொருளாதார வர்த்தகத்தை பாதுகாத்தவர் கள் மூஸ்லிம்களே.

1648 இலும் இவ்வாறே ஒல்லாந்தர் வருகை தந்த போது அவர்களும் மூஸ்லிம்கள் மீது பலவேறு சட்டத்திட்டங்களை விதித்தனர். அத்துடன் பலவேறு வரிகளையும் அறவிட்டு வர்த்தகத்தில் தாங்கள் தனியுரிமையும் சந்தையையும் பிடிப்பதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். எனவே இவர்களாலும் மூஸ்லிம்கள் இன்னல்பட்டு அளவிட முடியாத பல கஷ்டங்களையும் அனுபவித்தார்கள். தாம் வாழும் நாட்டில், என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் வெறுத்து ஓடாமல் அவற்றை எல்லாம் சுகித்துக் கொண்டு பொருளாதார வர்த்தகத்தையே சொலமய்ப்பதில் இருந்தார்கள்.

ஒல்லாந்தர் சென்றபின் ஆங்கிலேயர் வருகை புரிந்தனர். அவர்களும் இவ்வாறே மூஸ்லிம்களைக் கண்டு பொறாமை கொண்டு தங்களது தேவைகளிலே கண்ணுங்கருத்துமாய் இருந்தனர். இவர்களாலும் மூஸ்லிம்களுக்கு வர்த்தகத்தை மேற்கொள்ளமுடியாத ஓர் இக்கட்டான நிலையே தோன்றியது. இதனால் இவர்களுடைய காலங்களில் இலங்கையின் பொருளாதாரம் சற்று வீழ்ச்சியடைந்து இருந்தது.

இவ்வாறு இலங்கை ஜூரோப்பியர்களுடைய காலத்தில் சற்று ஆட்டம் கண்டவுடன் மீண்டும் தங்களது நோக்கமான வர்த்தகத்தை செவ்வனே ஆற்றக் கொட்ட தொடக்கனர். பல

மூலப்பொருட்களை இறக்குமதி செய்து பல கைத்தொழில் களை ஆராய்பித்து வைத்தார்கள். இரசாயனக் கைத்தொழில் மூலப்பொருட்களை இறக்குமதி செய்து பாரிய இரசாயனக் கைத்தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தனர். அது மட்டுமின்றி அதற்குத் தேவையான தொழில் நுட்பங்களையும் பயிற்சிகளையும் வழங்கி ஊக்குவித்தார்கள்.

அண்ணமைக் காலங்களில் அதிக இலாபம் பெற்றுவரும் தைத்த ஆடைகளின் ஏற்றுமதியான ஆடை உற்பத்திக்குத் தேவையான மூலப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்து அக்கைத்தொழிலை ஊக்குவித்தார்கள். மேலும் பல தையல் காரர்களைத் தெள்ளிந்தியாவில் இருந்து அழைப்பித்து சிறந்த துறையில் தயாரித்து சர்வதேச வர்த்தகத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்று அதிக செலாவணியைப் பெற்றுத் தருகின்ற ஒன்றாக புடைவைக் கைத்தொழில் உள்ளது.

அத்துடன் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் போர்த்துக்கேயருக்கும் கண்டியிலுள்ள இரண்டாம் இராஜசிங்கலுக்கும் ஏற்பட்ட போரில் கண்டி மன்னனான இரண்டாம் இராஜசிங்கன் பயந்து தப்பி ஓடி ஓர் மூஸ்லிம் பெண்ணின் குடிசையில் மறைந்து இருந்தான். அங்கு தூரத்தி வந்திருந்த போர்த்துக்கேயர் அங்கிருந்த மூஸ்லிம் பெண்ணிடம் கேட்ட போது இராஜசிங்களைப் பற்றிய ஒரு தகவலும் வெளியிடாது மெளனமாக இருந்ததால் ஆத்திரமடைந்த போர்த்துக்கேய வீரர்கள் அப்பெண்ணைக் கண்டதுண்டமாக வெட்டினர். பின்னர் போர்த்துக்கேயர் சென்ற பின் வெளிவந்த இரண்டாம் இராஜசிங்கன் அப்பெண்ணை கண்டு இரக்கமுற்று தனது நாட்டுக்காகவும் தனக்காகவும் செய்த தியாகத்துக்கு அப்பெண்ணின் உறவினர்களுக்கு “பங்கரக்கம்மனை” எனும் கிராமத்தையே பரிசாக அளித்தான். எனவே இங்குள்ள மூஸ்லிம்கள் தியாகப் பெருமையும் தன்நலன் கருதாத நாட்டுப்பற்று உள்ளவர்களாகவும் திகழ்ந்து இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவினார்கள் என்பது தெட்டத் தெளிவு ஆகிறது.

இவ்வாறு பொருளாதார வர்த்தகமே தங்கள் நோக்கம் என்பதை செயல்முறையிலே வெற்றியீட்டிக் காட்டியது மட்டுமின்றி அவ்வாறே இலங்கையில் இனிவரும் சமுதாயத்தினரும் வெற்றிச்சட்ட வேண்டும் என்று நடைமுறைப் படுத்தினார்கள். இவர்கள் ஆற்றிய வர்த்தகப்பணி வெறுமென சொற்களில் வடித்து வரையறுத்துக் கூறக் கூடிய தலை. அவ்வாறின்றி மறைத்து ஒழித்து வைக்கக்கூடிய பங்களிப்பும் அல்ல: எனவே இன்று காணப்படுவது போல வர்த்தக விருத்திக்கு ஆற்றிய பணிகளுக்கு மூலகாரணமாக அமைந்தது நாடுகளை அறியும் திசையறிக்குவியைக் கண்டு பிடித்து அறிமுகப்படுத்தியதுமே ஆகும். இவ்வாறு பலவேறு வழிகளிலும் இலங்கையின் பொருளாதாரத்திற்கும் அதன் தற்போதைய வளர்ச்சிக்கும் ஆற்றிய வியாபார வர்த்தக சேவைகளை என்னிப்பார்த்தால் யாவரும் வியக்குமாறு சரித்திரத்தில் இடம் பெற்று விட்டது. அதை நாம் அறிந்தோ அறியாமலோ அதன் நன்மைகளையும் பிரதிபலிப்புக்களையும் அனுபவித்தே வருகின்றோம்.

மீண்டும் ஹாஹிலிய்யாவா ?

“நான் சொன்னா சொன்னது தான். என் முடிவ வேறு யாராலும் மாத்த ஏலாது. எனக்கு புத்தி சொல்ல வந்துட்டான்கள். உங்கட கோணல் புத்தி தெரிஞ்ச தான்டி நிர்வாக பொறுப்பு ஆண்களுக்குன்னு இஸ்லாம் சொல்லுது” என தனது அர்த்தமில்லாத செயலுக்கு இஸ்லாத்தை துணைக்கமூழ்த்துக் கொண்டார் ரபிக் முதலாளி. “இல்லங்க பாவம் நபீஸா அவ படிக்கனுமன்று எவ்வளவு ஆசையா இருக்கா? நாம.....” ஆரிபா கூறி முடிக்கவில்லை ரபீக்கின் இரும்பு போன்ற கரங்கள் ஆரிபா கன்னங்களைத் தாக்கின. வலி தாங்க இயலாது ‘அல்லாஹ்’ என முணங்கினாள் ஆரிபா. உள்ளறையில் இருந்த நபீஸா வின் இதயத்தை அச்சத்தம் தாக்கியது. கண்களில் இருந்து அவளையறியாமலே கண்ணீர் வந்தது. “யா அல்லாஹ் நீ பொறுமையாளர்களுடன் இருப்பவன் என நீயே சொல்லி யிருக்கிறாய். எனதயும் பொறுத்துக் கொள்ளும் மனவிலை எனக்குத் தா நாயனே” என அவள் பிரார்த்தனை புரிந்து கொண்டிருக்கும் போது வாசலிலே ரபீக் முதலாளியின் கடுமையான குரல் ஒலித்தது. “அற்ப நாய்கள் என்னையே எதிர்த்து பேசுறான்கள் நான் தீர்மானித்தா, அத யாராலும் மாத்த முடியாது.” என கத்தியவர் சோபாவிற்கு கீழே இருந்த தோற் செருப்பை காலில் மாட்டிக் கொண்டு புறப்படலானார்.

உள்ளறையில் சுவரோடு சாய்ந்தபடி அப்படியே உட்கார்ந்து கொண்டாள் நபீஸா. அவள் தன் கண்ணீர் ஓயும் வரை அழுது. கொண்டிருந்தாள். வாசலில் இருந்து உள்ளறைக்கு வந்த ஆரிபா தன் மகளின் நிலைகண்டு தவித்தாள். அவளை வாரி எடுத்து தன் மடியில் கிடத்தியபடி மெல்லமாக அவளுக்கு ஆருதல் சொன்னாள். “நீங்க கவலைப்படாதிங்க மக அல்லாஹ் குர்-ஆனிலே சொல்றான் விசவாசிகளே நீங்கள் தைரியமிழ்க்க வேண்டாம். துக்கப்பட வும் வேண்டாமன்று. நிச்சயமா அல்லாஹ் பொறுமையாளரோடு இருக்கின்றான். நீங்க பொறுத்து கொள்ளுங்க மக” என தன் மகளை தட்டிக் கொடுத்தாள் ஆரிபா. தாயின் பாதத்தின் கீழ் சுவர்க்கம் எனக்கிறது இஸ்லாம். அந்த அங்புத்தாயின் தமுவலில் அழுது கொண்டே அப்படியே உறங்கியும் போனாள் நபீஸா. அந்த உறக்கத்தில் கூட அவள்

விசம்பல் அடங்கவில்லை. கண்களில் கண்ணீர் வழிந்து கொண்டே இருந்தது. கண்ணீருடன் கழிகிறது அந்தக் காலைப் பொழுது.

ரபீக் முதலாளி சுயநலவாதத்தின் மொத்த உருவம். தனக்கு சாதகம் என நினைப்பவற்றையே செய்வார். எப்போதும் சுய இலாபமே அவளின் குறிக்கோள். அடுத்த வரைப்பற்றி அணுவளவும் சிந்திக்க மாட்டார். அவளின் ஊரில் சொந்தமாகச் சிலவற்றைக் கடை வைத்திருக்கும் அவர் போலியான நிறுவைக்கும், பதுக்கல் செய்வதிலும் பெயர் போனவர். இஸ்லாம் தடுக்கும் வியாபார முறை அவருக்கு கைவந்த களை. தனது இளமைக்காலம் முதலே உலோபியாக வாழ்ந்து, பண்தைதச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு ஸக்காத்தோ ஸதக்காவோ கொடுக்காது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். பெண்களை மிகவும் கேவலமாக மதித்து நடத்துபவர், ஆனால் தான் செய்யும் தீய காரியங்களுக்கு அல்குர்-ஆனிலும், ஹதீலிலும் கூறப்பட்டிருக்கும் ஆண்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் முன்னுரிமைப் பற்றி கூறுவார்.

மிகுந்த பண்க்காரரான கீம் ஹாஜியாளின் நான்காவது மகள் ஆரிபாவை சீதனத்திற்காகவே மனந்தார். கீம் ஹாஜியாளின் மறைவிற்குப் பின் ஆரிபாவின் சொத்தை தன் பெயருக்கு நயமாக எழுதிக் கொண்டார். மூன்று பிள்ளை களுக்கு தந்தையானார். ஆணாலும் பணம் என்ற போராசை அவரைவிட்டு நீங்கவில்லை. ஆரிபா செல்வந்தரின் மகளையிருந்தாலும் மிகுந்த மார்க்க பக்கி நிறைந்த பெண். யானையும் அன்பாக நடத்தும் குணமுடையவள். மிகுந்த பொறுமைசாலி. அதனால் தானோ என்னவோ தன் சொத்தையெல்லாம் தன் பெயருக்கு எழுதிக் கொண்டு தன்னை கேவலமாக நடத்தும் கணவனோடு இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். நபீஸா இவர்களின் முன்றாவது பிள்ளை. முத்த இரு பெண் பிள்ளைகளும் தன் படிப்பை இணையில் நிறுத்திக் கொண்டு தந்தை சொன்னவரையே மனந்து கொண்டு அவர்களின் கணவரின் வீட்டில் வசிக்கின்றார்கள். நபீஸா மிகுந்த கெட்டிக்காரி ஊர் பாசாலையில் உயர்தர வர்த்தக பிரிவில்

ஜெஸ்மின் ஷெபீப், கொழும்பு

இறுதியாண்டில் கற்கிறார். பரீட்சைக்கு இன்னும் நான்கு மாதங்களே இருக்கின்றன. அதற்கிடையில் அவளின் ரபீக் முதலாளி அவளை பாடசாலையிலிருந்து விலகும்படி பலவந்தமான கட்டளையிட்டுவிட்டார்.

நபீஸாவால் இதை தாங்க முடியவில்லை. நான்கே மாதங்களில் வரும் பரீட்சையை எழுதி விட்டு நிற்கிறேனே என கூறியவளை மறுத்து இப்போதே விலகி விட வேண்டும் என வற்புறுத்துகிறார். பாவும் நபீஸா சிறு வயதிலிருந்தே தந்தையின் அன்பை அறியாதவள். தந்தை என அவள் அறிந்ததெல்லாம் அடக்கு முறையிக்க ஒரு சர்வதிகாரியான மனிதனைத்தான்.

மாலை ஜூந்து மணி இருக்கும் துயில் விட்டெழுந்த நபீஸா தன் பாடசாலைப் புத்தகங்களை அருகே வைத்த படி படித்து கொண்டிருந்தாள். தான் தொடர்ந்து படிக்கலாம் என்ற எதோ ஒரு நம்பிக்கை அவள் மனதில் இருந்தது. அவளின் அறைக்கு நுழைந்த ரபீக் முதலாளி உனக்கு “எத்தன தரமடி சொல்றது இனி நீ ஸ்கூல் போறது இல்லன்னு. கழுதை, இன்னும் என்ம அந்த புத்தகங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். கொண்டாம் அத இங்க்” என அவள் கையிலிருந்த புத்தகங்களை பறித்து தூள் தூளாக சிபித்து ஏறிந்தார். ரபீக் முதலாளி.

நபீஸாவின் பொறுமை எல்லை மீறியது. கோப உணர்ச்சி பொங்கி எழுந்தது. வாப்பா, நிறுத்துங்க என கத்தினாள். ரபீக் முதலாளி திகைத்து நின்றார்; ஆரிபாவும் கூட்தான். பிறந்திலிருந்து இன்று வரை யாரையும் கடிந்து பேசாது, மென்னம்யானவளாக, தென்றல் போன்று எப்போதும் குளுமையாக இருந்த தன் மகளா இது? அவர்களால் நம்பவேயியல்லவை. நபீஸா தொடர்ந்தாள்: “வாப்பா என்னைய என் ஸ்கூல் போக வேணாம் என்று சொல்லிங்க? ” முதல்முதலாக தன் தந்தையை கேள்வி கேட்டாள் நபீஸா. “சின்ன நாயே? நீயா என்ன கேள்வி கேட்கிற! கழுதை. நான் எத சொன்னாலும் கேள்வி கேட்காத அற்பப்பதரே என்ன நீ என்ன கேள்வி கேட்கிற. பெரிய படிப்பு இவனுக்கு. இவ படிக்கல்லேன்னா உலகம் 1400 வருஷம் பின்னோக்கி போயிடுமோ? என்னமோ இவ மட்டும்தான் பெரிய படிப்பு படிக்கிறா. இவ படிக்காட்டி மூல்லிம் சமுகம் அழிந்தபோயிடுமா? கேள்வி கேட்கிறாள் என்ன நையியம் உனக்கு” தன் வாயில் வந்தபடி நபீஸாவைத் திட்டித்திருந்தார் ரபீக்.

: “ஆமா வாப்பா நாங்க கேள்வியே கேட்காத்தால் தான் நீங்க உங்கட இவிடத்துக்கு நடக்கறிங்க. இஸ்லாம் ஆண்களுக்கு நிர்வாகவுரிமை கொடுத்தது உண்மைத்தான். அதற்காக பெண்களை அடினம்யாக்கி, அவங்கட அடிப்படை உரிமைகளை தடுக்க சொல்லவில்லை. இஸ்லாத்தில் பெண்களை கேவலமா நடத்த சொல்லி இருக்கிறதா? இப்படி பெண்கள் படிக்கச் செல்லக் கூடாது என்று இஸ்லாம் சொல்லல் வாப்பா. இன்னும் நாலும் மாதத்திலே நடக்கப் போகிற தெஸ்ட் வரைக்கும் என்ன படிக்க விடுக்க. அதற்குப் பிறகு நான் பிரைவட்டா படிச்சக் கொள்வேன். இப்படி ஒவ்வொரு மூல்லிம் பெண்ணும் படிக்காமல் போனா சிர்சமயா மூல்லிம் சமுதாயம் சீர்க்கெட்டுத்தான் போகும்.

வாப்பா தயவு செய்து என்னப் படிக்க விடுங்க வாப்பா. பெற்றாருக்கு பணிந்து நடக்கணும் என்று இஸ்லாம் சொல்லுது வாப்பா....”

தன்னையறியாமலே இவ்வளவையும் பேசிய நபீஸா மௌனமானாள். தனது மனதில் இருந்த கேள்விகளை கேட்டுத்தீர்த்து விட்டாள். இவ்வளவு நேரமும் அவளின் பேச்சைக் கேட்டு திகைத்தபடி நின்ற ரபீக் இன்னும் அதே நிலையிலே இருந்தார். ஆரிபாவுக்கு தன் மகளை என்னுமோது பூரிப்பாக இருந்தது. எவ்வளவு அழகாகப் பேசுகிறாள். இவ்வளவு நானும் இந்த பேச்சை எல்லாம் எங்கே வைத்திருந்தாள். பணிவை விட பெரிய சொல்தது வேறில்லை என்ற இஸ்லாத்தின் போதனையால் மறைத்து வைத்திருந்தாளா? யா அல்லாஹ் என் மகளுக்கு நல்ல எதிர்காலத்தைக் கொடு! அந்தத் தாய் மனம் அல்லாஹ்வை வேண்டி நின்றது. மெல்ல இவ்வுலகிற்கு வந்த ரபீக் மீண்டும் “நான் சொல்லேன். நான் சொன்னா சொன்னதுதான். இவ்வளவு பேசினாயே அந்தப் படிப்பு போதும் உனக்கு. எதற்கு ஸ்கூலிலிருந்து விலக்குறீங்க என்று கேட்டாயே? காரணத்தை இப்ப கேட்டுக் கூனக்கு இன்னும் இரண்டு கிழமையில் கல்யாணம் அதனாலதான். நீ பெரிசா சொன்னாயே பெற்றோருக்கு பணிந்து நடப்பேன்னு அத உண்மையாக இருந்தா நான் சொல்பவரையே நீ கல்யாணம் பண்ணிக்கவேணும். இன்னும் இரண்டு கிழமையில் கல்யாணம், அதுமட்டும் மனசலவுச்சக்க.” ஆரிபாவுக்கும், நபீஸா வுக்கும் இது பேரதிர்ச்சியாக இருந்தது.

“என்னங்க கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போற பொண்ணுக்கிட்ட அவள கல்யாணம் முடிக்கப்போகும் கணவனை புடிச்சிருக்குன்னு சொன்னாதான் அவளை அவனுக்கே கட்டிக் கொடுக்க என்று இஸ்லாம் சொல்லுது. நீங்க இதுபத்தி அவகிட்ட ஒண்ணுமே கேட்கல்லையே. எங்க இப்படி நடந்துகொள்ளிங்க. இப்ப அவ கல்யாணத்துக்கு என்ன அவசாம். அவட டெஸ்ட் முடிஞ்சதுக்கப்படும் செய்யலாமே” என்ற தன் மனவினையக் கடுமையுடன் நோக்கி, ரபீக் “என்னம் நீங்க உம்மா மகள் இரண்டுபேரும் எங்குப் புத்தி சொல்ல வாரிங்க? எத எப்படி எங்க செய்யும் என்று எனக்கு நல்லாத தெரியும். இப்ப சொல்லேன் மாப்பினை யாருள்ளு சலீம் ஹாஜியாரின் ஒரே மகள் இம்தியாஸ். அவன்தான் மாப்புள். இரண்டு கிழமையில் கல்யாணம்.” எனத் தீர்மானமாகச் சொன்னவர் அங்கிருந்து அகன்றார்.

நபீஸா அதிர்ச்சியிலிருந்து இன்னும் மீனவில்லை, மீண்டும் ஜாஹிலியாக் காலம் வந்துவிட்டதோ என எண்ணத் தோன்றியது அவனுக்கு. பெண்ணைக் கேட்டே அவனுக்கு மணம் புரிந்து வாய்க்கால், எனக்குறும் இஸ்லாத்தின் அறிவுரையை மறந்து தன் எண்ணப்படியே மணமகளைத் தேர்ந்தெடுத் தந்தை, தனக்கு கல்யாணம் என்பதைக்கூட இப்போதுதான் அவனுக்குக் கூறினார். யாஅல்லாஹ் மூல்லிம் சமுதாயத்தைக் காப்பாற்று என அவள் பிரார்த்திக்கிறாள். சர்ச்சைகள் நிறைந்த விவாதம் புரிவோரை அல்லாஹ் வெறுக்கிறான் என்ற குருஆன் மொழிக்கேற்ப அதன் பின்பு அவள் ஒன்றுமே பேசவில்லை.

ரபிக்கின் கடினமான பலவந்தக் கொள்ளுகியினால் இம்தியாஸ் — நபீஸா திருமணம் நடந்தது. தனது தந்தைக்காக இம்தியாஸை பழிவாங்க நபீஸா விரும்பவில்லை. அவன் என்னப்படியே நடக்கலானாள். மனைவி குணமுள்ளவளாய் இருந்தால் வீடு சுவர்க்கம்தான் என்ற நபி மொழிக்கேற்ப இம்தியாஸின் வாழ்வு இன்பமாகக் கழிந்தது.

திருமணம் முடிந்து மூன்று மாதங்கள் இருக்கும். அன்று திங்கட்கிழமை இம்தியாஸ் தனது காரியாலயத்திலிருந்து வீடு திரும்பும்போது அவன் சென்ற காரும் இன்னொரு வொறியும் மோதியதால் படுகாயம்டைந்த இம்தியாஸ் ஸ்தலத்திலேயே மரணம்டைந்தார். தகவல் அறிந்த நபீஸா புருவாய்த் துடித்தாள்.

இம்தியாலின் ஜூனாஸா அடுக்கம் செய்யப்பட்டது. நபீஸா இத்தாலில் இருந்தாள். அவள் தாய் ஆரிபாவுக்கு அக்காட்சியைக் காண மிகவும் கவ்வடமாக இருந்தது. எல்லாம் விடயமும் அல்லாற்றவின் நாட்டப்படிதான் நடக்கும் என்ற கருத்தை அவள் நன்கறி நிறுத்தம் பலவுந்தமாக நபீஸாவைத் திருமணம் செய்ய வைத்த தன் கணவர் மீது அவள் வெறுப்படைந்தாள். “இப்ப ஒங்கட பணத்தாசை தீர்ந்தாச்சா? அவங்கட பணத்துக்கு ஏமாந்து தானே மகளை அங்க கட்டி வைச்சிங்க” என ஒரு கேள்விதான் தன் கணவனைப் பார்த்துக் கேட்டாள். நபீஸா ஒன்றும்

பேசவேயில்லை. ரைக் முதலாளியின் உள்ளத்தை ஏதோ உறுத்தியது. முதல் முதலாக அவர் கண்ணிழும் நீர் தடுப்பியது. “யா அல்லாஹ் என்னை மன்னிச்சிடு, ” உள்ளறையில் நபீஸாவின் குருல் ஒலிக்கவே ஆரிபா உள்ளே செல்கிறான். “உம்மா வாப்பாவை ஒன்றும் சொல்லாதிங்க உம்மா இந்த முழு மாதமும் நான் அவரோடு சந்தோஷ மாகத்தான் இருந்தேன். அவரு மௌனத்தாகிட்டாரு அது அல்லாஹ் எழுதியது. இப்ப வாப்பாவைக் குறை சொல்லி என்ன பயன். அவர் திரும்பி வரவா போறாரு ” என்கிறான் நபீஸா. இந்த சோகமான நிலையில் கூட தன் மகளின் பொறுமையை நினைத்துக் கெருமைப்படுகிறார். “நீச்சய மாக மூல்லிம் பெண்கள் படிக்க வேணும் அப்போது தான் நாயக வாழ்க்கை பற்றியும், குருஞ் பற்றியும் உணர்ந்து என் மகளைப் போல வாழ்வாங்க. மூல்லிம் சமூகத்தில் இருக்கும் என் போன்ற பாவிகள் புத்தி பெறுவாங்க. ஏன்ட உம்மாவும் வாப்பாவும் என்னைய நல்லா படிக்க வைச் சிருந்தா நான் கூட குருஞ்சையும் ஹதிஸையும் வாழ்க்கையில் பின்பற்றியிருப்பேன். மூல்லிம் சமூகம் படிக்கவே வேணும் ; இல்லாட்டி மீண்டும் மூல்லிம் பெண்கள் வாழ்வில் ஜாஹரியிய்யா காலம் தோன்றிவிடும். ”

ரபීකින් සින්තැනෑස් සක්කරාම කුම්ඨතු.....

முதற் பரிசுக் கதை
சிரேஷ்ட பிரிவு

புடைத்துப் பாயும் புது வெள்ளம் !

என்னைப் பற்றி உங்களுக்கு அவ்வளவு தெரியாதுன்னு நெனக்கிறன். ஆனால் எங்கட வாப்பாவைப் பற்றி சொன்னா என்னை சட்டென்று புரிஞ்சுக்குவிங்க. அதனால் முதல்ல வாப்பாவைப் பற்றியே சொல்றன்...கேட்டுக்குங்க...

மூலின் ஹாஜியார்னு சொன்னா இந்த ஊர்ல மூலை முடுக்குள இருக்கிற எல்லாருக்குமே தெரியும். அவர்தான் எங்கட வாப்பா முழு தடவ மக்கத்துக்கு சென்று வந்த பெருமைய அப்படியே அசங்காம...கசங்காம பாதுகாத்துக் கிட்டு இருக்கிறாரு. அப்படிப்பட்ட எங்க வாப்பாவுக்கு ஏழைகளை கண்டாலையே ஒருவகை ஏரிச்சல். எதோ பிறக்க கூடாத பிறவிகள் என்ற போக்கில் அவர்களுக்கிட்ட நடந்துக்குவாறு. ஆனவும், அந்தஸ்து எல்லாம் வாப்பாகிட்ட எப்போதுமே ஒட்டிக்கொண்டே இருக்கும். உருக்கம்... கருணை...இருக்கம் இதுவெல்லாம் உதட்டளவில் மாத்திரந்தான் என்றால் மற்றவைகளைப் பற்றி சொல்லாமலே புரிஞ்சுக்குவிங்க.

ஒரு நாள் ஒரு மனுவன் வீட்டுக்குள் நுழைஞ்சாரு. மொத்தத்தில் உடலும் உடையும் கசங்கிப் போன ஒரு தோற்றும் வாப்பாவுக்கு முன்னால் ஒரு அழுக்குத்திவு போல நின்றுக்கிட்டு இருந்தாரு. காதர் நானாவிடம் காட்டிய கோபம் வாப்பாவிடம் தனியவே இல்லை. அதுக்குள் பாவும் இந்த மனுவன் என்னதான் நடக்குதல்லனு நாலும் பார்த்தன். வந்த மனுவன் வாப்பாவிடம் காரணத்தை சொல்லத் தொடங்கினாரு.

"தொ... நாங்க மன்னார் பக்கம்... அங்க நடந்த கொழுப்பத்தில் எல்லாத்தையும் போட்டிட்டு இங்க ஒடி வந்தம்... அகதிகள் முகாம்லதான் நிக்கிறம்... நாலும் பொருஞ்சாதியும் ஒரு குமருப்புள்ளையும் சின்னைப் பையன் ஒன்றும் இருக்கிறம்... குமருப்புள்ளை வச்சுக்கிட்டு முகாமுக் குள்ள எப்படி தொர மானம்... மருவாதையோட நிக்கிறது... பள்ளிக்கிட்ட காடுபேற்றிக் கிடக்கிற ஒருகாணி இருக்குதாம்... அது உங்கட காணியென்று சொன்னாங்க. அதில் சின்னதாக ஒரு குடில் அடிச்சுக்க அனுமதி தந்திங்கன்னா அது பெரிய ஒதவி தொ... "

அந்த மனுவன் சொல்லிவிட்டு வாப்பாவின் முகத் தையே பார்த்துக்கிட்டு இருந்தாரு. செம்மை கிடைக்கப் போகுதுன்னு எதிர்பார்த்தன். என்ன ஆச்சரியம் பாருங்கோ வாப்பா ஒன்னுமே சொல்லல். "வெள்" குறைஞ்ச பொம்மாதிரி கூரையைப் பார்த்துக்கிட்டு மெல்லமெல்ல தலைய ஆட்டிக்கிட்டு இருந்தாரு. பிறகு கண்ணாடியக் கழற்றி. வேஞ்சால மெதுவாக கண்ணத் தொடச்சாரு. இந்த மனுவனை துக்கம் நிறைஞ்ச முகத்தோட பார்த்தாரு...

"இந்தாங்க... நீங்க அகதிகள் என்று சொன்னதுமே என்னால் துக்கத்த அடக்கவே முடியல்ல... அந்தப் பக்கம் எங்கட முஸ்லிம்களுக்கு என்னமாதிரி எல்லாம் அறியாயம் நடக்குது... இந்த நேரத்தில் எங்களப் போல முஸ்லிம்கள் ஒத்தாட்டா என்ன அர்த்தம்... பள்ளிக்கிட்ட இருக்கிற காணி அவ்வளவு சரியில்ல... அத துப்பரவு பண்ணி... குடில் அடிக்கப் போனா வீண்செலவு... அதனால் நான் சொல்றன் கேட்டுக்கொங்க... மலைநாட்டுப் பக்கம் எங்கட எஸ்டேட் ஒன்று இருக்கிறது... அங்க சின்ன பங்களா ஒன்றும் இருக்குது... பேசாம் குடும்பத்தோட போய் அங்க நடந்துக்க... எஸ்டேட்டையும் கொஞ்சம் பார்த்துக்குங்க... எதோ பாத்துக் கேட்டு நாலும் தாரான்... நாளைக்கு எங்கட வாகனம் போகுது விருப்பம் என்றா இப்பவே சொல்லுங்க..." வாப்பா சொன்னதைக் கேட்டு அந்த மனுவன் மாத்திரமல்ல எனக்கே அதிசயமா இருந்தது. வாப்பாவா இப்படி பேச்றார் ?

அந்த மனுவன் கண்களில் நீர்மல்க வாப்பாவிடம் விடை பெற்றாரு. "தொர நீங்க இப்படி ஒரு உதவி செய்விங்கள்னு நான் எதிர்பார்க்கவேயில்லை ஒங்கட நல்ல கொண்ததுக்கு அல்லா ஆயிரமா தருவான்... நான் நாளைக்கே வாரன் தொர... "

இப்படிப்பட்ட தன்னை வாய்ந்த எங்க வாப்பா அதுக்கேற்ற ஜோடு எங்கட உம்மா... நான் நானா.. தாந்தா எல்லாருமே வாப்பாவைப் போல குணத்தில், நடத்தையிலே

கொஞ்சமகூட மாற்றமில்லாம் அச்சில வார்த்தைப் போல இருக்கிறோம். எங்கட வாப்பா நாத்தா பரீனாட கல்யாணத்தை என்ன ஜோரா நடத்தினாரு தெரியுமா? முழு ஊருமே வாய்ப்பின்தது. ஆட்டினரைச்சி புரியாணியும், முழுக் கோழியும், நச்சிரகச் சம்பாவுமாக பெரும் ஆர்ப்பாட்டமாக கலியாணம் நடந்தது.

கலியாணத்துக்கு யாருக்கெல்லாம் சொல்ல வேணும் என்று “விஸ்ட்” போட்டாங்க. அப்போதுதான் அந்தப் பிரச்சினையே வந்தது. ஊர்ல இருக்கிற ஏழைங்க எல்லா குக்கும் கலியாணத்துக்கு சொல்ல வேணும் என்று வாப்பா சொன்னதும் உம்மாவுக்கு ஆத்திராத் அடக்கவே முடியல்ல வாப்பாட முகத்தில பாஞ்சி விழுந்தா.

“பாத்தும்மா உங்களுக்கு உலகமே புரியல்ல... பணக்காரங்கள் சாப்பாட்ட தின்னிட்டு அதில் ஆயிரம் குறையைத் தான் புடிப்பாங்க. இந்த எளியவன்களுக்கு சொன்னா எங்கட கலியாண விஷேஷத்தைப் பற்றி ஊரெல்லாம் பிரமாதமா சொல்லித் தீவிராங்.. அதால யாருக்குப் பெருமை எங்களுக்குத் தேவ அதுதானே? பாத்தும்மா..”

உம்மா வாப்பாவின் பேச்சைக் கேட்டு அப்படியே மகிழ்ந்து போனா. இப்படியான எங்கட வாப்பாட குணத் திலேயே ஊரிப்போன எங்கட குமுபத்தில ஆக இளைய வன்தான் நான். கடைசி என்பதனால் செல்லமும் அதிகம். நான் எதைச் சொன்னாலும் வாப்பா மறுக்கவே மாட்டாறு. எங்கு அப்படியொன்றும் பெரிசா வயசில்ல. பனிரண்டு தான். ஆராம் ஆண்டு படிக்கிறன். வகுப்பில் எல்லோரும் றமிஸ்தொற என்று செல்லமா கூப்பிடுவாங்க.

வகுப்பில ஏதாவது தவறு செஞ்சாலும் மாஸ்டர் தண்டிக் கவே மாட்டார். எனக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற மணவர் மீதுதான் கோபத்தையே காட்டுவாரு. பிரம்பாள் விலாகவார். எல்லாம் எங்கட வாப்பா மீதுள்ள பயம். மதிப்புத்தான்.

எனக்கொன்றும் படிப்பு அவ்வளவா வராது அதைப் பற்றிக் கவலையும் எனக்கில்ல அதுதான் பக்கத்து சீட்டுல பரீத்கான் இருக்கானே. எனக்காக எல்லாப் பாடங்களையும் அவன் தான் செய்து தருவான். அவ்வப்போது நான் எலும்புத் துண்டுளப் போல வீசுகின்ற காசுகளுக்காக எதையும் செய்ய பலரும் காத்திருந்தனர்.

“வாப்பாட அதே குணம் அதே எடுத்தெறிந்த பார்வை நடை.. எல்லாம் அச்சொட்டாக இவ்வுகிட்ட இருக்கு...” என்று பலரும் என்காதுபடவே பேசிக்குவாங்க. நான் அத கண்டுக்கவே மாட்டேன். வாப்பாவேட என்னை ஒப்பிட்டுப் பேசும் போது எனக்குப் பெருமை பெருமையா வரும்.

என்னாரா.. இவன் ஏதேதோ சொல்லிக்கிட்டே போறான் என்று நிங்க அலுத்திக்கிறது எனக்கு நல்லாவே தெரியுது, இன்னம் கொஞ்சம் பொறுத்துக்குங்க.

என்னா நான் இப்பதான் விஷயத்திற்கே வரப்போறன். எங்கட வாப்பாட எஸ்டேட் ஒன்று மலைநாட்டுப் பக்கம் இருப்பதாக நான் ஏற்கனவே சொன்னது உங்களுக்கு

ஞாபகம் இருக்கலாம். அதுதான் அந்த அகதி மஜுஷின் குமுபத்தோட் போய் தங்கி இருக்கிறாரே.. ஆங் அதே எஸ்டேட்தான்.

அங்க போகனும்னு அடிக்கடி எனக்கு ஆசவரும் ஆளா முடிந்தால்தானே இப்போ ஸ்கல்ல லீவு கொடுத்திருக் கிறதனால் போக முடிவு செஞ்சன். ஆசையா வாப்பாக்கிட்ட சொன்னன். நானைக்கே போவம் என்றார்.

மறுநாள் வாப்பாட பென்ஸ் கார்ல எஸ்டேட்டுக்குப் போனோம். என்ன ஆழான எஸ்டேட் தெரியுமா ஒரு பக்கம் தேயில மாங்களும் இன்னொரு பக்கம் இறப்பர் மாங்களும் மாக்கறித் தோட்டங்களும் அப்பப்பா.. எவ்வோ பெரிய தோட்டம். தெரியுமா ?

எங்கட பென்ஸ்கார் பங்களாவிக்கு முன்னாள் போய் நின்னுது. அந்த அகதி மஜுஷின் ஓடோடி வந்தாரு. முகத்தில் பயம்.. மரியாதை எல்லாம் நெறைஞி இருந்தது. வெறும் உடம்பில் வேர்வை குளிப்பாட்டின மாதிரி இருந்தது. கையில் காலில் எல்லாம் சரியான சேறு. பாவம் வேல செஞ்ச கையோட ஒடி வந்திருக்காரு போல !

“தொ நீங்க இப்படி திடீரன்னு வருவிங்கள்னு நான் எதிர்பார்க்கவே இல்ல.. எனக்கும் கையும் ஓடல்ல காலும் ஓடல்ல குடிக்கிறதற்கு ஏதாவது கொண்டு வாட்டா தொரா..”

அந்த மஜுஷின் குழஞ்சி குழஞ்சி பேசியது நன்றி யுன் நாய் வாலை ஆட்வேது போனிருந்தது. வாயில் பற்றியிருந்த சுருட்டை வாப்பா கைக்கு எடுத்தார் எச்சில வாரிக் கூட்டித் துப்பினார். அந்த மஜுஷின் ஏறிட்டுப் பார்த்தார். அந்தப் பார்வையில் ஆளவம், அகம்பாவம், பணத்திமிரு எல்லாம் தெரிந்தது.

“இந்தப் பாருக்க குடிக்கிறது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும் என்ன தோட்டத்திலே ஏதாவது ஜில்மன் நடக்குதோ முன்னர் போல ஒழுங்கா வருவாய் வருகுதில்லயே.. எதோ அகதியாச்சின்னு பரிதாபம் பார்த்து எடம் கொடுத்தேன்.. இதுவா நீங்க தோட்டத்த பார்க்கிற லட்சனம் ?

வாப்பா கோபத்துடன் பேசினாரு. பாவம் அந்த அகதி மஜுஷின் அப்படியே வெலவெலத்துப் போயிட்டாரு. ஒன்றுமே பேசல்ல வாப்பாட முன்னால் வாய்த்திறப்பாரா என்ன ?

வாப்பா அப்படியே கணகள் சுழற்றி சுழற்றி பார்த்தாரு. அப்போ அந்த சின்னப் பையன் கண்ணில்பட்டான். என்னோட வயசிருக்கும் “இது யாரு ஒங்கட மகனா... இங்க என்ன செய்றான். ஒங்களோடு சோந்து தோட்டத்துல மன் கொத்த வந்துட்டானா ?

வாப்பா பேச்சில கேவி தொனித்தது — அந்த மஜுஷின் தலையை சொறிந்து கொண்டே சொல்லத் தொடங்கினாரு.

“தொரா.... என்னோட இளைய மகன்.... இங்க பார்த்து ஒரு ஸ்கல்ல சேர்த்திட்டன். பிரின்சிப்பல் நல்ல

மனுষன். அதின்னு சொன்னதும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து மகனை சேர்த்திட்டாரு..... இவனும் படிப்பில் நல்ல கெட்டிக்காரன்..... லீவி கொடுத்தால் எனக்கு ஒத்தி செய்கிறான். தோட்ட வேலைக்கு வெச்சக்கிற நோக்கம் இல்ல..... படிப்பிக்கப் போறன்.”

அவரது பேச்சைக் கேட்டு வாப்பாவின் முகம் சிவத்துக் கறுத்துப் போச்சுது’ மகன் படிப்பில் கெட்டிக்காரன் ’என்று சொன்னதும் என்னை ஒரு மாதிரி பார்த்தார். “மன்னுடைய நியம் இருக்கிறியே வெறுமனே சோத்துமாடு” என்று கறுவதைப் போல இருந்தது. நானும் பொறாமையுடன் அந்தப் பையனைப் பார்தேன்.

சாப்பிட்டு முடித்து வாப்பா போய் சாய்வு நாற்காலியில் சாஞ்சி கொண்டார். எனக்குத் தோட்டத்தைச் சுற்றிப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் ஆனா தனியே போக முடிய வில்லை. பளிச்சென ஒரு யோசனை பிறந்தது. அந்தப் பையனை கூட்டிக்கிட்டுப் போனால் என்ன?

சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன். அந்தப் பையன் ஒரு தெயிலைச் செடிக்கு மன் கூட்டிக் கொண்டிருந்தான். அவனது வாப்பாவைக் காணோம். நான் அவனைப் பார்த்தேன்.

“டேய்.... இங்கவாடா.....” ஒருவகையான அதிகாரத்தோடு அவனை அழைத்தேன். அவன் அதைக் கண்டு கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. பேசாமல் செடிக்கு மன் கூட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

“டேய் ஒன்னத்தான்டா காது செவிடா எழுந்து வாடா இப்படி பிச்சைக்கார நாயே....”

நான் ஆவேசத்தோடு கத்தினேன். அவன் எதுவும் பேசாமலே இருந்தான். எனக்குக் கோபம், ஆத்திரம் எல்லாம் பொங்கிக் கொண்டு வந்தது. எங்கட தோட்டத்தில் வேலைக்காரனா உள்ளவன்ட மகன் அதுவும் எதுவுமே இல்லாமல் ஓடோடி வந்த பயல்..... எனக்கு மரியாதை தராமல் இருப்பதா? அப்படியே போய் அவனது தலை முடியை கொத்தாய்ச் சேர்ந்து பிடித்தேன். சளர்னு ஒரு உதறு உதற்னான். நான் அப்படியே ஆடிப்போய் விழுந்தேன். திரும்ப எழுந்து வந்து அவனுக்கு அடிக்க கைகளை ஒங்கிக் கொண்டே போனேன். பாய்ந்து கையைப் பிடித்தான். இரும்புப்பிடி. என்னை ஒரு பார்வை பார்த்தான். அதில் ஒரு வகையான வெறி. ஆவேசம் நிறைந்திருந்தது.

“என்ன நினைச்சிகிட்டு என்ன அடிக்க வந்தே. ஒங்களோட பண்தத்திமிர் ஆணவும்..... எல்லாவற்றையும் கண்டு பயந்த காலம் மலையேறிலிட்டது. எங்கட வாப்பா உங்கட வாப்பாவ கண்டு வளைஞ்சி நெழிகிறாரு. ஏதோ பெரிய உதவி செஞ்சார்ன்னு போற்றி புகழ்ராகு ஆனா உங்கட வாப்பா அகதி என்ற பரிதாபத்தில் அவருக்கு ஒத்தவில்..... கறிவேப்பிலையாக பயன் படுத்திறாரு. அது எனக்குத் தெரியும். ஆனா வாப்பாவுக்கு புரியல்ல.... சொன்னாலும் புரியாது. எங்கட வாப்பா மாதிரி நானும் ஒங்களுக்கு பயந்து பணிந்து போவேன்னு நெனைக்காதிங்க அகதிகள் தான் என்றாலும் எங்களுக்கும் தன்மானம் இருக்கு..... அதனால் இந்த அகதிகள் என்று முத்தினரை குத்தி தாழ்வாக நடாத்தும் உங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இனியும் எமது தலை பணியாது. நிமிர்ந்தே நிற்கும்.

அவன் பொரிந்து தள்ளினான். ஒரு சின்னப் பையன் பேசுகிற பேச்சா திது? என்னோட ஆணவும், பணத்திமிர் எல்லாம் தூள்தாளாக சிதறுவதுபோல உணர்வு. அன்புடன் அவன் கரங்களைப் பிடித்தேன். பாருங்கோ....

ஒரு அகதியின் பெருமூச்சு

பிறந்ததன் மன்னைவிட்டுப் பிரிந்து நாம் இன்று செல்லல் சிறந்த எம் நபிகள் கோமான் சீவித்த போது வாழ்வில் நடந்தது அதனால் தானா?

நபி வழி செல்வோர் எல்லாம் திடமுடன் மதினா தன்னை தினம் தினம் நினைக்கின்றார்கள்.

அல்லாஹ் தான் நியை அன்று அழிய பதினை விட்டு செல்க ! என்று சொன்னான். சிந்தையில் சினதவு இன்றி அண்ணலார் பயணம் செய்தார். தொல்லைகள் தாங்காதின்று

தொடர்கிறோம் பயணம் நாங்கள் எல்லையைத் தாண்டி வாழ்வில்

இன்னவில் வாடினாலும் அல்லாஹ்வின் உதவி கிட்டும் என்பதை நம்புகின்றோம்.

துன்பத்தை சுமந்து கொண்டு தூத்ரே நீங்கள் அன்று அண்புடன் அதனை ஏற்று அராபிய பாலை தாண்டி சென்றதை

நினைத்து எங்கள் சிரமத்தை மறந்துவிட்டு உண்டென விடிவு காலம் உறுதியாய் நம்புகின்றோம். எத்தனை பேர்கள் சேர்ந்து எதிர்த்திட எழுந்த போதும் சத்தியம் வெல்லும் நாயன் சண்டாளர் குழ்ச்சி தன்னை சத்திலா முயற்சியாக்கி சித்தியைத் தருவான் என்ற தத்துவம்

"ஹிஜ்ரத்" உள்ளே தலைமறைவாக உண்டா? அகதியாய் மதினா சென்ற அழிய பதினை நேரக்கி முதலிலே சென்ற கோமான் முறைம்மதே! நீங்கள் நானே அகதியாய் நாங்களெல்லாம் ஆகுவோம் என்பதாலா முதலிலே நீங்கள் அந்த முயற்சியை மேற்கொண்டார்கள்.

அகதியாய் மக்கள் வந்து அடைக்கலம் தேடும் போது உதவிகள் செய்து காக்கும் உணர்வினை நீங்கள் அன்று இதயத்தில் ஊட்டி நல்ல சமானை வளர்த்ததான் கதவினை அடையா அன்புக் காங்களை நீட்டுகின்றார். மக்கத்தை விட்டு வந்த மாந்தர் மேல் அன்பு காட்டி துக்கத்தை ஒட்டித் தங்கள் துணைவியுள் ஒருவர் தமிழம் பக்கத்தில் வைத்துக் கொள்ள பரிசான அளித்துக் காந்த பக்குவ உள்ளம் இந்தப் பாரிலே யாருக்குண்டு.

அன்னவே நீங்கள் அன்று அகதியாய் சென்ற போது என்னவிலா மக்கள் சேர்ந்து இருகாம் நீட்டி நின்று மன்னிலே அகதியாக்கி மகிழ்ந்தனர் உங்கள் வாக்கை கண்ணியப்படுத்தி எந்தக் கவலையும் இன்றி வாழ்ந்தார்

ஒப்பில்லா உங்கள் பாதை ஒழுகுவோர் நபியே! இன்று தப்புகள் என்ன செய்தார். தரணியில் அகதியாக எப்பொழுதும் நாங்கள் வாழ்ந்த இடங்களை இழந்து பாதையில் நிற்பதைச் சொன்னோம். இன்னும் நீதி கிடைக்கவில்லை.

அகதியாய் நாம் அலைவதைக் காஜும் போது இதயமே தாங்குவதில்லை இந்திலை ஒழிந்து மக்கள் நிதமும் உலகில் அன்பாய் நிம்மதியாய் வாழும் பிது நிலை தோன்றும் நாளே பெற்புது திருநாளாகும்.

அர்த்தங்கள் ஆயிரம்

உயில்லாம் கோட்டையினைத் தாங்கி நிற்கும்
உறுதிமிகு தூண்களிலே ஒன்றாம் தொழுகை
பயிர் வளர் வளம் கூட்டும் பசளை போன்று
பக்குவமாய் உளம் புதுக்கி ஓளியைப் பாய்ச்சும் !

மிள்ளாஜாம் ஏழ்வானம் கடந்து நபிகள்
மன்றாடிப் பெற்ற தைங்காலத் தொழுகை
கல்பாவை நோக்கிமுழு யுகமும் ஒன்றாய்
கல்பாலே நன்றி சொல்லும் கடமை தொழுகை !

பெருமாளார் ஸஹாபாக்கள் அன்பியாக்கள்
பெருமையென என்னி நிதம் ஓரிறையே,
உருகிமொம் அழுதமுது கால்கள் வீங்க
இரவு பகல் பாராது இணைந்த தொழுகை

இறைவனுக்கும் அவன் படைத்த இன்ஸானுக்கும்
இடையிலாரு தொடர்பாக இலங்கும் தொழுகை
மறைவழியை மறுக்கின்ற மாந்தரையும்,
முஃமினையும் இனம் காட்டி நிற்கும் தொழுகை

வறுமையிலும் வானேந்தும் களத்தினிலும்
வழிதெரியாப் பாலையிலும், கவலையிலும்
அருணமைநபி கைக்கொண்ட அமலாம் தொழுகை
அந்தஸ்ததை வேறெறுவும் அனுகுமாமோ ?

அல்லாஹ் அக்பர் எனும் அதானின் ஒரை
அகிலத்தில் எக்கணமும் ஒலித்து நிற்கும்,
வல்லோனைச் சிரம்பணியா நேரம் இந்த
வையத்தின் முடிவுவரை இல்லையில்லை !

எம். வெ. சுமிக்ஷல் நவீந்மா — அட்டுஞ்சுமை

சென்ற வருடம் மாவனல்லையில் நடைபெற்ற தேசிய மீலாத் நபி
விழாவில் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் ராஜாங்க அமைச்சர்
அல்ஹாஜ் ஏ. எச். எம். அஸ்வர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரை

இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தேசிய மீலாத் நபி விழாவிலே இந்த நேரத்திலே உங்கள் முன் தமிழிலும் உரை நிகழ்த்த விரும்புகிறேன். நான் சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத் திலும் நிகழ்த்திய உரை உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கும்.

மாவனல்லை முஸ்லிம்களுடைய ஒரு மத்திய ஸ்தலம். சிங்கள மக்கள் குழவர முஸ்லிம்கள் தங்களுடைய மதம், கலாச்சாரம் பாரம்பரிய சம்பிரதாயங்களை விருத்தி செய்து கொண்ட நகரம் மாவனல்லை நகரம். மாவனல்லையைச் சார்ந்துள்ள முஸ்லிம் மக்கள் கல்வியில் கற்றோர்களாக, அறிஞர்களாக, சாகித்திய விற்பனர்களாக வாய்ந்தனமே எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே இந்த முக்கியமான விழாவை எங்களுடைய தலைவர், எங்கள் நாட்டின் தலைவர் ஜனாதிபதி பிரேமதாச அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க தேசிய ரீதியிலே நாங்கள் கொண்டாடி மகிழ்க்கடிய இடமாக வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடமான மாவனல்லையை எங்களுடைய முஸ்லிம் சமய கலாசார அமைச்ச தேர்ந்தெடுத்தது. அது உங்களுக்கும் பெருமை. எனக்கும் பெருமையைச் சேர்க்கின்றது. எனவே அன்பார்களே! இந்த நேரத்திலே எனைய மக்களோடு ஒன்றுசேர்ந்து, எனைய மதத் தலைவர்களோடு ஒன்றுசேர்ந்து இங்கே சங்கைக்குரிய பெளத்த பிக்கு அவர்களும், அதேபோன்று சங்கைக்குரிய இந்து குருக்கள் அவர்களும் எங்களுடைய உலமாக்களோடு இருக்கின்றார்கள். பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு தலைமை தாங்கிறார். ஒவ்வொரு மதத்தினருடைய, ஒவ்வொரு இனத்தினருடைய ஒவ்வொரு முக்கிய தினத்தை தேசிய விழாவாகக் கொண்டாடி மகிழ வேண்டும் என்று ஜனாதிபதி அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அது எங்களுக்கிடையே ஒரு முக்கிய விழாவாகக் கொண்டாடி மகிழ வேண்டும் என்று ஜனாதிபதி அவர்கள் இன்றது. எனவே நாங்கள் இந்த விழாவை முதன்முதலாக மாவனல்லையில் நடத்துவதன் மூலம் இங்கிருந்து பெறுகின்ற அனுபவங்கள் மூலமாக எனைய மாகாணங்களுக்கும் எதிர்வரும் காலங்களில் நாங்கள் இதை விஸ்தரிக்க இருக்கின்றோம்.

கொழும்பில் மாத்திரம் அதிகாரம் தங்கியிருக்க முடியாது என்பது ஜனாதிபதி அவர்களுடைய அபிளாணத்தொகூரும். அதே போன்று வெளிநாட்டிலே இருந்து வருகின்ற பிரமுகர்கள், இங்கு வந்திருக்கின்ற டாக்டர். நாஸ் அவி இங்கு வருகை தந்திருக்கிறார்கள். திருச்சியிலிருந்து, தென் நாட்டிலிருந்து அவர்களையும் நாங்கள் இங்கு கூட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கின்றோம். அதே போன்ற பொலநறுவை மாவட்டத்தில், அஹுராத்புரம் மாவட்டத்தில், புத்தளம் போன்ற மாவட்டங்களில் எதிர்வரும் வருடங்களிலே இந்தத் தேசிய மீலாத் விழாவை கொண்டாடத் தீர்மானித்திருக்கின்றோம். நீங்கள் அனைவரும் இந்த முக்கியமான விழா ஏங்கு விழுயம் செய்த அனைத்து தலைவர்களையும் அகமகிழ்வோடு வரவேற்றனமைக்காக வேண்டி எங்களுடைய அமைச்சின் சார்பாக உங்களுடைய சந்திரா ரணதுங்கா தலைமையில் இயங்கிய இந்தக் கமிட்டிக்கும், எங்களுடைய மாகாணசபை உறுப்பினர் நியாஸ் ஏ. மஜீத் அவர்களுடைய தலைமையில் இயங்கிய குழுவினருக்கும், ஸாஹிராக் கல்லூரி அதிபருக்கும், அவருடன் சேர்ந்து செயலாற்றிய மாணவ மாணவிகளுக்கும், இங்கே இருக்கின்ற பெற்றோர்களுக்கும், ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும், கோவை மாவட்டத்தின் அரசு உதவி அதிபர் அவர்கள் இவ்வளவு மும்முரமாக இவ்விழா நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக ஒத்துழைத்தார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மாகாணசபையின் தலைவராக இருக்கின்ற அவர்கள் ஆற்றிய பணி உங்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். எனவே எதிர்வரும் காலங்களிலே இந்த முக்கிய விழாவை ஒரு முக்கிய விழாவாக நாங்கள் எடுக்க இந்தப் பகுதியிலே வாழுகின்ற இல்லாத்தினைப் போற்றும் மக்கள் தமிழ்நடைய களை, கலாசாரம், மதம் ஆகியவற்றை அபிவிருத்தி செய்வத ற்காக வேண்டி நாங்கள் முஸ்லிம் பாடசாலைகளுக்கும், பள்ளிவாசல்களுக்கும், மத்சாக்களுக்கும் உதவும் முகமாக பாரானுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற வகையிலே கோவை மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற பாரானுமன்ற உறுப்பினர் அனைவரும் குறைந்தபட்சம் தங்களுடைய பன்முகப்படுத்த ப்பட்ட வாவு செலவுத் திட்டத்திலிருந்து ஒரு லட்சம்

ரூபா தா வேண்டும் என்று இவ்வேளையில் உங்களின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். அத்தோடு உங்களுக்குத் தெரியும் ஜனாதிபதி அவர்கள் என்னை புத்தளம் மாவட்டத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளுமாறு பொறுப்புச் சாட்டியிருக்கின்றார்கள். இங்கிருந்து புத்தளம் மாவட்டத்திலி ருந்து வெளி மாகாணங்களுக்கு என்னுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இருந்து நான் நிதி ஒதுக்க முடியாது. அப்படியிருந்தும் பிரதம மந்திரி அவர்கள் முன்னிலையிலே

யே கூற விரும்புகின்றேன் ; ஜனாதிபதியிடம் நான் அனுமதி பெற்று நாம் கோலை முஸ்லிம்களுடைய நலனுக்காக வேண்டி ஒரு லட்சம் ரூபாவை என்னுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இருந்து தருகிறேன் என்று கேட்டுக்கொண்டு உங்கள் அனைவருக்கும் என்னுடைய அகமகிழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு உங்கள் மத்தியில் இருந்து நான் விடைபெறுகின்றேன்.

பதுளையில் நடைபெற்ற ஜனாதிபதி இடம் பெயர் சேவையின்போது முஸ்லிம், சமய பண்பாட்டுலூவங்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் அல்ஹாஜ் ஏ. எச். எம். அஸ்வர் பிரச்சினையொன்றை ஆராய்கிறார்.

Cry of the Muslim Refugees

"For those who give
In Charity, men and women,
And loan to God
A Beautiful Loan.
It shall be increased manifold
[To their credit]
And they shall have [besides]
A liberal reward."

The Holy Qur'an 57:18

[Translation by Allama Abdullah Yusuf Ali, CBE,
M.A., LL.M.]

Voicing the Crisis

"In the entire recorded history of Sri Lanka, Muslims have never been subjected to such tragic suffering, trials and tribulations. Now the afflicted Muslims of Mannar and Jaffna are languishing in refugee camps. They have lost all their belongings and jewellery. They have no livelihood. The students have no schools to attend. The sick have no medical supplies or hospitals to go to. There is no call of 'Azan', that is the call for prayer, beyond Medawachchiya area. The Yaseen Kitabs, the Moulood Kitabs and even the Thasbeeh, the rosary [which] the Muslims use for 'Zikr', had been destroyed and thrown away."

Such is the present tragedy befallen on an estimated 1/4 million Muslims of Sri Lanka, as voiced poignantly in the Sri Lanka Parliament by the Minister of State for Muslim, Religious & Cultural Affairs, the Hon. Alhaj A. H. M. Azwer, JP. MP.

Present Assistance

The Sri Lanka Government presently doles out rationed food and a stipend of US \$7.75 per week for a family or group of 5-people. Social service organizations, approved charities, and philanthropists have extended their mite in this momentous crisis. However, this assistance hardly suffices in alleviating the present plight of this pitiable people.

Cause

Of the 16-million population which is predominantly Sinhala, the 2.2-million Tamils and some 1-million Muslims together with lesser minorities co-exist in this cosmopolitan republic connected with the Commonwealth. A section of the Tamil populace, titled the Liberation Tigers of Tamil Eelam [LTTE] demand for a separate state which covers the North-East regions of the island to which the Sri Lanka Government has refused to concede. In the North-East Provinces, where the Tamils are in the majority, the Muslims stand firmly committed to the concept of a unitary State and conforming with Islamic tenets in obeying the laws of the land. Hence, they faced the wrath of the armed Tigers from June 11, 1990.

Muslim Refugees

The resultant effect of this stand was that the Muslims in those areas were subject to a terrible reign of terror by the Tigers. Death, desecration and destruction became the order of the day. Mosques, shrines, madrasas, kitabs, schools and private property were not spared. The Muslims were systematically driven away from their homes in the North-East regions. Thus began the exodus of refugees flowing into the North-Central and Western Provinces.

Help

The International Muslim Community, especially the Arab brotherhood, should strive to imitate the historically acclaimed generosity of the Ansars or Helpers who gave succour to the Muhajireens whose departure or Hegira from Mecca with Prophet Muhammed [On whom be peace] in 622-AD marked the beginning of the Islamic calendar.

Until such time as the Sri Lanka Government settles the existing crisis, the refugees will not be able to return to their homes in the North-East Provinces. Hence, they

A. F. SAMEER

live in temporary tents and camps in very trying circumstances. In some instances, water is available some 2-km away!

Attempts are being made to introduce self-employment projects to the refugees in order to help them earn their living and thus relieving the financial strain of the Government. The requirement of funds now is imperative.

Refugee History

The word Refugee brings to mind a host of episodes from the 15th century when the Moors and Jews fled Spain. The exodus of Jews escaping from Russian and Nazi pogroms in the 20th century, and some 1 1/2 million Russians settling down in Europe in the aftermath of the bloody Russian Revolution. The departure of the Chinese and Spaniards from their respective homelands in the '30s. The displacement of Armenians and Greeks to Turkey during WWI. Then WWII's 8-million refugees who were handled by the United Nations Relief and Rehabilitation Administration [UNRRA]. The Korean War refugees who were settled in their millions by the United Nations High Commissioner for Refugees [UNHCR] successor to the International Refugee Organization set up in 1946, replacing UNRRA. The creation of the state of Israel in 1948 which led to the displacement of thousands of Arabs who live in Middle Eastern refugee camps to date and has been the serious cause for concern by the leading nations of the world especially after the end of the Gulf War. The aftermath of the Vietnam War in the 1970s saw thousands of 'boat people' from Indo-China flee from Communist rule. The 1980s witnessed boatloads of Cubans and Haitians attempting to seek asylum in the U.S. Closer home, we have in 1971 the Indo-Pakistan War which spawned some 9-million refugees, most of whom reportedly settled down in the new State of Bangladesh. In Sri Lanka today the same serious pattern exists, where Muslim refugees, suffer in silence. The situation is far worse than that of the Palestinian refugees.

Massacre of Muslims

Apart from the massacre of over 100 Muslims while at Isha prayers in a mosque at Kattankudy, townships in the Eastern Province such as Akkaraipattu, Kurukkal

Madam, Eravur and Sammanthurai have their respective dose of tragedies to tell. The exodus of Muslim refugees from the Northern Province in Jaffna and Mannar and from the Eastern Province in Trincomalee and Batticaloa into Sinhala townships such as Anuradhapura, Polonnaruwa and Puttalam calls for international assistance to help those displaced for no fault of theirs. Widows and children of those who were murdered are the worst affected with no one to care.

Present Needs

Priority requirements at present include bales of cloth [for school uniforms], water-pumps and generators [to transport water especially from distant sources], cooking utensils, cadjan and timber [to put up temporary dwelling-spots], water bowsers, ambulances, first-aid kits, transport vehicles, exercise books [for children's schooling], tents or portable houses, mats, clothes [for adults and children], pharmaceuticals/medical supplies and equipment, fishing nets, agricultural implements, industrial tube-wells, desks and chairs and stationery [for school children], fishing boats.

Assistance Centre

The focal point in co-ordinating all activities connected to assisting these Muslim refugees is the Ministry of Muslim Religious & Cultural Affairs at 34, Malay Street, Colombo 2, Sri Lanka. The Ministry has established a special Fund titled Muslim Charities Fund incorporated under the Wakfs Act of Sri Lanka. Donations may be remitted direct to Account No. 5210800168, Bank of Ceylon, Hyde Park Branch, Colombo, Sri Lanka. Telex: 22865 Supreme-CE. Fax: 541123. Telephone: 445764; 445774; 438370. Cheques or drafts may be drawn in favour of The Muslim Charities Fund, Department of Muslim Religious & Cultural Affairs, 34, Malay Street, Colombo 2, Sri Lanka.

The Ministry has estimated damages caused to some 184 mosques and 39 Madrasas and Arabic Colleges at US \$ 0.75-million, according to available statistics. The Muslim refugees are presently scattered over a dozen districts in some 200 camps all over the island.

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள்

இராஜாங்க அமைச்சர் அலுவலகமும்

அதன் திணைக்களமும்.

ஒரு கண்ணோட்டம்.

எஸ். எம். செய்யது ஸெயின் மௌலானா ஜே. பி.

விசாரணை உத்தியோகத்தர்

(முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சரின் அலுவலகம்/

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்)

இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் இரண்டாவது சிறுபான்மையாக வசிப்பதும், மொத்த சனத்தொகையில் எட்டு வீதத்தை விகிதாசார அடிப்படையில் வகிப்பதும் யாவரும் அறிந்ததே. இரண்டாவது சிறுபான்மை இனத்தின் சமய பண்பாட்டு விடயங்களை ஊக்குவித்து செயற்படுத்தும் பொருட்டு இலங்கை ஜனநாயக சோஷலிச குடியரசின் முன்னாள் ஜனாதிபதி அதி மேதகு ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனா அவர்களின் பணிப்புரையின் பேரில் முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் முன்னாள் போக்குவரத்து அமைச்சரான அல்ஹாஜ் எம். எச். முஹம்மத் அவர்களின் பொறுப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டு 1981 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 16 ஆம் திகதி வைபவரிதியாக அங்குரார்ப்பணம் செய்துவைக்கப்பட்டது.

பின்னர் 02.01.1989 இல் நிறைவேற்று அதிகாரங்களைக் கொண்ட இலங்கையின் ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்ற அதிமேதகு ரணசிங்க பிரேமதாஸ் அவர்களினால் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சரின் அலுவலகம் 23.03.1989 இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சராகக் கொரவ அல்ஹாஜ் ஜாபிர் ஏ. காதர் அவர்கள் பதவியேற்றார். அதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட அமைச்சரவை மாற்றத்தின் மூலம் 30.03.1990 இல் கொரவ அல்ஹாஜ் ஏ. எச். எம். அஸ்வர் அவர்கள் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சராகப் பதவியேற்றார். முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சரின் அலுவலகம், முன்பு கல்வி அமைச்சினால் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்த இல். 34, மலே வீதி, கொழும்பு 2 இல் அமைந்துள்ள அதே கட்டிடத்தில் இன்று இயங்கிவருகின்றது. முன்னாள் கல்வி அமைச்சரும், முஸ்லிம்களின் பெருந்தலைவர்களுள் ஒருவருமான கலாநிதி அல்ஹாஜ் பதியுதீன் மற்றுத் அவர்களால் பாவிக்கப்பட்டு வந்த அதே காரியாலயமே இன்று கொரவ அல்ஹாஜ் ஏ. எச். எம். அஸ்வர் அவர்களால் உபயோகிக்கப்படுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சரின் அலுவலகம், முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் சகல செயற்பாடுகளையும் மேற்பார்வை செய்து கொள்கைத் திட்டங்களை வகுத்து அமுல்படுத்தும் கேந்திரஸ்தானமாக விளங்குகிறது. திணைக்களத்தின் செயற்பாடுகளும் அமைச்சர் அலுவலகத்தின் பணிப்புரையின் கீழ் நடைபெறுகின்றன. முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சின் பொறுப்பில் இயங்கும் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் இரண்டு முக்கிய பிரிவுகளைக்கொண்ட ஸ்தாபனமாக விளங்குகிறது. அதில் ஒன்று வக்கு பிரிவு என்றும், அடுத்து சமய,

பண்பாட்டலுவல்கள் பிரிவென்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சரின் செயலாளராக அல்ஹாஜ் எஸ். எச். எம். ஜெமீல் அவர்கள் கடமை புரிகிறார்.

வக்கு பிரிவு

1962 ஆம் ஆண்டின் 21 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தினாலும் 1982 ஆம் ஆண்டின் 33 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தினாலும் திருத்தப்பட்டவாறான 1956 ஆம் ஆண்டின் 51 ஆம் இலக்க முஸ்லிம் பள்ளிவாசல்கள் தரும், நம்பிக்கைச் சொத்துகள் அல்லது வக்குச் சட்டத்தின் பிரகாரம் சகல செயற்பாடுகளையும் உள்ளடக்க நிறுவப்பட்டதொன்றே முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் வக்கு பிரிவாகும். வக்கு பிரிவு சகல பள்ளிவாசல்கள், புனித ஸ்தலங்கள், தர்ம நம்பிக்கை ஸ்தாபனங்களோடு சம்பந்தப்பட்ட சகல நம்பிக்கையாளர்கள் நியமனம், நிர்வாக ஒழுங்கு நடவடிக்கை, பள்ளிவாசல் நிதி மற்றும் அவைகளோடு சம்பந்தப்பட்ட எல்லா கடமைகளையும் நடைமுறைப்படுத்தும் திணைக்களப் பிரிவாகும்.

வக்கு சபை

ஏழு முஸ்லிம் அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட வக்கு சபையொன்று முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் அவர்களினால் நியமிக்கப்படுகின்றது. இச்சபையில் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பணிப்பாளர் உத்தியோகப்பற்றுள்ள அங்கத்தவராக இருப்பார். இச்சபை சகல பள்ளிவாசல்கள், புனித ஸ்தாபனங்கள் மற்றும் தர்ம நம்பிக்கைச் சொத்து ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றுக்குத் தர்மகர்த்தாக்களை நியமித்தல், நீக்குதல், ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் ஆகிய செயற்பாடுகளைத் தீர்மானிக்கும் சபையாக இருக்கின்றது. இச்சபை மாதத்திற்கு இருமுறை தமது அமர்வுகளை நடத்துவது வழக்கமாகும். அங்கத்தவர்களுடைய பதவிக்காலம் மூன்று வருடங்களாகும். இச்சபையின் தலைவராக தற்பொழுது அல்ஹாஜ் எஸ். எச். எம். மஹ்ருப் சட்டத்தரணி அவர்கள் கடமை புரிவதோடு, பின்வரும் உறுப்பினர்கள் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றனர்.

1. ஜனாப் எம். எஸ். ஜூல்தீன், ஜே. பி. சட்டத்தரணி
2. ஜனாப் எம். எச். எம். ஜெளபார் ஜே. பி. சட்டத்தரணி
3. ஜனாப் எம். ஏ. அஸீஸ்
4. ஜனாப் எம். எப். தாஜாதீன் ஜே. பி.
5. ஜனாப் ரி. சி. மஸ்னுவி ஜாயா
6. மெளலவி அல்ஹாஜ் எம். ஜே. எம். நியாழ்
7. ஜனாப் ஏ. காலிதீன் (உத்தியோகப்பற்றுள்ள அங்கத்தவர்)

இச்சபையின் செயலாளராக அல்ஹாஜ் ஏ. கமால்தீன் கடமையாற்றுகிறார்.

வக்கு நியாயமன்றம்

வக்கு சபை தீர்வுகள் மீதோ அல்லது வக்கு சட்டத்துக்கைய வேறு எந்த செயற்பாட்டின் மீதோ அதிருப்தி தோன்றின் அத்தீர்ப்பில் மாற்றம் வேண்டிநிற்கும் முஸ்லிம் குடிமகனுக்கு நியாயத் தீர்ப்பு வழங்கும் மன்றமாக அமையப் பெற்றதே வக்கு நியாய மன்றமாகும். இந்நியாயமன்றம். பள்ளிவாசல்கள், புனித ஸ்தாபனங்கள், தர்மநம்பிக்கைச் சொத்துகள் மற்றும் அத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் தோன்றும் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து தீர்ப்பு வழங்கும் மேன்முறையீட்டு நியாய ஸ்தலமாக அமைகிறது. இந்நியாய மன்றம் ஒரு தலைவரையும் இரு அங்கத்தவர்களையும் கொண்டுள்ளது. அங்கத்தவர்கள் அனைவரும் நீதிச்சேவை ஆணைக்குமுனினால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். இம்மன்றத்தில் தற்போது ஜனாப் எம். ஏ. கியு. எம். அவர்களும் ஜனாப் வை. ஓமர், சட்டத்தரணி அவர்களும் அங்கத்தவர்களாக கடமை புரிகின்றனர். சட்டத்தரணி அல்ஹாஜ் ஸம்ஸும் அக்பர் அவர்கள் செயலாளராக இருக்கின்றனர்.

முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களத்தின் வகுபு பிரிவு, வகுபு சபை, வகுபு நியாயமன்றம் ஆகிய மூன்றும் கொழும்பு 05, கெப்பிற்றிப்பொல மாவத்தை, சி. 47 இலக்கக் கட்டிடத்தில் இயங்கி வருகின்றன.

சமய பண்பாட்டலுவல்கள் பிரிவு

முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களத்தின் பணிப்பாளராக தற்பொழுது ஜனாப் ஏ. காலிதீன் அவர்கள் பணி புரிகின்றார். இத்தினைக்களத்தின் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் பிரிவு கொழும்பு 02, மலே வீதியில் அமைந்துள்ள அமைச்சர் அலுவலகத்துக்கு அண்ணமயில் அமைந்துள்ளது. சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் பிரிவு சகல கலாசார விடயங்கள், குர் ஆன் மத்ரஸாக்களின் பதிவு, நிர்வாகம், நிதியுதவி ஆகிய விடயங்களை முக்கிய அம்சமாக உள்ளடக்கியதோடு வருடாந்த தேசிய மீலாதுநபி விழா, வருடாந்த ஹஜ் ஒழுங்குகள், முஸ்லிம் சமய, கலாசார ஸ்தாபனங்கள்/சங்கங்களின் பதிவு ஆகிய விடயங்களையும் கவனிக்கும் பிரிவாக அமைந்துள்ளது.

நிர்வாக அமைப்பு

தினைக்களத்தின் சகல செயற்பாடுகளுக்கும் தினைக்களப் பணிப்பாளரே பொறுப்பாக இருக்கிறார். இவரின் கீழ் பிரதிப் பணிப்பாளர் ஒருவரும், உதவிப் பணிப்பாளர் ஜவரும், விசாரணை உத்தியோகத்தர் இருவரும். ஆராய்ச்சி உத்தியோகத்தர் இருவரும், கலாசார உத்தியோகத்தர் அறுவரும், மற்றும் காரியாலய உத்தியோகத்தர் பலரும் கடமை புரிய அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பினும், தற்போது தினைக்களத்துக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களில் 65 சதவீத உத்தியோகத்தர்களைக் கொண்டே தினைக்களம் செயற்பட்டு வருகிறது என்பது இங்கு குறிப்பிடவேண்டிய விடயமாகும்.

செயற்பாடுகள்

பள்ளிவாசல்கள், புனித ஸ்தலங்கள், அரபிக் கல்லூரிகள், குர் ஆன் மத்ரஸாக்கள், சமய கலாசார ஸ்தாபனங்கள், சங்கங்கள் ஆகியவற்றை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு வாய்ந்த இராஜாங்க அமைச்சக்காரியாலயமும் அதன் தினைக்களமும் இன்று முஸ்லிம்களின் சகல தேவைகளையும், பிரச்சினைகளையும் கவனிக்கும், கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய ஸ்தாபனங்களாக விளங்குகின்றன என்றால் அது மிகையாகாது. இலங்கை குடியாட்சியின் கீழ் பல்வேறு விடயங்களைக்கவனிப்பதற்கு பல்வேறு அமைச்சக்களும், தினைக்களங்களும் தனித்தனியே அமையப்பெற்றிருந்த போதிலும் முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தமட்டில் சமய, பண்பாட்டு விடயங்களோடு மட்டுமல்லாது அவர்களின் கல்வி, காணி, தொழில், வசிப்பிடம், சட்டம், பாதுகாப்பு, பொதுநல் விடயங்கள், குடும்ப பிரச்சினை, மதப்பிரச்சினை, சம்பந்தப்பட்ட சகல பிரச்சினைகளையும் தேவைகளையும் கவனிக்க வேண்டிய, கவனிக்கின்ற சேவை ஸ்தாபனங்களாக முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சரின் அலுவலகமும் அதன் தினைக்களமும் இன்று திகழ்கின்றன. சுருங்கக்கூறின் இத்தினைக்களம் சமார் 1600 பள்ளிவாசல்கள், 1200 க்கு மேற்பட்ட குர் ஆன் மத்ரஸாக்கள், 60 க்கும் மேற்பட்ட அரபிக்கல்லூரிகள், 300 க்குமேற்பட்ட முஸ்லிம் சமூக ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றின் நலன்களைக் கவனிப்பதோடு இலங்கையில் வசிக்கின்ற எல்லா முஸ்லிம்களின் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய பொறுப்புள்ள ஸ்தாபனங்களாக விளங்குகின்றன.

அல்லஹாஜ் ஏ. எச். எம். அஸ்வர் அவர்கள் முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சராகக் கடமையேற்றபின் இராஜாங்க அமைச்சரின் அலுவலகத்தினாலும் அதன் தினைகளத்தினாலும் மேற்கொண்ட செயற்பாடுகளின் ஒருசில வற்றை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும்.

1. கௌரவ அமைச்சரின் முயற்சியால் சவுதி அரேபியா அரசாங்கத்தின் அன்பளிப்பான 30,000 திருக்குருவுடன் பிரதிகளை பள்ளிவாசல்கள், குருவுடன் மத்ரஸாக்கள், அரபிக் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றுக்கு இலவசமாக விநியோகித்து வருதல்.
2. வருடாவருடம் மீலாதுன் நபி விழாவை தேசிய ரீதியில் நாட்டின் பல்வேறு நகரங்களில் நடாத்துவதன் மூலம் மூஸ்லிம்களின் ஒருமைப்பாட்டையும், தனித்துவத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. இதன் அடிப்படையில் தேசிய ரீதியில் மீலாத் விழா 1990 ஆம் ஆண்டு மாவளைவில் நடைபெற்றது. புத்தளம் நகரில் 13. 10. 1991 ல் நடைபெற ஏற்பாடாகியுள்ளது. விழாவில் மேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாஸ் அவர்கள் பிரதம அதிதியாக கலந்து சிறப்பிப்பது கவனிக்கற்பாலது.
3. இஸ்லாமிய சிறுவர்களின் நலன்கருதி திணைக்களத்தின் அனுசரணையோடு பாலர் பாடசாலை ஆசிரியர் பயிற்சி வகுப்புக்கள் ஆரம்பித்து ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் கடந்த 1990 இல் கண்டி நகரிலும், 1991 இல் புத்தளம் நகரிலும் பயிற்சி வகுப்புக்கள் சிறப்பாக நடந்ததேறன.
4. வெளிநாட்டறிஞர்களின் கருத்தாங்குகள் பலவற்றை வெற்றிகரமாக நடாத்திவரும் இத் திணைக்களம் 1. 8. 1990 இல் இந்தியாவிலிருந்துவந்த பேராசிரியர் கலிக்கோ அப்துல் ரஹ்மான் பேராசிரியர் நென்னார் முஹம்மத் ஆகியோரின் கருத்தாங்கை ஸாஹிராக் கல்லூரியில் சிறப்பாக நடத்தியது.
5. என்றுமில்லாத வகையில் முதன்முறையாக வாழ்வோரை வாழ்த்தும் நிகழ்ச்சியின் கீழ் 28 கலைஞர்களை வாழ்த்தி பணப்பரிசும், சான்றிதழ்களும், விருதும் வழங்கப்பட்டன. 12. 3. 91 ல் இவ்விழாவில் பிரதம அமைச்சர் கௌரவ டி. பி. விஜேதுங்க அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.
6. எழுத்தாளர்களைக் ஊக்குவித்து அவர்களின் ஆக்கங்களை அச்சுவாகனம் ஏற்றும் முயற்சிகளில் இத்திணைக்களம் செயற்படுகிறது. இதன் அடிப்படையில் சித்தி லெப்பையினால் எழுதப்பட்ட ‘அசன்பே’ சரித்திரம் மறுப்பதிப்பு செய்யப்பட்டது. அத்துடன் “வரகவி ஷெய்கு அலாவுத்தீன்” எனும் நூல் இத்திணைக்களத்தின் அனுசரணையோடு அச்சிடப்பட்டது.
7. நாட்டிலுள்ள அஹதியாப் பாடசாலைகளை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு அகில இலங்கை இஸ்லாமிய போதனா சங்கத்துக்கு ஆதாவளித்து அதன் மூலம் நாட்டின் பல பாகங்களிலுமிருந்து அஹதியாப் பாடசாலைகளை ஒருங்கிணைத்து செயற்படுத்தும் முறை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.
8. இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஹஜ் கடமைகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு வேண்டிய ஒழுங்குகள் அனைத்தையும் இலகுபடுத்தி அவர்களின் செலாவணி, கடவுச்சிட்டு ஆகியவற்றை சிரமமில்லாத முறையில் பெற்றுக்கொள்ளும்முகமாக தேவையான காரியாலயங்களை இராஜாங்க அமைச்சரின் ஆயிரக்கணக்கான ஹஜ்ஜாஜிகள் மேற்குறிப்பிட்ட வசதிகளைப் பெற்று புனித யாத்திரையை மேற்கொண்டார்கள்.
9. கம் - உதாவ திட்டத்தின் கீழ் மாத்தறை மாவட்டத்திலுள்ள புகுள்வெல்ல, கிரிந்த ஜாம்-ஆப் பள்ளிவாசலைப் புனரமைப்புச் செய்து தேவையான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமை.

அதேபோன்று 1992 ஆம் ஆண்டு கம் - உதாவ திட்டத்தின் கீழ் மொனராகல மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த புத்தள முஸ்லிம் பள்ளிவாசலைப் புனரமைப்புச் செய்ய முஸ்லிம், சமய பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் உத்தேசித்துள்ளது.

10. வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற கண்டி ஜின்னாஹ் ஞாபகார்த்த மண்டபத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்வதற் கான நடவடிக்கைகளைத் திணைக்களம் மேற்கொண்டுள்ளது.
11. அகதிகளின் பிரச்சினைகளை தனது தலையாய் பிரச்சினையாகக் கருதி நாட்டின் பல பாகங்களிலுமிழுமள்ள அகதிகளின் பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆக்கழுவு உதவிகளை கொரவ அமைச்சர் அவர்கள் தமது அலுவலகம், திணைக்களத்தின் மூலம் செய்துவருகின்றார்.
12. போரா சமூகத்தினரின் ஆன்மீகத் தலைவரின் விஜயத்தின் போது அகதிகள் பிரச்சினையை அவர் முன்வைத்து அதன் மூலம் உதவியைப் பெற்று அகதிகளுக்கு வழங்கியமை கொரவ அமைச்சர் அவர்களின் பாரிய முயற்சிகளில் ஒன்றாகும்.
13. அமைச்சரின் பெருமுறையினின் பயனாக பங்களாதேஷ் அகதிகளுக்கு ஒரு இலட்சம் ரூபாவை இத்தினைக்களம் ஒன்றுதிரட்டி அன்பளிப்புச் செய்தது.
14. முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்துச் சட்டம் மற்றும் வகுபு சட்டங்களை பரிசீலனை செய்து வேண்டிய சீர்திருத்தங்களை சிபார்சு செய்தியுமுகமாக கொரவ முஸ்லிம் சமய, பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் அவர்களினால் 3.12.1990 இல் விசேட குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டு இன்று இயங்கி வருகின்றது. கலாநிதி ஏ. எம். எம். ஷிஹாபத்தீன் அவர்கள் இக்குழுவின் தலைவராகக் கடமையாற்றுவதோடு அல்லஹாஜ் ஸம்ஸம் அக்பர் சட்டத்தரணி அவர்கள் செயலாளராகக் கடமையாற்றுகிறார். குழுவின் அறிக்கை விரைவில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. குறிப்பாக இக்குழுவின் அறிக்கை முஸ்லிம் விவாகரத்துச் சட்டம், வகுபு சட்டம் ஆகியவற்றில் காணும் சில குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்யுமென்றும், இதனால் முஸ்லிம்கள் பலவழிகளிலும் விமோசனம் அடைவார் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

மேற்கூறிய ஒவ்வொரு செயற்பாடும் குறித்த திணைக்களப் பகுதிக்கோ, பிரிவிற்கோ ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவை கிரமமாக ஒழுங்காக, திருப்திகரமாக நடைபெறுகின்றன என்பது வெள்ளிட்டமலை.

மேற்கூறிய செயற்பாடுகளை மையமாகக் கொண்டு கருமாற்றும் முஸ்லிம் சமய பண்பாட்டலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சரின் அலுவலகமும் அதன் திணைக்களமும் மேலும் வளர்ச்சியும் விருத்தியும் அடைந்து முஸ்லிம்களுக்கு என்றும் சேவைசெய்யக்கூடிய சேவை ஸ்தாபனங்களாக தொடர்ந்து மினிரவதற்கு முஸ்லிம்கள் அனைவரும் நல்லாதாவும் ஒத்துழைப்பும் அளிப்போமாக ! எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் நம் அனைவருக்கும் என்றும் அருள்பாளிப்பானாக.

சலுகி மன்னர் பறந்த இப்பூர் அப்துவில் அளீஸின் அன்பளிப்பான அல் குர்தூன், அமைச்சரின் மூலம் அகில இலங்கையெங்கும் விதியோகம்

6 நாள் குழந்தையுடன் அகதித்தாம் — அகதி முகாமில் அமைச்சர் ராஜாங்க அமைச்சர் திருமதி சமந்தா கருணாராத்னாவுடன்

அறாசியர்நியணதுச் சிற்றாம்.

"BIO-BAB" எண்படும் பெருக்கு
மரம். மன்னாரியும் புத்தனத்
தியுடும் சூணப்பகுதிரது

இயற்குறையு. சுற்றுளவு
50 அடி கூம் மேல் விநக்
கும். ஒட்டகத்திற்கு உண
வாகம் பயன்படும். 1000
ஏடுப் பழமை மிக்கது.
காலை

OUR THANKS

The Office of the Minister of State for Muslim Religious and Cultural Affairs, wishes to render its thanks and gratitude to all members of the public, who helped in the preparation, publication and issue of this Souvenir; the officers and employees of the State Ministry, the Department of Muslim Religious and Cultural Affairs; all Ministries and Departments who helped it.

It wishes to record its thanks and gratitude to the Government Press for Printing this Souvenir so well and neat, and at such short notice.

OUR DEMANDS

The Office of the Minister of Socialist Modernisation of the State of Jaffna, wishes to reiterate its thanks and appreciation to all those persons who helped in the preparation, distribution and printing of the document. The officers and employees of the State Bank of Ceylon, the Department of National Rehabilitation and Social Affairs, the District Councils and the Democratic Front, the Jaffna People's Congress and Democratic parties who served it.

It was being decided on the basis of the above document, that the following demands will be presented to the Government of Sri Lanka for Enacting this Statement of Demands.

University of Jaffna

249659

Library

ARCHIVES

